

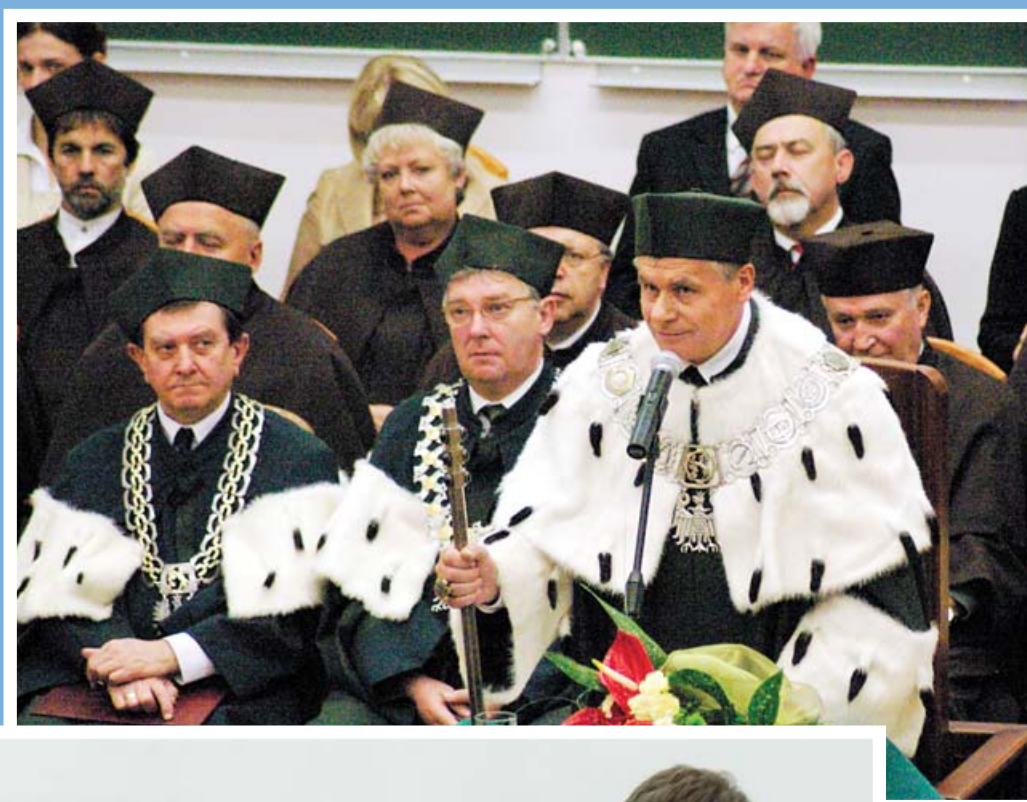

BIULETYN INFORMACYJNY

POLITECHNIKI LUBELSKIEJ

1(17)/2007

INAUGURACJA ROKU AKADEMICKIEGO 2006/2007

Drodzy Czytelnicy

Bez przesady można powiedzieć, że miniony rok upłynął dla naszej Uczelni pod znakiem inwestycji, inwestycji na niespotykaną dotychczas skalę. Wymiernych efektów w tym zakresie nie sposób nie zauważyć. Proces termomodernizacji zasadniczo podniósł estetykę naszego kampusu. Liczymy również na oszczędności ekonomiczne oraz podniesienie efektywności wykorzystania energii cieplnej. Sukcesem zakończył się także drugi projekt finansowany z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach ZPORR – „Modernizacja Katedry Elektroniki w celu utworzenia Centrum Technologii Internetowych”. W maju 2006 r. do użytku został oddany budynek dla Centrum Doskonałości ASPPECT, a w grudniu – piętro niskiej części Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki. Wspomnieć również należy o rozpoczęciu rozbudowy Wydziału Inżynierii Środowiska. O zrealizowanych i zaplanowanych na najbliższe lata inwestycjach można dowiedzieć się z artykułu Kanclerza mgr inż. Mieczysława Hasiaka. Na temat inwestycji, ale w wiedzę, rozmawiamy z Kierownikiem Studium Języków Obcych mgr Bożenną Blaim, która zaprasza nas w nową przestrzeń edukacyjną. Ciekawe propozycje dla studentów mają także: Biuro Karier Studenckich, koła naukowe, zespoły artystyczne, kluby sportowe. Swoimi refleksjami na temat funkcjonowania Biblioteki PL dzieli się z nami jej Dyrektor dr Henryk Hollender.

Zapraszamy do lektury!

Redakcja

**BULLETYN INFORMACYJNY
POLITECHNIKI LUBELSKIEJ**

1(17)/2007

Wydarzenia.....	2
Kronika rektorska	3
Informacja o pracach Senatu PL.....	5
Inauguracja roku akademickiego 2006/2007	8
Gratulujemy nowemu profesorowi	16
Przed wszystkim współpraca.....	17
Pożegnanie	18
Lubelski Festiwal Nauki 2006	19
Spotkanie „spichlerzowe”	21
Inwestycje PL – czas na podsumowanie	23
Druga edycja konkursu	24
Stypendia dla najzdolniejszych studentów	25
Zjawiska elektryczne w organizmach żywych	26
Warsztaty patentowe	30
Erasmus ma już 20 lat	31
Wejście w nową przestrzeń edukacyjną	32
Program Hanse Passage	33
Naczynia połączone	34
Biuro Karier Studenckich	35
Rozpoczynasz studia? Przyjdź najpierw do nas!	
Doradztwo zawodowe dla studentów	
Inżynier na rynku pracy	
Skorzystaj z poradni	38
Jest jeszcze wiele do zrobienia	39
Być „pięknym i mądrym”	40
Z życia kół naukowych.....	41
Wydział Mechaniczny	46
Rozwój kadry naukowej	
Dydaktyka	
Wydarzenia	
Współpraca międzynarodowa	
Konferencje, seminaria	
Wydział Elektrotechniki i Informatyki	53
Rozwój kadry naukowej	
Nominacje, wyróżnienia	
Współpraca międzynarodowa	
Konferencje, seminaria	
Współpraca z przemysłem i programy badawcze	
Wydział Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej.....	59
Wydarzenia	
Rozwój kadry naukowej	
Rozwój wydziału	
Zmiany strukturalne	
Konferencje	
Wydział Zarządzania i Podstaw Techniki	64
Rozwój kadry naukowej	
Dydaktyka	
Wydarzenia	
Wydział Inżynierii Środowiska	66
Rozwój kadry naukowej	
Inauguracja roku akademickiego	
Konferencje, warsztaty	
Publikacje	
Nagrody, awanse, wyróżnienia	
Wydarzenia	
Życie studenckie	68
Kolejne inicjatywy Samorządu	
Taniec idzie do przodu	
Koncert świąteczny	
O miłości w klubie jazzowym	
Alternatywa dla bojerów	
10 lat minęło, czyli...	
Mamy drużynę ligową	
Trwa dobra passa	
To była gra...	
Klub Sensas-Haczyk zaprasza	
Jacek Puchacz znowu mistrzem	
Jest się czym pochwalić...	
Pełnia i narty	80

Wydarzenia

WRZESIEŃ 2006

16-22 września 2006 r. odbywał się Lubelski Festiwal Nauki 2006. Uczestniczyło w nim 14 instytucji, w tym wszystkie publiczne wyższe uczelnie Lublina. W tym roku rolę koordynatora festiwalu przyjęła na siebie Akademia Rolnicza w Lublinie.

⇒ Lubelski Festiwal Nauki

18-19 września 2006 r. odbyła się II Międzynarodowa Konferencja ARCHITEKTURA BEZ GRANIC pt. „Rola architektury sakralnej w kształtowaniu tradycji i krajobrazu kulturowego”. Organizatorem konferencji była Katedra Architektury, Urbanistyki i Planowania Przestrzennego Politechniki Lubelskiej.

⇒ WIBiS – Konferencje

28 września 2006 r. odbyła się w Politechnice Lubelskiej wizyta uczestników III Dorocznej Konferencji „Hanse Passage – partnerstwo na rzecz wdrażania Strategii Lizbońskiej”. W trakcie spotkania Prorektor ds. nauki prof. Witold Stępniewski dokonał prezentacji naszej uczelni, a Dziekan Wydziału Elektrotechniki i Informatyki prof. Waldemar Wójcik przedstawił gościom dokonania Politechniki Lubelskiej w zakresie innowacji i zastosowania nowych rozwiązań technologicznych. Następnie uczestnicy konferencji zwiedzili Centrum Doskonałości ASPPECT oraz Laboratorium Analiz Środowiskowych.

Zwiedzanie Centrum Doskonałości ASPPECT

PAŹDZIERNIK 2006

4 października 2006 r. o godz. 11.00 w audytorium im. Rektora Stanisława Podkowy odbyła się inauguracja roku akademickiego 2006/2007.

⇒ Inauguracja roku akademickiego

20 października 2006 roku odbyła się w Trybunale Korynny w Lublinie uroczystość zakończenia XI edycji programu Polsko-Amerykańskich Podyplomowych Studiów Menedżerskich oraz V edycji programu Master of Business Administration, organizowanych we współpracy z University of Illinois.

23-24 października 2006 roku odbyły się warsztaty szkoleniowe organizowane przez Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej, Ośrodek Informacji Naukowej i Patentowej Biblioteki Politechniki Lubelskiej oraz Regionalny Ośrodek Infor-

macji Patentowej WKTiR w ramach Projektu „Wzmacnianie ochrony praw własności intelektualnej i przemysłowej”.

⇒ Warsztaty patentowe

LISTOPAD 2006

19 listopada 2006 r. w Kościele Przemienienia Pańskiego w Lublinie przy ul. Nadbystrzyckiej odprawiona została msza święta w intencji zmarłych pracowników i studentów Politechniki Lubelskiej

22 listopada 2006 r. w budynku Wydziału Mechanicznego odbyła się kolejna edycja targów pracy „Inżynier na rynku pracy”.

⇒ Inżynier na rynku pracy

GRUDZIEŃ 2006

6 grudnia 2006 r. odbyło się spotkanie podsumowujące projekt pt. „Osobista strategia kariery – doradztwo zawodowe dla studentów PL”, zrealizowany przez Biuro Karier Studenckich Politechniki Lubelskiej.

⇒ Doradztwo zawodowe dla studentów

8 grudnia 2006 r. Politechnika Lubelska otworzyła swoje drzwi dla kandydatów na studia. Spotkanie miało charakter dwuczęściowy – najpierw w auli Wydziału Mechanicznego młodzież spotkała się z władzami uczelni i wydziałów oraz Samorządem Studenckim. Następnie wszyscy chętni udali się do poszczególnych wydziałów, aby poznać warunki oraz poczuć atmosferę studiowania na uczelni. Kandydaci mogli zobaczyć laboratoria, pracownie komputerowe oraz sale wykładowe.

8 grudnia 2006 r. odbyło się spotkanie osób odchodzących na emeryturę. W uroczystym pożegnaniu pracowników uczestniczyły władze uczelni oraz przedstawiciele związków zawodowych działających w uczelni.

13-22 grudnia 2006 r. zorganizowana została wystawa z okazji 25-lecia ogłoszenia stanu wojennego w Polsce. Organizatorem była Komisja Zakładowa NSZZ Solidarność Politechniki Lubelskiej, a autorami Małgorzata Ciosmak, Jerzy Montusiewicz i Ewa Hetman. Ekspozycje to kopie z prywatnego archiwum M. Ciosmak i J. Montusiewicza.

14 grudnia 2006 r. Prorektor ds. ogólnych Politechniki Lubelskiej prof. dr hab. inż. Marek Opielak otrzymał godność doktora honoris causa Drohobyckiego Państwowego Uniwersytetu Pedagogicznego im. Iwana Franki (Ukraina). Tytuł ten został nadany Profesorowi m.in. za znaczący wkład

w rozwój współpracy między Politechniką Lubelską a Uniwersytetem im. Iwana Franki.

⇒ WM – Rozwój kadry naukowej

14 grudnia 2006 r. w sali Senatu Politechniki Lubelskiej odbyło się wspólne robocze posiedzenie rozszerzonych Kolegiów Rektorskich Politechniki Lubelskiej, Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza i Politechniki Świętokrzyskiej. W spotkaniu wzięli udział: rektorzy, dziekani, kanclerze oraz kwestorzy uczelni reprezentowanych na spotkaniu. Przedmiotem obrad była analiza możliwości wspólnego działania uczelni technicznych w ramach podpisanego 6 listopada 2006 r. w Lublinie porozumienia „Wschodni Trójkąt Innowacji i Wiedzy”.

⇒ Przede wszystkim współpraca

20 grudnia 2006 r. przedstawiciele społeczności akademickiej Politechniki Lubelskiej spotkali się podczas tradycyjnego opłatka. Na uroczystość przybyli również: Jego Ekscelencja Arcybiskup Józef Życiński, duszpasterze akademicki Politechniki oraz rektorzy państwowych lubelskich uczelni. Po wysłuchaniu okolicznościowego słowa skierowanego przez Księdza Arcybiskupa do społeczności akademickiej Politechniki, pracownicy i studenci składali sobie życzenia, słuchając kolęd w wykonaniu Zespołu Pieśni i Tańca Politechniki Lubelskiej.

STYCZEŃ 2007

15 stycznia 2007 roku w Klubie Forum-Politechnika miało miejsce kolejne spotkanie z cyklu spotkań „spichlerzowych”. Gościem był Arcybiskup Józef Życiński. Tematem spotkania były rozważania o wartościach humanistycznych w cywilizacji technicznej.

⇒ Spotkanie „spichlerzowe”

15 stycznia 2007 roku, już po raz 16. Formacja Tańca Towarzyskiego Politechniki Lubelskiej „GAMZA” była organizatorem Charytatywnego Koncertu Noworoczno-Karnawałowego.

18 stycznia 2007 r. w sali widowiskowej Akademickiego Centrum Kultury „CHATKA ŻAKA” w Lublinie przy ul. I. Radziszewskiego 16 odbył się Koncert Karnawałowy zespołów artystycznych Politechniki Lubelskiej.

⇒ O miłości w klubie jazzowym

Kronika rektorska

- 19 września 2006 r. Rektor spotkał się z delegacją Samarskiego Państwowego Uniwersytetu Architektoniczno-Budowlanego. Gośćmi Rektora byli: prof. Mikhail I. Balzannikov – Rektor Uniwersytetu oraz prof. Euphym G. Vyshkyn – Prorektor ds. Współpracy Międzynarodowej.
- 20 września 2006 r. Rektor podpisał umowę w sprawie zawarcia konsorcjum, którego celem jest przygotowanie wspólnego wniosku do Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka 2007-2013 w ramach Priorytetu 2 – Infrastruktura sfery badawczo-rozwojowej. Stronami umowy są lubelskie uczelnie i instytucje – Akademia Medyczna, Akademia Rolnicza, Instytut Agrofizyki PAN, Instytut

Od lewej: prof. J. Kuczmaszewski, prof. Mikhail I. Balzannikov oraz prof. Euphym G. Vyshkyn

Medycyny Wsi, Katolicki Uniwersytet Lubelski, Politechnika Lubelska, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej, z Puław – Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa oraz Instytut Nawozów Sztucznych, a ponadto Politechnika Rzeszowska oraz Uniwersytet Rzeszowski.

- 27-29 września 2006 r. Rektor uczestniczył w Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych. Gospodarzem spotkania była Politechnika Szczecińska, która obchodziła Jubileusz 60-lecia.
- 6 października 2006 r. Rektor uczestniczył w inauguracji roku akademickiego 2006/2007 w Politechnice Rzeszowskiej.
- 13-14 października 2006 r. Rektor uczestniczył w posiedzeniu Prezydium i Zgromadzenia Plenarnego Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich. Gospodarzem spotkania była Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, która obchodziła jubileusz 100-lecia działalności.
- 14 października 2006 r. Rektor wziął udział w obchodach jubileuszu 85-lecia III Liceum Ogólnokształcącego im. Unii Lubelskiej w Lublinie.
- 15 października 2006 r. Rektor uczestniczył w inauguracji roku akademickiego 2006/2007 w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.
- 16 października 2006 r. Rektor został zaproszony przez dr inż. Adama Wasilewskiego, kandydata na Prezydenta Miasta Lublina, na konferencję prasową. Rektor wystąpił w roli doradcy ds. akademickich.
- 17 października 2006 r. Prorektor ds. studenckich prof. Andrzej Wac-Włodarczyk, w imieniu Rektora, uczestniczył w posiedzeniu Komitetu Honorowego Obchodów Święta 11 Listopada – Narodowego Święta Niepodległości. Spotkanie miało miejsce w siedzibie Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego.
- 19-20 października 2006 r. Rektor uczestniczył w Konferencji Rektorów w ramach Programu Uniwersytetu Bałtyckiego. Gospodarzem konferencji był Uniwersytet Uppsala w Szwecji. Spotkanie było okazją do przedłużenia na 2 lata umowy dotyczącej uczestnictwa w programie.

- 23 października 2006 r. Rektor uczestniczył w inauguracji roku akademickiego 2006/2007 w Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.
- 23 października 2006 r. Rektor wziął udział w otwarciu warsztatów patentowych.

- 6 listopada 2006 r. Rektor uczestniczył w spotkaniu przedstawicieli środowiska nauki regionów lubelskiego, podkarpackiego i świętokrzyskiego z przedstawicielami władz wojewódzkich i samorządowych wymienionych województw. Uczestnicy spotkania podpisali porozumienie o współpracy pod nazwą „Wschodni Trójkąt Innowacji i Wiedzy”.
- 7 listopada 2006 r. Rektor uczestniczył w spotkaniu z Prezesem Rady Ministrów, Panem Jarosławem Kaczyńskim, poświęconym problemom rozwoju nauki i szkolnictwa wyższego w Polsce. Spotkanie odbyło się w Uniwersytecie Warszawskim.
- 11 listopada 2006 r. Rektor uczestniczył w obchodach Święta 11 Listopada – Narodowego Święta Niepodległości w Lublinie.
- 16 listopada 2006 r. Rektor prof. Józef Kuczmaszewski oraz Prorektor ds. studenckich prof. Andrzej Wac-Włodarczyk spotkali się w klubie „Kazik” z przedstawicielami Samorządu Studenckiego Politechniki Lubelskiej.
- 23 listopada 2006 r. Rektor uczestniczył w pierwszym posiedzeniu Kapituły konkursu „Lubelski Orzeł Biznesu 2006”.
- 23 listopada 2006 r. Rektor wziął udział w spotkaniu Środowiskowego Kolegium Rektorów Szkół Wyższych Lublina, które miało miejsce w Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej.
- 28 listopada 2006 r. Rektor uczestniczył w obchodach „Dnia Podchorążego” w Wyższej Szkole Oficerskiej Sił Powietrznych w Dęblinie.
- 28 listopada 2006 r. Prorektor ds. ogólnych prof. Marek Opielak uczestniczył w spotkaniu dotyczącym utworzenia w Lublinie Akademii Polsko-Ukraińskiej. W spotkaniu w Urzędzie Wojewódzkim wzięli udział: wojewoda lubelski, rektorzy lubelskich uczelni wyższych, władze Europejskiego Kolegium Polskich i Ukraińskich Uniwersytetów oraz parlamentarzyści.
- 4 grudnia 2006 r. Prorektor ds. ogólnych prof. Marek Opielak oraz Prorektor ds. nauki prof. Witold Stępniewski uczestniczyli w II sesji Rady Miasta Lublin V kadencji, na której Prezydent Adam Wasilewski złożył ślubowanie.
- 12 grudnia 2006 r. Rektor uczestniczył w obchodach 100-lecia działalności Muzeum Lubelskiego.
- 22 grudnia 2006 r. Rektor uczestniczył w spotkaniu oplatkowym w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Otwarcie warsztatów patentowych

- 2 stycznia 2007 r. Rektor uczestniczył w spotkaniu w siedzibie Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, podczas którego wręczono Lubelską Nagrodę Naukową za rok 2006. Laureatem „Lubelskiego Nobla” został ks. prof. Krzysztof Góźdz z KUL. Honorowe wyróżnienie otrzymała prof. Inez Wiatr z Politechniki Lubelskiej.
- 5 stycznia 2007 r. odbyło się spotkanie Rektora z byłymi Rektorami Politechniki Lubelskiej. Podczas spotkania omawiano bieżące oraz przyszłe sprawy uczelni.

Od lewej: prof. A. Weroński, prof. W. Krolopp, prof. J. Kuczmaszewski, prof. K. Szabelski, prof. W. Sitko

- 9 stycznia 2007 r. Rektor uczestniczył w konferencji konsultacyjnej projektu „Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego Polski Wschodniej” oraz w prezentacji Programu Operacyjnego „Rozwój Polski Wschodniej 2007-2013”. Spotkanie odbyło się w Sali Błękitnej Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego.
- 10 stycznia 2007 r. Rektor prof. Józef Kuczmaszewski oraz prof. Mirosław Wendeker uczestniczyli w spotkaniu konsorcjum ECOTECH-COMPLEX. Zebranie dotyczyło przyjęcia stanowiska konsorcjum wobec uwag zespołu oceniającego projekt infrastruktury badawczej oraz uzgodnienia zakresu zmian w projekcie. Spotkanie odbyło się w Sali Senatu UMCS.
- 11-12 stycznia 2007 r. Rektor prof. Józef Kuczmaszewski (jako reprezentant Prezydium Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych) oraz Prorektor ds. nauki prof. Witold Stępniewski wzięli udział w III Konferencji Prorektorów ds. Nauki i Rozwoju publicznych szkół wyższych. Gospodarzem spotkania była Politechnika Poznańska.
- 18 stycznia 2007 r. Rektor uczestniczył w spotkaniu z prof. dr hab. Krzysztofem Kurzydłowskim, Wiceministrem Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Spotkanie, które odbyło się w UMCS było okazją do zaprezentowania Panu Ministrowi inicjatyw lubelskiego środowiska akademickiego, ze szczególnym uwzględnieniem konsorcjum ECOTECH.

Informacja o pracach Senatu PL

(wrzesień–grudzień 2006)

Przedmiotem obrad były następujące sprawy i zagadnienia:

- zatwierdzono „Sprawozdanie z działalności Politechniki Lubelskiej za rok akademicki 2005/2006” oraz bardzo pozytywnie oceniono działalność Rektora,
- przedstawiono przygotowania do rozpoczęcia roku akademickiego 2006/2007 oraz wyniki rekrutacji na I rok studiów w Politechnice Lubelskiej,
- podjęto uchwałę w sprawie zawarcia umowy na realizację projektu pod nazwą „Przedsiębiorstwo w erze społeczeństwa informacyjnego”,
- przedstawiono informację dotyczącą obsady kadrowej w Politechnice Lubelskiej,
- podjęto uchwałę w sprawie zmian Statutu Politechniki Lubelskiej,
- przyjęto do realizacji „Ramowy program posiedzeń Senatu Politechniki Lubelskiej w roku akademickim 2006/2007”,
- dokonano uzupełnienia składów komisji senackich,
- przeprowadzono wybory uzupełniające do Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów spośród studentów,
- zmieniono uchwałę Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie powołania Centrum

Innowacji i Zaawansowanych Technologii Politechniki Lubelskiej,

- podjęto uchwałę w sprawie zasięgnięcia opinii w odniesieniu do „Regulaminu Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii Politechniki Lubelskiej”,
- podjęto uchwałę w sprawie zmian organizacyjnych w Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej,
- podjęto uchwałę w sprawie zawarcia umowy na realizację projektu pod nazwą „Budowa Terenowych Urządzeń Sportowych na terenie Parku Rekreacyjno-Sportowego Politechniki Lubelskiej przy ul. Nadbystrzyckiej 38D”,
- wyrażono zgodę na nabycie mienia o wartości przekraczającej 100 tys. zł.,
- podjęto uchwałę w sprawie dofinansowania udziału własnego do projektu inwestycyjnego nr Z/2.06/II/1.3.1/19/04 „Kompleksowa Termomodernizacja Campusu Politechniki Lubelskiej”,
- powołano skład:
 - Uczelnianej Komisji Oceniającej Nauczycieli Akademickich Politechniki Lubelskiej,
 - Odwoławczej Komisji Oceniającej Nauczycieli Akademickich Politechniki Lubelskiej,
 - Komisji Oceniającej Nauczycieli Akademickich w Bibliotece Politechniki Lubelskiej,

- podjęto uchwałę w sprawie zatwierdzenia korekty planu rzeczowo-finansowego Politechniki Lubelskiej na 2006 r.,
- wprowadzono „Regulamin zwiększania wynagrodzeń pracowników Politechniki Lubelskiej z programów unijnych”,
- stwierdzono zgodność „Regulaminu Samorządu Studenckiego Politechniki Lubelskiej” z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym i Statutem uczelni,
- stwierdzono zgodności „Regulaminu Samorządu Doktorantów Politechniki Lubelskiej” z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym i Statutem uczelni,
- podjęto uchwałę w sprawie zasięgnięcia opinii Senatu w odniesieniu do „Regulaminu Studium Języków Obcych Politechniki Lubelskiej”,
- podjęto uchwałę w sprawie zasięgnięcia opinii Senatu w odniesieniu do „Regulaminu Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Politechniki Lubelskiej”,
- wyrażono zgodę na utworzenie Lubelskiego Centrum Transferu Technologii Politechniki Lubelskiej oraz zasięgnięto opinii Senatu w sprawie regulaminu tej jednostki,
- wprowadzono zmiany do „Regulaminu Wyborczego Organów Kolegialnych i Jednoosobowych Politechniki Lubelskiej na okres 1.09.2005 r. – 31.08.2008 r., stanowiącego załącznik do Uchwały Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 3 marca 2005 r.”,
- powołano składy Komisji Dyscyplinarnej dla Doktorantów i Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Doktorantów,
- przeprowadzono wybory uzupełniające do składu Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów spośród studentów i Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów spośród studentów,
- podjęto uchwałę w sprawie utworzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku studiów fizyka techniczna na Wydziale Zarządzania i Podstaw Techniki.

Rozpatrzone i zaopiniowano wiele spraw osobowych:

- cztery wnioski w sprawie zatrudnienia na podstawie mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego Politechniki Lubelskiej na czas określony,
- wniosek w sprawie odwołania ze stanowiska kierownika katedry,
- wniosek w sprawie zatrudnienia na stanowisku pełniącego obowiązki kierownika katedry,
- dwa wnioski w sprawie przedłużenia zatrudnienia na stanowisku pełniącego obowiązki kierownika katedry.

Wykaz uchwał Senatu PL

1. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 21 września 2006 r. w sprawie oceny działalności Rektora oraz zatwierdzenia „Sprawozdania z działalności Politechniki Lubelskiej za rok akademicki 2005/2006”.
2. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 21 września 2006 r. w sprawie zawarcia umowy na realizację projektu pod nazwą „Przedsiębiorstwo w erze społeczeństwa informacyjnego”.
3. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 9 listopada 2006 r. w sprawie zmian Statutu Politechniki Lubelskiej.
4. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 9 listopada 2006 r. zmieniająca uchwałę Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie powołania Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii Politechniki Lubelskiej.
5. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 9 listopada 2006 r. w sprawie zasięgnięcia opinii w odniesieniu do „Regulaminu Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii Politechniki Lubelskiej”.
6. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 9 listopada 2006 r. w sprawie zmian organizacyjnych w Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej.
7. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 9 listopada 2006 r. w sprawie zawarcia umowy na realizację projektu pod nazwą: „Budowa Terenowych Urządzeń Sportowych na terenie Parku Rekreacyjno-Sportowego Politechniki Lubelskiej przy ul. Nadbystrzyckiej 38 D”.
8. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 9 listopada 2006 r. w sprawie wyrażenia zgody na nabycie mienia o wartości przekraczającej 100 tys. zł.
9. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 9 listopada 2006 r. w sprawie dofinansowania udziału własnego do projektu inwestycyjnego nr Z/2.06/I/1.3.1/19/04 „Kompleksowa Termomodernizacja Campusu Politechniki Lubelskiej”.
10. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 28 grudnia 2006 r. w sprawie zatwierdzenia korekty planu rzeczowo-finansowego Politechniki Lubelskiej na 2006 r.
11. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 28 grudnia 2006 r. w sprawie wprowadzenia „Regulaminu zwiększania wynagrodzeń pracowników Politechniki Lubelskiej z programów unijnych”.
12. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 28 grudnia 2006 r. w sprawie stwierdzenia zgodności „Regulaminu Samorządu Studenckiego Politechniki Lubelskiej” z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym i Statutem Uczelni.
13. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 28 grudnia 2006 r. w sprawie stwierdzenia zgodności „Regulaminu Samorządu Doktorantów Politechniki Lubelskiej” z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym i Statutem Uczelni.

14. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 28 grudnia 2006 r. w sprawie zasięgnięcia opinii Senatu w odniesieniu do „Regulaminu Studium Języków Obcych Politechniki Lubelskiej”.
15. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 28 grudnia 2006 r. w sprawie zasięgnięcia opinii Senatu w odniesieniu do „Regulaminu Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Politechniki Lubelskiej”.
16. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 28 grudnia 2006 r. w sprawie wyrażenia zgody na utworzenie Lubelskiego Centrum Transferu Technologii Politechniki Lubelskiej oraz zasięgnięcia opinii Senatu w sprawie regulaminu tej jednostki.
17. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 28 grudnia 2006 r. w sprawie zmiany „Regulaminu Wyborczego Organów Kolegialnych i Jednoosobowych Politechniki Lubelskiej na okres 1.09.2005 r. – 31.08.2008 r., stanowiącego załącznik do Uchwały Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 3 marca 2005 r.”
18. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 28 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku studiów fizyka techniczna na Wydziale Zarządzenia i Podstaw Techniki.

Wykaz zarządzeń Rektora PL

1. Zarządzenie Nr R-30/2006 z dnia 18 września 2006 r. w sprawie zmian organizacyjnych w Wydziale Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej.
2. Zarządzenie Nr R-31/ 2006 z dnia 18 września 2006 r. w sprawie szczegółowych zasad obiegu dokumentów finansowo-księgowych związanych z realizacją projektów finansowanych z funduszy strukturalnych.
3. Zarządzenie Nr R-32/ 2006 z dnia 21 września 2006 r. zmieniające Zarządzenie Nr R-44/2005 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 17 października 2005 r. w sprawie powołania Rady Bibliotecznej.
4. Zarządzenie Nr R-33/ 2006 z dnia 21 września 2006 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu ustalania wysokości, przyznawania i wypłacania świadczeń pomocy materialnej dla studentów Politechniki Lubelskiej.
5. Zarządzenie Nr R-34/ 2006 z dnia 21 września 2006 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu ustalania wysokości, przyznawania i wypłacania świadczeń pomocy materialnej dla doktorantów Politechniki Lubelskiej.
6. Zarządzenie Nr R-35/ 2006 z dnia 10 października 2006 r. zmieniające Zarządzenie Nr R-40/2005 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 12 października 2005 r. w sprawie powołania Zespołu ds. programu SOCRATES-ERASMUS.
7. Zarządzenie Nr R-36/ 2006 z dnia 10 października 2006 r. w sprawie określenia limitów zwolnień z opłat za świadczone usługi edukacyjne.
8. Zarządzenie Nr R-37/ 2006 z dnia 30 października 2006 r. w sprawie powołania Odwoławczej Komisji Stypendialnej.
9. Zarządzenie Nr R-38/ 2006 z dnia 10 listopada 2006 r. w sprawie wydania jednolitego tekstu Statutu Politechniki Lubelskiej.
10. Zarządzenie Nr R-39/ 2006 z dnia 10 listopada 2006 r. w sprawie utworzenia Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii Politechniki Lubelskiej.
11. Zarządzenie Nr R-40/2006 z dnia 24 listopada 2006 r. w sprawie powołania komisji dla dokonania okresowej oceny nauczycieli akademickich.
12. Zarządzenie Nr R-41/2006 z dnia 24 listopada 2006 r. w sprawie przeprowadzenia oceny działalności instytutów, katedr, jednostek między-wydziałowych i jednostki ogólnouczelnianej.
13. Zarządzenie Nr R-42/2006 z dnia 27 listopada 2006 r. w sprawie zmian organizacyjnych w Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej Politechniki Lubelskiej.
14. Zarządzenie Nr R-43/2006 z dnia 27 listopada 2006 r. w sprawie powołania Komisji ds. likwidacji materiałów niejawnych.
15. Zarządzenie Nr R-44/2006 z dnia 29 grudnia 2006 r. w sprawie wprowadzenia „Regulaminu zwiększania wynagrodzeń pracowników Politechniki Lubelskiej z programów unijnych”.
16. Zarządzenie Nr R-1/2007 z dnia 4 stycznia 2007 r. w sprawie prowizorium budżetowego w 2007 r.
17. Zarządzenie Nr R-2/2007 z dnia 5 stycznia 2007 r. w sprawie powołania Rady Instytutu Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii.
18. Zarządzenie Nr R-3/2007 z dnia 5 stycznia 2007 r. w sprawie utworzenia Lubelskiego Centrum Transferu Technologii Politechniki Lubelskiej.
19. Zarządzenie Nr R-4/2007 z dnia 5 stycznia 2007 r. zmieniające Zarządzenie Nr R-59/2005 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 25 listopada 2005 r. w sprawie powołania Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów, Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów oraz Rzeczników Dyscyplinarnych dla Studentów.
20. Zarządzenie Nr R-5/2007 z dnia 5 stycznia 2007 r. w sprawie wprowadzenia regulaminów: Studium Języków Obcych Politechniki Lubelskiej oraz Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Politechniki Lubelskiej.

Wykaz pism okólnych

1. Pismo okólnie Nr 3/2006 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 21 listopada 2006 r. w sprawie zmian w składach komisji senackich Senatu Politechniki Lubelskiej.

Inauguracja roku akademickiego 2006/2007

54. inauguracja roku akademickiego w Politechnice Lubelskiej odbyła się w dniu 4 października 2006 r.

Mszę świętą w intencji pracowników i studentów uczelni odprawił Ksiądz Biskup dr Artur Miziński, któremu towarzyszyli Duszpasterze naszej parafii. W homilii Biskup powiedział m.in. *Nie wszyscy z nas są inżynierami, ale wszystkich nas otacza technika. Technika, która niesie ze sobą zarówno dobrodziejstwa, jak i zagrożenia. Najważniejsze, abyśmy pamiętali, że rzeczy są dla ludzi, a nie ludzie podporządkowani rzeczom.*

*

Dalsza część uroczystości odbyła się w odnowionej auli im. Rektora Stanisława Podkowy w Wydziale Mechanicznym, pod przewodnictwem Rektora prof. Józefa Kuczmaszewskiego.

PRZEMÓWIENIE INAUGURACYJNE JM REKTORA PROF. JÓZEFA KUCZMASZEWSKIEGO

Szanowni Państwo

Otwieram uroczystość inauguracji roku akademickiego 2006/2007 w Politechnice Lubelskiej. Dziś, nasza *universitas* raduje się na kolejne spotkanie, śpiewać będzie radosne *Gaudeamus* witając nowych członków naszej akademickiej społeczności. W tym dniu przywołujemy najlepsze tradycje naszych uczelni, honorujemy tych, którzy w sposób twórczy wyróżnili się w pracy oraz wspominamy tych, którzy odeszli. Na tę uroczystość zapraszamy wielu Gości i cieszymy się, że oni te zaproszenia przyjmują, dając tym samym wyraz szacunku dla wielowiekowej tradycji akademickich, dla znaczenia wiedzy i mądrości w rozwoju Narodu, jego dziedzictwa kultury, kształtowania tożsamości i bogactwa narodowego. Wierzymy, że kolejny, 54. rok akademicki w naszej uczelni przyniesie nowe szanse na zdobywanie wiedzy, umiejętności, nowych doświadczeń w sferze kultury, kształtowania, tak nam wszystkim potrzebnej, mądrości. Inauguracja roku akademickiego jest też czasem szczególnej refleksji nad sensem i istotą kształcenia, współczesną misją uczelni, jej przeszłością i przyszłością, a także problemami, jakich doświadcza współczesny świat, dokąd zmierza nasza cywilizacja oraz jaki powinien być nasz system edukacji. Jedno wydaje się pewne, kilka najbliższych lat w naszym Kraju zdecyduje jakie będzie miejsce polskich uczelni, w tym Politechniki Lubelskiej w europejskim obszarze szkolnictwa wyższego. To wyzwanie dla nas, ale także dla władz regionu, miasta, także Rządu i Parlamentu Rzeczypospolitej. To nie są wielkie słowa, powtórzę, kilka najbliższych lat zdecyduje jak kształtować

się będzie miejsce Polski w konkurencyjnej gospodarce globalnej. Nie jest przesadnie odkrywcze stwierdzenie, że to miejsce będzie silnie skorelowane z polityką Państwa w obszarze edukacji i nauki.

Rozpoczynając kolejny rok akademicki w naszej uczelni, w sposób naturalny myślimy o roku minionym, analizujemy uzyskane efekty i trudności, aby w nadchodzącym roku zapewnić uczelni stabilny rozwój i jeszcze skuteczniej wykorzystać szanse. Myślimy o ważnych wydarzeniach, ale także ludziach, którzy już bezpowrotnie odeszli. W minionym roku akademickim odeszli od nas: doc. Ryszard Cylc, dr Zbigniew Złonkiewicz, dr Lucjan Cholewa, mgr Anna Kobylecka oraz student III roku Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Marcin Muszyński. Uczcijmy ich pamięć chwilą ciszy.

Rok akademicki rozpoczyna w Politechnice Lubelskiej blisko 11 tys. studentów, w tym na studiach stacjonarnych – 6400, na niestacjonarnych – 4200, podyplomowych – 250, doktoranckich – 143. Na pierwszym roku rozpocznie studia 2400 studentów, w tym na studiach stacjonarnych 1500 osób. W tym roku do immatrykulacji przystępują studenci nowego kierunku studiów – inżynieria materiałowa, dziesiątego kierunku kształcenia w naszej uczelni. Zadania naukowe, edukacyjne i organizacyjne prowadzić będzie 1120 pracowników, w tym 564 nauczycieli akademickich.

Ofertę edukacyjną rozszerzyliśmy także o drugi stopień kształcenia na kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji. Na uwagę zasługują utworzone w minionym roku akademickim nowe specjalności: techniki komputerowe w technologii metali, transport samochodowy, ochrona i konserwacja zabytków, eksploatacja i remonty zasobów budowlanych, instalacje i sieci sanitarne, komputerowe systemy zarządzania przedsiębiorstwem, zarządzanie finansami, zarządzanie rozwojem regionalnym. To nas cieszy, świadczy bowiem o dynamicznej reakcji wydziałów na potrzeby rynku. Możemy odpowiedzialnie stwierdzić, że taka jest też ocena Senatu, wyrażona w trakcie ostatniego posiedzenia – to był dobry rok dla naszej uczelni.

Jesteśmy jednak świadomi wciąż nowych wyzwań w sferze edukacji. Wyzwania te wyznacza nam obecność w UE, potrzeby regionu, a przede wszystkim świadomość niezwykle szybkich przeobrażeń w technicznym obszarze rozwoju naszej cywilizacji. Kształcenie kadr zdolnych skutecznie odpowiadać na te wyzwania wymaga nieustannego inwestowania we własnych pracowników. Wierzę, że nowe szanse, jakie powstają w wyniku uruchomienia Programu Wspierania Polski Wschodniej i Strategii Rozwoju Województwa na lata 2007-2013, pozwolą na dofinansowanie zaplecza badawczego i edukacyjnego naszej uczelni. To znajduje się w interesie nie tylko Politechniki, ale także gospodarki regionu. Trzeba wyraźnie powiedzieć, że nie walory przyrodnicze, które nie są przecież nadzwyczajne, nie turystyka, nie wartości ekologiczne, choć mogą być one

wspomagającym elementem strategii, są kluczem do sukcesu rozwojowego regionu. Kluczem powinny być kadry, zdolne do podjęcia konkurencji w produkcji i specjalistycznych usługach. Lublin, miasto akademickie, kształci praktycznie na wszystkich ważnych dla rozwoju kierunkach studiów. To wielki atut, wierzę, że obok infrastruktury komunikacyjnej, rozwój szkolnictwa wyższego w Lublinie będzie absolutnym priorytetem w strategii rozwoju regionu. Uczelnie techniczne bardziej od innych muszą przyspieszyć, aby sprostać wymaganiom współczesności.

Konieczne jest podjęcie działań na rzecz wzmocnienia kierunków ścisłych i technicznych. W najbliższym czasie także Lubelszczyzna stanie się miejscem nowych inwestycji o charakterze gospodarczym. Stanie się, bo taka jest logika rozwoju. Będą nam potrzebne kadry techniczne. Istnienie tych kadr to będzie wielki atut regionu. Przykłady już widać, Czechy dla swoich inwestycji w przemyśle motoryzacyjnym poszukują specjalistów na południu Polski. Brak kadr technicznych odczuwają już zachodnie rejony Polski, niektóre branże także na wschodzie Polski odczuwają już deficyt kadr technicznych. Dotyczy to także średniego szkolnictwa technicznego, trzeba przywrócić odpowiednią rangę tym szkołom i zachęcać młodzież do podejmowania w nich nauki.

Przez cały czas funkcjonujemy w warunkach niepewności w obszarze dotacji dydaktycznej. W 2006 roku jest ona praktycznie na poziomie roku 2005. Uwzględniając wzrost kosztów funkcjonowania uczelni, wynikający z inflacji oraz awansów pracowników, będących konsekwencją uzyskiwanych przez nich stopni naukowych i tytułu naukowego, oznacza to istotne pogorszenie warunków funkcjonowania uczelni w 2006 roku. Nadal nie wiemy w oparciu o jaki algorytm będą przyznawane środki na 2007 rok i czy będzie to trwałe rozwiązanie na okres co najmniej 5 lat. Nie wiemy także, czy w ogóle będzie jakikolwiek algorytm i czy będzie wspólny dla wszystkich uczelni publicznych. Bez tego trudno mówić o budowaniu jakiegokolwiek strategii uczelni. Jest to tym bardziej ważne, że przygotowujemy się do aplikowania o środki z Unii Europejskiej na lata 2007-2013. Musimy znać warunki brzegowe w jakich będziemy funkcjonować w tym okresie, w tym mieć jasną deklarację naszego ministerstwa, że będzie wspomagało uczelnie w sfinansowaniu udziału własnego zadań inwestycyjnych, które niewątpliwie w szkolnictwie wyższym się pojawią. Muszą się pojawić, ponieważ trudno poważnie rozmawiać o strategii rozwoju kraju bez inwestowania w sferę badawczo-rozwojową, w tym w poprawę warunków kształcenia na poziomie wyższym. Należy nadmienić, że w latach 2004-2006 nasz resort wspomagał nas w tym obszarze, Politechnika Lubelska otrzymała także wsparcie w sfinansowaniu udziału własnego. Wierzę, że wspomaganie finansowania tego udziału w latach 2007-2013 będzie absolutnym priorytetem polityki inwestycyjnej Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Odrębnym, ale istotnym problemem jest wzmocnienie środowiska naukowego Lubelszczyzny jako całości. W ostatnich latach obserwujemy szybkie zmiany w organizacji badań naukowych, tworzenie międzyuczelnianych sieci i centrów badawczych. Pozwala to lepiej wykorzystać zasoby kadrowe, aparaturowe, tworzyć silne zespoły mające szansę wygrywać międzynarodowe projekty. Proces ten znajduje coraz lepsze

zrozumienie w naszych lubelskich uczelniach, wszyscy sądzimy, że mądra, o dalekosiężnych skutkach integracja, jeszcze nie instytucjonalna w ścisłym tego słowa znaczeniu, ale każda, która daje szansę na wzmocnienie naukowego i edukacyjnego znaczenia Lubelszczyzny jest potrzebna. Takim przykładem, obok realizowanego parku naukowo-technologicznego, jest podpisane ostatnio konsorcjum lubelsko-rzeszowskie dotyczące współdziałania w zakresie budowy infrastruktury naukowo-badawczej południowo-wschodniej Polski. Doświadczenia wskazują jak bezwzględna walka o środki toczyć się będzie między regionami. Lubelszczyzna, czy szerzej tzw. ściana wschodnia, zasługuje w tym względzie na szczególne wsparcie. Wynika to nie tylko z faktu, że wartość aparatury naukowo-badawczej na jednego mieszkańca w województwie lubelskim stanowi zaledwie połowę średniej krajowej, ale przede wszystkim z tego, że potencjał naukowy środowiska na to zasługuje. W Politechnice na 5 wydziałów, w skali czterostopniowej, dwa wydziały otrzymały najwyższą I kategorię, dwa następne – II. W skali krajowej to bardzo dobry wynik.

Przypomnieć także wypada o konstytucyjnej zasadzie zrównoważonego rozwoju, która nakazuje sprawiedliwie dzielić się wszelkimi zasobami w kraju, również z unijnej polityki spójności.

Powinniśmy także w środowisku lubelskim, współdziałać w większym niż dotychczas stopniu w obszarze edukacji, poszukiwać nowej oferty międzyuczelnianej, poszukiwać proinnowacyjnych rozwiązań w kształceniu.

Czekają nas pilne prace w budowie wspólnej europejskiej przestrzeni edukacyjnej, określanej procesem bolońskim. Wprowadzenie od 1 października 2007 roku studiów trójstopniowych wymaga opracowania nowych programów uwzględniających nie tylko minima programowe, nad którymi pracuje Rada Główna Szkolnictwa Wyższego, ale także ramowych standardów kwalifikacji zawodowych, które w przyszłości będą w Europie podstawą uznawalności dyplomów. Jest to szczególnie ważne i trudne dla uczelni o rozbudowanym zapleczu technologicznym. Dlatego też ważny staje się stały monitoring jakości kształcenia, w tym uczelniany, powszechny system oceny jakości pracy dydaktycznej. Jeśli uwzględnimy ustawowy obowiązek wprowadzenia legitymacji elektronicznej, a także naturalną, wynikającą z procesów rozwojowych konieczność informatyzowania różnych sfer funkcjonowania uczelni, w tym systemu bibliotecznego, czy też wspomaganie kształcenia poprzez własną platformę edukacyjną, uświadomimy sobie wówczas konieczność przeznaczenia na ten cel znacznych środków. Apeluję do parlamentarzystów, aby w pracach nad budżetem pamiętali o tym, że proces budowania proinnowacyjnych podstaw musi się zaczynać w uczelniach, to najlepiej zainwestowane środki, bez tego nie zbuduje się ani społeczeństwa informacyjnego ani gospodarki opartej na wiedzy. Sądzę, że konieczne byłoby spotkanie parlamentarzystów z przedstawicielami środowiska akademickiego, abyśmy wspólnie zdefiniowali minimum spraw koniecznych do załatwienia, propozycje budżetu na rok 2007 nie są niestety dla środowiska akademickiego korzystne. Wzrost o 300 mln zł na naukę, a właściwie na wdrożenia, przy niezmiennym kwocie na edukację na poziomie wyższym jest tego wyrazistym

przykładem. Edukacji w obszarze nauk ścisłych i technicznych dotyka to w szczególności, podkreślam, odpowiednie zaplecze technologiczne jest niezbędne do zapewnienia odpowiedniego poziomu kształcenia inżynierów, w tym tak ważnych umiejętności praktycznych.

Szanowni Państwo

Dziś mogę Państwa przywitać w odnowionym obiekcie. Jest nowa elewacja, docieplone ściany, wymienione okna i nowa instalacja grzewcza. Tak odremontowanych obiektów jest osiem. W zasadniczy sposób zmienił się wygląd naszego akademickiego miasteczka. W minionym roku akademickim podjęliśmy na niespotykaną dotychczas skalę prace modernizacyjno-remontowe w uczelni. Zakończyliśmy kompleksowy remont Domu Wypoczynkowego w Kazimierzu Dolnym, w maju uroczystie przekazaliśmy do użytku laboratoria dla Centrum Zastosowań Technologii Nadprzewodnikowych i Plazmowych w Energetyce ASPPECT oraz pomieszczenia dla Biblioteki, dzięki czemu uzyskaliśmy ponad 1200 m² nowej powierzchni użytkowej, praktycznie zakończyliśmy nadbudowę i rozbudowę Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki, kończymy modernizację stołówki, dostosowujemy domy studenckie do nowych wymagań ochrony przeciwpożarowej. W zasadzie już zakończyliśmy kompleksową termomodernizację 8 dużych obiektów, obejmującą wymianę okien, docieplenie ścian, modernizację sieci ciepłowniczej i tzw. stolarki aluminiowej. Systematycznie kontynuujemy prace w Parku Politechniki. Rozpoczęliśmy nową inwestycję dla Wydziału Inżynierii Środowiska. Wykonujemy także wiele prac remontowych o mniejszym znaczeniu, w tym sal dydaktycznych i laboratoriów. Taki zakres prac rodzi wiele problemów, w tym oczywiście finansowych, jednak wierzę, że właściwie wykorzystamy szanse i w tej kadencji wszystkie te prace zostaną ukończone. W istotny sposób zmieni to warunki naszej pracy i stronę wizualną uczelni. Aplikujemy o środki na nową, konieczną dla naszej strategii rozwoju i użyteczności dla gospodarki inwestycję Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii. Czas także na kompleksową modernizację wnętrz naszych wydziałów.

Szanowni Państwo

Cieszy aktywność naszych pracowników w aplikowaniu o granty MNiSzW. Aktualnie realizowanych jest około 60 projektów. To pozwala nam odtwarzać potencjał aparaturowy. Wartość zakupionych specjalistycznych urządzeń w minionym roku przekracza ponad dwukrotnie wartość

odpisu amortyzacji. To znacznie wzmacnia nasz potencjał badawczy. Dokonało się to między innymi dzięki aparaturowym projektom inwestycyjnym MNiSzW. Chciałbym zapewnić obecną dziś Panią Naczelnik w Departamencie Bazy Badawczej, że są to dobrze zainwestowane pieniądze. Poprawa naszego wyposażenia badawczego sprawia, że w 2005 roku podpisaliśmy umowy na projekty celowe, a więc projekty o charakterze użytkowym, na najbliższe 3 lata o wartości przekraczającej 13 mln zł. Przypomnę, że dotacja na badania statutowe i badania własne w naszej uczelni to zaledwie około 3 mln zł. Charakterystyczne jest także to, że z ponad 11 mln zł wydanych w 2005 roku na badania naukowe, tylko 25% pochodziło z dotacji na badania statutowe i badania własne. Szczegółowe informacje, w tym wiele wskaźników porównawczych w stosunku do lat ubiegłych, znajduje się w sprawozdaniu uczelni za rok akademicki 2005/2006 na stronie internetowej Politechniki. Pozostałe środki zdobyto w konkursach na projekty krajowe i europejskie oraz z bezpośrednich zamówień podmiotów gospodarczych. To oznacza, że za nasze badania ktoś chciał zapłacić. Priorytetem jest wzrost liczby i wartości projektów na bezpośrednie zamówienie gospodarki, a więc dalszy wzrost użyteczności naszych badań. Można założyć, że w bezpośrednim obszarze naszego oddziaływania jest około 150 tys. małych i średnich przedsiębiorstw. Ich specyfiką jest to, że ze względu na swój mały potencjał nie są w stanie utrzymywać własnego zaplecza badawczego. Diagnozowanie ich potrzeb, a następnie skuteczna pomoc w ich zaspokajaniu, to ważne zadanie dla Politechniki, ale także dla władz samorządowych i rządowych w regionie. To w tym właśnie celu nasza uczelnia chce wybudować Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii, jednostkę ukierunkowaną na nowoczesną dydaktykę, współdziałanie z parkiem naukowo-technologicznym oraz służącą integracji badań wszystkich jednostek naukowo-badawczych Lubelszczyzny. Chciałbym podkreślić, że w zakresie integracji nauki na Lubelszczyźnie znajdujemy zrozumienie w bezpośrednich rozmowach z obecnym tu Panem Marszałkiem Edwardem Wojtasem.

Ważnym obszarem naszej aktywności jest szeroko rozumiana współpraca z zagranicą. Traktujemy ją nie jako cel sam w sobie, ale jako naturalny proces uprawiania nauki, dla której wraz z rozwojem coraz doskonalszych sposobów komunikowania się już dawno nie ma granic. Politechnika ma ponad 40 umów z uczelniami z innych krajów, w ostatnim roku akademickim podpisaliśmy kolejne trzy umowy.

Członkowie Senatu Politechniki Lubelskiej

Szanowni Państwo

Pomyślna realizacja tych zadań wymaga zespołowego i zgodnego działania całej naszej społeczności, pracowników i studentów. Konkurencja w jakiej funkcjonujemy nakazuje nam także patrzeć na uczelnię w kategoriach firmy, której powodzenie na rynku zależy przede wszystkim od stopnia identyfikacji załogi z jej celami. Musimy reagować na zjawiska szkodliwe dla uczelni, z odwagą i otwarcie o nich mówić, reagować na przejawy wandalizmu, niewłaściwych i niekulturalnych zachowań, strzec prawdy w życiu publicznym i naukowym, nieustannie dbać o dobry wizerunek uczelni. Musimy efektywnie wykorzystywać nasze zasoby, nieustannie udoskonalać swoje miejsca pracy, rzetelnie oceniać podwładnych. To fundament kultury organizacyjnej szkolnictwa wyższego. Potrzebny jest także optymizm. Mamy do niego podstawy.

Szanowni Państwo, Drodzy Goście

Ważnym elementem strategii uczelni jest budowa trwałych więzi z absolwentami. Apeluję do pracowników uczelni, absolwentów oraz wszystkich, którzy czują się przyjaciółmi Politechniki o wspieranie działalności Towarzystwa Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej, wstępując w szeregi Towarzystwa, przekazując, jako organizacji pożytku publicznego, 1% swoich podatków, czy też włączając się do prac organizacyjnych. Towarzystwo realizuje ciekawe inicjatywy, w tym fundowanie stypendiów najbiedniejszym a jednocześnie osiągającym dobre wyniki w nauce studentom. W działalności Towarzystwa widzimy także spore możliwości wspierania uczelni w jej działalności promocyjnej, czy też w procesie diagnozowania rynku pracy i współkreowania w ten sposób naszej oferty edukacyjnej.

Po kilku latach niepewności co do losów obiektu przy ulicy Bernardyńskiej 13 podjęliśmy decyzję o podjęciu działań na rzecz rewitalizacji tego obiektu. W sensie prawnym od siedmiu lat nic się nie zmieniło, choć ciągle trwają procesy sądowe z potencjalnymi spadkobiercami, nie utraciliśmy żadnych praw do tego obiektu, w dalszym ciągu to na nas spoczywa obowiązek zabezpieczenia przed degradacją techniczną tego zabytkowego budynku.

Po długich negocjacjach Prezydent Miasta Lublin przekazał nam notarialnie, w bezpłatne użytkowanie na okres 20 lat, od ponad 30 lat użytkowany przez nas obiekt przy ulicy Okopowej. Zobowiązaliśmy się w ciągu trzech lat przeprowadzić gruntowny remont tego obiektu. Chciałbym podziękować Panu Prezydentowi Andrzejowi Pruszkowskiemu za konstruktywne podejście do tej sprawy, sądzę, że przyjęte rozwiązanie jest korzystne zarówno dla Politechniki jak i miasta.

Drodzy Studenci oraz nowo przyjęci, którzy po złożeniu ślubowania staniacie się pełnoprawnymi członkami naszej społeczności. To wasza uczelnia z wszystkimi tego konsekwencjami, prawami i obowiązkami. Wykorzystajcie okres studiów do inwestowania we własny, wszechstronny rozwój, w wiedzę i umiejętności. Na wasze kwalifikacje czeka coraz więcej firm. Pamiętać także powinniście, że dyplom inżyniera zobowiązuje do rzetelności, uczciwości i pracowitości, bez tego trudno być dobrym inżynierem w warunkach nieustannego przyspieszania świata techniki.

Jak co roku uczelnia serdecznie Was wita w swych murach u progu nowego roku akademickiego. Będziemy starali się zapewnić Wam warunki do bezpiecznej, efektywnej nauki, także atrakcyjne możliwości rozwoju waszych osobowości w licznych zespołach artystycznych i sportowych. Inauguracja jest świętem radosnym, cieszymy się na nowy rok wspólnej pracy, wspólnych doświadczeń, wspólnego dorastania do szczytnych celów, mądrego kształtowania charakterów. Nasze, coraz piękniejsze obiekty, nasze laboratoria i społeczność pracowników będą wam służyć w inwestowaniu w mądrość, doświadczenie i wiedzę. Jesteście integralną częścią naszej uczelni. Cieszcie się, że jesteście młodzi, cieszcie się, że jesteście studentami dobrej uczelni, pamiętajcie także o wielowiekowych tradycjach szkół wyższych, strażników najlepszych akademickich tradycji, szacunku i tolerancji. To do Was przede wszystkim kierujemy nasz edukacyjny wysiłek, bo Wasza wiedza, dobre przygotowanie do zawodu, to także nasza pomyślność i pomyślność polskiej gospodarki. Musicie także o uczelnię dbać, o jej prestiż, wizerunek, o nasze wspólne mienie. Mieście odwagę przeciwstawiać się postawom niegodnym studenta Politechniki.

W ostatnim okresie obserwujemy wzmożoną emigrację młodych ludzi, zwłaszcza do niektórych krajów europejskich. Zjawisko to na niewielką skalę mogłoby być korzystne. Przyspiesza to proces spójności gospodarczej, ułatwia kontakty z firmami europejskimi, podnosi poziom znajomości języków obcych, mobilność służy kształtowaniu odpowiedzialności, uczy szacunku i tolerancji. Skala tego zjawiska zaczyna być jednak problemem. Pamiętajmy, młodzi, wykształceni ludzie to nasz największy kapitał i powód zazdrości wielu społeczności naszego kontynentu. Tu potrzebne są mądre, długofalowe i skuteczne działania. Wierzę, że studenci naszej uczelni znajdują po jej ukończeniu przede wszystkim miejsce w swojej Ojczyźnie, zapotrzebowanie na inżynierów jest coraz bardziej widoczne, także i w naszym regionie.

Drodzy, już za moment studenci pierwszego roku, to dla Was przede wszystkim zabrzmi uroczyste i radosne Gaudeamus, bądźcie świadomi doniosłości tej chwili, zarówno w aspekcie społecznym, jak i osobistym. Niech wielowiekowe wartości i tradycje akademickie, których strażnikami także Wy stajecie się, będą dla Was źródłem nowej energii, inspiracją do kreowania mądrego i godnego życia.

Drodzy Pracownicy Politechniki

Przyjmijcie na nowy rok akademicki serdeczne życzenia dobrego zdrowia i pomyślności osobistej.

Z wielkim szacunkiem myślę o tych wszystkich pracownikach naszej uczelni, których praca przyczyniła się do tego, że z dumą możemy dzisiaj mówić o jej efektach. Życzę Wam satysfakcji z pracy, z budowy uczelni o jakiej wszyscy marzymy, uczelni zasobnej, przyjaznej dla efektywnej pracy i edukacji, uczelni bezpiecznej, szanowanej przez społeczność regionu, atrakcyjnej dla młodzieży. Obdarzamy się wzajemnym szacunkiem i sprawiedliwie się oceniamy. Dziękuję wszystkim pracownikom, którzy mają tak wyraziste poczucie odpowiedzialności za swoją uczelnię. Przyszłość wymaga od nas jeszcze większego wysiłku, wiary w pomyślną przyszłość, optymizmu i zespolenia w działaniu

na rzecz doskonalenia oferty dydaktycznej, pracy innowacyjnej i transferu technologii do polskiej gospodarki.

Dziękuję Państwu za uważne wysłuchanie mojego wprowadzenia.

*

Inauguracja stała się okazją do uhonorowania pracowników odznaczeniami resortowymi. **Medal Komisji Edukacji Narodowej** otrzymali:

Mgr inż. Ryszard DŁUGOSZ

Dr hab. inż. Marzenna Róża DUDZIŃSKA, prof. PL

Dr inż. Zbigniew KIERNICKI

Dr inż. Marek MIŁOSZ

Dr inż. Krzysztof NALEWAJ

Dr inż. Paweł SURDACKI

Prof. dr hab. inż. Andrzej WEROŃSKI

Mgr inż. Ryszard Długosz
zostaje odznaczony
Medalem KEN

*

Podczas uroczystości wręczone zostały medale i dyplomy najlepszym absolwentom uczelni.

Wyróżnienia otrzymali:

Wydział Mechaniczny

kierunek – MECHANIKA I BUDOWA MASZYN

Mgr inż. Marek JÓŻWIK – MEDAL PL

Mgr inż. Rafał KASPEREK – dyplom z II lokatą

Inż. Karolina BEER – dyplom z III lokatą

Wydział Mechaniczny i Wydział Zarządzania i Podstaw Techniki

kierunek: ZARZĄDZANIE I INŻYNIERIA PRODUKCJI

Inż. Agnieszka OKSENIUK – MEDAL PL

Inż. Agata MAZUREK – dyplom z II lokatą

Wydział Elektrotechniki i Informatyki

kierunek – ELEKTROTECHNIKA

Mgr inż. Krzysztof KRÓL – MEDAL PL

Mgr inż. Krzysztof KUSIAK – dyplom z II lokatą

Inż. Adam BOĆ – dyplom z III lokatą

Wydział Elektrotechniki i Informatyki

kierunek – INFORMATYKA

Mgr inż. Marcin WÓJCIK – MEDAL PL

Mgr inż. Agnieszka JANIĄK – dyplom z II lokatą

Wydział Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej

kierunek – BUDOWNICTWO

Mgr inż. Tomasz KWIATEK – MEDAL PL

Mgr inż. Marian Feliks MAZUR – dyplom z II lokatą

Mgr inż. Krzysztof SIEMIONEK – dyplom z III lokatą

Wydział Zarządzania i Podstaw Techniki

kierunek – ZARZĄDZANIE I MARKETING

Mgr inż. Ewa GRODZKA – MEDAL PL

Mgr inż. Justyna SIEDLEC – dyplom z II lokatą

Wydział Zarządzania i Podstaw Techniki

kierunek –

EDUKACJA TECHNICZNO-INFORMATYCZNA

Mgr Przemysław CHAJDUK – MEDAL PL

Mgr Agnieszka SZEWCZAK – dyplom z II lokatą

Mgr Grzegorz PITEK – dyplom z III lokatą

Wydział Inżynierii Środowiska

kierunek – INŻYNIERIA ŚRODOWISKA

Mgr inż. Magdalena WRÓBEL – MEDAL PL

Mgr inż. Izabela CZARNECKA – dyplom z II lokatą

*

Do aktu immatrykulacji przystąpiło 20 przedstawicieli młodzieży przyjętej na I rok studiów.

Ewelina BUCZKOWSKA	budownictwo
Michał KRAKOWIAK	mechanika i budowa maszyn
Paweł PIĘCIŃSKI	budownictwo
Dariusz CHANAJ	edukacja techniczno-informatyczna
Tomasz CHRZANOWSKI	inżynieria środowiska
Wojciech CZERNIAK	elektrotechnika
Karolina DZIADUCH	zarządzanie i marketing
Dorota FLOR	architektura i urbanistyka
Kamil GUMIENIUK	informatyka
Patryk JAKUBCZAK	inżynieria materiałowa
Mateusz JEZIEŃSKI	inżynieria środowiska
Łukasz KRAJEWSKI	zarządzanie i inżynieria produkcji
Magdalena KRÓLIKOWSKA	zarządzanie i inżynieria produkcji
Gabriel OLECH	edukacja techniczno-informatyczna
Marek SADURA	elektrotechnika
Marek SKOREK	informatyka
Małgorzata ŚMIECH	zarządzanie i marketing
Magdalena WARDACH	inżynieria materiałowa
Piotr WILCZYŃSKI	mechanika i budowa maszyn
Alicja ŻUBROWSKA	architektura i urbanistyka

*

UROCZYŚCIE ZAKOŃCZYŁ WYKŁAD INAUGURACYJNY PROF. LUCJANA PAWŁOWSKIEGO PT. ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ WE WSPÓŁCZESNEJ CYWILIZACJI.

Magnificencjo Rektorze,
Wysoki Senacie
Panie, Panowie

Podstawowe zadanie jakie stoi przed uczelnią techniczną to kształcenie inżynierów, a więc ludzi posiadających specjalistyczną wiedzę na temat przekształcania materii w produkty użyteczne dla człowieka.

Dobre kształcenie wymaga jednak, aby kadra nauczająca uprawiała badania w tym samym zakresie, możliwie na najwyższym poziomie.

Przyjmując takie założenie powinienem przygotować wykład, w którym przedstawiłbym propozycje konkretnych rozwiązań technicznych czy technologicznych w zakresie inżynierii środowiska. Po namyśle zdecydowałem się na krok bardziej ryzykowny. Postanowiłem bowiem podzielić się z Państwem refleksją na temat ogólnych problemów współczesnej cywilizacji.

Siłą napędową przemian cywilizacyjnych, w mojej ocenie nie zawsze pozytywnych i pożądanych, był i jest rozwój nauki oraz wielkie idee kształtujące postawy i zachowania całych społeczeństw.

Jednym słowem, nauka za pomocą swoich narzędzi, jakimi są technika i technologia, umożliwia przy stanie dzisiejszej wiedzy na ogromne, aby nie powiedzieć dowolne przekształcenie świata, natomiast idee, jeśli trafią na podatny grunt istotnie wpływają na sposób wykorzystania rezultatów nauki.

Nauka dostarcza tak potężnych narzędzi, że dzisiaj możliwym staje się zarówno znaczące polepszenie jakości życia człowieka, jak i zniszczenie całych regionów, czy wręcz całego globu. Warto więc zastanowić się na chwilę nad tym, gdzie jesteśmy i dokąd zdążamy.

W XIX i XX wieku dzięki niespotykanemu wcześniej w dziejach świata rozwojowi technologii i techniki, nastąpił szybki wzrost konsumpcji, w szczególności w Ameryce Północnej, Europie i Japonii.

Motorem napędowym tego rozwoju był dostęp do tanich źródeł energii oraz beztraska eksploatacja zasobów naturalnych.

Przez długi okres lekceważone były skutki uboczne takiego rozwoju, w szczególności nie uświadamiano sobie wzrastającej degradacji środowiska i skończoności zasobów naturalnych.

Punktem zwrotnym było wystąpienie U'Thanta na XXIII Sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ w 1969 r., które przeszło do historii jako Raport U'Thanta. Zasygnalizowano w nim pojawienie się kryzysu o zasięgu globalnym, który dotyczył stosunku człowieka do środowiska.

Wśród jego oznak wskazano m.in. na degradację ziem uprawnych, bezplanowy coraz szybszy rozwój aglomeracji miejskich zajmujących kolejne tereny, eksplozję demograficzną i coraz większe niebezpieczeństwo wyginięcia wielu form życia zwierzęcego i roślinnego. Znaczący był także wniosek, że zasoby przyrody, choć bardzo duże, są jednak ograniczone.

Tematykę tę podjęły także raporty Klubu Rzymskiego publikowane od 1972 r. Pierwszy z nich nosił tytuł „Granice wzrostu” i potwierdzał tezę U'Thanta o skończoności zasobów naturalnych i realnej możliwości zaistnienia globalnej katastrofy ekologicznej.

Wśród sposobów przeciwdziałania sformułowano koncepcję tzw. wzrostu zerowego zakładającą zerowy wzrost zarówno w zakresie przyrostu ludności, jak i zużycia zasobów naturalnych. Ta radykalna i mało prawdopodobna do wdrożenia idea już w 1974 r. została zastąpiona propozycją „wzrostu ograniczonego”, gdzie uwzględniono także kwestie

zróżnicowanego wpływu na środowisko bogatej „Północy” i biednego „Południa”.

W tym okresie problematykę ochrony środowiska postrzegano jako ochronę poszczególnych elementów przyrody, traktując człowieka jako intruza szkodzącego środowisku przyrodniczemu.

Przełomową, najbardziej holistyczną koncepcję, przedstawiono w raporcie Burtland'a, w którym po raz pierwszy sformułowana została idea zrównoważonego rozwoju, według której pożądany jest taki rozwój, „który gwarantuje zaspokojenie potrzeb obecnych pokoleń, nie zagrażając zdolności przyszłych pokoleń do zaspokajania ich własnych potrzeb”.

Podkreślono w nim, że niezależnie od czynników ekologicznych i ekonomicznych, wiele uwagi powinno się poświęcać także kwestiom społecznym, w opracowaniach związanych z „klasyczną” ochroną środowiska zwykle pomijanych.

Koncepcja ta szybko zyskała ogromną popularność, a jej ugruntowanie nastąpiło podczas słynnego „Szczytu Ziemi” w Rio w 1992 r. Wśród przyjętych wtedy dokumentów szczególnie rolę odegrała „Agenda 21” stanowiąca wzór programu działań dla zrównoważonego rozwoju tak na poziomie globalnym, regionalnym, jak i czysto lokalnym.

Kluczowym momentem dla idei zrównoważonego rozwoju jest odpowiedź na pytanie: z czego wynika sugerowana powinność obecnych pokoleń wobec przyszłych? Paradoksalnie próby odpowiedzi nie są częste, zapewne dlatego, że kolejne strategie rozwoju piszą głównie ekolodzy i ekonomiści.

Tymczasem jest to kwestia ważna, wykraczająca poza ekologię i ekonomię, wchodząca w zakres często niedocenianej filozofii – a dokładniej etyki.

Odnosi się ona:

- do istnienia człowieka w przyszłości (co nie jest pewne),
- do warunków panujących w przyszłości, które będą wynikiem procesów zachodzących na Ziemi już teraz.

Dyskusja nie jest prosta, choćby dlatego, że w długiej tradycji refleksji filozoficznej nie rozważano globalnych uwarunkowań ludzkiego życia, czy możliwości jego przetrwania. Tymczasem możliwość zniszczenia przez człowieka całej biosfery jest już obecnie realną możliwością.

Problem wynikający z tych ograniczeń starają się rozwiązać współczesne etyki środowiskowe. Już sama koncepcja rozwoju zrównoważonego jest na dobrą sprawę jedną z nich, bowiem prowadzona w jej ramach dyskusja odnosi się przecież do praw przyszłych pokoleń, co stanowi bez wątpienia kwestię etyczną.

Co więcej, wpisuje się ona w konkretne stanowisko tzw. antropocentryzmu umiarkowanego, w ramach którego głosi się konieczność ochrony przyrody nie dla niej samej, ale dlatego, że jest ona niezbędna dla prawidłowego funkcjonowania człowieka, tak teraz, jak i w przyszłości. Argument ten wzmacniany jest dodatkowo tezą o istnieniu „solidarności międzypokoleniowej”.

Troska o los przyszłych pokoleń jest głęboko zakorzeniona w tradycyjnych społeczeństwach, gdzie dobrze funkcjonuje model wielopokoleniowej rodziny. W tych

społeczeństwach nie obca jest idea zapobiegliwości również „o potrzeby przyszłych pokoleń” rozciągająca się w skali trzech generacji: dzieci, wnuków i prawnuków.

Bazując na takiej postawie łatwiej byłoby budować etykę powinności ograniczeń dziś na rzecz dobrostanu przyszłych pokoleń.

Jednak zmiany kulturowe zachodzące we współczesnym świecie idą w przeciwnym kierunku. W szczególności w społeczeństwach rozwiniętych, do rangi cnoty podnoszone są działania w imię indywidualnych, a nie powiedzieć egoistycznych potrzeb.

Taka postawa może być istotną przeszkodą w realizacji idei zrównoważonego rozwoju mówiącej przecież o zaspokojeniu potrzeb przyszłych pokoleń. Refleksja taka jest o tyle aktualna, że będące do dyspozycji zasoby są ograniczone i szybko się kurczą.

Przy dzisiejszym stanie wiedzy, możemy przyjąć, że jeśli nie nastąpi jakiś, nie dający się dzisiaj przewidzieć przełom w nauce, to przed końcem życia siedzących tu na sali studentów, wystąpi ostry kryzys w skali globu w dostępie do niektórych zasobów.

Tak więc odpowiednia gospodarka zasobami Ziemi zdaje się być problemem podstawowym dla przetrwania cywilizacji ludzkiej. Bowiem, funkcjonowanie cywilizacji związane jest z pobieraniem ze środowiska surowców, które wkraczając w funkcjonującą cywilizację ulegają całkowitemu zużyciu lub rozproszeniu.

Przykładem surowców pierwszego rodzaju są paliwa kopalniane, które nieodwracalnie są zużywane. Wcześniej czy później zostaną w całości wyczerpane.

Przykładem surowców drugiego rodzaju mogą być np. metale, które nie ulegają zużyciu, a tylko rozproszeniu w środowisku, z którego jednak ich odzysk przez ponowną koncentrację do postaci użytkowej jest praktycznie niemożliwy.

Dla przejrzystości dalszego wywodu zasoby, z których człowiek korzysta podzielę na odnawialne i nieodnawialne.

Oddzielnego potraktowania wymaga zaopatrzenie w energię, nie tylko z uwagi na jej podstawowe znaczenie dla istnienia cywilizacji ludzkiej, ale również i dlatego, że energia pozyskiwana jest zarówno ze źródeł odnawialnych, jak i zasobów nieodnawialnych jakimi są: węgiel, ropa i gaz.

Z pewnym przybliżeniem można przyjąć, że zasoby odnawialne stanowi cała biomasa, w której magazynowana jest energia przesyłana przez słońce, natomiast do zasobów nieodnawialnych należą wszystkie surowce kopalniane, których tworzenie na Ziemi zostało zakończone.

Pierwszym kryterium zrównoważoności jest gospodarowanie zasobami Ziemi umożliwiające pozostawienie ich w niezbędnej ilości dla przyszłych pokoleń.

Przy współczesnym stanie wiedzy zrealizowanie tej zasady możliwe jest jedynie w stosunku do zasobów odnawialnych.

Warunkiem zachowania zrównoważoności zasobów odnawialnych jest ich eksploatacja do poziomu przyrostu biomasy. W ekologii przez termin biomasa rozumie się ogólną masę materii organicznej, zawartej w organizmach

roślinnych i zwierzęcych w danym siedlisku. Przez fotosyntezę energia słoneczna jest akumulowana w biomacie, początkowo organizmów roślinnych, a potem przez łańcuch pokarmowy, także zwierzęcych i człowieka.

Kluczowym problemem w niedalekiej przyszłości będzie jednak zaopatrzenie w energię. W przypadku człowieka pierwotnego do przemieszczania się starczyła siła jego mięśni. W miarę upływu czasu coraz większa ilość ludzi korzystała z siły pociągowej zwierząt, zwiększając tym samym ilość energii zużywanej per capita. Jednak aż do wynalezienia maszyny parowej przez Jamesa Watt'a w XIX wieku, podstawowym źródłem energii była biomasa.

Można więc powiedzieć, że przed wynalezieniem maszyny parowej możliwe było realizowanie w pełni zasady zrównoważoności, bowiem energia pozyskiwana była ze źródeł odnawialnych.

Wynalezienie maszyny parowej, wprowadzonej najpierw do napędzania zakładów tkackich w Anglii, spowodowało szybki rozwój przemysłu tekstylnego. Jednakże nadmierne zużycie drewna, wielokrotnie przekraczające roczne przyrosty, przyczyniło się do wycięcia aż 80% lasów w Anglii.

Brak drewna doprowadził do odkrycia węgla i w konsekwencji do rozwoju przemysłu węglowego, dając początek eksploatacji nieodnawialnych nośników energii.

Nieodnawialne nośniki energii, wcześniej lub później zostaną wyczerpane, podobnie jak inne nieodnawialne surowce. Oznacza to, że niemożliwe jest w pełni zrealizowanie zasady zrównoważonego rozwoju w stosunku do surowców nieodnawialnych.

Ponieważ zalecenia niewykonalne demobilizują, proponuję w stosunku do zasobów nieodnawialnych przyjąć inne sformułowanie zasady zrównoważonego rozwoju mówiące, że „postępuj tak, aby zminimalizować zużycie zasobów nieodnawialnych, pamiętając o tym, że są one również niezbędne dla funkcjonowania przyszłych pokoleń”.

Z powyższych rozważań jasno wynika, że przed dalszym rozwojem współczesnej cywilizacji stoją poważne bariery wynikające z możliwości wyczerpania zasobów naturalnych i zmniejszenia produkcji biomasy w ulegających degradacji ekosystemach.

Przyjmując za punkt odniesienia stan dzisiejszej wiedzy możemy podać pewne ogólne kryteria zrównoważonego rozwoju, odnoszące się do technologii i techniki. Są to:

- zmniejszenie materiałochłonności urządzeń i produktów,
- wydłużenie czasu eksploatacji urządzeń i produktów,
- szersze wykorzystanie materiałów odnawialnych w produkcji urządzeń i produktów,
- pełny recykling odpadów,
- energooszczędność, w tym wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii.

Przy czym wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii powinno być poprzedzone rzeczową oceną, aby nie doprowadzić do sytuacji jaka zdarzyła się w elektrociepłowni w Danii.

Elektrociepłownia ta stawiana była za wzór działań proekologicznych w Unii Europejskiej, gdyż jako pierwsza

zaczęła uzyskiwać 12% energii ze spalania słomy, która jest źródłem odnawialnym.

Jednak, aby uzyskiwać tak duże ilości słomy, należało ją zwozić z farm odległych od miejsca spalania. Okazało się jednak, że wraz z odległością, z której pozyskiwano słomę, szybko rosła ilość energii wkładanej w jej transport, aby w krańcowym przypadku osiągnąć stan, przy którym ilość energii uzyskana ze spalania słomy w elektrociepłowni była równa lub nawet mniejsza od tej jaką należało włożyć w jej transport.

Chciałbym zwrócić Państwa uwagę na niektóre źródła energii dające się dzisiaj wykorzystać tylko w niewielkiej ilości.

Cała energia wnętrza ziemi jest około 390 tys. razy większa od obecnego rocznego zużycia energii w skali całego świata. Z energii słonecznej do powierzchni Ziemi dociera tylko 50%, 20% jest zatrzymywane przez atmosferę i aż 30% energii odbija się od atmosfery.

Z szacunków wynika, że energia zawarta we wszystkich paliwach kopalnianych jest równoważna 100-letniej produkcji biomasy w procesie fotosyntezy.

Są to ogromne, aczkolwiek nie nieskończone, zasoby energii. Trudno dzisiaj jednak powiedzieć w jakiej skali dadzą się wykorzystać.

Ograniczony czas wykładu nie pozwala na przedstawienie Państwu możliwych scenariuszy rozwoju sytuacji.

Na zakończenie, chciałbym jeszcze odnieść się do problemu populacji ludzkiej, której wzrost w wielu publikacjach uważany jest za podstawowy czynnik prowadzący do degradacji ekosystemów Ziemi.

Przedstawię swój punkt widzenia na problem populacji ludzkiej będący pewną prowokacją, niepozbawiony jednak według mnie sensu.

Spójrzmy na człowieka najpierw w wymiarze czysto biologicznym. Szacuje się, że cała biomasa skumulowana we wszystkich organizmach żywych tj. w roślinach, zwierzętach i ludziach wynosi 10^{11} ton, w tym masa naszego gatunku wynosi zaledwie 250 mln ton tj. 0,25% całości.

Dla przykładu masa zwierząt domowych to 700 mln ton tj. 0,7% całości, zbóż – 2 mld ton tj. 2,0% całości, ale np. mrówek aż 7 mld ton tj. 7% całości.

Z powyższego wynika, że z biologicznego punktu widzenia, człowiek stanowi niewielką część, bo zaledwie 0,25% biomasy całej biosfery. Pozostałe 99,75% służy do zaspokajania potrzeb człowieka i podtrzymywania całego ekosystemu Ziemi.

Wydawać by się mogło, że są tutaj ogromne rezerwy, które nie powinny ulegać zakłóceniom w wyniku działania antropopresji wywoływanej przez jej 0,25% część i nawet dwukrotny wzrost tej biomasy nie powinien być problemem.

Dzieje się inaczej, ponieważ ta mała część wyposażona jest w inteligencję, która jest podstawową siłą sprawczą w przekształcaniu świata, wpływającą w istotny sposób na samoregulujące mechanizmy ekosystemów.

Można przyjąć za pewność, że czynnikiem decydującym także w przyszłości będzie twórczość człowieka, bowiem rozwiązanie dziś postrzeganych jako nierozwiązywalnych problemów należy poszukiwać w nie dających się dziś wyobrazić odkryciach naukowych.

Jednak pewne procesy społeczne zachodzące w skali globu mogą budzić niepokój. Globalizacja w obecnym wydaniu prowadzi do ogromnej koncentracji kapitału w organizacjach działających w skali globalnej.

Pogłębia się rozwarstwienie w dochodach zarówno wewnątrz państw, gdzie szybko rośnie liczba osób – wręcz wykluczonych z dobrodziejstw cywilizacji. Jeszcze bardziej pogłębiają się różnice pomiędzy krajami bogatymi i biednymi. W tych ostatnich, w szczególności w Afryce, powiększa się strefa, wręcz beznadziejnego ubóstwa.

Takim dobitnym przykładem niekorzystnych zjawisk zachodzących we współczesnym świecie jest zaopatrzenie w wodę. W latach 70 w krajach rozwijających wybudowano szereg publicznych systemów zaopatrzenia w czystą wodę.

W ostatnich kilkunastu latach pod naciskiem Banku Światowego, szereg z nich zostało sprywatyzowanych, co spowodowało znaczący wzrost cen wody.

Czysta woda ponownie staje się niedostępna dla wielu ludzi, tym razem nie dlatego, że jej nie ma, tylko dlatego, że jest zbyt droga i na jej zakup nie stać wielu rodzin.

Z danych publikowanych przez ONZ i WHO wynika, że w świecie z braku dostępu do czystej wody rocznie umiera około 20 mln dzieci w wieku do lat 5, tj. co sekundę jedno dziecko.

Tych kilka refleksji dotyczących wybranych problemów współczesnej cywilizacji potwierdza konieczność ponownego przemyślenia procesów społeczno-ekonomicznych zachodzących we współczesnym świecie.

Jestem przekonany, że idea zrównoważonego rozwoju, szczególnie jej wariant europejski silnie akcentujący jedność uwarunkowań społeczno-ekonomicznych i środowiska naturalnego, może stanowić podstawę dla przemysłu na temat pożądanego kierunku rozwoju współczesnej cywilizacji.

Wydaje się mi, że można przyjąć, iż realizacja idei zrównoważonego rozwoju jest zależna przede wszystkim od kreatywności człowieka. Co prawda, antropopresja rośnie wraz ze wzrostem populacji ludzi, ale rośnie równocześnie wtedy potencjał twórczy, pozwalający – w co wierzę, na rozwiązanie obecnie zarysowanych zagrożeń, a także tych, które się pojawiają.

Z tego względu uważam, iż twierdzenie o jedynie negatywnym oddziaływaniu wzrostu populacji ludzkiej na ekosystem Ziemi budzić może wątpliwości. Dotychczas bowiem, pojawiające się zagrożenia udawało się człowiekowi ograniczać lub wręcz wyeliminować.

Wzrost wykształcenia może przyczynić się do wzrostu potencjału ludzkiej kreatywności, przewyższając wzrost populacji. W tym kontekście rola szkół wyższych nabiera jeszcze większego znaczenia.

Nie oznacza to jednak, że nie należy poszukiwać już dzisiaj dróg prowadzących do oszczędnego gospodarowania zasobami Ziemi, w tym takiego rozwoju naszej kultury, aby wyznacznikiem jakości życia było przede wszystkim być, co tak mocno akcentował w swoich wystąpieniach Jan Paweł II.

Dziękuję za uwagę.

Gratulujemy nowemu profesorowi

Prof. dr hab. Grzegorz Gładyszewski

Urodziłem się 23 października 1959 r. w Lublinie. Ukończyłem najlepsze (tak twierdzi każdy absolwent „Stasia”) liceum ogólnokształcące w Lublinie, czyli I LO im. Stanisława Staszica. Wiedza matematyczna, jaką przekazał nam wspaniały profesor Waldemar Łobodziński wystarczyła mi na kilka lat studiów. Skuszony perspektywami rozwoju górnictwa węglowego na Lubelszczyźnie w 1978 roku (schyłkowy Gierek) podjąłem studia na kierunku *Górnictwo i Geologia*, specjalność *Automatyzacja i Elektryfikacja Kopalń*, na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej. Gdy byłem na trzecim semestrze kazano mi nauczyć się na pamięć normę państwową jakiejś śrubki regulacyjnej w mierniku.

Zrozumiałem wtedy, że nauki podstawowe bardziej mi odpowiadają. Był początek 1980 roku, a rewelacyjne wykłady najlepszego wykładowcy i dydaktyka fizyki w historii Politechniki Lubelskiej doc. Janusza Skierczyńskiego, były doskonałą podstawą by skutecznie kontynuować studia na kierunku *Fizyka*. Złożyłem więc podanie o przeniesienie na Wydział Mat. Fiz. Chem. Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Liczyła się nie tylko nauka. W 1981 roku z drużyną AZS UMCS zdobyliśmy brązowy medal Uniwersyteckich Mistrzostw Polski w strzelectwie sportowym. Zmiany polityczne w Polsce spowodowały moje zainteresowanie działalnością społeczną. Byłem inicjatorem powołania Samorządu Studenckiego UMCS. Listopad i grudzień 1981 roku to czas strajku. Jako członek NZS i wiceprzewodniczący Komitetu Strajkowego na Wydziale Mat. Fiz. Chem. UMCS nauczyłem się, jak bardzo trzeba uważać na demoralizującą rolę władzy i jak łatwo mogą pojawić się esbecy wśród najbliższych kolegów. 13 grudnia 1981 roku był dla mnie (jak i zapewne dla większości z nas) przełomową datą. Rzeczy kiedyś istotne przestały mieć znaczenie, ich miejsce zajął najważniejszy cel – zniszczenie nieludzkiego, przestępczego systemu wszelkimi dostępnymi metodami. Dziś żartuję, że nie udało mi się „załapać na styropian”, gdyż nasza 7-osobowa grupa nigdy w stanie wojennym nie wpadła, nikt nie został zatrzymany czy nawet przesłuchany (pomijam oczywiście obicia pałką na demonstracjach i tym podobne nieistotne zdarzenia). Nie możemy więc dziś odgrywać kombatantów, jak niektórzy „działacze” dogadujący się z komuną przy różnych okrągłych stolikach.

Pracę naukowo-badawczą rozpocząłem już jako student III roku studiów, gdy dr Irena Bryłowska zaproponowała mi pisanie pracy magisterskiej w ramach programu naukowego „Kosmos”. Temat dotyczył otrzymywania i właściwości

ogniw fotowoltaicznych implantowanych jonami. Konsekwencją dobrej oceny, obronionej w 1984 roku, pracy była propozycja zatrudnienia w Zakładzie Fizyki Doświadczalnej Instytutu Fizyki Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Promotorem mojej rozprawy doktorskiej (1988 r.) pt. *Mixing jonowy w supersieciach metalicznych* był prof. dr hab. Paweł Mikołajczak. Od 1990 r. do 1992 r. przebywałem na stażu naukowym w Laboratoire de Métallurgie Physique, Université de Poitiers, we Francji. Na tamtejszym Wydziale Nauk Podstawowych i Stosowanych uzyskałem w 1991 r. *Habilitation Diriger les Recherches*, odpowiednik polskiego stopnia doktora habilitowanego. Po powrocie

do kraju, w procesie nostryfikacji habilitacji francuskiej, na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego, w roku 1994 uzyskałem stopień doktora habilitowanego. Tytuł rozprawy to *Etude des interfaces dans des super-réseaux métalliques par diffraction des rayons X aux petits et grands angles*. W latach 1994-1996 przebywałem na kontrakcie naukowym w Laboratorium VSM Katolickiego Uniwersytetu w Leuven (Belgia), gdzie miałem zaszczyt współpracować z prof. Y. Bruynseraede, znanym specjalistą m.in. w tematyce dotyczącej właściwości magnetycznych struktur wielowarstwowych.

W 1996 roku podjąłem pracę na Politechnice Lubelskiej. Od 1996 do 2004 roku kierowałem Zakładem Fizyki Doświadczalnej Instytutu Fizyki PL, w tamtym okresie jedną z najaktywniejszych publikacyjnie jednostek Politechniki. Od 2004 roku pracuję także w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi.

Tytuł naukowy profesora nauk fizycznych otrzymałem 14 listopada 2006 r. Uroczystość wręczenia nominacji w dniu 30 listopada 2006 r. zrobiła na mnie spore wrażenie. Po mojej lewej stronie stał 40-letni biolog. Po prawej, blisko 70-letni mechanik. Nieopatrznie wymieniłem z moim młodszym kolegą opinie na temat likwidacji habilitacji i profesury „belwederskiej”, a ponieważ obaj zgadzaliśmy się, że nie jest to zły pomysł zostaliśmy dosyć ostro zmitgowani przez trzeciego z nas, który uciął dyskusję twierdząc, że bez tych stopni i tytułu nie będzie można ocenić pracownika. Moja opinia, iż można przeprowadzić taką ocenę na podstawie dorobku i np. prac w czasopiśmie z „listy filadelfijskiej” powołała niezależnych recenzentów (najlepiej zagranicznych) wywołała ostrą, negatywną reakcję naszego starszego kolegi. Całe szczęście, że wszedł Pan Prezydent Lech Kaczyński, co uchroniło nas przed koniecznością kontynuowania sporu. Odbierając nominację

i dziękując Panu Prezydentowi powiedziałem: *To dla mnie wielki honor, że to właśnie z Pana rąk ten tytuł otrzymuję. To prawda, wołę nie myśleć, co by było, gdybym tytuł otrzymał dwa lata wcześniej...*

Obecnie kieruję Zespołem Inżynierii Nowych Materiałów IF Politechniki Lubelskiej. Tematyka prac to właściwości fizyczne układów cienkowarstwowych i wielowarstwowych. Efektem prowadzonych przeze mnie badań są m.in. 94 artykuły naukowe, z czego 48 w czasopiśmie ze wspomnianej wcześniej „listy filadelfijskiej”. Uzyskane rezultaty prezentowałem także podczas kilkudziesięciu międzynarodowych konferencji naukowych.

Jestem członkiem Polskiego Towarzystwa Fizycznego, Polskiego Towarzystwa Próżniowego, Polskiego Towarzystwa Wzrostu Kryształów oraz Polskiego Towarzystwa Promieniowania Synchrotronowego.

Politycznie się nie zmieniłem. Nigdy nie należałem i już chyba nie będę należał do żadnej struktury partyjnej. Jestem zwolennikiem dezubekizacji i dekomunizacji - także polskich uczelni. Słynne niegdyś wspieranie „lewej nogi” i kreślenie „grubej kreski” postrzegam w kategoriach zdrady narodowej. Za najgroźniejsze dla naszej Uczelni uważam niszczące ją koterie i układy. Marzę o uczelni, w której awans i szacunek dla pracownika wynikałyby z efektów jego pracy i osiągnięć naukowych oraz wartościowych cech charakteru m.in. uczciwości, a nie z przynależności do tej czy innej koterii.

Po otrzymaniu tytułu bardzo mnie zaskoczyły dwa fakty. Pierwszy to liczne głosy i dowody sympatii ze strony pracowników naszej uczelni, za które serdecznie dziękuję! Drugi, to fakt, który przyjąłem ze sporym rozbawieniem, że uzyskanie tytułu profesora w żaden sposób nie zmienia uposażenia pracownika (w każdym razie mojego nie zmieniło).

Prywatnie posiadam patent sternika jachtowego i czynnie uprawiam żeglarstwo turystyczne. Są to głównie 2-3-tygodniowe rejsy po Mazurach. Moją największą pasją jest jednak strzelectwo sportowe. Jestem instruktorem strzelectwa (m.in. społecznie trenerem sekcji AZS PL), sędzią klasy państwowej, a także wielokrotnym medalistą Mistrzostw Polski w powszechnym strzelectwie sportowym (do dziś mój rekord Polski GP w strzelaniach finałowych Kpn nie został pobity).

Żona Bożena, również fizyk, dr nauk rolniczych, pracuje w Katedrze Fizyki Akademii Rolniczej w Lublinie. Syn Adam w pewnym stopniu kroczy moją drogą studiów – przez półtora roku student *Informatyki* PL, dziś student III roku *Iberystyki* UMCS. Od 2007 r. Adam, wielokrotny złoty medalista Mistrzostw Polski, jest członkiem Kadry Narodowej Polski w strzelectwie sportowym. Po domu płacze się też kot Nikita (chyba norweski-leśny). Ale imienia nie należy kojarzyć z Chruszczowem, tylko z bohaterką filmu „Nikita”. Właściwie nie wiem dlaczego, bo to kot, a nie kotka. Ale rudy, a jak rudy to wiadomo – fałszywy. Może dlatego?

Grzegorz Gładyszewski

Przede wszystkim współpraca

Dnia 14 grudnia 2006 r. w sali Senatu Politechniki Lubelskiej odbyło się wspólne robocze posiedzenie rozszerzonych Kolegiów Rektorskich Politechniki Lubelskiej, Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza i Politechniki Świętokrzyskiej.

Idea spotkania zrodziła się niedawno w Lublinie, kiedy podpisywano deklarację poparcia dla porozumienia „Wschodni Trójkąt Innowacji i Wiedzy”. Obecni wówczas na tym spotkaniu Rektory: Politechniki Lubelskiej, Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza i Politechniki Świętokrzyskiej uznali za słuszną inicjatywę zorganizowania roboczego spotkania, aby ustalić możliwości wspólnego działania.

Porozumienie o współpracy pt. „Wschodni Trójkąt Innowacji i Wiedzy” podpisało w dniu 6 listopada 2006 r. dwadzieścia podmiotów prawnych, w tym największe uczelnie z trzech województw, instytuty PAN, niektóre niepubliczne szkoły wyższe.

Uczestnikami posiedzenia, które zorganizowane zostało w Lublinie z inicjatywy dr hab. inż. J. Kuczmaszewskiego, prof. PL, Rektora PL, byli: rektorzy, prorektorzy, dziekani, kanclerze i kwestorzy 3 wymienionych wyżej uczelni. Kolegium współprzewodniczyli prof. dr hab. inż. A. Sobkowiak, Rrektor Politechniki Rzeszowskiej oraz prof. dr hab. inż. W. Trąmpczyński, Rektor Politechniki Świętokrzyskiej. Przedmiotem obrad była analiza możliwości wspólnego

działania uczelni technicznych w ramach porozumienia „Wschodni Trójkąt Innowacji i Wiedzy”.

Od lewej: prof. A. Kapłon, prof. J. Kuczmaszewski, prof. A. Sobkowiak

Ramowy program posiedzenia kolegium obejmował między innymi: prezentację Politechniki Lubelskiej, którą przedstawił prof. dr hab. W. Stępniewski, Prorektor ds. nauki PL, prezentacje wydziałów uczelni dokonane przez dziekanów oraz dyskusję. Główne problemy poruszane podczas obrad dotyczyły: wzmacniania i usprawniania działań w zakresie

promocji szkolnictwa technicznego w związku z rosnącą popularnością tytułu zawodowego inżyniera, strategii działania uczelni w aspekcie uzyskania uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora, kryteriów dotyczących standardów nauczania, nowego algorytmu podziału dotacji dydaktycznej a także kwestii zabezpieczenia 15% udziału własnego przy aplikowaniu o środki finansowe na realizację dużych projektów w ramach Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej 2007-2013 oraz kwestii dużych zespołów badawczych.

Rozwój współpracy pomiędzy uczelniami uczestniczącymi w kolegium odzwierciedla między innymi realizacja: programu Rozwój Polski Wschodniej 2007-2013, założeń konsorcjum Doliny Lotniczej, ECOTECH, Regionalnych Programów Operacyjnych na lata 2007-2013, wspomaganie działań ponadregionalnych, wspieranie kadry naukowej.

Rektorzy uznali, że należy: wykorzystywać prawne możliwości w działaniach skonsolidowanych, aby zwiększyć szanse w aplikowaniu o środki w obszarze badawczo-naukowym, udzielić wsparcia uczelniom posiadającym mniej niż sześć uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora poprzez przeanalizowanie rezerw w uczelniach, wzmacniać wzajemne kontakty w celu ukierunkowania działań i metod

Obrady kolegium

pozyskiwania środków pozabudżetowych, wymieniać informacje w zakresie dysponowania aparaturą naukowo-badawczą. Przyjęli także zobowiązanie zorganizowania spotkania uczelni, które posiadają mniej niż sześć uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora oraz kontynuowania regionalnych spotkań.

Elżbieta Anasiewicz

Pożegnanie

Lucjan Cholewa (1946-2006)

W dniu 21 sierpnia 2006 r. odszedł od nas nagle w wieku 60 lat dr inż. Lucjan Cholewa. Był absolwentem Politechniki Wrocławskiej. Pracę doktorską obronił na Wydziale Inżynierii Sanitarnej Politechniki Warszawskiej. Od prawie 40 lat był pracownikiem naukowo-dydaktycznym Politechniki Lubelskiej. Uczestniczył w obradach i pracach Senatu Politechniki Lubelskiej i Rady Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej.

Wychowawca i przyjaciel wielu pokoleń studentów. Prowadził na wysokim poziomie zajęcia dydaktyczne dla studentów studiów dziennych i zaocznych. Pod jego kierunkiem około 150 z nich wykonało prace magisterskie lub inżynierskie.

Był autorem ponad 60 publikacji dotyczących wentylacji, systemów ciepłowniczych oraz zagadnień związanych z zanieczyszczeniem powietrza atmosferycznego, między innymi współautorem książki „Centralne ogrzewanie pomoce projektanta”.

Był członkiem rad programowych konferencji krajowych i międzynarodowych.

Samodzielnie lub z zespołem wykonał wiele opracowań z zakresu oddziaływania inwestycji na środowisko oraz ekspertyz technicznych i projektów dotyczących branży sanitarnej.

Od początku swojej działalności zawodowej uzyskał następujące uprawnienia:

1. Rzecznawca Budowlany Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego – nr 76/01/R z dnia 23.07.2002 r.
2. Uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w zakresie sieci, instalacji i urządzeń sanitarnych (rozszerzenie wcześniej posiadanych uprawnień 1156/Lb/80 o projektowanie gazu oraz o kierowanie robotami) – nr 663/Lb/2002 z dnia 28.05.2003 r.
3. Biegły w zakresie sporządzania ocen oddziaływania na środowisko – nr 0033/2000 z dnia 17.07.2000 r.

Działał społecznie w wielu organizacjach i stowarzyszeniach naukowych i zawodowych między innymi:

1. Polska Akademia Nauk, Wydział IV Nauk technicznych, Komitet Inżynierii Lądowej i Wodnej. Sekcja Ogrzewnictwa i Wentylacji – członek.
2. Rada Naukowa Centralnego Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Techniki Instalacyjnej „Instal” w kadencji 2003-2006 – członek.
3. Wojewódzka Komisja do Spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko – Zarządzenie Wojewody Lubelskiego nr 204 z dnia 25 listopada 2002 r.
4. Lubelska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa:
 - członek Rady Okręgowej,
 - przewodniczący Zespołu ds. Doskonalenia Zawodowego i Szkoleń LOIB,
 - przewodniczący Prezydium i Rady Programowej „Biuletynu specjalistyczno-informacyjnego budownictwa”,
 - członek zespołu egzaminacyjnego na uprawnienia budowlane w specjalności instalacji sanitarnych,

- ostatnio Przewodniczący Komisji Kwalifikacyjnej.
- 5. Polskie Zrzeszenie Inżynierów i Techników Sanitarnych, Zarząd Oddziału Lubelskiego – v-ce prezes Zarządu Oddziału.
- 6. Towarzystwo Gospodarki Energetycznej, Zarząd Główny w Lublinie.

Był praktykiem, cenionym ekspertem oraz konsultantem w środowisku inżynierów sanitarnych. Współpracował z przemysłem, biurami projektowymi oraz przedsiębiorstwami branżowymi.

Za swoją aktywną działalność naukową, dydaktyczną i zawodową otrzymał między innymi następujące odznaczenia i nagrody:

1. Srebrny Krzyż Zasługi przyznany przez Przewodniczącego Rady Państwa w 1983 r.
2. Złota Odznaka „Zasłużony dla Rolnictwa” przyznana przez Ministerstwo Rolnictwa w 1986 r.
3. Medal Komisji Edukacji Narodowej przyznany przez MEN w 2003 r.

4. Srebrna Honorowa Odznaka „Zasłużony dla Lublina” przyznana przez Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w 1986 r.
5. Honorowa Odznaka Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa przyznana w 2006 r.
6. Srebrna Odznaka Honorowa Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych przyznana przez Prezydium Zarządu Głównego PZITS w 1983 r.
7. Złota Odznaka Związku Nauczycielstwa Polskiego przyznana przez Zarząd Główny ZNP w 1995 r.
8. Jubileuszowa Statuetka – Medal Pamiątkowy z okazji 50-lecia Politechniki Lubelskiej.
9. Nagrody Rektora PL za osiągnięcia w działalności dydaktycznej stopnia drugiego w roku akademickim 2000/2001 oraz 2001/2002.

Zapamiętamy Go jako człowieka koleżeńskiego i chętnie pomagającego potrzebującym.

Pozostawił po sobie puste miejsce, którego nie da się zapełnić.

Zawsze pozostanie w naszej pamięci!

Koledzy z Zakładu Instalacji i Urządzeń Sanitarnych

Lubelski Festiwal Nauki

W dniach 16-22 września 2006 roku odbył się III Lubelski Festiwal Nauki, organizowany przez wszystkie uczelnie, instytuty i placówki naukowe Lublina. Głównym organizatorem tegorocznego festiwalu była Akademia Rolnicza. Od początku w pracach przygotowawczych uczestniczyła również Politechnika Lubelska. Przewodniczącym Uczelnianego Zespołu ds. Lubelskiego Festiwalu Nauki 2006 na Politechnice Lubelskiej był Prorektor ds. nauki prof. dr hab. Witold Stępniewski. Festiwal był przedsięwzięciem mającym na

celu popularyzacji zagadnień naukowych i przedstawienie ich w sposób zrozumiały dla przeciętnego widza i słuchacza. Przygotowano wiele interesujących wykładów, a także prezentacji w laboratoriach i plenerze. Uczestnicy mieli również możliwość wykazania się znajomością wielu zagadnień oraz spróbowania swoich sił w wielu dziedzinach. Politechnika Lubelska przygotowała bardzo bogaty program, który cieszył się zainteresowaniem przez cały tydzień trwania festiwalu.

W wystawach, prezentacjach i konkursach uczestniczyło kilka tysięcy osób. Przekrój wiekowy był bardzo szeroki, od wieku przedszkolnego, po emerytalny. Najwięcej jednak było młodzieży gimnazjalnej, licealnej i z techników, która stała przed decyzją, jaki kierunek dalszego kształcenia wybrać. Przybywali z opiekunami uczniowie z Lublina i szkół całego województwa lubelskiego.

Uroczysta inauguracja festiwalu miała miejsce 16 września 2006 r. w Centrum Kongresowym Akademii Rolniczej w Lublinie.

W niedzielne przedpołudnie, 17 września, parada samochodów zabytkowych i terenowych, zorganizowana przez Koło Naukowe Samochodziarzy, którego opiekunem jest dr inż. Zbigniew Kiernicki oraz Koło Naukowe Inżynierii Materiałowej wraz z opiekunem dr inż. Leszkiem Gardyń-

skim, zainaugurowała Piknik Naukowy na Rynku Starego Miasta. W paradzie brało udział 20 samochodów, które po zakończonej wystawie na Placu Zamkowym, przejechały na Rynek, a następnie głównymi ulicami Lublina skierowały się na ulicę Nadbystrzycką, w okolice akademików Politechniki. Tam odbyły się konkurencje sprawnościowe w ramach Trialu 4x4, zakończone wspólnym ogniskiem. Paradę samochodów relacjonowała na żywo TVP Lublin, a także lokalnie rozgłoszenie radiowe.

Piknik Naukowy na Starym Mieście zorganizowany był wokół Trybunału Koronnego. Politechnika zajmowała pierzeję Rynku między ulicą Złotą a Gretz-Gruella. Zapewniało to, oprócz wspaniałej słonecznej pogody, warunki do realizacji zamierzonych prezentacji i happeningów. Każdy z wydziałów naszej uczelni przygotował stoisko, i tak: Wydział Mechaniczny, oprócz parady samochodów, zaprezentował odwiedzającym prototyp nowoczesnej kosiarki, samochód terenowy i zabytkowy, a także zaproponował symultaniczny turniej szachowy pod tytułem „Wygraj z mistrzem”. Po kilku godzinach turnieju mistrz pozostał niepokonany. Insty-

tut Technologicznych Systemów Informacyjnych Wydziału Mechanicznego zaprezentował wystawę najnowszych swoich publikacji. Wydział Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej zaproponował odwiedzającym porady, jak zbudować funkcjonalny i nowoczesny dom. Studenci i asystenci z Katedry Architektury, Urbanistyki i Planowania Przestrzennego, pod kierunkiem opiekuna prof. Elżbiety Przesmyckiej, zorganizowali plener malarski, którego tematem były obiekty zabytkowe Lublina. W plenerze uczestniczyli uczniowie Szkoły Podstawowej nr 43 w Lublinie. Przy okazji promowana była książka „Architektura Lublina w malarstwie i rysunku”. Wydział Elektrotechniki i Informatyki na ten dzień przygotował dynamiczny pokaz robota SUMO. Wydział Inżynierii Środowiska zainteresował swoimi pokazami organizując pokaz kamery termowizyjnej, a dla najmłodszych konkursy plastyczne z nagrodami pt. „Człowiek jako element środowiska” i „Ochrona środowiska”. Politechnika to jednak nie tylko nauka i dydaktyka, dlatego dla uświetnienia prezentacji i innych przedsięwzięć przygotowanych na Piknik Naukowy pojawiła się grupa Szermierki Historycznej. Na antenie TVP Lublin, w relacji na żywo, zaprezentowali się studenci: Łukasz Terenda, Maciej Faber, Piotr Woś, Michał Dyka oraz mgr Grzegorz Łagód – opiekun grupy. Zespół Pieśni i Tańca PL, pod kierownictwem Hanny Aleksandrowicz, przechadzał się wśród stoisk śpiewając pieśni regionalne i dając koncerty również w obcych językach. Politechnika zaprezentowała się

wszechstronnie i wyraźnie wyróżniała się spośród wszystkich uczelni.

Kolejne dni festiwalu na Politechnice dawały szansę na zaprezentowanie się poszczególnym wydziałom. Każdego dnia inny wydział zachęcał do obejrzenia prezentacji i wysłuchania specjalnie przygotowanych wykładów.

18 września poświęcony był Wydziałowi Zarządzania i Podstaw Techniki. Koordynatorem wydziałowym był prof. dr hab. inż. Tadeusz Banek. Wydział przygotował 3 prezentacje.

19 września to dzień Wydziału Inżynierii Środowiska. Koordynatorem wydziałowym była dr inż. Anna Wysocka. Zaprezentowano 8 tematów, które cieszyły się ogromnym zainteresowaniem odwiedzających.

20 września przewidziany został przez organizatorów jako dzień Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej. Prace organizacyjne koordynowała dr inż. Anna Życzyńska. Przygotowano 7 głównych tematów. Zainteresowanie było tak duże, że niektóre prezentacje poza harmonogramem powtarzano po kilka razy.

21 września poświęcony był Wydziałowi Mechanicznemu. Koordynatorem wydziałowym była dr inż. Małgorzata Ciosmak, pełniąca jednocześnie funkcję koordynatora uczel-

nianego. Tego dnia Politechnika przygotowała okolicznościowy wykład, który wygłosił prof. dr hab. inż. Mirosław Wendeker. Tematem wykładu były napędy w dobie postnaukowej. Dzień wydziału rozpoczął przylot śmigłowca SW-4 pilotowanego przez dr inż. Władysława Bubienia, któremu towarzyszył mechanik z WSK PZL Świdnik. Pokaz ten skupił około 750 osób, bijąc rekord odwiedzin przygotowanych prezentacji. Tego dnia, z okazji wykładu, dla wszystkich biorących udział w organizacji festiwalu wystąpił ponownie Zespół Pieśni i Tańca PL oraz grupa Szermierki Historycznej, wzbudzając zaciekawienie i zaskoczenie niekonwencjonalnym występem w auli im. Rektora St. Podkowy.

22 września prezentował się Wydział Elektrotechniki i Informatyki. Koordynatorem wydziałowym był dr inż. Piotr Filipek. Przygotowano dwie prezentacje, które cieszyły się dużym zainteresowaniem. Wiele grup poprosiło o umożliwienie obejrzenia prezentacji innym grupom, które ze względów organizacyjnych nie mogły danego dnia przybyć.

Na uwagę zasługują również wystawy towarzyszące festiwalowi, między innymi wystawa fotografii przygotowana z dużym zaangażowaniem przez Studencką Agencję Fotograficzną pod kierunkiem studenta Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Kuby Krzysiaka. Koordynatorem pokazów towarzyszących festiwalowi była opiekunka tych grup i zespołów Pani Danuta Grzywna-Gągoł.

Podsumowując przygotowania i przebieg Festiwalu Nauki na Politechnice Lubelskiej należy również podkreślić zaangażowanie wykładowców, osób prezentujących zjawiska, studentów i służb administracyjnych, bez których wiele przedsięwzięć po prostu by się nie udało zrealizować, a było ich tyle, że nie sposób wymienić z nazwiska i funkcji. III Lubelski Festiwal Nauki 2006 zakończyła Noc Naukowców w Muzeum Wsi Lubelskiej na wzór European Researchers' Night, na którą zaproszeni byli wszyscy lubelscy naukowcy biorący udział w organizacji i czuwający nad merytoryczną stroną festiwalu.

Małgorzata Ciosmak

Spotkanie „spichlerzowe”

Spotkanie z Jego Ekscelencją ks. prof. dr hab. Józefem Życińskim Arcybiskupem Metropolitą Lubelskim

W dniu 15 stycznia 2007 roku w Klubie Forum-Politechnika miało miejsce kolejne, dziewiąte spotkanie z cyklu spotkań „spichlerzowych”. Gościem wieczoru był Jego Ekscelencja ks. prof. dr hab. Józef Życiński Arcybiskup Metropolita Lubelski. Spotkanie rozpoczął Rektor Politechniki Lubelskiej prof. Józef Kuczmaszewski witając zebranych.

Następnym punktem spotkania był koncert. Wysłuchaliśmy popisów uczniów Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. K. Lipińskiego z Lublina. Jako pierwszy wystąpił Mikołaj Dutkiewicz (klasa prof. Kazimierza Szczebła) wykonując utwór *Fantazja Oryginalna* J. Vinasa, następnie Jacek Świca (klasa prof. Agnieszki Garbacz), który wykonał kolejno dwa utwory: *Largo* J. S. Bacha i *Mazurek G-dur* Aleksandra Zarzyckiego. Koncert zakończyła Barbara Wangrat (klasa prof. Kazimierza Szczebła), wykonując *Preludium nr 1* Hektora Villa-Lobosa. Akompaniowała pani profesor Ewa Strawa.

Zebrani nagrodzili długimi brawami występ utalentowanej młodzieży, której też serdecznie podziękowali Rektor oraz ksiądz Arcybiskup.

Od lewej: abp J. Życiński, prof. J. Kuczmaszewski

Po koncercie rozpoczęła się zasadnicza część spotkania, w której Ekscelencja przedstawił swe rozważania na temat „Wartości humanistyczne w cywilizacji technicznej”.

Na wstępie podziękował serdecznie za zaproszenie, podkreślając, że takie spotkania różnych środowisk sprzyjają podejmowaniu dialogu w obliczu ważnych problemów naszej rozwijającej się cywilizacji. Brak wypracowanej płaszczyzny porozumienia między technikami i humanistami prowadzi do sytuacji, kiedy to często wielcy twórcy techniki pozostają zupełnie nieznanymi. W efekcie ostentacyjna ignorancja w obszarze kultury technicznej traktowana jest często w kategoriach fałszywie rozumianej „cnoty”.

Z jednej strony są humaniści ceniący sztukę, muzykę, zaś z drugiej technicy i przyrodnicy, którzy tworzą nasz świat materialny. Pojawia się pytanie: jakie podjąć działania aby np. student politechniki dostrzegał potrzebę wprowadzania do swych działań wartości humanistycznych? Na pewno należy prowadzić dialog kultur, szukać wspólnych dla nich wartości. Jest to jednak trudne, gdyż w powszechnym mniemaniu sądzono, że wraz z rozwojem techniki będzie następował rozwój moralny człowieka, a niestety tak się nie stało. Wzrost poziomu życia spowodował jednocześnie wzrost liczby zagrożeń oraz wyzwań, którym należy sprostać. Nie sprawdziło się przekonanie doby francuskiego oświecenia, że postęp i rozwój cywilizacji prowadzić będzie do powszechnego szczęścia.

Nieudanym eksperymentem, z punktu widzenia rozwoju społecznego, była też rewolta jaka miała miejsce w 1968 roku, kiedy to studenci w USA protestując przeciw cywilizacji naukowo-technicznej palili samochody, czy niszczyli inne urządzenia techniczne. Twórcy tej ideologii uważali, że człowiek był szczęśliwszy w dawnych czasach, a cywilizacja naukowo-techniczna jest źródłem wszelkiego zła.

Nie jest rozwiązaniem odrzucenie tego, co niesie ze sobą postęp w dziedzinie nauki i techniki, alternatywą jest zrozumienie istoty zjawisk. Bardzo często jednak lukę w rozumieniu techniki wypełnia się w sposób antyintelektualny, sięgając po pseudonaukowe wydawnictwa.

Daje się też często zauważyć dość specyficzną „środowiskową walkę klas”, która przedstawicielom innych dyscyplin przypisuje brak polotu intelektualnego czy finezji. Nie jest to budujące. Rozwiązaniem jest dialog kultur, gdzie drogą poznania zaczyna się lepiej rozumieć świat, bowiem świat nieznanymi staje się groźny, nieprzyjazny, trudniej w nim żyć. Należy dążyć do tego, aby życie nie polegało na automatycznym naciskaniu wielu przycisków bez zrozumienia.

Dziękując za uwagę Arcybiskup życzył zebranych, aby poszukiwać tych wartości humanistycznych, które prowadzą do pełnego rozwoju osobowości. Zazwyczaj ludzie, o których się mawia „piękna osobowość” zapisują się w historii jako ci, którzy będąc otwarci na różne dyscypliny, potrafią je jednocześnie integrować. Dialog dyscyplinarny powoduje, że życie człowieka nabiera sensu i piękna.

Otwierając dyskusję Rektor prof. J. Kuczmaszewski podziękował za bardzo interesujący wykład, ukazujący złożone relacje między światem humanistyki i techniki.

Pierwszy w dyskusji zabrał głos prof. K. Szabelski stwierdzając, że to, co powiedział Ksiądz Arcybiskup doskonale

wpisuje się w naszą rzeczywistość. Kilka lat temu opracowano Misję Politechniki Lubelskiej. Jako jeden z ważniejszych punktów określono potrzebę humanizacji uczelni technicznych, kreacji postępu cywilizacyjnego oraz oddziaływania uczelni na kulturę otoczenia, zarówno w sferze materialnej, jak i intelektualnej. Jako inżynierowie zadajemy sobie często pytanie o skuteczność naszych działań, a także jaka jest zależność funkcjonalna między cywilizacją techniczną a wartościami humanistycznymi. Intuicyjnie wydaje się, że jest to zależność rosnąca. Wniosek ten ma szczególne znaczenie dla kadry kierującej zespołami ludzkimi.

Odnosząc się do przedmówcy Ekscelencja nadmienił, że takim dobrym przykładem dialogu inżynierów i humanistów były podyplomowe studia filozoficzne na Papieskiej Akademii Teologicznej, gdzie często zgłaszali się absolwenci politechnik czy akademii rolniczych.

Dr J. Sobczak, Wicemarszałek Województwa Lubelskiego, w swej wypowiedzi podjął temat globalizacji. Zapytał, czy termin globalizacja jest to pojęcie techniczne czy z dziedziny humanistyki? Czy w ogóle można mówić o „globalizacji humanistycznej”?

Odnosząc się do tych pytań, nasz Gość stwierdził, że są różne interpretacje globalizacji. Jednak najistotniejszym jest pytanie, czy w „globalnej wiosce” będą egzystować anonimowi ludzie, których nic nie łączy, czy też stworzy się wspólnota pewnych wartości? Wiele do powiedzenia będą mieć zapewne twórcy globalizacji pojętej teologicznie, humanistycznie. Jan Paweł II podkreślał, że dla chrześcijanina w odniesieniu do globalizacji, najważniejsze jest zachowanie godności człowieka, tak aby w imię rozwoju nie traktować instrumentalnie żadnej grupy etnicznej. Niezmiernie ważne jest też zachowanie specyfiki regionalnej, tradycji, lokalnych struktur. Postępując tak nie należy się bać procesów globalizacji.

Kwestię definicji pojęcia „człowiek kulturalny” i uniwersalności tego określenia podjął prof. H. Komsta.

Ksiądz Arcybiskup zauważył, że człowiek kulturalny będzie to ten, kto respektuje pewien zbiór postaw i zachowań uważanych za miarodajne dla danej epoki w danym kręgu kulturowym. Jednak dla wielu badaczy przedmiotem dyskusji pozostaje, czy kultura jest jedna, czy też jest ich wiele. Bez konieczności rozstrzygnięcia tego sporu, zawsze zdefiniować można zbiór wartości określających pewne postawy wobec świata, czy też interakcję z otoczeniem w danej epoce.

Prof. H. Kaproń zwrócił się z pytaniem, czy dyskutowany obecnie w Danii problem odzyskiwania ciepła powstałego z procesu kremowania zwłok nie przeczy szacunkowi jaki należy zawsze okazywać zmarłym?

Ekscelencja stwierdził, że jest to oczywiście brak poszanowania dla szczątków ludzkich, jest to przekroczenie pewnego tabu. Instrumentalne traktowanie zmarłych jest nie do przyjęcia. Kościół dopuszcza kremowanie zwłok, ale należy to czynić z pełnym szacunkiem.

Rektor prof. J. Kuczmaszewski podziękował za wszystkie wypowiedzi w dyskusji.

Dalsza część spotkania miała miejsce przy kawie i herbacie.

Krystyna Schabowska

Inwestycje PL

– czas na podsumowanie

Za początek inwestycji przy ul. Nadbystrzyckiej należy uznać oddanie do użytku w dniu 15 maja 1967 roku budynku ówczesnego Wydziału Elektrycznego. Kolejne obiekty dydaktyczne i socjalne studentów powstały w latach siedemdziesiątych, a budynek przyjęty od Technikum Mechanizacji Rolnictwa zwany „Oxfordem” wybudowany został w latach pięćdziesiątych. Wszystkie obiekty po ponad 30-letniej eksploatacji wymagały generalnego remontu, w szczególności dachy i stropodachy, stolarka okienna i drzwiowa oraz instalacje centralnego ogrzewania, w domach studenckich również instalacja elektryczna.

Przygotowanie do inwestycji określonej jako TERMO-MODERNIZACJA rozpoczęliśmy od wykonania pod koniec 2003 roku audytów energetycznych, a następnie projektów technicznych poszczególnych budynków. Pierwsze starania o niezbędne środki na przeprowadzenie inwestycji rozpoczęliśmy wspólnie z Lubelskim Przedsiębiorstwem Energetyki Ciepłej przygotowując wniosek o środki z Funduszu Spójności ISPA. Starania zakończyły się niepowodzeniem, ponieważ Lublin w dziedzinie energetyki ciepłej nie został objęty tym programem.

Drugi wniosek o pozyskanie środków został przygotowany i złożony o środki z Ekofunduszu. Wniosek wstępnie przyjęty, nie został zakwalifikowany do finansowania, po-

Wydział Mechaniczny po termomodernizacji

nieważ obiekty Politechniki nie są zasilane w energię ciepłą w obiegu zamkniętym (nie posiadamy własnej kotłowni). Celem Ekofunduszu jest likwidacja indywidualnych kotłowni. Powiedzenie, że do trzech razy sztuka w przypadku naszej termomodernizacji, nie bez trudności, potwierdziło się. Wniosek i studium wykonalności opracowane w całości przez zespół złożony z pracowników PL do programu

Podziękowanie wykonawcom projektu

Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego został zakwalifikowany do finansowania ze środków Zintegrowanego Programu Operacyjnego Województwa Lubelskiego w latach 2005-2006. Programem objęto budynki dydaktyczne Wydziału Mechanicznego, Wydziału Elektrotechniki i Informatyki, Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej i Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki oraz cztery domy studenckie.

Realizując cztery zadania inwestycyjne wymieniono 1.029 okien oraz 970 m² ślusarki aluminiowej. Zmodernizowano instalację centralnego ogrzewania, w tym wymieniono 1.827 grzejników, ułożono 18.784 m nowych przewodów doprowadzających ciepło, docieplono ściany, dachy i stropodachy ośmiu budynków na powierzchni 25.557 m².

Ogromne przedsięwzięcie, którego koszt ogólny wyniósł 9.016.900 zł (w tym 5.794.500 zł środki ZPORR, 2.139.500 zł MNiSzW, 1.082.900 zł środki własne PL), realizowane w latach 2005-2006 przez 12 specjalistycznych przedsiębiorstw, nadzorowane przez własnych pracowników, pomimo rozlicznych trudności technicznych i organizacyjnych, zakończyło się pełnym sukcesem.

Drugi projekt, który uzyskał finansowanie z EFRR w ramach ZPORR to „Modernizacja Katedry Elektroniki w celu utworzenia Centrum Technologii Internetowych”. W ramach siedmiu zadań wykonane zostały nowoczesne

laboratoria wyposażone w najnowszą internetową aparaturę, które służą przede wszystkim Wydziałowi Elektrotechniki i Informatyki, jak również całej uczelni. Koszt dostosowania pomieszczeń i wyposażenia laboratoriów wyniósł 1.080.205 zł i został sfinansowany ze środków ZPORR i MNiSzW.

W maju 2006 roku zostało uroczysto oddane do użytku Centrum Doskonałości Zastosowań Technologii

Nadprzewodnikowych i Plazmowych w Energetyce ASPPECT, w którym mieści się również Biblioteka PL przeniesiona z ul. Radziszewskiego. Okazały budynek powstał w wyniku modernizacji niewykorzystywanej od 15 lat tzw. Hali Żółtej. Koszt gruntownej przebudowy, sfinansowany w całości przez MNiSzW, wyniósł 2.600.000 zł.

W grudniu 2006 roku zostało oddane do użytku nadbudowane piętro części niskiej budynku Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki o powierzchni 530 m² sfinansowane 1.000.000 zł ze środków wydziału i 1.500.000 zł MNiSzW. Obecnie trwa doposażenie pomieszczeń w meble i aparaturę informatyczną.

Zrealizowano kolejny etap prac na terenie Parku Rekreacyjno-Sportowego PL polegający na wykonaniu kanalizacji deszczowej, co pozwoli na budowę w 2007 roku kolejnych boisk sportowych, na które, jako dofinansowanie, uczelnia otrzymała 200.000 zł z Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej.

W czerwcu 2006 roku rozpoczęto kolejną inwestycję polegającą na rozbudowie budynku najmłodszego wydziału,

Wydziału Inżynierii Środowiska o część laboratoryjno-dydaktyczną z aulą na 200 miejsc. Dotychczas wykonano stan surowy zamknięty o wartości 1.853.000 zł, obecnie trwają prace inwestycyjne. Całość prac o wartości ok. 5.265.000 zł będzie gotowa według harmonogramu do końca czerwca 2007 roku.

Na przestrzeni 2006 roku w ramach prac remontowych finansowanych ze środków własnych i grantów inwestycyjnych MNiSzW na poszczególnych wydziałach zostały wykonane prace za ponad 1.000.000 zł.

W budynkach socjalnych studentów, w tym w czterech domach studenckich i stołówce, zostały wykonane prace związane z dostosowaniem domów studenckich i stołówki do obecnych wymogów p.poż. za 3.140.000 zł. Wykonano również remonty polegające na podniesieniu standardu pokoi mieszkalnych i pomieszczeń sanitarnych, których wartość wyniosła 1.287.400 zł.

Łączna wartość prac inwestycyjnych i remontowych, które zostały zakończone w 2006 roku wyniosła 22.984.505 zł.

Warto dodać, że w 2006 roku uczelnia zrealizowała 3 aparaturowe projekty inwestycyjne o wartości 2.030.000 zł.

Obiecująco zapowiada się również rok 2007 oraz następne lata w związku z wprowadzeniem do Indykatywnego Planu Inwestycyjnego Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej na lata 2007-2013 trzech projektów przygotowanych przez PL, a mianowicie:

1. Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii Politechniki Lubelskiej.
2. Wschodnie Innowacyjne Centrum Architektury – rozbudowa i wyposażenie kompleksu dydaktyczno-naukowego Politechniki Lubelskiej dla kierunku *architektura i urbanistyka*.
3. Rozbudowa i modernizacja potencjału edukacyjnego i badawczego Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej Politechniki Lubelskiej.

Mieczysław Hasiak

Druga edycja konkursu

W obecnym, kolejnym już roku akademickim, zwracamy się do studentów Politechniki Lubelskiej, wszystkich wydziałów i kierunków, wszystkich lat studiów i ich form, z apelem i zachętą do udziału w konkursie na najlepszą pracę w zakresie „Poprawy wizerunku Politechniki Lubelskiej”. Jego nadrzędnym celem jest zainteresowanie studentów współodpowiedzialnością za wizerunek własnej uczelni. Oczywiście istnieje całkiem pokaźna grupa młodzieży, aktywnie uczestnicząca w życiu szkoły, ale chcielibyśmy włączyć nowe osoby, wykorzystując ich młodzieńczy entuzjazm i często wyostrożony zmysł obserwacyjny w kreowanie nowych i doskonalenie już istniejących struktur uczelnianych. Naszym zamiarem jest promowanie innowacyjnych pomysłów młodzieży studiującej oraz wdrażanie niektórych z nich, a w efekcie stwarzanie coraz bardziej przyjaznego

i sprawnie działającego otoczenia dla studentów Politechniki Lubelskiej.

Tematyka konkursu obejmuje szerokie spektrum zagadnień związanych z uczelnią, ale przede wszystkim dotyczy propozycji usprawnień w strukturach organizacyjnych podległych nadzorowi Prorektora ds. studenckich. Powinna ona koncentrować się na techniczno-ekonomicznych i organizacyjnych aspektach działalności dydaktycznej, bazy socjalnej oraz dotyczącej bezpieczeństwa studentów. Autorami opracowań mogą być zarówno osoby indywidualne, jak i zespoły studentów Politechniki Lubelskiej.

Główne kryteria oceny prac obejmują: logiczny i transparentny układ oryginalnych treści i wykazanie realności wdrożenia projektu implikującego wymierne korzyści ekonomiczno-organizacyjne, bądź walory bezpieczeństwa

i przyjaznego otoczenia w środowisku naszego miasteczka akademickiego.

Prace zgłoszone w terminie do 15 kwietnia 2007 r. będą oceniane przez Komisję Konkursową, w skład której wchodzi: specjalista w zakresie tematyki zgłoszonej pracy, kierownik Działu Nauczania i Toku Studiów, kierownik Działu Spraw Studenckich, przedstawiciel Samorządu Studenckiego (RUSS) oraz Prorektor ds. studenckich PL.

Na laureatów i zwycięzców konkursu czekają dyplomy oraz cenne nagrody rzeczowe, które wręczone będą na tegorocznej uroczystości Święta Politechniki Lubelskiej.

W pierwszej edycji konkursu, w ubiegłym roku akademickim, równorzędne nagrody za drugie lokaty otrzymali studenci ostatniego roku studiów: Sylwia Obydź z Wydziału Mechanicznego/Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki oraz Krzysztof Ciupak z Wydziału Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej.

Jesteśmy przekonani o predyspozycjach i chęci wielu studentów Politechniki Lubelskiej do współuczestniczenia w kreowaniu wizerunku naszej uczelni, dlatego zapraszamy i zachęcamy do wzięcia udziału w tegorocznym konkursie. Szczegółowe zasady i regulamin można znaleźć na stronie www.pollub.pl oraz na tablicach ogłoszeń w wydziałach i rektoracie. Do zobaczenia na gali wręczenia nagród!

Andrzej Wac-Włodarczyk

CO TY ZROBIŁEŚ DLA SWOJEJ UCZELNI ?

KONKURS

na najlepszą pracę studencką w zakresie „POPRAWY WIZERUNKU POLITECHNIKI LUBELSKIEJ”
pod patronatem PROREKTORA DS. STUDENCKICH.
TO OD WAS ZALEŻY NA JAKIEJ UCZELNI STUDIOWACIE LUB CHCIELIBYŚCIE STUDIOWAĆ.
Zakończeniem konkursu jest wyłożenie najlepszemu, nowatorskiego i najbardziej realnego do wdrożenia opracowania,
wskazującego wysoki stopień poprawy istniejących podmiotów
podlegających nadzorowi Prorektora ds. Studenckich Politechniki Lubelskiej.
Regulamin konkursu można znaleźć na stronie www.pollub.pl oraz na tablicach ogłoszeń na wydziałach i w Rektoracie.
NA ZWYCIĘZCÓW CZEKAJĄ CENNE NAGRODY.
TERMIN NADSYŁANIA PRAC DO 15 KWIEŚNIA.

Stypendia dla najzdolniejszych studentów

Regulamin przyznawania jednorazowych stypendiów dla studentów Politechniki Lubelskiej za najlepsze wyniki w nauce

1. Towarzystwo Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej na podstawie Statutu §7 pkt. 6 tworzy Fundusz Stypendialny dla studentów Politechniki Lubelskiej za najlepsze wyniki w nauce.
2. Fundusz Stypendialny jest tworzony z dobrowolnych wpłat członków Towarzystwa Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej, głównie z wpłat z tytułu odpisu 1% podatku dochodowego na rzecz Organizacji Pożytku Publicznego oraz darowizn firm i osób fizycznych na ten cel.
3. Stypendia przyznawane są jednorazowo, raz do roku dla studentów studiów stacjonarnych, którzy uzyskali najlepsze wyniki w nauce za trzeci rok studiów.
4. Stypendia przyznawane są po jednym dla każdego wydziału Politechniki Lubelskiej.
5. Wysokość stypendiów określa corocznie Zarząd Towarzystwa w zależności od zgromadzonego Funduszu Stypendialnego.
6. O przyznaniu stypendium decyduje Kapituła na podstawie informacji o wynikach w nauce studentów na poszczególnych wydziałach uzyskanych za trzeci rok studiów.

Prorektor ds. studenckich Politechniki Lubelskiej udzieli Kapitułe stosownych informacji.

7. Kapituła składa się z 2 członków Zarządu Towarzystwa Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej oraz Prorektora ds. studenckich Politechniki Lubelskiej.

Informacje o „Regulaminie przyznawania jednorazowych stypendiów dla studentów Politechniki Lubelskiej za najlepsze wyniki w nauce” będą ogłoszone na stronach www.absolwent.pol.lublin.pl

Zarząd Towarzystwa poinformuje nagrodzonych studentów o przyznaniu stypendium oraz jego wysokości i czasie przekazania.

Zarząd Towarzystwa Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej posiadającego status Organizacji Pożytku Publicznego zwraca się z prośbą o wpłatę 1% podatku dochodowego. Z tych wpłat jest tworzony Fundusz Stypendialny dla najzdolniejszych studentów Politechniki Lubelskiej.

Z nadzieją pozwalamy sobie podać numer konta: PKO BP IV O/Lublin 95 1020 3176 0000 5202 0053 7043 z dopiskiem: „1% podatku dochodowego na rzecz Organizacji Pożytku Publicznego”.

Zarząd Towarzystwa

Zjawiska elektryczne w organizmach żywych

Cała materia zarówno żywa jak i nieożywiona składa się z cząstek elementarnych, tj. leptonów i kwarków. Leptony np. elektrony, neutrina mogą występować w stanie swobodnym, natomiast kwarki tylko w stanach związanych. Z nich zbudowane są takie cząstki jak protony i neutrony. Istnieje też cała grupa cząstek przenoszących cztery rodzaje znanych oddziaływań fizycznych: silnych – sprzęgających kwarki, słabych – występujących w obrębie jąder atomowych, elektromagnetycznych – dalekozasięgowych oraz grawitacyjnych – również dalekozasięgowych. O strukturze materii decydują rodzaje tych cząstek i ich własności, m.in. masa, spin, dziwność, rodzaje oddziaływań oraz ładunek elektryczny.

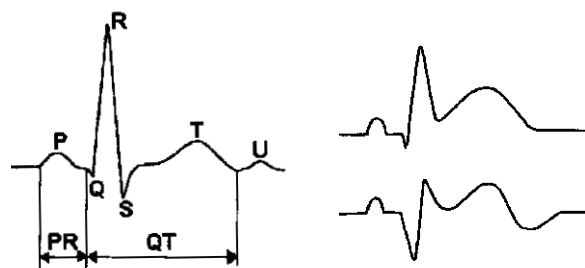
Na poziomie chemicznym podstawowe struktury budujące układy żywe to: pierwiastki (u człowieka np. tlen w ilości około 65% masy ciała, węgiel ~ 18,5%, wodór ~ 9,5%, azot ~ 3,2%, wapń ~ 1,5%, fosfor ~ 1,0% potas ~ 0,4% itd.) oraz związki chemiczne nieorganiczne i zwykle bardzo złożone – związki organiczne. Komórka jest tym poziomem organizacji, na którym już realizowane są wszystkie podstawowe procesy życiowe, włącznie z zachowaniem ciągłości życia poprzez jej podziały. Pełna zdolność do samoregulacji i integracji funkcji występuje na poziomie organizmu. Na każdym z ww. poziomów organizacji zjawiska elektryczne odgrywają podstawową rolę.

Powszechnie za odkrywcę występowania zjawisk elektrycznych w układach żywych uważa się Luigi Galvaniego (1780 r.), chociaż już w 1678 r. Jan Swammerdam demonstrował Wielkiemu Księciu Toskanii drgania wypręparowanych mięśni żaby, dotykanych dwoma zetkniętymi ze sobą kawałkami blachy miedzianej i srebrnej. Systematyczne badania (trwające ponad 10 lat) tego zjawiska przez Galvaniego doprowadziły do zbudowania ogniwa galwanicznego przez Alessandro Voltę (1800 r.) i zapoczątkowania nauki o elektryczności – w tamtym okresie nazywanej „zwierzęcą”.

Sadząc jednakże z zachowanych malowideł, już w starożytności znano np. ryby elektryczne i niebezpieczeństwo związane z wyładowaniem narządów elektrycznych tych zwierząt. Tym bardziej zaskakującym wydaje się być fakt ogłoszenia w roku 1877 przez Królewską Akademię Nauk w Lyonie – konkursu (dziś powiedzielibyśmy – grantu) dotyczącego wyjaśnienia „jakie choroby zależą od zbyt małej lub zbyt dużej ilości materii elektrycznej w ciele ludzkim i jakimi środkami przeciwdziałać tym zaburzeniom”.

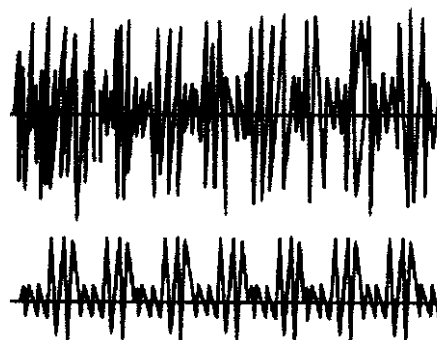
Przełomowe dla badań zjawisk bioelektrycznych (elektrofizjologicznych) okazały się lata trzydzieste ubiegłego stulecia. Badacze brytyjscy Hodgkin i Huxley oraz amerykańscy Curtis i Cole (1939/40 r.) jako pierwsi weszli z mikroelektrodą do wnętrza komórki nerwowej (mątwy) i określili jej

potencjały spoczynkowe. Z elektrofizjologii wyodrębniły się liczne dyscypliny naukowe i praktyczne techniki przetwarzania i analizy sygnałów biomedycznych. Do powszechnie spotykanych należą: elektrokardiografia (najważniejsza metoda badania czynności serca, zaproponowana w 1903 roku przez W. Einthovena), elektroencefalografia (metoda

Po lewej elektrokardiogram prawidłowy, po prawej – EKG – nieprawidłowe

badania czynności mózgu na podstawie generowanych w nim prądów czynnościowych – zaproponowana w 1929 r. przez Hansa Bergera), elektromiografia (badanie elektrycznych przejawów czynności mięśni), elektroneurografia, polisomnografia i inne. Dość powszechnie diagnozuje się również

Elektromiogram z pojedynczej jednostki ruchowej (przy lekkim skurczu mięśnia), u góry – tzw. zapis interferencyjny (przy maksymalnym skurczu mięśnia)

układy wzrokowe, słuchowe i inne na podstawie zmian biopotencjałów elementów strukturalnych tych układów. Stwierdzono w niektórych tkankach występowanie zjawisk piezoelektrycznych, piroelektrycznych i innych. Zweryfikowano, iż przewodnictwo elektryczne w układach żywych może mieć charakter: elektronowy, jonowy i półprzewodnikowy. Stwierdzono jednoznacznie, że sygnały bioelektryczne spełniają w organizmach żywych zarówno podstawowe funkcje informacyjne, jak i koordynacyjne. Stanowią one najczulsze wskaźniki i podstawowe kryteria oceny stanu fizjologicz-

nego, i funkcjonalnego organizmu, jego narządów, tkanek, pojedynczych komórek, i substruktur komórkowych.

W tym miejscu nie sposób nie zapytać: Cóż to są te bioprądy, biopotencjały (spoczynkowe, czynnościowe)? Jaki jest mechanizm ich powstawania? Od czego zależą i gdzie są generowane? Aby przybliżyć odpowiedź na tak postawione pytania, należy przypomnieć kilka podstawowych informacji. Większość organizmów żywych, w tym również człowieka, to układy wielokomórkowe. Każda komórka (spośród bilionów tworzących nasz organizm) jest najmniejszą morfologiczno-funkcjonalną jednostką budowy każdego z nas. Pomimo ogromnej różnorodności pod względem kształtu, wielkości i funkcji, podstawowe właściwości, w tym także elektryczne są podobne u wszystkich komórek – praktycznie w całym świecie żywym. Ten uniwersalizm właściwości i budowy jest znamieny.

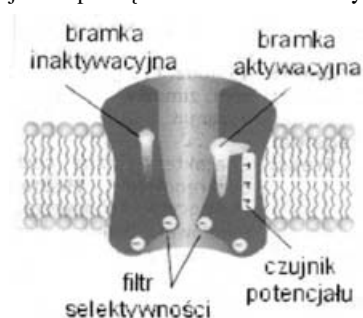
Warunkiem funkcjonowania organizmu wielokomórkowego jest kontrolowanie przebiegu poszczególnych procesów życiowych i integrowanie ich w jedną całość – w „symplast”. Tylko w taki sposób organizm może osiągnąć równowagę wewnętrzną czynności życiowych, umożliwiającą przeżycie w zmieniającym się i zróżnicowanym środowisku.

Dziś wiadomo, że bez sprawnego przekazywania sygnałów elektrycznych żaden – nawet najprymitywniejszy – organizm nie mógłby prawidłowo funkcjonować. Przepływ wewnątrzustrojowy informacji dokonuje się dzięki układom: nerwowym i hormonalnym. Głównym nośnikiem informacji hormonalnej jest krew, zaś informacji nerwowej są biopotencjały.

Podstawową strukturą każdej komórki jest błona komórkowa – plazmalemma. Jej właściwości przesadzają o kontroli środowiska wewnętrznego komórki oraz zachowaniu homeostazy i korelacji wszelkich procesów metabolizmu. Plazmalemma zbudowana jest – najprościej rzecz ujmując – z dwuwarstwowej matrycy lipidowej oraz powierzchniowych i integralnych białek o różnych właściwościach (w tym enzymów inicjujących i katalizujących wszystkie podstawowe reakcje). Ramy tego opracowania zmuszają do ogromnych skrótów, przypomnijmy więc, że w każdej komórce żywej, pomiędzy wnętrzem komórki i jej otoczeniem występuje tzw. potencjał membranowy, nazywany inaczej potencjałem spoczynkowym. Na sumaryczną wartość tego potencjału składają się: potencjał Nernsta, Donnana, dyfuzyjny, przepływu, bijonowy i w szczególnych przypadkach – potencjał grawielektryczny. Jego bezwzględna wielkość waha się w przedziale od kilkudziesięciu mV do 400 mV – dla niektórych komórek roślinnych.

Stan równowagi jonowej, utrzymujący potencjał spoczynkowy na określonym poziomie, jest efektem działania biernych i czynnych (aktywnych) składników transportu jonowego przez błonę. Różnice stężeń poszczególnych jonów po obu stronach błon biologicznych powstają dzięki ich jonoselektywności i półprzepuszczalności. Wszelkie procesy transportowe jonów przez błony biologiczne odbywają się na sposób transportu biernego wymuszanego np. gradientem stężeń, różnicą potencjału elektrochemicznego, różnicą temperatur itp. i wówczas odbywa się on poprzez dyfuzję prostą, złożoną lub bierny transport nośnikowy oraz sposobem transportu aktywnego, który zachodzi wbrew gradientom

stężeń – kosztem energii metabolicznej. Funkcję nośników jonów pełnią w błonach tzw. kanały jonowe. Kanały jonowe

Schematyczne przedstawienie kanału jonowego

stanowią białka integralnie przenikające dwuwarstwę lipidową i posiadające zdolność kontrolowanego przepuszczania jonów. Podstawową cechą budowy wszystkich kanałów jonowych jest występowanie w nich tzw. pory wodnej – hydrofilowej przestrzeni wewnątrz białka, przez którą mogą przenikać jony. Właściwością specyficzną kanałów jonowych jest fakt otwierania i zamykania pary wodnej uzależniony od czynników zewnętrznych. Ze względu na rodzaj czynnika aktywującego

Otwieranie się i zamykanie kanałów jonowych

jącego (otwierającego lub zamykającego), kanały dzielimy na trzy zasadnicze grupy: kanały zależne od napięcia, kanały zależne od ligandu (inaczej aktywowane chemicznie) oraz kanały aktywowane naprężeniem mechanicznym.

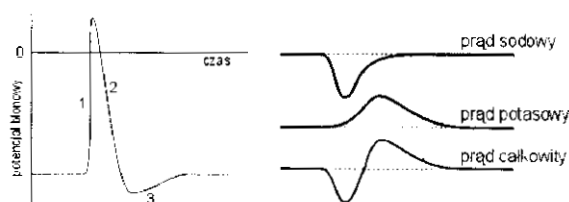
Istotną cechą kanałów jest ich selektywność, czyli zdolność do przepuszczania ściśle określonych typów jonów. Mówimy więc o kanałach anionowych lub kationowych, a podkreślając ich większe „wyspecjalizowanie” – o kanałach np. sodowych, potasowych, wapniowych, chlorowych itp. Należy dodać, iż określenie np. kanał potasowy oznacza jedynie, że kanał ten najlepiej przepuszcza jony potasu. Białko tworzące kanał może zmienić swoją budowę przestrzenną (konformację), zmieniając tym samym stopień otwarcia dla przepływu jonów.

Nie wchodząc w szczegóły można powiedzieć, że zróżnicowanie efektywności procesów transportu biernego i aktywnego w stanie równowagi, prowadzi do wyraźnego zróżnicowania stężeń poszczególnych jonów po obu stronach błony. I tak, we wszystkich komórkach naszego organizmu potas K^+ wewnątrz nich występuje w ogromnej przewadze (jak 100:1), sód zaś odwrotnie (jak 1:70). Podobnie rzecz się ma dla innych jonów nieorganicznych i organicznych. Warto może dodać, iż to zróżnicowanie stężeń jonów prowadzi do osmotycznego pompowania wody do wnętrza komórek i wytwarzania w nich wysokich ciśnień (turgoru), sięgających nawet 4 atm. w komórkach człowieka oraz 10 atm. w komórkach roślinnych.

Błona komórkowa i inne błony plazmatyczne charakteryzują się określonym oporem elektrycznym (przewodnictwem), pojemnością, a więc i impedencją. Nie stwierdza się

występowania w układach żywych elementów indukcyjnych. Wszystkie te parametry elektryczne tj. potencjał spoczynkowy, przewodnictwo, pojemność czy impedencja zmieniają się specyficznie w wyniku działania bodźców zewnętrznych (mechanicznych, termicznych, elektrycznych, świetlnych czy chemicznych), a ich zmiany – jak zwróciłem uwagę na początku tego eseju – mogą stanowić swoisty test interakcji komórki, czy całego organizmu ze środowiskiem. Powracając jeszcze na krótko do kwestii potencjałów spoczynkowych warto dodać, iż ich wartości są charakterystyczne dla typów komórek, rodzaju tkanek i organizmów; zależą od etapu ich rozwoju osobniczego, stanu fizjologicznego i funkcjonalnego. W związku z tym w każdym organizmie np. w rosnącym drzewie można sporządzić rozkład – mapę obszarów takich samych lub zbliżonych potencjałów elektrycznych, eksponując określoną symetrię tej polaryzacji względem np. osi wzrostu drzewa (pnia drzewa). Ten sam efekt występuje u zwierząt i u człowieka. Wielkości różnic potencjału pomiędzy poszczególnymi organami czy obszarami ciała człowieka (mogą one wynosić od -10V do +10 V) są funkcją stanu metabolicznego komórek tych obszarów, a ich zmiany mogą stanowić kryterium oceny ich stanu funkcjonalnego, czyli stanu zdrowia lub odstępstw od normy.

Plazmalemma, obok wymienionych wyżej właściwości, wykazuje zdolność zmiany swojej selektywnej przepuszczalności dla różnych jonów w dość szerokim zakresie. W różnych stanach czynnościowych, w sytuacji oddziaływania czynników fizycznych bądź chemicznych, przepuszczalność błony zmienia się i jeśli zmiana ta sięga 10%, to z reguły następuje gwałtowna zmiana stanu błony, przejawiająca się jako krótkotrwałe zaburzenie „równowagi jonowej”, aż do jej „przeładowania”. Takie zaburzenie, rozchodzące się wzdłuż komórki i od jednej komórki do następnych, i dalszych – stanowi potencjał czynnościowy. Niektórzy badacze każde

Typowy potencjał czynnościowy (1 – depolaryzacja, 2 – repolaryzacja, 3 – hiperpolaryzacja). Obok – przebieg zmian prądów jonowych: sodowego i potasowego

zaburzenie tego typu uznają za sygnał czynnościowy, inni zaś tylko wówczas, jeśli powstaje on na zasadzie „wszystko albo nic”, a więc tylko po bodźcu „ponadprogowym”, rozchodzi się w obrębie komórki czy tkanki i kończy jakąś czynnością – niekoniecznie ruchową, ale np. subtelną zmianą stężeniową o określonych konsekwencjach funkcjonalnych.

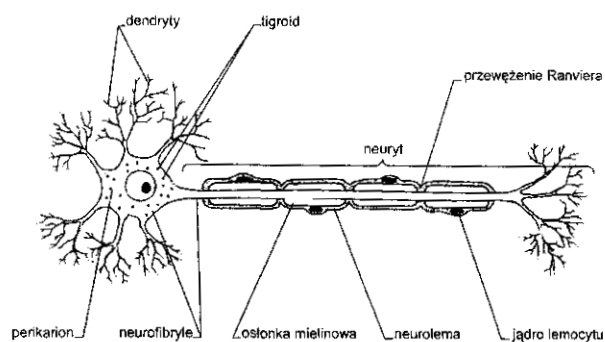
Komórkami wyspecjalizowanymi dla propagacji i generowania potencjałów czynnościowych są komórki nerwowe. Wygląd typowej komórki nerwowej umieszcza się w każdym podręczniku biologii szkoły gimnazjalnej – w rzeczywistości komórki te różnią się między sobą dość znacznie kształtem, wielkością, ilością i budową dendrytów, typami synaps (układy pośredniczące w kontaktach z innymi komórkami) itp. Każda komórka nerwowa, zwłaszcza tworząca najwyższą

partię morfologiczną układu nerwowego tj. mózg – łączy się poprzez synapsy (dynamicznie zmieniające swoje właściwości sprzęgania), co najmniej z tysiącem innych komórek.

Tak więc układ nerwowy wyobrażamy sobie jako ogromnie skomplikowaną sieć setek tysięcy miliardów połączeń o zmieniającym się stopniu sprzężenia. Obejmuje on mózg, rdzeń kręgowy, układ anatomiczny i nerwy obwodowe. Obecnie dość dobrze rozpoznano budowę systemu nerwowego, dowiedziono, że przenoszone przez neurony informacje są zakodowane w kształtach, częstościach i sposobach repetycji pojedynczych sygnałów czynnościowych, ich grup i całych sekwencji. Rozpoznano też zależność zmian obrazu tej elektrycznej sygnalizacji wewnątrzustrojowej od stanu funkcjonalnego organizmu człowieka (jego zdrowia), jego emocji itp. Ciągłe jednak trwają badania nad precyzyjnym rozszyfrowaniem wędrujących cały czas w naszym organizmie biosygnatów elektrycznych. Prowadzone są także badania zmierzające do celowej zmiany, modyfikacji generowanych i przesyłanych impulsów czynnościowych, bądź blokowania określonych typów szlaków przenoszenia informacji. Uzyskane dotąd efekty rodzą nadzieję ulżenia ludziom chorym i cierpiącym, ale równocześnie wskazują na zagrożenia opisane w wielu utworach typu „science fiction”, w których to np. jakiś dyktator zmienia wg własnego uznania czyny i uczucia swoich podwładnych.

Kształt, czas trwania impulsów czynnościowych, szybkość ich rozchodzenia się, czy tzw. okres refrakcji są znacznie zróżnicowane w poszczególnych typach i rodzajach komórek nerwowych. Szybkość ich rozchodzenia się może wynosić od 1 m/s do nawet 200 m/s w grubych neuronach mielinowanych. U zwierząt znajdujących się coraz niżej w hierarchii systematycznej prędkości te są coraz mniejsze i przechodząc przez jednokomórkowe zwierzęta i rośliny do roślin wyższych stwierdza się niewielki wzrost tych prędkości, nie przekraczających jednak części milimetra/sek. Podobnie wygląda zależność czasu formowania się impulsów czynnościowych od usytuowania układu w hierarchii systematyki.

Aktywność bioelektryczna występuje stale, w czasie wypoczynku, snu, czy nawet głębokiego relaksu, uzyskanego w wyniku jakiegoś specjalnego ćwiczenia typu „wschodniego”. Dzieje się tak, gdyż w każdej z tych sytuacji, jeśli tylko zachowane zostały funkcje życiowe – odbieramy określone bodźce wewnętrzne (endogenne) i zewnętrzne (egzogenne). Zapisy elektroencefalograficzne aktywności elektrycznej mózgu nie stanowią prostej sumy algebraicznej aktywności

Typowy obraz przekroju komórki nerwowej – neuronu

poszczególnych komórek, ale układają się w pewne rytmy, na które składają się aktywności miliardów komórek i z których nie sposób wnioskować co zachodzi w pojedynczej komórce, a nawet w całych systemach funkcyjnych. U dorosłego człowieka, przy całkowitym odprężeniu, dominują tzw. rytmy (fale) alfa o częstotliwości 8-13 Hz i amplitudzie 50-150 μ V. Jeśli człowiek ten odbierze jakiś sygnał np. otworzy oczy i uaktywni się, to wówczas rejestrujemy (z 20 elektrod pomiarowych elektroencefalografu) fale (rytmy) nazywane beta. Są to drgania o częstotliwości 14-24 Hz i amplitudzie 10-16 μ V. Rytmy theta o częstotliwości 4-7 Hz i amplitudach 50-100 μ V zwykle świadczą o nieprawidłowościach w pracy mózgu, np. o zmianach organicznych. Podczas snu rejestrujemy rytmy (fale) delta o częstotliwościach 0,5-3 Hz i amplitudzie 100-200 μ V. Ich występowanie w stanie czuwania zawsze wskazuje na określone zmiany patologiczne.

Elektroencefalografia ma ogromne znaczenie w diagnostyce neurologicznej, w diagnozowaniu padaczki, zmian ogniskowych np. w przypadku występowania krwaków, urazów, obszarów niedotlenienia czy guzów nowotworowych. Podobną rolę do elektroencefalografii odgrywa elektrokardiografia. Kształt krzywej, odległości między tzw. punktami charakterystycznymi oraz amplitudy „załamek” (do 5 mV) pozwalają wnioskować o stanie mięśnia sercowego i przewodzeniu pobudzeń. Elektrokardiogramy ułatwiają także interpretację wyników badań serca uzyskanych innymi metodami: hemodynamiczną, izotopową, czy USG. Użytecznym wynalazkiem w tym zakresie badań jest tzw. EKG Holtera, który umożliwia rejestrację pracy serca w sposób ciągły. Pojawiła się też możliwość wykonywania EKG przez telefon, co jest szczególnie ważne dla ludzi ciężko chorych.

Elektrokardiograf dostosowany do połączenia z telefonem

Dla każdej istoty żywej, a więc dla każdego z nas, zarówno ze względu na potrzebę adekwatnego reagowania na zmiany w otoczeniu, jak i konieczność zachowania równowagi wewnętrznej równie ważne są bodźce i informacje uświadamiane, jak i nieuświadamiane. Szacuje się, że te ostatnie stanowią ponad 90% wszystkich naszych reakcji. We wszelkich tych reakcjach decydującą rolę odgrywa mózg. Nie jestem w stanie w tym opracowaniu omówić zagadnień związanych z niezawodnością funkcji i organizacją funkcjonalną mózgu, zdolnością zapamiętywania i uczenia się, nabywania wzorów zachowania itp., a w to wszystko nie jesteśmy wyposażeni dziedzicznie; wszystko nabywamy dysponując tylko pewnymi zróżnicowanymi predyspozycjami.

Wobec nieograniczonych niemal możliwości wzmacniania napięć bioelektrycznych, stało się realnym wykorzystywanie napięć powstających w organizmach żywych i w szczególności tych wytwarzanych zgodnie z naszą wolą – do sterowania

całymi układami technicznymi, w tym również bioprotezami. Postęp badań bionicznych w ostatnich latach jest ogromny – bardziej powszechne ich wdrażanie hamuje złożoność proponowanych rozwiązań konstrukcyjnych i wysokie koszty. Stopniowo jednak są one wykorzystywane np. w zakresie modelowania procesów uczenia się, realizacji mechanizmów czucia fizjologicznego i psychicznego, adaptacji itd.

Na koniec jeszcze pragnę podkreślić, że występowanie zjawisk elektrycznych u roślin wykryto około 100 lat później aniżeli u zwierząt. W latach 1873-1888 jako pierwszy Burdon Sanderson wykrył powstawanie elektrycznych zaburzeń w owadożernej roślinie *Dionaea muscipula*, podczas zamykania owadów w liściach (jako pułapkach). Obecnie zjawiska elektryczne w roślinach – zresztą niemal analogiczne jak u zwierząt – ich genezę, naturę i rolę objaśnia mocno już rozbudowana dyscyplina naukowa – biofizyka roślin. Dyscyplina ta stosuje metody i prawa fizyki do opisu właściwości, struktury i funkcji, współpracując blisko z elektrofizjologią, bioniką, psychofizyką czy też biologią molekularną.

W komórkach roślinnych, podobnie jak w zwierzęcych obserwujemy zróżnicowanie stężeń podstawowych jonów, tj. potasu, sodu, chloru itd., prowadzące do powstawania potencjałów spoczynkowych (zawsze ujemnych wewnątrz komórki) i to wyraźnie wyższych aniżeli w komórkach zwierzęcych (nawet do 400 mV). Niemal wszystkie rodzaje komórek roślinnych są pobudliwe, podobnie jak zwierzęce i sposób kodowania oraz przesyłania w obrębie organizmu wszelkich informacji jest niemal identyczny jak u zwierząt czy człowieka. Należy jednak pamiętać, że u roślin nie występuje strukturalny odpowiednik układu nerwowego. Intensywne badania wykazały, że w roślinach istnieją jednak wyróżnione szlaki ułatwionego przewodzenia potencjałów czynnościowych, że potencjały te umożliwiają zamykanie się liścia – pułapki u roślin owadożernej, ruchy roślin tzw. czułych, takich jak np. mimosa, zapłodnienie u roślin liliowatych itp. Możemy więc stwierdzić, że podobnie jak u zwierząt potencjały czynnościowe występują w roślinach i spełniają rolę regulującą, i integrującą procesy fizjologiczne. Warto dodać, że mechanizmy jonowe i kinetyka formowania się impulsów czynnościowych u roślin są tak podobne do występujących u zwierząt czy człowieka, iż prace prowadzone na roślinach mogą stanowić podejście modelowe, zwłaszcza że procesy te są nawet 10.000 razy powolniejsze, a więc prostsze w mierzeniu i analizach.

Występowanie potencjałów spoczynkowych, zdolność generowania potencjałów czynnościowych, parametry elektryczne bierne, takie jak opór, pojemność i impedancja oraz właściwości mechaniczne tj. np. szybkość cyrkulacji cytoplazmy, turgor i inne stanowią podstawę wykorzystywania pewnych roślin jako elementów testujących zmiany zachodzące w ich środowiskach. Metody rejestracji zmian czynnych i biernych parametrów elektrycznych roślin są względnie proste i umożliwiają wykrywanie zmian bardzo wczesnych, a więc również odwracalnych. Zmiany bioelektryczne są czymś obiektywnym, umożliwiają więc obiektywizację wielu aspektów badań zachowań organizmów żywych np. rytmiczności procesów biologicznych, w tym zmian biomechanicznych i rozwojowych.

Edward Śpiewła

Warsztaty patentowe

W dniach 23-24 października 2006 roku odbyły się warsztaty szkoleniowe organizowane przez Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej, Ośrodek Informacji Naukowo-Technicznej Biblioteki Politechniki Lubelskiej oraz Regionalny Ośrodek Informacji Patentowej WKTiR w ramach Projektu „Wzmacnianie ochrony praw własności intelektualnej i przemysłowej”. Projekt współfinansowany był ze środków Unii Europejskiej i realizowany przez ekspertów z Duńskiego i Polskiego Urzędu Patentowego oraz pracowników Ośrodka Informacji N-T Biblioteki Politechniki Lubelskiej.

Program warsztatów obejmował zagadnienia dotyczące systemu ochrony własności przemysłowej w odniesieniu do wszystkich tytułów ochronnych i był skierowany do przedstawicieli przemysłu, samorządu regionalnego, izb gospodarczych i otoczenia około biznesowego z terenu województwa lubelskiego. W warsztatach uczestniczyło ponad 50 osób z lubelskich zakładów pracy, firm, spółek, prywatnych kancelarii rzecznikowskich oraz nasi studenci w ramach zajęć z przedmiotu *Ochrona własności intelektualnej*.

Warsztaty otworzył Rektor Politechniki Lubelskiej dr hab. inż. Józef Kuczmaszewski, prof. PL, następnie zabrał głos Kanclerz mgr inż. Mieczysław Hasiak, który przez cały czas trwania warsztatów pełnił rolę gospodarza.

Przedpołudniowe wykłady obejmowały głównie problematykę prawa własności przemysłowej: postępowanie zgłoszeniowe przed UP RP wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych i znaków towarowych, i były prowadzone przez specjalistów z Urzędu Patentowego RP oraz ekspertów z Duńskiego Urzędu Patentowego (Inge-Lise Haybye i Anders Bak Sorensen). Wykłady z dużym profesjonalizmem tłumaczone były przez dwóch tłumaczy.

W ramach wykładów omówiono szczegółowo następujące zagadnienia:

- wykorzystywanie własności intelektualnej w biznesie,
- rozwiązania techniczne chronione patentem, warunki ochrony,
- wzory użytkowe, kiedy chronić rozwiązanie jako wzór użytkowy, a kiedy jako patent,
- postępowanie przed Urzędem Patentowym RP w odniesieniu do wszystkich tytułów ochronny – podstawowe informacje,

- ochrona własnych rozwiązań poza granicami kraju – zgłoszenie międzynarodowe i zgłoszenie o patent europejski,
- korzyści płynące z ochrony patentowej,
- wzory przemysłowe – warunki rejestracji i naruszenia,
- postępowanie przed Urzędem Patentowym RP w celu uzyskania rejestracji wzoru przemysłowego,
- korzyści wynikające z rejestracji wzorów przemysłowych – systemy ochrony międzynarodowej,
- warunki ochrony prawami autorskimi,
- znaki towarowe, co można rejestrować,
- znaki powszechnie znane i sławne oraz znaki wspólne,
- prawo ochronne na znak towarowy, postępowanie przed Urzędem Patentowym RP,
- ochrona znaków towarowych (porozumienie i protokół Madrycki, znak towarowy wspólnoty),
- studium przypadku – IPR w procesie innowacyjnym.

Druga, popołudniowa część warsztatów, odbywała się w Ośrodku Informacji Naukowo-Technicznej, gdzie na 10 stanowiskach komputerowych uczestnicy mogli zobaczyć wszystkie bazy danych, zapoznać się z ich specyfiką i sposobem korzystania oraz samodzielnie praktycznie poćwiczyć wyszukiwanie informacji.

Pierwszego dnia, po zakończeniu wykładów, goście z Urzędów Patentowych Polski i Danii zostali zaproszeni na krótki spacer po kampusie PL – rolę przewodnika pełnił Kanclerz, oprowadzając po obiektach uczelni, które powstały lub zostały zmodernizowane ze środków unijnych. Prof. Tadeusz Janowski zaprezentował gościom laboratoria ASPPECT, w których są zastosowane rozwiązania jego zespołu chronione patentami.

Spacer uwieńczyła kolacja w Sali Białej – była to również okazja do podsumowania obrad i wręczenia gościom okazjonalnych upominków.

Hanna Celoch

Erasmus ma już 20 lat!

Program Erasmus został ustanowiony w 1987 r. jako europejski program wyjazdów stypendialnych dla studentów (*the European Community Action Scheme for the Mobility of University Students*). Jego nazwa nawiązuje do imienia holenderskiego humanisty i teologa, Erazma z Rotterdamu (1466-1536). W latach dziewięćdziesiątych program objął także inne formy współpracy między uczelniami z różnych krajów Europy i szybko stał się największym i najlepiej znanym wspólnotowym programem dla europejskich szkół wyższych. W roku 1995 został włączony do SOCRATES'a – programu współpracy europejskiej w dziedzinie edukacji, który kończy się w roku akademickim 2006/07. Obecnie Erasmus wchodzi w nową fazę jako część nowego kompleksowego programu Unii Europejskiej „Uczenie się przez całe życie”.

Program Erasmus – bez wątpienia jedna z najlepiej znanych inicjatyw wspólnotowych – propaguje i wspiera międzynarodową mobilność studentów i nauczycieli akademickich, jak również udział europejskich uczelni we wspólnych, międzynarodowych projektach dotyczących kształcenia. W programie uczestniczy dzisiaj 9 na 10 szkół wyższych w Europie.

W pierwszym roku istnienia Erasmusu wzięło w nim udział 3244 europejskich studentów. Obecnie każdego roku z wyjazdów korzysta ponad 150 tys. stypendystów. Polska uczestniczy w Erasmusie od 1998 r. Do roku 2005/06 łącznie z wyjazdów stypendialnych programu skorzystały w naszym kraju ponad 42 tys. studentów, a na nasze uczelnie przyjechało ponad 7,5 tys. zagranicznych stypendystów. Odbędzie się ponad 7,4 tys. wyjazdów polskich nauczycieli akademickich i ponad 4,5 tys. przyjazdów zagranicznych nauczycieli akademickich w celu prowadzenia zajęć w goszczących uczelniach. W roku akademickim 2006/07 w programie bierze udział ponad 200 naszych uczelni.

Ján Figel' – członek Komisji Europejskiej odpowiedzialny za edukację i José Manuel Barros – Przewodniczący Komisji Europejskiej

Erasmus to nie tylko program edukacyjny w wąskim tego słowa znaczeniu. Dla wielu europejskich studentów stypendium Erasmusu było szansą na pierwszy w życiu dłuższy pobyt za granicą. Erasmus uczy, zbliża ludzi, pomaga przełamywać uprzedzenia i stereotypy. Stał się zjawiskiem społecznym i kulturowym.

Warto również podkreślić ogromną rolę Erasmusu w przekształcaniu i unowocześnianiu szkolnictwa wyższego w Europie. Program przyczynił się do powstania idei Procesu Bolońskiego – inicjatywy europejskich środowisk akademickich, która zmierza do wprowadzenia większej przejrzystości i większej „kompatybilności” europejskich systemów szkolnictwa wyższego oraz do ułatwiania mobilności studentów i kadry akademickiej.

Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji

Grupa obecnych i byłych studentów Erasmusu

Wejście w nową przestrzeń edukacyjną

Rozmowa z mgr Bożenną Blaim,
Kierownikiem Studium Języków Obcych
Politechniki Lubelskiej

• *Studium Języków Obcych to obecnie centrum akredytacji dwóch prestiżowych instytucji: London Chamber of Commerce and Industry w Wielkiej Brytanii oraz Educational Testing Service w Princeton, USA.*

Do tej pory byliśmy Akredytowanym Centrum Egzaminacyjnym LCCI IQ, potwierdzonym prestiżowym Certyfikatem LCCI uprawniającym do przeprowadzania egzaminów zawodowych z języka angielskiego. W listopadzie 2006 r. podpisaliśmy umowę z ETS z Princeton na prowadzenie kursów i przeprowadzanie egzaminów TOEFL (Test of English as a Foreign Language) i TOEIC (Test of English for International Communication) z języka angielskiego.

• *Jak udało się uzyskać Studium tak prestiżowe certyfikaty?*

Nie było to łatwe zadanie. Aby je otrzymać, musieliśmy spełnić wiele wymogów formalnych dotyczących wypo-

sażenia sal i przygotowania merytorycznego nauczycieli. W sumie, procedury trwały pół roku. Zdawaliśmy egzaminy techniczne, sprawdzana była nasza znajomość procedur prawnych.

• *Czy mogłaby Pani przybliżyć działalność Educational Testing Service w Princeton?*

ETS jest największą na świecie organizacją non-profit zajmującą się tworzeniem egzaminów badających znajomość języków obcych. Od ponad 50 lat ETS oferuje rozwiązania w dziedzinie edukacji i biznesu oraz dostarcza nowe narzędzia pomocne w zarządzaniu nauką i zasobami ludzkimi. ETS przeprowadza rocznie ponad 12 milionów egzaminów akademickich i zawodowych na całym świecie.

• *TOEFL jest egzaminem akademickim.*

W skrócie można tak powiedzieć, ponieważ otwiera możliwości studiowania na uczelniach zagranicznych. Można go również określić jako egzamin wstępny na studia z języka angielskiego. TOEFL adresowany jest szczególnie do osób chcących sprawdzić swoje umiejętności językowe w zakresie ogólnego języka angielskiego, szczególnie dla ludzi myślących o karierze akademickiej, dla studentów, maturzystów i uczniów szkół językowych. Ponieważ egzamin jest ważny 2 lata proponujemy go osobom, które chcą wyjechać na tymczasem.

Listening. Learning. Leading.

Certified Test
Administration Site

Certificate of Authorization

This verifies that

Lublin University Of Technology - STN11956A

has successfully fulfilled all certification requirements for the delivery of ETS's Internet-based tests, including:

- Providing a sufficient number of computers with the necessary technical specifications and Internet bandwidth to support ETS's Internet-based tests
- Meeting ETS required layout specifications
- Personnel administering ETS tests have successfully completed Test Center Administrator (TCA) Certification Training and passed the TCA Certification Exam

December 2006
Issue Date

December 31, 2007
Expiration Date

David Hunt
Associate Vice President
Global Division

• **Uczelnie wyższe na całym świecie stosują TOEFL jako część „pakietu absolwenta”.**

My również chcemy zaproponować TOEFL naszym studentom w ramach lektoratu. Kończąc naukę mogliby wejść na rynek pracy jednocześnie z dyplomem uczelni oraz uznanym międzynarodowo certyfikatem znajomości języka angielskiego.

• **Jak przebiega egzamin?**

W porównaniu do LCCI oraz do TOEIC, które przebiegają metodami tradycyjnymi, egzamin TOEFL odbywa się on-line. Osoby siedzą przy certyfikowanych komputerach, a wyniki podawane są natychmiast. Egzamin sprawdza następujące umiejętności: słuchanie, mówienie, czytanie i pisanie. Maksymalnie można uzyskać 120 punktów.

• **Jakie jest zainteresowanie tym egzaminem?**

Przeprowadziliśmy już pierwsze sesje. Zgłosiły się do nich osoby z całego kraju. Docierają do nas sygnały, że również osoby z za wschodniej granicy chciałyby przystąpić do egzaminu. W Polsce jest 6 akredytowanych ośrodków, natomiast na Białorusi czy Ukrainie jeszcze ich nie ma. To duża szansa dla naszego Studium.

• **Porozmawiajmy teraz o egzaminie TOEIC.**

Jest to egzamin przeznaczony głównie dla osób posługujących się językiem angielskim w międzynarodowym środowisku pracy. Pytania testowe oparte są na wzorcach językowych używanych w codziennych sytuacjach – podczas spotkań, rozmów telefonicznych, podróży, wizyt w banku, w sprawo-

zdaniach, raportach etc. TOEIC pozwala precyzyjnie określić zdolność porozumiewania się w języku angielskim bez względu na obszar działalności firmy czy stanowisko zajmowane przez pracownika. Jako ciekawostkę mogę powiedzieć, że w Japonii zdanie egzaminu TOEIC to wymóg dla urzędnika państwowego. Japończycy potrafią przystępować do egzaminu co miesiąc, aby zdobyć jak największą liczbę punktów potrzebną np. do awansu.

• **Jak przeprowadzany jest egzamin?**

Sesja egzaminacyjna trwa 2,5 godziny. Test składa się z 200 pytań wielokrotnego wyboru: 100 pytań badających rozumienie ze słuchu oraz 100 pytań sprawdzających rozumienie czytanego tekstu.

• **W jakiej formie uzyskuje się wyniki?**

Egzamin sprawdzany jest w siedzibie polskiego oddziału ETS, a wyniki dostarczane w ciągu 10 dni od jego przeprowadzenia. Osoba, która zdała go otrzymuje informację o punktacji na skali 10-990 punktów, w której oddzielnie podawane są wyniki obydwu części egzaminu. Uzyskany rezultat, porównywany z Tabelą Sprawności Językowych, pozwala na usytuowanie kandydata na uznawanej na całym świecie skali i wskazuje zawody, zajęcia i stanowiska, dla jakich osiągnięty przez niego poziom znajomości języka jest wystarczający.

• **Dziękuję za rozmowę.**

Rozmawiała
Iwona Czajkowska-Deneka

Program Hanse Passage

Dnia 28 września 2006 r. odbyła się w Politechnice Lubelskiej wizyta uczestników III Dorocznej Konferencji „Hanse Passage – partnerstwo na rzecz wdrażania Strategii Lizbońskiej”. W trakcie spotkania Prorektor ds. nauki prof. Witold Stępniewski dokonał prezentacji naszej uczelni, a Dziekan Wydziału Elektrotechniki i Informatyki prof. Waldemar Wójcik przedstawił gościom dokonania Politechniki Lubelskiej w zakresie innowacji i zastosowania nowych rozwiązań technologicznych. Następnie uczestnicy konferencji zwiedzili Centrum Doskonałości ASPPECT oraz Laboratorium Analiz Środowiskowych na Wydziale Inżynierii Środowiska.

Uczestnicy konferencji w Laboratorium Analiz Środowiskowych, WIŚ

Program Hanse Passage (IW Interreg IIIC) wspiera tzw. projekty „miękkie” o charakterze międzyregionalnym realizowane przez instytucje/organizacje działające na terenie 15 regionów partnerskich:

Francja – Haute Normandie

Holandia – prowincje: Groningen (Partner Wiodący), Drenthe, Fryzja, Overijssel, Północna Holandia, Flevoland

Łotwa – region Kurzeme, region Ryga

Niemcy – Dolna Saksonia, Wolne Miasto Brema

Polska – województwa: lubelskie, pomorskie, dolnośląskie

Wielka Brytania – Yorkshire i Humber

Projekty realizowane w ramach Programu mieszczą się w następujących obszarach:

Priorytet 1. Wprowadzenie nowych form samorządności.

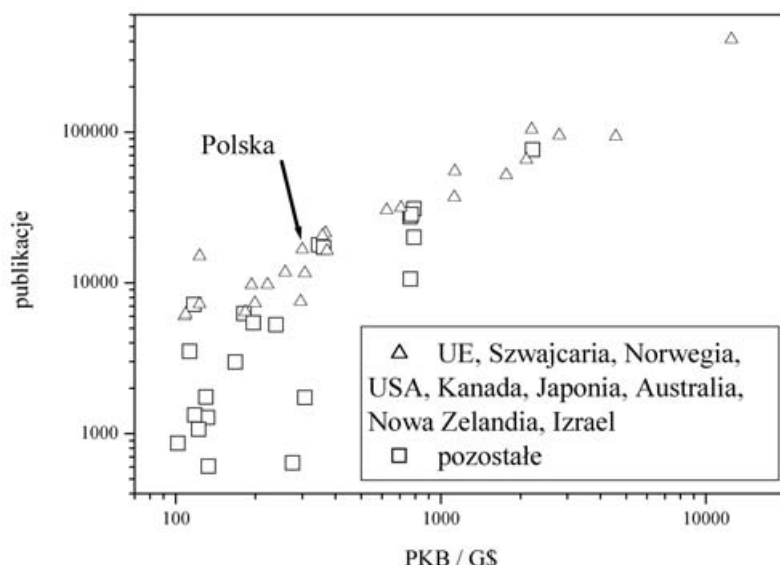
Priorytet 2. Poprawa systemu planowania społecznego i gospodarczego.

Priorytet 3. Rozwijanie potencjału zasobów ludzkich i potencjału innowacyjnego w regionach.

ICD

Naczynia połączone

Polska zajmuje 24 miejsce pod względem produktu krajowego brutto (PKB) wytwarzając 0,7 % światowej produkcji (dane za 2005 rok), zaś pod względem PKB na głowę mieszkańca znajdujemy się na 49 miejscu z wynikiem o 15% wyższym niż średnia światowa. Liczby te są właściwym punktem odniesienia do oceny pozycji Polski w innych dziedzinach, a w szczególności w badaniach naukowych, gdyż nauka i gospodarka stanowią naczynia połączone.

Na rysunku przedstawiono zależność pomiędzy PKB a liczbą prac w czasopiśmie z tzw. listy filadelfijskiej w 2005 roku dla wszystkich 47 państw, w których PKB przekroczył 100 G\$. Dane przedstawiono w skali logarymicznej, gdyż pomiędzy poszczególnymi państwami występują różnice o ponad dwa rzędy wielkości. Korelacja między PKB i liczbą publikacji jest uderzająca ($r > 0.98$). Najwyższą liczbę publikacji na jednostkę PKB mają państwa UE, Szwajcaria, Norwegia, USA, Kanada, Japonia, Australia, Nowa Zelandia i Izrael. Polska i inne kraje „nowej Unii” nie odstają od linii trendu wyznaczonej dla najbogatszych państw. Na tej samej linii znajdziemy Chiny, Koreę, Indie, Rosję, Tajwan, Turcję, Argentynę i Singapur. Pod względem liczby opublikowanych prac Polska zajmuje 21 miejsce z wynikiem stanowiącym ponad 1% światowej produkcji (wynik wszystkich państw nie sumuje się do 100%, gdyż nie wszystkie publikacje „zaliczono” dla dokładnie jednego państwa). Wyprzedza trzy państwa o większym PKB, natomiast nie jest wyprzedzana przez żadne państwo o mniejszym PKB. Wynik taki nie daje podstawy do lamentów nad stanem nauki polskiej, jakie można znaleźć w wielu publikacjach prasowych.

Łączna liczba opublikowanych prac jest kryterium ilościowym i nic nie mówi o ich jakości. Nie ma ogólnie akceptowanego kryterium jakości prac naukowych. Poniżej przytaczam wyniki Polski według kryteriów przyjętych przez autorów słynnego rankingu (<http://ed.sjtu.edu.cn/ranking.htm>) Uniwersytetu Jiao Tong w Szanghaju (Nagrody Nobla, najczęściej cytowaniu naukowcy, publikacje w Science

i Nature). Są one dla polskich uczonych wyjątkowo niekorzystne.

Jeżeli jako kryterium jakości prac naukowych przyjmemy nagrody Nobla, to osiągnięcia Polski są zerowe. W latach 2001-2005 nagrody Nobla (nie bierzemy oczywiście pod uwagę nagrody literackiej ani pokojowej) zdobyli przedstawiciele zaledwie 10 państw, a więc z zerowym dorobkiem znajdujemy się w towarzystwie kilku znacznie większych i bogatszych państw.

Spośród około 5000 nazwisk znajdujących się na liście najczęściej cytowanych naukowców sporządzonej przez Thomson Institute, zaledwie 2 naukowców (0.04 %) zakwalifikowano jako przedstawicieli Polski, co daje nam dzielone 32-33 miejsce w klasyfikacji. Warto jednak wspomnieć, że co najmniej tuzin Polaków (często obywateli Polski, podających instytucje naukowe w Polsce jako miejsce pracy) zakwalifikowano jako przedstawicieli innych krajów. Osobiście jestem sceptycznie nastawiony do traktowania liczby najczęściej cytowanych naukowców jako miernika siły naukowej, nie tylko ze względu na kiepskie miejsce Polski. Na przykład Rosja uzyskuje w tej klasyfikacji wynik porównywalny z Singapurem i Grecją i 9 razy gorszy niż Izrael.

Science i Nature są w czołówce czasopism o najwyższym IF. W latach 2001-2005 Polacy opublikowali 10 publikacji typu „Article” w Science (0.2%, 33-34 miejsce) i 18 artykułów w Nature (0.4%, 33 miejsce). Kolejne kryterium jakościowe daje nam więc bardzo słaby wynik, który znów warto skomentować. Otóż pierwszą dziesiątkę wszelkich rankingów opartych na kryteriach jakościowych stanowią USA, Wielka Brytania, Niemcy, Japonia, Francja, Kanada, Szwajcaria, Australia, Holandia i Włochy. Zmienia się tylko kolejność. Kraje te produkują 93% publikacji w Nature i 96% publikacji w Science. Udział naukowców w innych państwach ogranicza się zazwyczaj do współautorstwa. Udział biedniejszych krajów zależy więc nie tyle od ich siły naukowej ile od mody panującej w USA czy Wielkiej Brytanii. Jeżeli panuje akurat moda na badanie słoni w Kenii, to (z całym szacunkiem dla obywateli tego kraju) trudno sobie wyobrazić przeprowadzenie tych badań bez udziału miejscowych naukowców i dopisywania ich jako współautorów. Może kiedyś przyjdzie moda na badania żubrów i wtedy niewątpliwie nastąpi skokowy wzrost liczby publikacji w Nature z udziałem Polaków. W moim przekonaniu znacznie lepszym kryterium oceny krajów spoza ścisłej czołówki jest liczba publikacji z tych krajów, które nie mają współautorów z wyżej wymienionych krajów pierwszej dziesiątki. Po uwzględnieniu takiej poprawki Polska awansuje na miejsce 24-29 (Science) i 29-31 (Nature).

Niekwestionując pozycji Science i Nature warto wspomnieć, że istnieje wiele czasopism o porównywalnym, a nawet wyż-

szym IF. Na przykład, New England Journal of Medicine miał w ostatnich 5 latach wyższy impact factor niż Nature. W latach 2001-2005 Polacy opublikowali 15 prac w tym czasopiśmie co stanowi 1% i daje Polsce 21 miejsce. Chemical Reviews ma niższy niż Science i Nature, ale nadal bardzo wysoki impact factor. W latach 2001-2005 Polacy opublikowali 1,9% publikacji w tym czasopiśmie (12-13 miejsce), w przeważającej większości bez udziału współautorów zagranicznych. Wiele polskich prac ukazało się też w Lancecie i kilku renomowa-

nych czasopismach fizycznych i chemicznych. Odpowiednio dobrane kryteria jakościowe mogą więc dać Polsce całkiem przyzwoity wynik. Oczywiście przyznaję, że przykłady dające Polsce dobrą pozycję dobrałem tendencyjnie.

Przytoczone wyniki ukazują mechanizm, który spowodował fatalny wynik Polski w chińskim rankingu. Warto znać ten mechanizm, by nie wyciągać z tego rankingu daleko idących wniosków.

Marek Kosmowski

Biuro Karier Studenckich

ROZPOCZYNASZ STUDIA? PRZYJDŹ NAJPIERW DO NAS!

We wrześniu 2006 r. Biuro Karier Studenckich Politechniki już po raz czwarty zorganizowało tygodniowy obóz adaptacyjny dla osób przyjętych na pierwszy rok studiów Politechniki Lubelskiej. ADAPCIAK jest to inicjatywa cykliczna, tradycyjnie obejmowana honorowym patronatem przez JM Rektora Politechniki Lubelskiej prof. Józefa Kuczmaszewskiego. Obóz odbył się w terminie 7-13 września w miejscowości Murzasichle, obok Zakopanego.

Jak zawsze założeniem organizatorów było wprowadzenie studentów w życie akademickie i przekazanie cennych wskazówek dotyczących funkcjonowania uczelni oraz programu studiów. W ten sposób Biuro Karier dąży do zintegrowania młodych ludzi, zachęcenia ich do pracy w zespole i czynnego uczestnictwa w działalności kół naukowych, Biura Karier Studenckich, Fundacji Rozwoju Politechniki Lubelskiej czy Samorządu Studenckiego.

Dodatkowym elementem jest pomoc w integracji i nawiązaniu nowych znajomości, ponieważ rozpoczęcie studiów jest sytuacją trudną, stresującą – szczególnie na początku – ze względu na konieczność odnalezienia się w nieznanym miejscu i warunkach.

W trakcie trwania obozu odbyły się zajęcia merytoryczne (uczestnicy zdobyli m.in. informacje dotyczące Politechniki Lubelskiej – akademików, możliwości uczestnictwa w zajęciach pozauczelnianych – sekcjach sportowych, zespołach

tanecznych i muzycznych, kołach naukowych). Przyszli zacy byli też na swoim pierwszym wykładzie na temat życia studenckiego w Politechnice Lubelskiej, zdobyli pierwsze zaliczenie i przeszli pierwszą sesję. Uzyskali niezbędne informacje na temat stypendiów naukowych, socjalnych, a także możliwości wyjazdów zagranicznych itp. Dzięki zajęciom typu „Psychologia na wesoło” – sztuka walki ze stresem, kurs asertywności, budowanie zespołów itp. uczestnicy mogli rozwijać własne umiejętności. Podnosili swój potencjał na rynku pracy podczas kursu pisania CV i listu motywacyjnego, a także spotkania z przedstawicielami lokalnej społeczności. Osobom pochodzącym spoza Lublina przedstawione zostały informacje dotyczące ciekawych zakątków miasta oraz możliwości spędzania wolnego czasu w Lublinie (cykl zajęć „Lublinianie radzą”). Nieodłącznym elementem ADAPCIAKA są także zajęcia integracyjne, zabawy sportowe i wycieczki w góry.

Studenci biorący udział w tego typu obozie są lepiej przygotowani do rozpoczęcia studiów, nie czują się odosobnieni. Łatwiej jest im zaadoptować się w nowych warunkach. Osoby wprowadzone w życie uczelni czynnie i z inicjatywą w nim uczestniczą.

Biuro Karier chce, poprzez takie działania, swoje doświadczenie i zdobytą wiedzę pomagać studentom rozpoczynającym studia w Politechnice Lubelskiej np. w poprawnym przygotowaniu prac, projektów czy prezentacji. Pragnie również wpajać młodzieży należyty gronu akademickiemu szacunek oraz odpowiedzialność, którą niesie za sobą włączenie do kręgu studentów.

Monika Jakubiak

DORADZTWO ZAWODOWE DLA STUDENTÓW

W grudniu 2006 r. zakończyła się realizacja projektu „Osobista Strategia Kariery – Doradztwo Zawodowe dla studentów Politechniki Lubelskiej” współfinansowanego z Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Budżetu Państwa w ramach Priorytetu II Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego, Działanie 2.1 „Rozwój umiejętności powiązany z potrzebami regionalnego rynku pracy i możliwości kształcenia ustawicznego w regionie”.

Projekt, z ramienia Politechniki Lubelskiej, realizowało Biuro Karier Studenckich.

Celem projektu było zwiększenie mobilności zawodowej i zdolności w zakresie dostosowywania umiejętności i kwalifikacji zawodowych studentów PL do wymogów regionalnego rynku pracy oraz wzrost ich aktywności zawodowej podczas studiów.

Projekt obejmował usługi doradcze dla studentów Politechniki Lubelskiej, wspierające identyfikację oczekiwań, celów zawodowych, poznanie mocnych i słabych stron, a w konsekwencji podjęcie decyzji dotyczącej kariery zawodowej. Udział w projekcie od marca 2005 r. do listopada 2006 r. wzięło 400 studentów Politechniki Lubelskiej.

Budżet projektu wyniósł 124 958,24 zł. Projekt był w 100% finansowany ze środków Unii Europejskiej oraz budżetu państwa. 75% stanowił wkład Europejskiego Funduszu Społecznego, natomiast 25% budżetu państwa.

W projekcie założono osiągnięcie rezultatów twardych i miękkich. Do rezultatów twardych należało przeprowadzenie 230 godzin doradztwa indywidualnego i grupowego dla 400 studentów PL. Efektem realizacji projektu jest też wydana przez Politechnikę Lubelską publikacja.

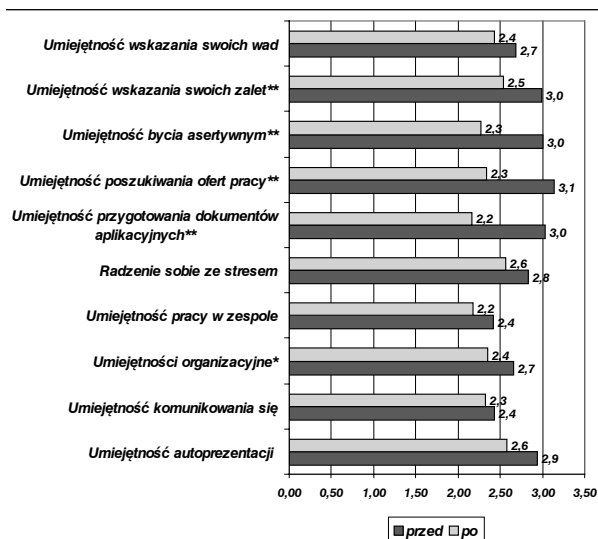

Założeniem organizatorów zajęć doradczych było, poza rozwojem kompetencji uczestników ułatwiających im wejście na rynek pracy, także poprawa, istotnych w tym względzie, umiejętności miękkich.

W projekcie badane były umiejętności miękkie uczestników doradztwa grupowego. Zastosowaną metodą badawczą był specjalnie do tego celu zaprojektowany kwestionariusz ankiety. Respondentów badano dwukrotnie – przed przystąpieniem do udziału w cyklu zajęć grupowych oraz po ich zakończeniu.

Respondenci oceniali stopień posiadania przez siebie umiejętności miękkich w skali 1-5, gdzie 1 oznaczało największą wartość. Ocenie poddano następujące elementy:

- umiejętność autoprezentacji,
- umiejętność komunikowania się,
- umiejętności organizacyjne,
- umiejętność pracy w zespole,
- radzenie sobie ze stresem,
- umiejętność przygotowania dokumentów aplikacyjnych,
- umiejętność poszukiwania ofert pracy,
- umiejętność bycia asertywnym,
- umiejętność wskazania swoich zalet,
- umiejętność wskazania swoich wad.

Analiza statystyczna zebranego materiału empirycznego pokazała wyższe wartości każdego z czynników po zakończeniu cyklu zajęć, w porównaniu do danych zebranych na początku, przy czym istotne statystycznie różnice odnotowano w zakresie niektórych ocenianych elementów. I tak, wartość testu T-Studenta wskazuje na znamienne wyższy poziom w zakresie następujących umiejętności:

- organizacyjnych,
- przygotowania dokumentów aplikacyjnych,
- poszukiwania ofert pracy,
- bycia asertywnym,
- wskazania swoich zalet.

Analizując powyższe dane należy stwierdzić, że najlepsze efekty uzyskano w zakresie tych elementów, które były znaczące dla merytorycznej treści prowadzonych warsztatów, a także stanowiły ich główne założenia. Przyjęto bowiem, że udział w zajęciach warsztatowych powinien polepszyć umiejętności miękkie uczestników.

Założenia projektu przewidywały w zasadzie poprawę wszystkich ocenianych elementów, wskazując jednakże, iż nie wszystkie z nich mogą się różnić istotnie. Wynika to z faktu, że poziom części umiejętności można poprawić znacząco już podczas trwania zajęć warsztatowych, inne natomiast wymagają dłuższej, systematycznej pracy.

Podsumowując należy stwierdzić, że tego typu grupowe zajęcia doradcze, ze względu na ich wysoką aplikacyjność (użyteczność), powinny być organizowane dla szerszej grupy odbiorców w przyszłości.

Projekt „Osobista Strategia Kariery – doradztwo zawodowe dla studentów PL” stanowił jeden z elementów strategii uczelni, mającej na celu aktywizację zawodową studentów i absolwentów. Z uwagi na duże zainteresowanie studentów udziałem w projekcie, w listopadzie 2006 r. rozpoczęto realizację kolejnego projektu, stanowiącego jego kontynuację. Projekt nosi nazwę „Przystanek Kariera – doradztwo zawodowe dla studentów PL”, w ramach jego realizacji prowadzone będą spotkania doradcze z zakresu pięciu modułów:

- Przystanek 1 – „Otwórz się”**
- Przystanek 2 – „Zadbaj o PR”**
- Przystanek 3 – „Up to the job market”**
- Przystanek 4 – „Biznes czy e-Biznes?”**

Przystanek 5 – „Zostań Project Managerem. Jak skutecznie zarządzać projektami”

Zajęcia prowadzić będą praktycy: public relations, zarządzania projektami, działalności gospodarczej, lektorzy języka angielskiego i doradcy zawodowi.

Projekt skierowany jest do 180 studentów Politechniki Lubelskiej, jego realizacja potrwa do stycznia 2008 r.

Zapisy chętnych do udziału w projekcie prowadzi Biuro Karier Studenckich Politechniki Lubelskiej. Więcej informacji pod adresem www.biurokarier.pollub.pl.

Monika Jakubiak

INŻYNIER NA RYNKU PRACY

W dniach 22-24 listopada 2006 r. Biuro Karier Studenckich Politechniki Lubelskiej już po raz szósty zorganizowało konferencję – targi pracy pod nazwą *Inżynier na rynku pracy*. Konferencja tradycyjnie odbyła się pod honorowym patronatem Rektora Politechniki Lubelskiej dr hab. inż. Józefa Kuczmaszewskiego, prof. PL.

Celem dorocznych spotkań jest przekazanie studentom i absolwentom Politechniki Lubelskiej informacji na temat rynku pracy dla inżynierów, dyskusja o sytuacji zawodowej absolwentów-inżynierów, prezentacja doświadczeń praktyków w tym zakresie, a także próba wzbudzenia w młodych ludziach aktywnej, przedsiębiorczej postawy na rynku pracy i w trakcie studiów.

W 2006 r. spotkanie pracodawców oraz instytucji rynku pracy ze studentami i absolwentami Politechniki Lubelskiej zorganizowano w formie stoisk informacyjnych oraz prezentacji firm. Targi odbywały się na holu Wydziału Mechanicznego, gdzie w formie stoisk informacyjnych swoje oferty pracy, staży, praktyk prezentowało ponad 30 pracodawców regionalnych, ogólnopolskich, a także zagranicznych. Tegoroczna edycja targów cieszyła się wyjątkowo dużym zainteresowaniem zarówno ze strony firm, których prezentowała się rekordowa liczba, jak i ze strony studentów i absolwentów. Podczas kilku godzin trwania imprezy odwiedziło ją ok. 2 tys. osób poszukujących zatrudnienia.

Równolegle, w sali 216 Wydziału Mechanicznego, studenci i absolwenci zainteresowani podjęciem zatrudnienia w konkretnych firmach, mieli okazję poznać bliżej ich ofertę podczas prezentacji multimedialnych.

Studenci uczelni technicznych stanowią grupę osób, którą na rynku pracy wyróżniają specyficzne kwalifikacje i umiejętności. Często jednak nie potrafią przekonać potencjalnego pracodawcy, iż są odpowiednimi kandydatami do pracy w jego firmie. Ma to związek m.in. z brakiem wiary w siebie i stresem ogarniającym młodego człowieka podczas rozmowy kwalifikacyjnej. Ponadto, studenci Politechniki Lubelskiej nie mają zajęć obowiązkowych z zakresu poruszania się na rynku pracy.

W związku z tym, drugi dzień konferencji *Inżynier na rynku pracy* poświęcony był zajęciom praktycznym, przeprowadzonym w formie warsztatów szkoleniowych. Warsztaty dotyczyły następujących tematów:

- złam stereotyp – bądź kreatywny,
- Assessment Center – nowoczesna metoda rekrutacji,
- dokumenty aplikacyjne – warsztaty z rekruterem z branży IT,
- bądź skutecznym sprzedawcą – poznaj techniki sprzedaży.

Rosnące zainteresowanie młodych ludzi spotkaniami tego typu pozwala sądzić, iż poszukują oni informacji na temat możliwości zdobycia doświadczenia zawodowego już podczas studiów. Studenci rozumieją, iż żeby znaleźć interesujące zatrudnienie, należy zacząć przygotowywać się do wejścia na konkurencyjny rynek pracy odpowiednio wcześniej – po skończeniu edukacji może być już za późno.

Monika Jakubiak

INŻYNIERA ZATRUDNIMY OD ZARAZ

Rozmowa z Panią Agnieszką Jakubczyk-Latałą, Kierownikiem Działu Kadr FAELBUD S.A.

• *Od kiedy FAELBUD S.A. uczestniczy w targach pracy na Politechnice?*

W 2006 r. po raz pierwszy wzięliśmy udział w tym przedsięwzięciu, chociaż propozycje otrzymywaliśmy dużo

wcześniej. Nie potrzebowaliśmy nowych pracowników. Teraz sytuacja się zmieniła.

• **Jakie było zainteresowanie młodzieży Państwa ofertą?**

Bardzo dużo osób podchodziło do naszego stoiska, ale były to osoby z różnych kierunków studiów, a nam chodziło o studentów i absolwentów budownictwa. Obecnie mamy vacaty na stanowisku mistrza produkcji i w dziale głównego technologa.

• **Jakimi kwalifikacjami i umiejętnościami muszą wykazać się kandydaci do pracy w Państwa firmie?**

Absolwenci Politechniki Lubelskiej to osoby dobrze przygotowane merytorycznie. Wiedza wyniesiona ze studiów to wielki kapitał, zwłaszcza jeśli są to studia techniczne. To na początek wystarczy. Uważam, że konkretne umiejętności zdobędą pracując w naszej firmie. Nowo przyjęty pracownik ma możliwość poznać cały proces produkcji, przechodząc przez wszystkie działy.

• **Obecnie na rynku pracy coraz głębiej sięga się w poszukiwaniu specjalistów m.in. branży budowlanej.**

Zasadniczo rekrutujemy osoby z doświadczeniem. Jednak w chwili obecnej postawiliśmy na absolwentów. W nich tkwi wielki potencjał. Młodzi szybciej się uczą i mają świeże spojrzenie. Mogą „rosnąć” razem z naszą firmą. Natomiast

u osób starszych często nawyki i rutyna utrudniają zaaklimatyzowanie.

• **Coraz częściej firmy decydują się na „wychowywanie” sobie pracowników.**

Jest to dobry sposób na zdobycie wykwalifikowanego i lojalnego pracownika, który zna specyfikę firmy i identyfikuje się z jej celami. FAELBUD S.A. proponuje studentom kierunku budownictwo odbycie praktyk. Często ta współpraca jest kontynuowana poprzez np. staże, po których najlepsi otrzymują u nas etat.

• **Czy firma zatrudnia absolwentów Politechniki Lubelskiej?**

W ciągu ostatnich 4 lat przyjęliśmy 3 takie osoby. Obecnie pełnią one funkcje kierownicze.

• **Jaka jest opinia w firmie o naszych absolwentach?**

Są to osoby bardzo odpowiedzialnie podchodzące do swoich obowiązków, doskonale przystosowują się do nowych warunków, łatwo nawiązują kontakty, chętnie współpracują w grupie. Cechuje ich otwartość na zdobywanie nowych doświadczeń.

• **Dziękuję za rozmowę.**

*Rozmawiała
Iwona Czajkowska-Deneka*

Skorzystaj z poradni psychologicznej

W ramach szeroko rozumianych działań profilaktycznych na terenie Politechniki Lubelskiej w kolejnym roku akademickim prowadzony jest psychologiczny punkt informacyjno-konsultacyjny. Przedmiot działania punktu został określony bardzo szeroko. Można w nim uzyskać informacje dotyczące miejsc uzyskania pomocy psychologicznej w placówkach specjalizujących się w terapii uzależnień od alkoholu i od narkotyków, działających na terenie miasta Lublina oraz na obszarze byłego województwa lubelskiego. Ponadto, można porozmawiać o sprawach trudnych, codziennych, sposobie wyrażania swoich potrzeb i emocji, bądź o możliwości poprawienia swoich relacji z innymi osobami. Z usług punktu w zakresie zasięgnięcia informacji, jak i konsultacji psychologicznej mogą skorzystać studenci i pracownicy Politechniki Lubelskiej. Porady udzielane są przez doświadczonych specjalistów. Jednym z nich jest ojciec Jurgen Hoffend, znany szerokim kręgom studenckim ze swojej aktywności duszpasterskiej. Prowadzi on spotkania w każdy wtorek i czwartek w późnych godzinach wieczornych od 20.00 do 22.00. Istnieje również możliwość spotkania się z ojcem Jurgenem w każdą środę w godzinach przedpołudniowych

od 10.00 do 13.00. Drugim specjalistą jest Pani mgr Beata Szulecka, psycholog kliniczny z 25 letnim doświadczeniem pracy w szpitalu neuropsychiatrycznym w Lublinie. Służy ona swoją wiedzą w każdą środę w godz. 16.00-18.00. W sprawach pilnych można kontaktować się z psychologami telefonicznie: 691 580 704 – mgr Beata Szulecka oraz 501 256 738 – o. Jurgen Hoffend. Punkt prowadzi działalność w akademiku nr 3, na dziesiątym piętrze, w pokoju nr 1008. Konsultacje są bezpłatne i mają na celu służyć pomocą wszystkim zainteresowanym, nie tylko osobom mających poważne problemy psychologiczne. Nie można poddawać się pokutującej błędnej opinii, że z porad psychologa korzystają tylko osoby chore. Dbłość o higienę psychiczną powinna być bieżącą troską każdego człowieka tak, jak troska o ogólną higienę. Serdecznie zachęcam studentów i pracowników Politechniki Lubelskiej do korzystania z konsultacji psychologicznych prowadzonych na naszej uczelni. Należy nadmienić, że prowadzenie punktu jest możliwe dzięki finansowemu wsparciu władz miasta Lublina, a w szczególności Wydziału Spraw Społecznych Urzędu Miasta Lublina.

Anna Szafranek

Jest jeszcze wiele do zrobienia, aby ten organizm działał harmonijnie

Rozmowa z dr Henrykiem Hollendrem, Dyrektorem Biblioteki Politechniki Lubelskiej

• *W zeszłym roku ogłoszony został konkurs na Dyrektora Biblioteki PL...*

... na który zgłosiłem swoją kandydaturę. Uznałem, że jest to bardzo atrakcyjna oferta. Posiadam doświadczenie w kierowaniu dużą biblioteką uczelnianą. Od 1992 r. do 2003 r. pełniłem funkcję Dyrektora Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie. Następnie wszedłem w skład zespołu Biblioteki Wirtualnej Nauki w Interdyscyplinarnym Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego UW, a kiedy na rozwój tego przedsięwzięcia zabrakło funduszy, podjąłem pracę na Politechnice Warszawskiej współtworząc Bibliotekę Cyfrową.

• *Co przekonało Pana do przyjęcia propozycji zatrudnienia na Politechnice Lubelskiej?*

Odchodząc z Biblioteki Uniwersyteckiej wiedziałem, że jest to nie tylko największy system biblioteczny w kraju, ale też najtrudniejszy. Wiele procesów przebiegało wolniej niżbym tego chciał. Czuję, iż ten system robi się niesterowny w związku z nowymi zadaniami uczelni i oporem pracowników. Wyobrażałem sobie, że Politechnika Lubelska jako mniejsza uczelnia będzie działała w sposób bardziej zwarty i zorganizowany, a jej system biblioteczno-informacyjny będzie bardziej podatny na racjonalne kształtowanie.

• *Czy te wyobrażenia się sprawdziły?*

Tak, Biblioteka PL to całość, której mi brakowało w Warszawie. Tutaj biblioteki wydziałowe stanowią filie. Ich rola jest bardzo ważna, jest to front najbliższej współpracy z użytkownikami. Jednocześnie widzę jak wiele jest do zrobienia, aby ten organizm działał harmonijnie.

• *Jak pod względem komputeryzacji wypada nasza Biblioteka w porównaniu z Biblioteką Uniwersytecką?*

Lepiej! Jesteśmy jedną z Bibliotek, które wcześniej zaczęły się komputeryzować, współpracując przy eksploatacji amerykańskiego systemu VTLS z zachowaniem standardów i procedur przestrzeganych przez najmocniejsze księżnice świata. Biblioteka Uniwersytecka jest „zamulona” zbiorami dawnymi, które bardzo trudno przenieść do katalogu komputerowego. U nas takie przeniesienie nastąpiło w całości. Co nie znaczy, że nie widzę jeszcze możliwości podejmowania

dalszych działań. Dla norm mamy pierwszorzędą bazę, ale jeżeli chodzi np. o aprobaty techniczne Instytutu Techniki Budowlanej, to nie mamy żadnego narzędzia wyszukiwawczego. Od niedawna katalogujemy tzw. dokumenty elektroniczne zdalnego dostępu tzn. pełne teksty atrakcyjnych dla studentów i pracowników opracowań np. podręczników, udostępnione bezpłatnie w Internecie.

• *Jednym z najważniejszych warunków decydujących o jakości placówki bibliotecznej są jej zbiory?*

Biblioteka nie ma wielkich zbiorów książkowych (niespełna 200 tys.). Zamierzamy je coraz staranniej dobierać, inwestując równocześnie w nośniki elektroniczne i pełnotekstowe bazy danych. Stabilna, ale dość wąska jest lista prenumeraty krajowej (258 tytułów) i zagranicznej (43 tytuły). Natomiast mamy 2 600 tytułów wydawnictw elektronicznych.

• *Jak wygląda sytuacja z komercyjnymi bazami pełnotekstowych książek?*

W Polsce nie ma komercyjnie dostępnej biblioteki elektronicznej z książkami. Wydawnictwa Naukowo-Techniczne od kilku lat zapowiadają utworzenie takiej biblioteki, zdaje się jednak, że inicjatywę przejmie tu PWN. Niektóre politechniki zakupiły takie bazy od dostawców zagranicznych, ale przy dotychczasowym poziomie finansowania nie byłoby to u nas wykonalne. Trzeba sobie również zdawać sprawę, że to bogactwo zasobów informacyjnych uczelni nakłada pewne zobowiązania na użytkownika – dużo czytać, traktuj swoje lektury jako narzędzie rozwoju intelektualnego, szukaj dobrych tematów.

• *Czy są to dobre czasy dla bibliotek?*

Wręcz przeciwnie, bardzo trudne, ponieważ pojawiły się alternatywne formy zapisu, nowe sposoby na zorganizowanie zasobów edukacyjnych i udostępniania. Jeżeli będziemy formułę biblioteki traktować tradycyjnie, to jako wielka wypożyczalnia jest ona zagrożona w swoim bycie. Zamiast udostępniać wieloegzemplarzową literaturę trzeba tworzyć zasoby cyfrowe, repozytoria prac dydaktycznych i naukowych. W państwach Unii, także w Polsce, ugruntowuje się zasada, że uczelnia udostępnia swobodnie w Internecie swoje prace doktorskie.

• *Jakie zmiany czekają Bibliotekę w najbliższym czasie?*

Trwają prace nad biblioteką cyfrową. Z UMCS, KUL, AM, AR i Wojewódzką Biblioteką Publiczną im. Hieronima Łopacińskiego chcemy stworzyć regionalną bibliotekę cyfrową, do której weszłyby m.in. najpotrzebniejsze materiały dydaktyczne. Na większości uczelni technicznych w kraju takie biblioteki już działają. Ponadto, cały czas porządkujemy zbiory po przeprowadzce. Zastanawiamy się także nad

sprawą informowania o zawartości norm, a nie tylko o ich istnieniu. Choć nie prowadzimy punktu dystrybucji norm, bardzo starannie je gromadzimy, a ostatnio nawet zastanawialiśmy się w trakcie krajowej narady bibliotek tech-

nicznych w Lublinie, jak tę działalność rozwinąć i wkrótce przedstawimy kilka nowych propozycji.

• *Dziękuję za rozmowę.*

Rozmawiała: Iwona Czajkowska-Deneka

Być „pięknym i mądrym”

Chciałbym podzielić się swoimi przemyśleniami dotyczącymi roli nauczyciela wychowania fizycznego w szkolnictwie wyższym. Jakie zdanie mamy o Pani lub Panu od wf? Często widzimy w tej osobie kogoś, kto zmusza nas do wysiłku i zdarza się, że nie rozumiemy dlaczego i po co. Jaka rolę odgrywa sport we współczesnym świecie? Myślę o sporcie w wymiarze rekreacyjnym, prozdrowotnym, ale również o sporcie kwalifikowanym na poziomie akademickich sekcji sportowych.

Aktywność ruchowa jest częścią ogólnie pojętej dbałości o zdrowie. Edukacja w tej sferze powinna rozpoczynać się od najmłodszych lat dziecka w domu, a potem winna być kontynuowana na wszystkich szczeblach edukacji. Dziecko musi mieć przykład rodziców, którzy rekreacyjnie uprawiają jakąś wybraną dyscyplinę aktywności ruchowej. Często zdarza się, że każdy z nas narzeka na brak czasu. Jednak to nie jest usprawiedliwienie. Aktywność ruchowa musi być traktowana jak „mycie zębów”, musi stanowić część naszego życia. W szkole mamy styczność z przedmiotem „wychowanie fizyczne”. Niestety, brak infrastruktury sportowej, sal gimnastycznych, stadionów, pływalni sprawia, że ambitne programy z tego przedmiotu nie są realizowane. Do tego dochodzą jeszcze zbyt liczne grupy ćwiczeniowe. Nauczyciele nie mogą poświęcić uczniowi tyle czasu, ile jest potrzebny jego edukacji. Poziom sportowy studentów pierwszych lat obniża się. Studenci często nie potrafią wykonywać podstawowych elementów technicznych głównych gier zespołowych. Zasadniczym zadaniem nauczyciela wf na uczelni jest wpojenie studentom dbałości o własne zdrowie poprzez aktywność fizyczną. Nasz przedmiot musi iść w tym kierunku. Moja wizja wygląda następująco: Politechnika Lubelska buduje kompleks obiektów sportowych. Udaje się zorganizować środki finansowane i na terenach przy Nadbystrzyckiej powstają na miarę XXI wieku: nowoczesne hale sportowe, pływalnie, korty, boiska na dworze. To wszystko oczywiście tętniące życiem, pełne studentów, ale również innych członków społeczności akademickiej. Przykład musi iść z góry. Staramy się realizować starożytną grecką maksymę „piękny (czytaj – wysportowany) i mądry”. Rola nauczyciela wychowania fizycznego? Stworzyć sytuację, w której każdy chętny znajdzie dla siebie grupę. Dopóki sport nie będzie na należnym mu miejscu w świadomości studentów, dopóty musimy zmuszać ich do aktywności, wymagając obecności i stawiając oceny. W uświadomionych sportowo krajach (np. Norwegia, USA, Niemcy) nie istnieje pytanie, czy aktywność ruchowa jest potrzebna? Jest to tak oczywiste, że chodzi tylko o dobór formy rekreacji czy sportu kwalifikowanego do osoby. Będąc na początku lat 90. w Norwegii obserwowałem ludzi, którzy przyjeżdżali samochodami nad urocze

jeziorko w Oslo. Wielki parking był po południu zastawiony autami. Po pracy ludzie przyjeżdżali na godzinkę, żeby się poruszać. To mógł być jogging, jazda rowerem, czy nawet intensywny spacer starszych ludzi. Stroje sportowe wozili w bagażnikach tak, aby w chwili wolnego czasu uprawiać sport. Widać, że każdy przygotowany był teoretycznie. Rozgrzewka, bieg, a potem ćwiczenia rozciągające. Wszystko przemyślane i przygotowane. I tutaj jest nasza rola. Musimy „zarazić” studenta bakcylem sportu, nauczyć go dbałości o siebie. Jest to teoretyczna wiedza z wielu dziedzin nauki: fizjologii, anatomii, biochemii, biomechaniki, a nawet zasad żywienia, zdrowego odżywiania się. Współczesny nauczyciel wychowania fizycznego musi mieć przygotowanie z zakresu psychologii sportu, nie mówiąc o wiedzy często pedagogicznej. Stereotyp wuefiarza osiłka z gwizdkiem na szyi odchodzi do lamusa.

Współczesny nauczyciel powinien mieć rozległą wiedzę, korzystać ze zdobyczy nauki i techniki, przygotowując się do pracy. Moim marzeniem jest podniesienie rangi wychowania fizycznego na naszej uczelni, doprowadzenie do sytuacji, w której w pełni świadomy student wybiera sobie grupę ćwiczebną i bez jakiegokolwiek przymusu, doceniając rolę sportu, uczestniczy w zajęciach. Np. wybieram sobie dwa razy w tygodniu, rano przed zajęciami, jogging. Spotykamy się w grupie 10-osobowej i biegniemy ścieżką rowerową w kierunku Zalewu Zembrzyckiego. Wszyscy uczestnicy zajęć są zaangażowani, bo wiedzą dlaczego to robią. Inwestują w swoje zdrowie, cóż mamy cenniejszego? Po porannym joggingu kąpiel i na zajęcia. Kąpiel pod prysznicami w przestronnych szatniach, w których studenci trzymają swoje sportowe stroje. Przypominam, że mamy ten kompleks sportowy XXI wieku. Jeżeli nie jogging to może aerobic, albo pływanie, może tenis ziemny, kolarstwo, albo któraś z gier zespołowych. Znudziła się piłka nożna, nie ma sprawy, czeka koszykówka, a może wspinaczka skałkowa. Możliwości powinno być bardzo dużo, dla każdego coś odpowiedniego. Oczywiście różne poziomy zaawansowania i częstotliwości zajęć. Dla najlepszych czekają miejsca w sekcjach sportowych. Reprezentowanie uczelni stanowi nie lada splendor i zaszczyt, a areny rozgrywek są pełne studentów, wykladowców – kibiców. Taka wizja nie musi być utopią. Wszyscy musimy podążać w tym kierunku. Konieczne musimy wzbogacić swoją bazę sportową, to jest nieuchronne. Nowym obowiązkiem jest dbałość o stan zdrowia studentów i wszystkich członków społeczności akademickiej. Wszelkimi możliwymi środkami należy dążyć do zwiększenia świadomości przyszłych elit w sferze roli aktywności fizycznej w życiu. A wtedy będziemy „piękni i mądrzy”.

Bożydar Spólnicki

Z życia kół naukowych

KOŁO NAUKOWE PODSTAW INŻYNIERII PRODUKCJI

W roku akademickim 2006 Koło Naukowe Podstaw Inżynierii Produkcji było inicjatorem wielu działań o charakterze naukowym, jak również poznawczym. Członkowie koła spotykali się regularnie na zebraniach, na których prowadzone były merytoryczne dyskusje z zakresu mechaniki procesu skrawania, zagadnień CAD/CAM/CAE oraz metrologii technicznej. Koło Naukowe Podstaw Inżynierii Produkcji skupia studentów w czterech sekcjach tematycznych:

Sekcja I – sekcja mechaniki procesu skrawania (działająca od 1970 r.),

Sekcja II – sekcja CAD/CAM/CAE (powołana w 2005 r.),

Sekcja III – sekcja sportowa (TEAM OF JEERY) (powołana w 2004 r.),

Sekcja IV – sekcja metrologiczna (powołana w 2006 r.)

Opiekunami Koła Naukowego Podstaw Inżynierii Produkcji są: dr inż. Jerzy Józwick oraz mgr inż. Maciej Włodarczyk. Współpracę z kołem w zakresie opieki merytorycznej utrzymują również dr inż. Anna Rudawska oraz dr Barbara Kamińska-Krzowska.

Międzynarodowa konferencja naukowa „Rola studenckich kół naukowych we współczesnej nauce”, Supraśl- Białystok, 8-10 maja 2006 r.

W roku 2006 członkowie SEKCJI I Koła PIP uczestniczyli w międzynarodowej konferencji naukowej pt. ROLA STUDENCKICH KÓŁ NAUKOWYCH WE WSPÓŁCZESNEJ NAUCE, która odbyła się w Supraślu w dniach 8-10 maja 2006 r. Trzech studentów z naszego koła zaprezentowało referaty naukowe, które zostały opublikowane w wydawnictwie zwanym Politechniki Białostockiej (w Rozprawach naukowych nr 131). Tytuły referatów to:

1. Madej R., Józwick J.: Badanie wpływu dokładności oceny współczynnika emisyjności obiektu na wartość mierzonej temperatury kamery termograficzna V-20. Rozprawy Naukowe nr 131., Rola studenckich kół naukowych we współczesnej nauce., pod red. Tomczonek Z., Czerewacz K., Wyd. Politechniki Białostockiej, 2006.

2. Wójcik R., Józwick J.: Wybrane zagadnienia zarządzania gospodarką narzędziową w elastycznym systemie obróbkowym. Rozprawy Naukowe nr 131., Rola studenckich kół naukowych we współczesnej nauce., pod red. Tomczonek Z., Czerewacz K., Wyd. Politechniki Białostockiej, 2006.
3. Biruk K., Rudawska A.: Wpływ operacji fosforanowania na wytrzymałość połączeń klejowych blach ocynkowanych. Rozprawy Naukowe nr 131., Rola studenckich kół naukowych we współczesnej nauce., pod red. Tomczonek Z., Czerewacz K., Wyd. Politechniki Białostockiej, 2006.

VIII międzynarodowa konferencja naukowa pt. „Inżynierowie nowej ery”, 15-16 maja 2006 r., Lublin

Ponadto, w maju 2006 r. uczestniczyliśmy w VIII międzynarodowej konferencji naukowej pt. „Inżynierowie nowej ery” zorganizowanej przez koła naukowe Wydziału Mechanicznego Politechniki Lubelskiej (Sekcja I i II). Przygotowane referaty zostały wygłoszone i opublikowane jako rozdziały monografii „Inżynierowie nowej ery a zagadnienia technologii wytwarzania i materiałów” pod red. Leszka Gardyńskiego. Opublikowane tytuły 6 prac to:

1. Momot D., Józwick J.: Nowoczesne systemy mocowania narzędzi skrawających w obrabiarkach. Monografia „Inżynierowie nowej ery a zagadnienia technologii wytwarzania i materiałów” pod red. Leszka Gardyńskiego. Wydawca: Liber Duo, Lublin 2006.
2. Łucjan A., Józwick J.: Wybrane zagadnienia monitorowania stanu łożysk tocznych. Monografia „Inżynierowie nowej ery a zagadnienia technologii wytwarzania i materiałów” pod red. Leszka Gardyńskiego. Wydawca: Liber Duo, Lublin 2006.

3. Golewski P., Czupryn P., Włodarczyk M.: Parametryzacja i optymalizacja konstrukcji z wykorzystaniem narzędzi programu T-FLEX CAD v9. Monografia „Inżynierowie nowej ery a zagadnienia technologii wytwarzania i materiałów” pod red. Leszka Gardyńskiego. Wydawca: Liber Duo, Lublin 2006.
4. Fugel P., Dobiaszewski M., Włodarczyk M.: Budowa złożów i par kinematycznych modelowanych w programie T-FLEX CAD v9. Monografia „Inżynierowie nowej ery a zagadnienia technologii wytwarzania i materiałów” pod red. Leszka Gardyńskiego. Wydawca: Liber Duo, Lublin 2006.
5. Olszówka E., Lemieszek T.: System do pomiaru wydłużeń złączy taśm przenośnikowych Monografia „Inżynierowie nowej ery a zagadnienia technologii wytwarzania i materiałów” pod red. Leszka Gardyńskiego. Wydawca: Liber Duo, Lublin 2006.
6. Mączka R.: Analiza możliwości zastosowania metody lokalizacji georadarowej w układzie sterowania kombajnem ścianowym. Monografia „Inżynierowie nowej ery a zagadnienia technologii wytwarzania i materiałów” pod red. Leszka Gardyńskiego. Wydawca: Liber Duo, Lublin 2006.

Również w 2006 r. została powstała praca opublikowana w ogólnopolskim wydawnictwie pt. „Świat obrabiarek”. Tytuł publikacji to: Józwik J., Madej R., Wójcik R.: Ocena stanu cieplnego wrzeciennika tokarki uniwersalnej. Świat obrabiarek, nr 4-5, IV-V 2006.

W grudniu 2006 r. drużyna TEAM OF JEERY sekcji sportowej działającej przy Kole Naukowym PIP, uczestniczyła w Mikołajkowym Turnieju w Piłkę Nożną Halową (10 grudnia 2006 r.). Pragniemy nadmienić, że drużyna naszego koła zajęła I miejsce zdobywając puchar turnieju.

I miejsce, Mikołajkowy Turniej w Piłkę Nożną Halową, 10 grudnia 2006 r., Lublin

Uczestniczyliśmy także w konkursie „Pomagamy naszym piłkarzom – model wirtualnej piłki nożnej”. Członek sekcji CAD/CAM/CAE naszego koła Piotr Fugel zajął II miejsce.

Działania sekcji CAD/CAM/CAE skupiają się wokół problematyki związanej z komputerowym wspomaganem

II miejsce w konkursie „Pomagamy naszym piłkarzom – model wirtualnej piłki nożnej”

projektowania, wytwarzania i analiz inżynierskich (T-FLEX, SPRUTCAM, MES (ABAQUS)).

Członkowie każdej sekcji Koła Naukowego PIP tworzą zespoły zajmujące się konkretnymi zadaniami, współdziałając ze sobą i wymieniając doświadczenia. Każdy zespół posiada lidera (kierownika) koordynującego pracę w zespole i odpowiadającego za każdy etap prowadzonych działań.

Najważniejszym przedsięwzięciem koła w 2007 roku jest organizacja II Międzynarodowego Sympozjum Naukowego pt. „Postęp w technikach wytwarzania i konstrukcji maszyn”, 24-25 maja 2007 r. (Kazimierz Dolny n. Wisłą). Prace dotyczące organizowanej konferencji rozpoczęto już w grudniu 2006 r.

*Damian Momot
Jerzy Józwik*

KOŁA NAUKOWE INŻYNIERII MATERIAŁOWEJ I SAMOCHODZIARZY

Wyjazd studyjny szlakiem militarnym

Od kilku lat członkowie studenckiego Koła Naukowego Inżynierii Materiałowej i Koła Naukowego Samochodziarzy na przełomie czerwca i lipca łączą siły i wspólnie udają się na Zlot Historycznych Pojazdów Wojskowych do Darłowa. W zeszłym roku postanowiliśmy rozszerzyć ramy wyjazdu o eksplorację różnych obiektów militarnych na terenie kraju, o których istnieniu wcześniej czasem tylko słyszeliśmy. Zamierzaliśmy szukać związków pomiędzy pojazdami wojskowymi a umocnieniami obronnymi.

U wlotu schronu kolejowego w Jeleniu

29 czerwca, czwartek – wyjeżdżamy z Lublina w godzinach przedpołudniowych, po nadzwyczaj dokładnym ubezpieczeniu uczestników, gdyż zamierzamy wchodzić w różne dziwne miejsca. Celem pierwszego etapu jest Poznań. Po drodze zwiedzamy schron kolejowy i obiekty towarzyszące w Jeleniu. Jest to jeden z dwóch schronów zbudowanych w okolicach Spały. Betonowy schron naziemny długości ok. 400 m. Przeznaczony był do ochrony niemieckich pociągów dowodzenia, aczkolwiek snute są hipotezy na temat innych zastosowań, na odkrycie czeka domniemana sieć bogatej infrastruktury podziemnej. Następnie na naszej drodze jest Tomaszów Mazowiecki. Tu zwiedzamy Skansen Rzeki Pilicy. Eksponowane są różne budowle np. latryna z carskich koszar, jest młyn wodny z wyposażeniem. Znaczną część ekspozycji stanowią eksponaty militarne, w tym uruchomione po kilkudziesięciu latach przebywania pod wodą półgąsienicowe działo na podwoziu ciągnika SdKfz 8/DB 10. W nocy docieramy na nocleg do Błazejewka, gdzie często zamieszkujemy przy okazji targów poznańskich. Miano spartańskich warunków dobrze pasuje do naszego baraku.

Wyposażenie młyna. Skansen Rzeki Pilicy

30 czerwca, piątek – rano zwiedzamy Muzeum Broni Pancernych w Centrum Szkolenia Wojsk Lądowych w Poznaniu. Nie jest łatwo tam wejść. Nam udaje się to dzięki uprzejmości pana kpt. Tomasza Ogrodniczuka, kustosa. Niestety okazuje się, że gospodarz nie może nas oprowadzić osobiście, ale wyznacza godnego zastępcę w osobie rzecznika prasowego CSWL kpt. Tomasza Szulejko, który barwnie opowiada o eksponatach. A jest o czym, gdyż już na zewnątrz widzimy wiele sprzętu, w tym wagon pociągu pancernego Poznańczyk, który brał udział w Powstaniu Wielkopolskim. Pojazd ten charakteryzujący się drewniano-betonową konstrukcją ścian został w ostatniej chwili uratowany od złomowania. W muzeum znajduje się kilkadziesiąt pojazdów pancernych, w tym taki rarytas jak czołg ciężki IS-3, uznawany za najlepiej opancerzony czołg II Wojny Światowej, choć nie odegrał w niej większej roli, z racji wprowadzenia na uzbrojenie w ostatnich dniach przed kapitulacją Niemiec. Można też obejrzeć działo SU-76M oraz czołg T-70, obydwa mniej znane niż T-34 pojazdy, będące na wyposażeniu LWP. Z dział samobieżnych ekspozowane są też ciężkie ISU-122 i 152. W muzeum widzimy także czołg T-34 z powycinanymi znacznymi fragmentami

pancerza, służył on między innymi do nakręcenia wielu scen pewnego popularnego serialu. Obok czołgów są też pojazdy lżejsze, w tym kolowe, a także opancerzone auta osobowe, które woziły dawnych prominentów. Pojazdom towarzyszą stosowane w ich uzbrojeniu naboje oraz ciekawe ekspozycje uzupełniające. Ciekawe, że opiekunowie eksponatów utrzymują większość z nich „na chodzie” lub pracują nad tym, aby ten stan przywrócić. Przewodnik opowiada między innymi wzruszającą historię o tym, jak płakali zwiedzający muzeum weterani wehrmachtu w chwili, gdy uruchomiono na ich prośbę silnik jednego z czołgów.

Muzeum pojazdów pancernych Poznań

Następnie udajemy się na północ. Po drodze oglądamy resztki umocnień Wału Pomorskiego – transeje i pozostałości bunkrów niemieckich, połowę ekspozycję broni pancernych i artyleryjskiej biorących udział w przełamaniu Wału Pomorskiego (niestety z biegiem czasu mocno przeredzoną) oraz izbę pamięci w Zdbicach. Odnosimy wrażenie, że miejsce tak ważnej i zwycięskiej bitwy Wojska Polskiego jest dość skromnie upamiętnione. Kilkanaście kilometrów przebywamy kierowani przez odbiornik GPS jadąc piaszczystymi leśnymi drogami oraz poprzez poligon, mijając tablice informujące, że przebywanie tu grozi śmiercią lub kalectwem. Przejeżdżamy przez Borne Sulinowo, do niedawna enklawy Armii Czerwonej, o czym świadczą napisy cyrylicą na opuszczonych budynkach. Ok. godziny 20 docieramy do Darłówka, gdzie trwa VIII Międzynarodowy Zlot Historycznych Pojazdów Wojskowych. W nocy bierzemy jeszcze udział

w ewakuacji z morskich odmetów uwięzionego Landrovera z zaprzyjaźnionego obozu z Gorzowa.

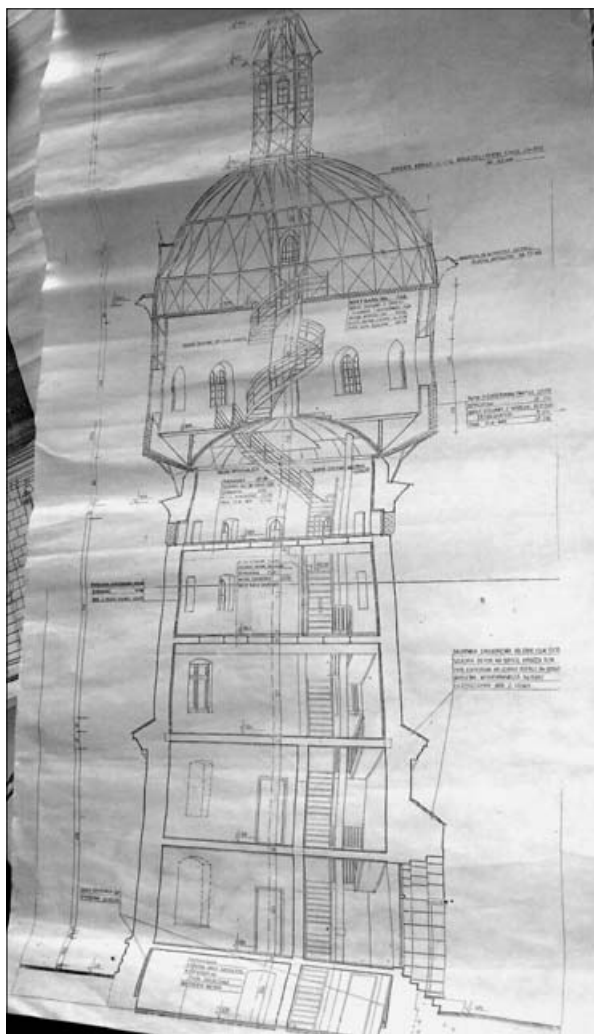
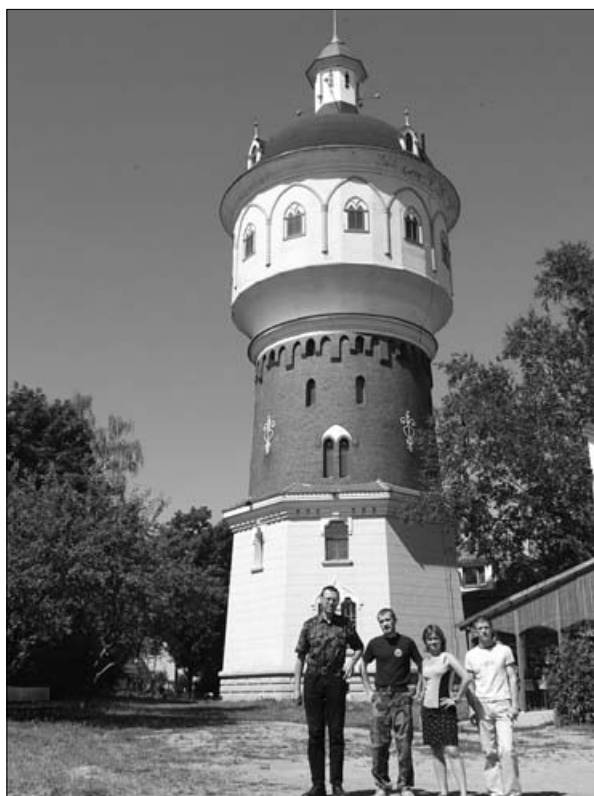
Darłowo – fragment tzw. parady

1 lipca, sobota – rano tradycyjna parada pojazdów na Darłowski rynek, pokazy i prezentacje. W końcu i my wychodzimy na scenę. Prezes Koła Inżynierii Materiałowej udziela wywiadu dla radia. Potem zwiedzanie zamku, smaczny obiad w tanej, szpitalnej stołówce i powrót nad morze na tzw. patelnię. A tu jak co roku bazar militarny i niekończące się przejazdy wszelkiego sprzętu. W pewnym momencie złotowicze chwytają i unieszkodliwiają niesforemego kierowcę ciężarowego Urala, który w stanie nadświadomości stosował na trasie prawo większego, objazując kilka mniejszych pojazdów. Wieczorem sztuczne ognie.

A to już patelnia

2 lipca, niedziela – robimy wyprawę do bunkrów artylerii nadbrzeżnej, umieszczonych pod wydmami, znajdujemy kilka betonowych stanowisk dział i kilkudziesięciometrowe tunele. To już ostatni dzień zlotu. Ostatnie zakupy. Niektórzy z nas wyjechali zaopatrzeni w mundury połowe różnych armii. Niektórzy już z nimi przyjechali. Może w przyszłości spróbujemy ubrać się na zlot jednolicie, tworząc tzw. grupę rekonstrukcji historycznej. Po pożywnym obiedzie w podziemiach szpitala udajemy się dalej, na militarny szlak. Po drodze

Wieża ciśnienia Elk

szybki obchód zamku krzyżackiego w Malborku i jedziemy na Mazury. Ok. godziny 23 docieramy do Elku. Cud na dziurawej i wąskiej drodze do Elku nastąpił dopiero na jej końcu. Warunki w szkolnej bursie są komfortowe. Budynek świeżo po remoncie, nowe meble, pokoje to czteroosobowe, dwuczęściowe apartamenty z łazienkami.

3 lipca, poniedziałek – zaczynamy od ponad stuletniej wieży ciśnień, pierwszego i jedyne go obiektu cywilnego na naszej trasie. Obok aspektów hydrotechnicznych, w ramach zgłębiania których wdrapujemy się aż ponad zbiornik główny, jest aspekt historyczno-narodowościowy. W wieży mieści się muzeum Autochtonów. Wyjeżdżamy z Elku w stronę Kętrzyna. W Gierłozie zwiedzamy pozostałości Wilczego Szańca – kwatery głównej Hitlera. Stąd kierowano walkami na froncie wschodnim, tu doszło do nieudanego zamachu na życie Führera. Namówieni przez znajomych zlotowiczów, jeszcze w DarłóWKu, jedziemy dalej do Mamerek, gdzie zwiedzamy podobny kompleks bunkrów. Bunkry te są znacznie mniejsze, ale znajdują się w dobrym, praktycznie nienaruszonym stanie. Wracając do Elku przez Giżycko zwiedzamy Twierdzę Boyen. Jest rozległa i ma piękne bramy wjazdowe.

Wilczy szaniec. Wchodzimy na bunkier Göringa

4 lipca, wtorek – ostatni dzień. Wracamy do domu. Po drodze Twierdza Modlin. W dzień roboczy bez wcześniejszego umówienia się nie można znaleźć przewodnika. Sami zaczynamy wchodzić do mrocznych korytarzy i pomieszczeń w wale otaczającym najdłuższy budynek w Europie. Po dwóch godzinach odgadywania przeznaczenia pomieszczeń i kolejnych odkryć archeologii fortecznej wycofujemy się. Żeby zbyt drastycznie nie oderwać się od tematyki militarnej zwiedzamy jeszcze rozerwany bunkier w Moszczance

Wilczy szaniec. Tu była centrala telefoniczna

pod Rykami. Bunkier ten, spośród zwiedzanych przez nas, ma chyba największe związki z pojazdami, gdyż służył do ewentualnego blokowania ruchu drogowego na trasie Warszawa-Lublin.

Twierdza Modlin

Podsumowując ostatni wyjazd, można stwierdzić rosnące zainteresowanie studentów techniką stosowaną w branży militarnej oraz aspektami historycznymi. Pojazdy wojskowe oraz w niewiele mniejszym stopniu budowle obronne i ich wyposażenie, zawierają elementy będące przedmiotem bliskich zainteresowań członków obu kół. Bardzo ciekawych wrażeń dostarcza penetrowanie z latarkami wnętrza tajemniczych budowli oraz poszukiwanie pomysłów na przeznaczenie znajdujących tam przedmiotów i ich śladów. Wydaje się, że ten wyjazd rozbudził w kilku studentach pasję odkrywców. Studenci Koła Inżynierii Materiałowej, w nawiązaniu do pewnego programu telewizyjnego, zaczęli nawet od opisywanego wyjazdu określać się mianem „Dokumentaliści Strefy 505”.

*Leszek Gardyński,
Zbigniew Kiernicki*

Wydział Mechaniczny

ROZWÓJ KADRY NAUKOWEJ

14 grudnia 2006 roku **prof. dr hab. inż. Marek Opiełak** został uhonorowany godnością Doktora Honoris Causa przez Państwowy Uniwersytet Pedagogiczny w Drohobyczu na Ukrainie.

*

25 października 2006 roku została przeprowadzona habilitacja **dr inż. Andrzeja Gontarza**, pracownika Katedry Komputerowego Modelowania i Obróbki Plastycznej. Tytuł pracy: *Efektywne procesy kształtowania w trójsuwakowej prasie kuźnicznej*. Recenzentami pracy byli: prof. dr hab. inż. Jerzy Gronostajski (PWt), prof. dr hab. inż. Andrzej Weroński (PL), prof. dr hab. inż. Maciej Pietrzyk, AGH (CK), prof. dr hab. inż. Jerzy Wróbel, PW (CK).

*

W grudniu 2006 r. został wszczęty przewód habilitacyjny **dr inż. Beaty Kowalskiej**. Tytuł pracy: *Przetwórcze aspekty termodynamicznych właściwości polimerów termoplastycznych*.

*

Stopnie doktora nauk technicznych w dyscyplinie naukowej *budowa i eksploatacja maszyn* uzyskali:

- **mgr inż. Marek Błaszczak** (temat rozprawy: *Badania wpływu obróbki cieplnej na właściwości magnetyczne stopu Co-Cr-Ni*; promotor: dr hab. Barbara Surowska, prof. PL),
- **mgr inż. Sylwester Samborski** (temat rozprawy: *Badania rozwoju uszkodzeń w porowatych materiałach*

ceramicznych; promotor: dr hab. inż. Tomasz Sadowski, prof. PL).

*

Otwarte przewody doktorskie:

- **mgr inż. Janusz Tomaczak** (temat rozprawy: *Badania teoretyczno-doświadczalne procesu walcowania poprzeczno-klinowego wałków ze stopniami kształtowymi*; promotor: dr hab. inż. Zbigniew Pater, prof. PL),
- **mgr inż. Eliaz Wac** (temat rozprawy: *Wpływ rozwoju czoła płomienia na przebieg procesu spalania w silniku o zapłonie iskrowym*; promotor: prof. dr hab. inż. Andrzej Niewczas),
- **mgr inż. Marek Borowiec** (temat rozprawy: *Badania drgań nieliniowych zawieszenia pojazdów samochodowych*; promotor: dr hab. inż. Grzegorz Litak, prof. PL),
- **mgr inż. Mirosław Guzik** (temat rozprawy: *Analiza współpracy pierścienia tłokowego z półką tłoka*; promotor: prof. dr hab. inż. Andrzej Niewczas),
- **mgr inż. Agnieszka Czerkawska** (temat rozprawy: *Ocena właściwości smarnych olejów przekładniowych*; promotor: dr hab. inż. Klaudiusz Lenik, prof. PL),
- **mgr inż. Tomasz Kapuśniak** (temat rozprawy: *Uaktywnienie strefy zasypu układu uplastyczniającego wytłaczarki ślimakowej*; promotor: prof. dr hab. inż. Robert Sikora),
- **mgr inż. Piotr Wolszczak** (temat rozprawy: *Wpływ mikrostruktury geometrycznej kompozytów rowingowych na ich właściwości mechaniczne*; promotor: prof. dr hab. inż. Stanisław Płaska),
- **mgr inż. Krzysztof Kęćik** (temat rozprawy: *Drgania autoparametryczne nieliniowego układu mechanicznego z wahadłem fizycznym*; promotor: dr hab. inż. Jerzy Warmański, prof. PL),
- **mgr inż. Andrzej Mitura** (temat rozprawy: *Modelowanie drgań nieliniowych zawieszenia pojazdu samochodowego z tłumieniem magnetoreologicznym*; promotor: dr hab. inż. Jerzy Warmański, prof. PL).

Anna Rudawska

DYDAKTYKA

Kolejną propozycją, rozszerzającą ofertę dla kandydatów na Wydział Mechaniczny, jest nowy kierunek studiów *inżynieria materiałowa*. Komisja rekrutacyjna podczas pierwszej rekrutacji przyjęła 37 osób. Studenci podjęli naukę z początkiem roku akademickiego 2006/2007. Studia realizowane są w systemie dwustopniowym (I stopnia inżynierskie i II stopnia magisterskie). W systemie studiów dziennych studia I stopnia trwają 7 semestrów, zaś II stopnia 3 semestry; w systemie zaocznym studia I stopnia trwają 9 semestrów, natomiast II stopnia 4 semestry;

Absolwent studiów uzyskuje odpowiednio tytuł inżyniera lub magistra inżyniera, przy czym na studiach II stopnia istnieje możliwość wyboru następujących specjalności:

- 1) inżynieria powierzchni (kształtowanie warstwy wierzchniej materiału, skutkujące znacznym zwiększeniem

- trwałości, np. elementów silników samochodowych, lotniczych, narzędzi, sprzętu domowego i in.),
- 2) materiały funkcjonalne (biomateriały, kompozyty, materiały ceramiczne, nanomateriały, materiały dla optoelektroniki i materiały inteligentne),
 - 3) materiały polimerowe (nowoczesne materiały polimerowe, w tym kompozyty i nanokompozyty oraz podstawy przetwórstwa tworzyw).

Program studiów na nowym kierunku, opracowany przez zespół pod kierownictwem prof. Andrzeja Werońskiego, jest tak skonstruowany, że studenci zapoznają się z teoretycznymi podstawami budowy materiałów, stosowanych procesów technologicznych, projektowania urządzeń, elementów maszyn i środków transportu. Poprzez ćwiczenia laboratoryjne z zastosowaniem komputerowych stanowisk badawczych realizują badania zarówno materiałów klasycznych jak i nowoczesnych takich, jak: biomateriały, kompozyty, materiały polimerowe, materiały inteligentne, materiały z pamięcią kształtu, materiały odporne na zużycie, nanomateriały, ceramika.

Marta Drozd

WYDARZENIA

Decyzją Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia 18 grudnia 2006 roku Wydział Mechaniczny Politechniki Lubelskiej otrzymał **uprawnienia do nadawania stopnia doktora nauk technicznych w dyscyplinie mechanika**. Jest to piąte uprawnienie do nadawania stopnia doktora w naszej uczelni, co przybliży Politechnikę Lubelską do spełnienia standardów uniwersytetu wynikających z ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym”.

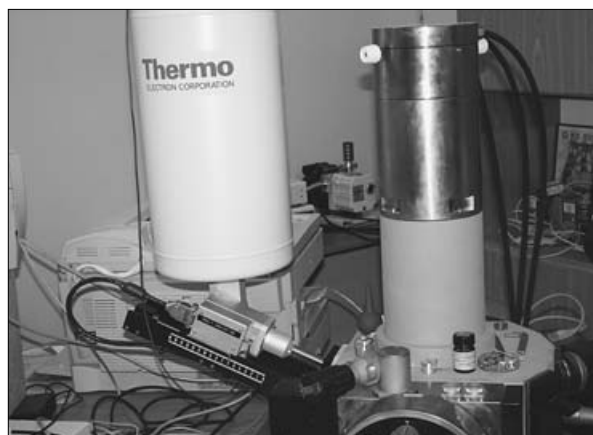
Bożena Pawłowska

*

Katedra Podstaw Inżynierii Produkcji zakończyła realizację inwestycji aparaturowej polegającej na zakupie mikroanalizatora rentgenowskiego *EDS NSS300* oraz napyłarki typu *108auto*. Fundusze na zakup powyższej aparatury pozyskano w całości ze środków Ministerstwa Edukacji i Nauki. Koszt realizacji projektu zamknął się w kwocie 420 tys. zł.

Zakup tej aparatury jest jednym z elementów niezbędnych do utworzenia nowoczesnego Laboratorium Analiz Strukturalnych i Chemicznych Politechniki Lubelskiej. Mikroanalizator zainstalowano na mikroskopie skaningowym *BS340* znajdującym się w Instytucie Fizyki Politechniki Lubelskiej.

Mikrosonda posiada zdolność wykonania zliczeń i rejestracji danych z szybkością większą niż 70 000 zliczeń na sekundę oraz kontrolę stabilizacji zerowej. Charakteryzuje się również zwiększoną czułością dla analizy pierwiastków lekkich. Pracą mikrosondy oraz zbieraniem i analizą danych zarządza oprogramowanie NORAN System SIX. Oprogramowanie to posiada prosty, intuicyjny interfejs użytkownika. System umożliwia akwizycję obrazów cyfrowych o rozdzielczości od 64x64 do 4096x4096 pikseli z szybkością do 10 μ s/piksel (poniżej 3 sekund dla 512x512). Posiada również możliwość analizy liniowej w dowolnie zdefiniowanym kierunku. Umożliwia on analizę i archiwizację danych w postaci map rentgenowskich.

Sonda EDS przeznaczona jest głównie do wykonywania analizy chemicznej zarówno jakościowej jak i ilościowej, warstw powierzchniowych oraz analizy składu materiałów poddawanych działaniu różnych czynników.

Zastosowanie mikrosondy umożliwi kontynuację i rozszerzenie badań nad technologią wytwarzaniem nowych materiałów, modyfikacją ich właściwości, jak również weryfikację jakości wytwarzanych i modyfikowanych struktur.

Dzięki zastosowaniu napyłarki możliwe jest szybkie i precyzyjne przygotowanie do obserwacji mikroskopowej oraz mikroanalizy powierzchni próbek wykonanych z materiałów nieprzewodzących prądu.

Paweł Pieško

*

W Katedrze Inżynierii Materiałowej w roku 2006 realizowano trzy projekty badawcze finansowane z budżetu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Zespół prof. Barbary Surowskiej zajmował się badaniami struktury i procesów korozji materiałów kompozytowych, a także problematyką kształtowania ceramicznych warstw kompozytowych na tytanie i jego stopach w zastosowaniu na biomateriały. Szeroki zakres tych badań wykonywano we współpracy z większymi uczelniami krajowymi takimi, jak: Politechnika Warszawska, Akademia Górniczo-Hutnicza i Uniwersytet Jagielloński. Wyniki oryginalnych badań opublikowano w kilku pracach naukowych oraz przedstawiano na konferencjach.

Zespół kierowany przez prof. Andrzeja Werońskiego i prof. Tadeusza Hejwowskiego prowadził badania trwałości materiałów pracujących w szczególnie trudnych warunkach synergicznych wymuszeń. W warunkach rzeczywistych elementy przemysłowe podlegające zużyciu ściernemu lub erozyjnemu przenoszą z reguły znaczne obciążenia. Dotychczas nie zostały opracowane kryteria doboru materiałów konstrukcyjnych do takich zastosowań, brak jest również odpowiednich modeli zużycia materiałów. Oprócz pogłębienia wiedzy naukowej projekt ma na celu rozwiązanie konkretnych problemów technicznych. Już opracowano powłoki napawane metodą plazmową znacznie zwiększającą odporność na zużycie w styku ślizgowym, a w najbliższym czasie zostaną zastosowane w przemyśle, w celu zwiększenia trwałości elementów, także inne powłoki odporne na zużycie. Rezultaty prowadzonych prac systematycznie ukazują się w czasopiśmie o światowym zasięgu.

Pod kierunkiem dra Leszka Gardyńskiego realizowane były badania odporności na zużycie materiałów w warunkach smarowania różnymi paliwami, w tym rafinowanymi ze złóż kopalnych oraz biopaliwami. Jest to aktualny problem badawczy w związku z wprowadzaniem na krajowy rynek paliw z dodatkami komponentów pochodzenia roślinnego. Wyniki tych zakończonych badań, częściowo jeszcze niepublikowane, rozstrzygną o zasadności obaw, podsycanych przez różne lobby i głoszonych przez niektórych „specjalistów”, indywidualnych użytkowników pojazdów oraz firm transportowych odnośnie stosowania biopaliw.

Kazimierz Drozd

*

Prof. Andrzej Niewczas i dr Grzegorz Koszałka (jako kierownik prac badawczo-rozwojowych) wspólnie z inżynierami z Intrall Polska Sp. z o.o. realizowali celowy projekt badawczy dofinansowany przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego nt. „Samochód dostawczy ze zmodernizowanym układem napędowym o podwyższonych własnościach użytkowych i ekologicznych oraz zwiększonym poziomie bezpieczeństwa”. W wyniku realizacji projektu wdrożono do produkcji zmodernizowany samochód Lublin 3Mi oraz opracowano prototyp nowego samochodu dostawczego LUBO, który został zaprezentowany we wrześniu 2006 roku na Targach Motoryzacyjnych w Hanowerze i spotkał się tam z bardzo przychylnymi opiniami zarówno fachowców z branży motoryzacyjnej, jak i potencjalnych nabywców.

Cezary Sarnowski

*

Dr inż. S. Fijałkowski z Katedry Pojazdów Samochodowych uzyskał patent „Sposób i układ sterowania parametrami gazu uszczelniającego, zwłaszcza w gazowych łożyskach „hybrydowych”, który dotyczy sterowania działaniem węzłów z gazowymi kurtynkami uszczelniającymi przewody doprowadzające sprężony gaz roboczy (smarujący) do wnętrza wirującego wału (czopa) w gazowych łożyskach zasilanych lub hybrydowych. Sposoby i układy takich węzłów opatentowane zostały w 2005 r. i noszą numery: Pat. 190338 (P-340270) i Pat. 190339 (P-340271). Rozwiązania przedstawione w patentach mogą znaleźć zastosowanie w szybkoobrotowych maszynach przepływowych (cieplnych), a także w innych urządzeniach, w których części robocze wirują ze znacznymi prędkościami obrotowymi.

Piotr Kamiński

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

W pierwszej połowie lipca 2006 r., gdy w naszej uczelni studenci wykorzystywali przerwę wakacyjną, miał miejsce wyjazd grupowy pracowników Katedry Inżynierii Materiałowej do Uniwersytetu Technicznego w Dreźnie. Celem wyjazdu było prowadzenie zajęć dydaktycznych w ramach programu Socrates-Erasmus. Było to możliwe, ponieważ w Niemczech organizacja roku akademickiego jest nieco inna niż w naszym kraju.

Przeprowadzone zajęcia wchodziły w zakres przedmiotów obieralnych i dotyczyły problematyki badań laboratoryjnych trwałości elementów maszyn urządzeń i pojazdów, w szczególności elementów o nietypowych rozwiązaniach

konstrukcyjnych. Wykłady przygotowano w postaci prezentacji multimedialnych. Słuchaczy zapoznano również z możliwymi tematami prowadzenia prac badawczych o charakterze prac przejściowych lub dyplomowych w kooperacji z Wydziałem Mechanicznym Politechniki Lubelskiej.

Uniwersytet Techniczny w Dreźnie jest zainteresowany podpisaniem umowy dwustronnej o kształceniu studentów, w ramach wymiany, zintegrowanym z nauką języka niemieckiego. Rozważano możliwość uzyskiwania przez absolwentów podwójnych dyplomów Wydziału Mechanicznego Politechniki Lubelskiej i Uniwersytetu Technicznego w Dreźnie.

W trakcie pobytu omawiano również możliwości współpracy naukowej oraz prowadzenia przez przyjeżdżających studentów prac o charakterze przejściowym z uzyskiwaniem konkretnej liczby punktów kredytowych ECTS.

Stwierdzono celowość wykonywania badań literaturowych przez przyjeżdżających studentów w oparciu o literaturę dostępną w Bibliotece Uniwersytetu Technicznego. W skład tego bogatego zbioru, oprócz książek i wielu czasopism, wchodzi również obowiązujące obecnie normy np. DIN.

Kazimierz Drozd

*

W ramach programu Socrates-Erasmus dr hab. Grzegorz Litak w dniach 20.08-26.08.2006 r. uczestniczył w wymianie na University of Trieste, Włochy, a dr inż. Jarosław Latański oraz dr inż. Tomasz Kaźmir w dniach 15.06-23.06.2006 r. w Halle, Niemcy, z cyklem wykładów: *Drgania prostokątne płyty sandwichowej przy różnych warunkach brzegowych (wybrane zagadnienia), Wybrane zagadnienia optymalizacji płyt kompozytowych i laminatów wielowarstwowych.*

Bożena Pawłowska

*

Spotkanie z opiekunem uczelnianym programu Socrates-Erasmus prof. A. Giadrossi i pełnomocnikiem wydziałowym mgr R. Taccani

Pracownicy Katedry Pojazdów Samochodowych, dr inż. Mieczysław Dziubiński i dr inż. Zbigniew Kiernicki, w ramach programu Socrates-Erasmus, ogłosili cykl wykładów na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu w Trieście na temat: *Transient tests of combustion engines i Reliability and maintenance of engine electric equipment.* Powstały także dwa zwarte i recenzowane opracowania w języku angielskim, przybliżające włoskim studentom przedstawione w wykładach tematy badawcze.

Piotr Kamiński

*

W dniach 7-10.11.2006 r. w miejscowości Turčianskie Teplice na Słowacji pracownicy Katedry Podstaw Konstrukcji Maszyn prof. Józef Jonak oraz dr inż. Paweł Drożdziel uczestniczyli w Międzynarodowej Konferencji „Transport 2006”. Konferencję zorganizowało Słowackie Towarzystwo Transportowe działające przy Słowackiej Akademii Nauk oraz Uniwersytet w Żilinie we współpracy z Polskim Naukowo-Technicznym Towarzystwem Eksploatacyjnym.

Prof. J. Jonak podczas wygłaszania referatu

Irina Pater

*

Prof. dr hab. inż. Mirosław Wendeker z Katedry Silników Spalinowych wraz z zespołem utrzymuje rozbudowane kontakty z Uniwersytetem w Trieście, Włochy. W ramach programu Socrates-Erasmus od roku 2002 prof. Wendeker prowadzi 8-godzinny cykl wykładów w oparciu o opracowany anglojęzyczny skrypt studencki. Dyplomanci katedry wyjeżdżają na stypendia Socrates-Erasmus do Triestu. W latach 2002-2006 studiowało tam łącznie 9 studentów: w 2002 r. – 2, 2003 – 2, 2005 – 5.

Międzynarodowa grupa badawcza. Od lewej stoją: dr Radu, mgr Małek, prof. Taccani, prof. Micheli, prof. Wendeker, dr Czarnigowski, mgr Petru

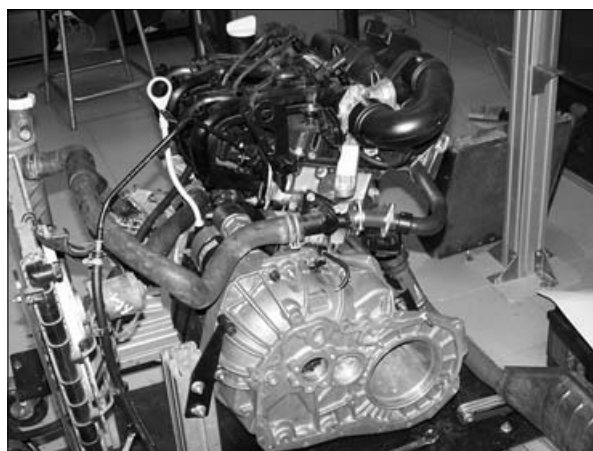
Wspólnie z naukowcami włoskimi zrealizowany został projekt badawczy *Adaptive Control of the Fuel Cell System* w latach 2004-2006. Kierownikiem polsko-włoskiej grupy naukowej był prof. Mirosław Wendeker. Temat finansowany był z funduszy rządu włoskiego w wyniku postępowania konkursowego. Podobny projekt badawczy pt. *Electronic control system optimization for reducing emissions of internal combustion engine fuelled with biogas and alternative fue*” został aplikowany na lata 2007-2009.

W ramach współpracy doktorant Katedry Arkadiusz Małek uzyskał roczne stypendium doktoranckie na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu w Trieście, przyznane przez Konsorcjum do spraw międzynarodowego rozwoju Uniwersytetu w Trieście, 2005-2006.

Od lewej: prof. Favier, prof. Djelal-Dantec, prof. Wendeker, prof. Breaban, Rektor Boulet

Prof. dr hab. inż. Mirosław Wendeker współpracuje z Uniwersytetem w Arras, filia w Bethune, Francja. Od roku 2003 prof. Wendeker kontynuuje miesięczne wyjazdy naukowe jako visiting professor na Uniwersytecie ARTOIS, JUT w Bethune oraz w nowoczesnym kompleksie laboratoriów badawczych CALFA i CRITTM 2A: czerwiec 2003, styczeń 2004, styczeń 2005, czerwiec 2006. Ponadto dwaj dyplomanci katedry wyjechali na stypendia Socrates-Erasmus do Bethune w roku 2006. W ramach współpracy zrealizowano badania nad systemami wtrysku gazu do silników samochodowych.

Widok stanowiska silnikowego zbudowanego przez naszych dyplomantów w Bethune

Mirosław Wendeker

KONFERENCJE, SEMINARIA

W 2006 r. pracownicy naukowcy Katedry Inżynierii Materiałowej licznie prezentowali wyniki swoich badań na zagranicznych konferencjach naukowych np. KONES; Automatyzacja: Problemy, Idei, Reżenia i krajowych konferencjach o międzynarodowym zasięgu np. Conference on Biomaterials of Medicine and Veterinary Medicine. W wydawnictwach konferencyjnych opublikowano dwie prace w języku angielskim („Corrosion resistance of burnished X5CrNi 18-9 stainless steel” i „Abilities reliability increasing of flat elastic elements”) oraz kilka prac po polsku.

Kazimierz Drozd

*

W 2006 r. Instytut Technologicznych Systemów Informatycznych był organizatorem i współorganizatorem wielu konferencji naukowych.

VII Konferencja Naukowa i V Sympozjum Doktoranckie pt. Technologiczne systemy informacyjne w inżynierii produkcji i współczesne technologie w budowie maszyn, 8-9.11.2006 r.

Konferencja organizowana jest od 1998 roku przez Instytut Technologicznych Systemów Informatycznych przy współpracy: Lubelskiego Towarzystwa Naukowego IV Wydział Nauk Technicznych, Wydziału Mechanicznego Politechniki Lubelskiej, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, Oddział w Lublinie. Tematyką konferencji były: technologiczne systemy informacyjne w procesach produkcyjnych, projektowanie i automatyzacja procesów produkcyjnych, komputerowo zintegrowane systemy wytwarzania (CIM), systemy eksperckie i symulacja procesów produkcyjnych, współdziałanie elementów maszyn i maszyn w systemach technologicznych, zastosowanie metod sztucznej inteligencji w przemyśle, postęp w technologii maszyn, komputerowe wspomaganie projektowania konstrukcji, inżynieria materiałowa, nowoczesne materiały i technologie, budowa, eksploatacja, badania pojazdów samochodowych i silników spalinowych, ochrona środowiska a rozwój techniki, automatyzacja i sterowanie jakością.

W skład Komitetu Naukowego weszli wybitni naukowcy z wielu krajowych i zagranicznych (Rosja, Ukraina, Białoruś, Słowacja, Armenia, Rumunia, Francja, Meksyk) ośrodków naukowych.

Konferencja łączy aktualne zagadnienia techniczne i naukowe mające istotne znaczenie dla gospodarki narodowej z problematyką kształcenia technicznego. Tematyka konferencji obejmuje istotne we współczesnym świecie problemy, m.in. projektowanie i automatyzację procesów produkcyjnych, automatyzację i sterowanie jakością, zastosowanie metod sztucznej inteligencji w przemyśle, komputerowe wspomaganie projektowania konstrukcji, inżynierię materiałową, nowoczesne materiały i technologie, ochronę środowiska powiązaną z rozwojem techniki.

W 2006 r. konferencja została połączona z Sympozjum Doktoranckim, podczas którego spotkali się naukowcy o uznanym dorobku naukowym i zawodowym z młodymi naukowcami (doktorantami).

W konferencjach oprócz wybitnych naukowców polskich i zagranicznych oraz doktorantów, uczestniczą także prakty-

cy z przedsiębiorstw produkcyjnych i nauczyciele przedmiotów zawodowych ze średnich szkół technicznych.

Artykuły zaprezentowane na VII Konferencji Naukowej połączonej z V Sympozjum Doktoranckim „Technologiczne systemy informacyjne w inżynierii produkcji współczesne technologie w budowie maszyn”, opublikowano w zeszycie „Przeglądu Mechanicznego”.

XII Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna „Budowa maszyn i technosfera XXI wieku”, która odbyła się we wrześniu 2006 r. w Sewastopolu. Dr hab. inż. Antoni Świć, prof. PL oraz prof. dr hab. inż. Wiktor Taranenko są członkami Komitetu Programowego konferencji. W konferencji corocznie bierze udział wielu znanych naukowców z Europy i Azji.

Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna „Automatyzacja, problemy, idee, rozwiązania”, która odbyła się we wrześniu 2006 r. w Sewastopolu (Krym, Ukraina). Dr hab. inż. Antoni Świć, prof. PL oraz prof. dr hab. inż. Wiktor Taranenko są członkami Komitetu Programowego

konferencji. Konferencja odbyła się w Narodowym Uniwersytecie Technicznym w Sewastopolu. Konferencja cieszy się dużym uznaniem w środowisku specjalistów.

Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna studentów, doktorantów i młodych pracowników nauki pt. „**Nowoczesne kierunki rozwoju budowy maszyn, przyrządów, budownictwa i transportu**”, która odbyła się w maju 2006 r. w Narodowym Sewastopolskim Uniwersytecie Technicznym na Ukrainie. Dr hab. inż. Antoni Świć, prof. PL oraz prof. dr hab. inż. Wiktor Taranenko są członkami Komitetu Programowego konferencji. W konferencji wzięli czynny udział członkowie Koła Naukowego Komputerowego Wspomagania Wytwarzania CAD/CAM przy Instytucie Technologicznych Systemów Informacyjnych. Wygłoszone referaty zostały nagrodzone dyplomami I, II oraz III stopnia.

Irena Krygier

*

W dniach 2-6.07.2006 roku w miejscowości Yamagata, stolicy prefektury Yamagata na wyspie Honshu w Japonii odbyło się coroczne międzynarodowe już 22. Spotkanie Stowarzyszenia Przetwórców Tworzyw (The Polymer Processing Society).

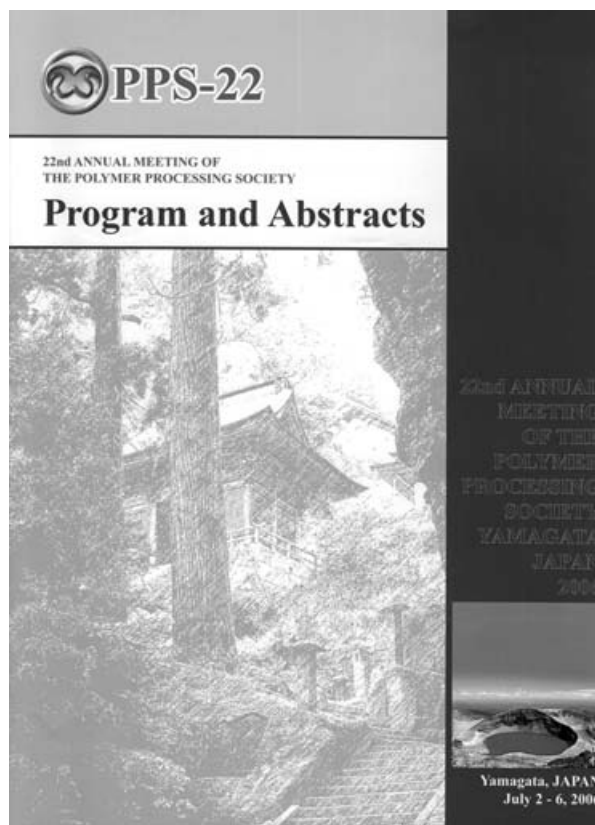
Podczas tego spotkania specjaliści z całego świata, z zakresu szeroko pojętego przetwórstwa tworzyw, zarówno z obszaru nauki, jak i przemysłu, wymieniali swoje najnowsze doświadczenia i dokonania zdobyte w ostatnim czasie.

Przedstawiciele różnych ośrodków naukowych, instytutów badawczych i przemysłu wygłosili 402 referaty w 19 sesjach oraz przedstawili 170 posterów. Prezentowane prace

pochodziły z 31 państw, a mianowicie z: Algierii, Anglii, Australii, Austrii, Belgii, Brazylii, Bułgarii, Chin, Czech, Danii, Francji, Grecji, Hiszpanii, Holandii, Indii, Iranu, Izraela, Japonii, Kanady, Korei, Malezji, Meksyku, Niemiec, Polski, Portugalii, Singapuru, Tajlandii, Tajwanu, Turcji, USA oraz Włoch.

Polskę reprezentowała tylko Politechnika Lubelska, której pracownik dr hab. inż. Janusz W. Sikora, prof. PL przedstawił wyniki niektórych prac badawczo-rozwojowych prowadzonych w Katedrze Procesów Polimerowych. Prezentowane wyniki badań dotyczyły czterech wybranych kierunków zainteresowań naukowych pracowników katedry, a mianowicie:

- przetwórczego uaktywnienia cylindra wytłaczarki działającej autotermicznie – „Activating the Autothermal Extruder Barrel”, autorstwa własnego;
- procesu naturalnego starzenia polimerowej folii hybrydowej – „Natural Ageing of Composite Polymer Film”, dr inż. Tomasza Jachowicza;

- aspektów przetwórczych i wybranych właściwości tworzyw porowatych przeznaczonych na warstwy izolacyjne kabli elektrycznych – „Processing Aspects and Selected Properties of Foaming Layers of Cables”, dr inż. Tomasza Garbacza;
- badań właściwości odpornych na ogień instalacyjnych rur tworzywowych – „The Investigation of Selected Properties of Flame Resistant Installation Plastic Pipes”, dr inż. Tomasza Klepki.

Prace wzbudziły duże zainteresowanie, nawiązano nowe znajomości i kontakty, które być może w niedalekiej przyszłości zaowocują współpracą naukową.

Janusz W. Sikora

*

Pracownicy Katedry Mechaniki Stosowanej uczestniczyli w licznych konferencjach, sympozjach i seminariach, między innymi:

- 2nd International Conference on Nonlinear Normal Modes and Localization in Vibrating Systems, Samos, Grecja, 19-23 June, 2006
- 6th International Conference on Modern Practice in Stress and Vibration Analysis; University of Bath, UK, 5-7 September, 2006
- 8th International Conference on Materials and Mechanisms of Superconductivity and High Temperature Superconductors; Dresden, 9-14 July, 2006
- 16th International Workshop on Computational Mechanics of Materials; Lublin, 25-26 September, 2006
- 22nd Symposium on Experimental Mechanics of Solids, Jachranka, 18-21 October, 2006
- XI Sympozjum Stateczności Konstrukcji, Zakopane, 11-15 września 2006 r.
- VII Konferencji Naukowej i V Sympozjum Doktoranckim „Technologiczne systemy informacyjne w inżynierii produkcji i współczesne technologie w budowie maszyn”, 8-9 listopada 2006 r., Kazimierz Dolny
- Sympozjum poświęconemu urządzeniu do badania materiałów oraz technikom pomiarów, Ulm, Niemcy, 18-20 października 2006 r.

Bożena Pawłowska

*

Od lewej: (stoją) prof. Amir Fartaj, prof. Andrzej Sobiesiak, dr Grzegorz Koszałka, (siedzą) prof. Andrzej Niewczas, prof. Robert Gaspar

Prof. Andrzej Niewczas i dr Grzegorz Koszałka z Katedry Silników Spalinowych, w październiku 2006 r. wzięli udział w konferencji SAE “Powertrain and Fluid Systems Conference and Exhibition 2006” w Toronto, na której zaprezentowali wyniki swoich badań. Dr G. Koszałka wygłosił wykład dla studentów studiów doktoranckich Wydziału Inżynierskiego Uniwersytetu w Windsor. Wspólnie z naukowcami z Uniwersytetu w Windsor przygotowali projekt umowy o współpracy naukowo-badawczej i dydaktycznej pomiędzy Uniwersytetem w Windsor a Politechniką Lubelską. W czasie pobytu w Kanadzie prof. A. Niewczas i dr G. Koszałka

wzięli również udział w polonijnych obchodach Polskiego Tygodnia w Windsor – partnerskiego miasta Lublina.

Cezary Sarnowski

SYMPOZJUM – ZAPOWIEDŹ

W dniach 24-25 maja 2006 roku w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą odbędzie się II Międzynarodowe Sympozjum Naukowe **pt. „Postęp w technikach wytwarzania i konstrukcji maszyn”**. Organizatorem jest Koło Naukowe Podstaw Inżynierii Produkcji, a współorganizatorzy to: Koło Naukowe Komputerowego Wspomagania Prac Projektowych, Koło Naukowe Procesów Polimerowych, Koło Naukowe „KOMPLAST”. Sympozjum odbędzie się pod patronatem Rektora Politechniki Lubelskiej, Dziekana Wydziału Mechanicznego PL oraz Prezesa SIMP O/Lublin.

Obrady będą odbywały się w następujących sekcjach tematycznych: nowoczesne techniki projektowania części maszyn, postępy ubytkowego kształtowania części maszyn, nowoczesne techniki kształtowania części maszyn w procesie obróbki plastycznej, wytwarzanie części maszyn z tworzyw polimerowych, nowoczesne materiały konstrukcyjne, wybrane zagadnienia przemysłu samochodowego, automatyzacja procesów produkcyjnych, modelowanie procesów i zjawisk fizycznych, metrologia i komputerowe wspomaganie prac inżynierskich, systemy informatyczne w zarządzaniu inżynierią produkcji, zagadnienia organizacji i zarządzania w przedsiębiorstwie.

Celem sympozjum jest wymiana najnowszych osiągnięć, informacji i doświadczeń studenckich kół naukowych z zakresu technik wytwarzania i konstrukcji maszyn. W szczególności tematyka sympozjum obejmuje zagadnienia związane z mechaniką procesu skrawania (zarówno materiałów metalowych jak i niemetalowych), wytwarzaniem części maszyn z tworzyw polimerowych oraz kształtowaniem wyrobów w procesie obróbki plastycznej. Tematyka sympozjum obejmuje ponadto zagadnienia związane z wdrażaniem w polskim i światowym przemyśle systemów komputerowego wspomaganie prac projektowych (CAD) oraz wytwarzania (CAM), nowoczesne metody i techniki pomiarowe oraz modelowanie procesów (sztuczna inteligencja, logika rozmyta, metody numeryczne – MES, MEB itp.). Ważnym obszarem zainteresowań prezentowanych podczas sympozjum będzie szeroko rozumiana aplikacja wiedzy teoretycznej w praktyce inżynierskiej. Ma to szczególnie znaczenie z uwagi na obserwowane trendy rozwojowe technik wytwarzania oraz wymogi norm ISO. Zorganizowane sympozjum pozwoli na merytoryczną dyskusję na temat aktualnego postępu w technikach wytwarzania oraz potrzeb w zakresie stosowanych metod i środków wytwórczych. Istotne będzie również określenie kierunku i zakresu prac naukowo badawczych realizowanych przez społeczności studenckie skupione wokół kół naukowych, zarówno w kraju jak i za granicą. Określenie zadań badawczych i kierunków prac badawczych w najbliższej przyszłości będzie jednym z ważniejszych osiągnięć sympozjum. Poparte dyskusją prezentacje najnowszych wyników badań oraz metod obliczeniowych mogą przyczynić się do dalszego rozwoju wielu dziedzin nauki.

Jerzy Józwick
Anna Rudawska

Wydział Elektrotechniki i Informatyki

ROZWÓJ KADRY NAUKOWEJ

Dnia 25.09.2006 roku Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów zatwierdziła uchwałę Rady Wydziału Elektrotechniki i Informatyki PL z dnia 29.03.2006 r. o nadaniu **dr inż. Jarosławowi Sikorze** stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika.

*

Dnia 1.10.2006 r. **dr hab. inż. Jarosław Sikora** został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego PL.

*

Odbyły się 3 obrony rozpraw doktorskich:

- **mgr inż. Tomasz Rozwałka**, absolwent studiów doktoranckich WEiI (25.10.2006 r.); tytuł rozprawy: *Czynniki determinujące dobowo-godzinową zmienność obciążeń elektroenergetycznych systemów dystrybucyjnych*; promotor: prof. dr hab. inż. Krzysztof Majka;
- **mgr inż. Konrad Gromaszek**, absolwent studiów doktoranckich WEiI, pracownik Katedry Automatyki i Metrologii WEiI (20.12.2006 r.); tytuł rozprawy: *Sterowanie zespołem krajalnic w procesie fabrykacji cukru*; promotor: dr hab. inż. Waldemar Wójcik prof. PL;
- **mgr inż. Viktor Sobiecki**, absolwent studiów doktoranckich WEiI (20.12.2006 r.); tytuł rozprawy: *Zastosowanie obliczeń równoległych do rozpoznawania obrazów*; promotor: dr hab. Stanisław Grzegórski prof. PL.

*

Rada Wydziału wszczyła 2 przewody doktorskie:

- **mgr inż. Wojciech Żmudziński** (styczeń 2007); tytuł rozprawy: *Analiza metod obliczania parametrów plazmy łukowej w dyszach palników plazmowych*; promotor: prof. zw. dr hab. inż. Czesław Królikowski;
- **mgr inż. Grzegorz Koziel**, pracownik Instytutu Informatyki WEiI (styczeń 2007); tytuł rozprawy: *Wykorzystanie teorii filtrów w steganografii sygnałów dźwiękowych*; promotor: prof. dr hab. inż. Wołodimir Harbarchuk.

Alicja Kwiatkowska

NOMINACJE, WYRÓŻNIENIA

Dr hab. inż. Marek Kosmulski, prof. PL został członkiem komitetu redakcyjnego Journal of Colloid and Interface Science na okres 2007-2009 oraz Wiceprzewodniczącym Lubelskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Chemicznego na kadencję 2007-2009.

Alicja Kwiatkowska

DYDAKTYKA

Studia Podyplomowe w Instytucie Informatyki PL

Instytut Informatyki Politechniki Lubelskiej wychodząc naprzeciw potrzebom ustawicznego kształcenia i podnoszenia

kwalifikacji zawodowych oferuje możliwość zdobycia aktualnej wiedzy i doświadczenia w ramach Studium Podyplomowego „Współczesne Technologie Informatyczne” (WTI) w ramach następujących specjalności kształcenia:

- Projektowanie i eksploatacja systemów informatycznych;
 - Nauczanie informatycznych przedmiotów zawodowych.
- Studia Podyplomowe WTI przeznaczone są dla osób, które zamierzają:
- przekwalifikować się w celu zdobycie nowego zawodu,
 - usystematyzować wiedzę w zakresie zastosowania nowoczesnych technologii informatycznych,
 - podwyższyć swoje umiejętności wykorzystywania technologii informatycznych w pracy zawodowej,
 - zaktualizować zdobytą w przeszłości wiedzę o współczesne rozwiązania technologiczno-organizacyjne.

Słuchaczami Studium w ramach specjalności *Projektowanie i eksploatacja systemów informatycznych* mogą zostać zarówno osoby zajmujące się zawodowo informatyką (pracownicy działów informatycznych), jak i osoby bez doświadczenia w zakresie posługiwania się nowoczesnymi technologiami informatycznymi, lecz posiadające podstawowe umiejętności obsługi komputerów osobistych.

W Studium o specjalności *Nauczanie informatycznych przedmiotów zawodowych* mogą uczestniczyć absolwenci kierunków matematyczno-fizycznych, absolwenci kierunków wychowanie techniczne, wszystkich kierunków inżynierskich oraz osoby, które posiadają uprawnienia nauczania informatyki jako przedmiotu ogólnokształcącego. Specjalność ta jest przeznaczona przede wszystkim dla nauczycieli przedmiotów informatycznych w szkołach zawodowych (kształcących w zawodzie technik informatyk), gimnazjach oraz liceach oraz dla wszystkich tych, którzy chcąc pozyskać lub pogłębić swoją wiedzę w obszarze systemów informatycznych, sieci komputerowych, systemów baz danych i języków programowania. Ukończenie studium w ramach tej specjalności upoważnia do nauczania wszystkich przedmiotów informatycznych w szkołach kształcących w zawodzie technik informatyk.

Studia Podyplomowe o specjalności *Projektowanie i eksploatacja systemów informatycznych* trwają 2 semestry, natomiast na specjalności nauczycielskiej *Nauczanie informatycznych przedmiotów zawodowych* – 3 semestry. Program Studium Podyplomowego obejmuje 224 godziny zajęć dydaktycznych (na specjalności *Projektowanie i eksploatacja systemów informatycznych*) oraz 350 godzin na specjalności nauczycielskiej. System pracy studentów obejmuje zarówno pracę indywidualną jak i zespołową w ramach grup realizujących projekty.

Piotr Murtyjas

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

Jubileuszowe Sympozjum HAKONE-X w Saga w Japonii

W dniach 4-8 września 2006 r. odbyło się w Saga w Japonii dziesiąte jubileuszowe sympozjum poświęcone problematyce generacji nietermicznej, wysokociśnieniowej plazmy, jej właściwości i technologicznych zastosowań – „High Pressure Low Temperature Plasma Chemistry” HAKONE-X.

Idea sympozjum HAKONE powstała w 1987 r. Pierwsze spotkanie odbyło w miejscowości Hakone w Japonii, u podnóża góry Fuji, z inspiracji śp. profesora Iwo Pollo z Politechniki Lubelskiej i profesor Satiko Okazaki z tokijskiego Uniwersytetu Sophia w Japonii. Od tego czasu sympozjum przyjęło nazwę Hakone. Kolejne sympozja odbywały się co dwa bądź trzy lata w Kazimierzu (Polska 1989), Strasburgu (Francja, 1991), Bratysławie (Słowacja, 1993), Milowym (Czechy, 1996), Cork (Irlandia, 1998), Greiswaldzie (Niemcy, 2000), Puhajarve (Estonia, 2002) i w Padwie (Włochy, 2004).

Sympozjum stanowi nie tylko forum międzynarodowej wymiany idei i wyników badań w dziedzinie nietermicznej plazmy, ale dzięki charyzmie i wielkiemu zaangażowaniu obojgu jego głównych twórców – prof. S. Okazaki i śp. prof. I. Pollo – stało się podstawą nawiązania współpracy naukowo-badawczej bazującej na więzach przyjaźni i zaowocowało m.in. podpisaniem umowy o współpracy między Uniwersytetem Saga w Japonii i Politechniką Lubelską. Podczas HAKONE-X odbyła się sesja poświęcona pamięci profesora Iwo Pollo, współtwórcy idei sympozjum i członka międzynarodowego komitetu naukowego i organizacyjnego.

Organizatorem HAKONE-X był Uniwersytet Saga, a przewodniczącym lokalnego komitetu naukowego i organizacyjnego profesor Chobei Yamabe, wielokrotnie goszczący w naszej uczelni i przyjmujący w swoim laboratorium studentów i naukowców z Politechniki Lubelskiej na staże, studia magisterskie i doktoranckie.

Tradycyjnie, w sympozjach HAKONE bierze udział duża grupa naukowców z Polski. W jubileuszowym HAKONE wzięło udział 15. naukowców z Polski, w tym 6 z Politechniki Lubelskiej – dr J. Jaroszyńska-Wolińska, dr hab. H. D. Stryczewska, prof. PL, prof. T. Janowski, dr hab. J. Ozonok, prof. PL, dr Mariusz Wroński i dr B. Poednik – prezentując łącznie 20 prac. Spotkaniu towarzyszyło trzecie Japońsko-Polskie Seminarium – Polish-Japanese Hakone Symposium Group on Non-thermal Plasma Processing of Water and Air.

Podczas spotkania międzynarodowego komitetu naukowego i organizacyjnego HAKONE zaproponowano uzupełnienie jego składu o 2 członków z Polski. Zostali nimi H. D. Stryczewska z Politechniki Lubelskiej i Jerzy Mizeraczyk z Instytutu Maszyn Przepływowych PAN w Gdańsku.

Organizacja kolejnych sympozjów została powierzona grupie francuskiej z Uniwersytetu Paul Sabatier w Tuluzie (w 2008 r.) oraz słowackiej z Uniwersytetu Komeńskiego w Bratysławie (w 2010 r.). Spodziewamy się, że spotkanie w 2012 r. będzie ponownie zorganizowane w Polsce i będziemy zabiegać się o to, aby jego organizatorem była Politechnika Lubelska.

Henryka D. Stryczewska

Doktoranci i studenci Weil w międzynarodowych szkołach nadprzewodnictwa

W 6. Programie Ramowym Badań Naukowych i Prezentacji Unii Europejskiej realizowany jest międzynarodowy projekt upowszechniania wiedzy z zakresu nadprzewodnictwa pod akronimem SCENET, w formie międzynarodowych szkół zimowych i letnich (School of Superconducting Materials and Applications), w których uczestniczyli doktoranci, dyplomanci i pracownicy Instytutu Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Szkoły takie odbywały się w europejskich centrach badań i zastosowań nadprzewodnictwa w Wielkiej Brytanii, Hiszpanii, Włoszech, Holandii, Finlandii. Koszty uczestnictwa i pobytu pokrywają organizatorzy w ramach projektu SCENET, natomiast koszty podróży finansował Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii ze środków Centrum Doskonałości ASPPECT. W 2006 r. 4 osoby uczestniczyły w szkole zimowej (Superconductivity Winter School w Interdisciplinary Centre of Superconductivity Uniwersytetu w Cambridge (B. Kropiewnicki, A. Łęka, E. Tomczyk i G. Wojtasiewicz), a 3 osoby (B. Kropiewnicki, K. Majka, S. Przytułski) – w szkole letniej w Camerino we Włoszech.

Najczęściej, bo trzykrotnie, uczestniczyli nasi studenci i pracownicy w zimowych szkołach nadprzewodnictwa (School of Superconducting Materials and Applications) w Uniwersytecie w Cambridge, których współorganizatorem i wykładowcą jest zaprzyjaźniony z Instytutem Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii prof. Bartłomiej Głowacki, pracujący tam od ponad 20 lat.

W 7th SCENET, która odbyła się w Camerino we Włoszech w dniach 17-28 lipca 2006 r. uczestniczyło około 60 studentów europejskich wyższych uczelni. Oprócz udziału w wykładach, uczestnicy szkoły prezentowali w sesjach posterowych wyniki swoich badań. Szczególnie interesujące dla uczestników szkoły były wizyty w laboratoriach Wydziału Nauk Klinicznych i Bioobrazowania Uniwersytetu w Chieti, podczas których mogli zapoznać się z urządzeniami, w których do generacji pól magnetycznych wykorzystywane są magnesy nadprzewodnikowe takie, jak: magnetoencefalograf, system obrazowania z użyciem funkcjonalnego jądrowego rezonansu magnetycznego (fMRI), magnetokardiografii (MEG) oraz termografii (TG).

Tadeusz Janowski

KONFERENCJE, SEMINARIA

VI Seminarium Naukowe WZEE'2006 Oddziału Lubelskiego PTETiS

W dniach 8-10 maja 2006 r. Zarząd Główny i Oddział Lubelski Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (PTETiS) wraz z Wydziałem Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej, Polską Sekcją IEEE i Lubelskim Towarzystwem Naukowym zorganizowali VI Seminarium Naukowe „Wybrane Zagadnienia Elektrotechniki i Elektroniki”. Seminarium połączone z wyjazdowym plenarnym zebraniem Zarządu Głównego PTETiS było kontynuacją poprzednich seminariów WZEE, które odbyły się kolejno w Kielcach – Ameliówce (2000 r.), Gdańsku –

Sopocie (2001 r.), Częstochowie – Złotym Potoku (2002 r.), Warszawie – Jadwisinie (2003 r.) i Rzeszowie – Iwoniczu Zdroju (2004 r.).

Obrazy seminarium odbywały się pod przewodnictwem prof. Tadeusza Janowskiego – przewodniczącego Oddziału Lubelskiego PTETiS oraz prof. Krzysztofa Kluszczyńskiego (Politechnika Śląska) – przewodniczącego Zarządu Głównego Towarzystwa. Stroną organizacyjną programu naukowego i imprez towarzyszących zajmowali się członkowie Zarządu Oddziału Lubelskiego: prof. Henryka Stryczewska i dr inż. Paweł Surdacki, a także mgr Renata Gałat.

Otwarcie seminarium wraz z inauguracyjną sesją naukową odbyło się na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej z udziałem Rektora PL prof. Józefa Kuczmaszewskiego oraz Prorektorów: prof. Witolda Stępniewskiego i prof. Andrzeja Wac-Włodarczyka, reprezentującego również Wydział IV Nauk Technicznych Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, współpracujący z Oddziałem Lubelskim PTETiS. Współgospodarz seminarium – Dziekan WEiI prof. Waldemar Wójcik zaprezentował strukturę i osiągnięcia wydziału w ostatnich latach.

Sesję inauguracyjną Seminarium WZEE prowadził prof. T. Janowski.

Od lewej: Rektor PL prof. J. Kuczmaszewski i Przewodniczący ZG PTETiS prof. K. Kluszczyński

Od prawej: Prorektor PL prof. A. Wac-Włodarczyk i Dziekan WEiI prof. W. Wójcik

Sesję plenarną rozpoczął referat prof. Jerzego Hickiewicza (Politechnika Opolska) – członka honorowego Towarzystwa, dotyczący historii Oddziału Elektrotechnicznego Politechniki Lwowskiej z perspektywy jej 160-lecia. Następne referaty stanowiły przegląd osiągnięć zespołów badawczych z Oddziału Lubelskiego PTETiS, dotyczących technologicznych zastosowań nietermicznej plazmy, diagnostyki procesu spalania i silnoprądowych zastosowań nadprzewodników. Uzupełnieniem tych referatów były praktyczne pokazy w laboratoriach: techniki światłowodowej (prof. Waldemar Wójcik), Centrum Doskonałości Zastosowań Technologii Nadprzewodnikowych i Plazmowych w Energetyce ASPPECT (prof. Tadeusz Janowski, prof. Henryka D. Stryczewska) oraz finansowane przez UE Centrum Technologii Internetowych (dr inż. Sławomir Przyłucki).

Pokazy lewitacji nadprzewodnikowej w Centrum Doskonałości ASPPECT

Pokazy w Laboratorium Techniki Internetowych

Pozostała część obrad seminarium WZEE'06 w dniach 8-10.05.2006 odbyła się w Domu Dziennikarza w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą. Tematyka referatów obejmowała, w ramach szeroko pojętej elektrotechniki i elektroniki, szczególne zagadnienia metrologii elektrycznej, nowoczesnych materiałów magnetycznych i nadprzewodnikowych, sygnałów i sterowania, sieci komputerowych, układów napędowych, przekształtnikowych i mikroprocesorowych, zjawisk sprzężonych elektromagnetyczno-ciepłnych. Wyraźnym zainteresowaniem cieszyła się też problematyka niezawodności i efektywności układów elektroenergetycznych oraz analizy ich pól magnetycznych i sił elektrodynamicznych.

Łącznie w 5 sesjach wygłoszono i przedyskutowano 30 referatów naukowych. Wszystkie dostarczone przez autorów teksty referatów zostaną opublikowane w materiałach konferencyjnych, zaś wybrane przez Komitet Naukowy prace zostaną skierowane do publikacji w miesięczniku „Przegląd Elektrotechniczny”.

Spotkanie w Kazimierzu Dolnym było również okazją do roboczych obrad Zarządu Głównego PTETiS, co zaowocowało istotnymi uchwałami związanymi z dalszą działalnością organizacyjną i wydawniczą Towarzystwa.

Poza sesjami naukowymi uczestnicy mieli także możliwość bezpośrednich dyskusji podczas m.in. kolacji i wieczornego grilla przy ognisku. Organizatorzy przewidzieli też czas

na poznawanie interesujących zakątków Kazimierza Dolnego m.in. ruin średniowiecznego zamku, Góry Trzech Krzyży i cennych zabytków architektury renesansowej (kościół farny i kamienice w Rynku). Główną atrakcją drugiego dnia seminarium był rejs statkiem „Marzanna” po Wiśle, którego przedłużeniem była piesza wycieczka do ruin zamku w Janowcu, malowniczo położonych na wysokiej skarpie. Po zapoznaniu się z burzliwą historią zamku i jego intrygującymi legendami, uczestnicy obejrzeli zabytkowy drewniany dwór przeniesiony z Moniaków k. Urzędowa, po czym, przytrzymując się liny, zeszli ze skarpy zamkowej nad Wisłę karkołomną stromą ścieżką. Po przeprawie promem na drugi brzeg Wisły uczestnicy powrócili krętymi wązami lessowymi „Granicznik” i „Małachowskiego” do Domu Dziennikarza. Na zakończenie seminarium uczestnicy otrzymali na pamiątkę słynne koguty pochodzące z kazimierskiej piekarni.

Uczestnicy seminarium na Górze Trzech Krzyży

W seminarium wzięło udział łącznie ok. 50 uczestników, reprezentujących 15 oddziałów PTETiS z całego kraju oraz kilku gości zaproszonych z Niemiec.

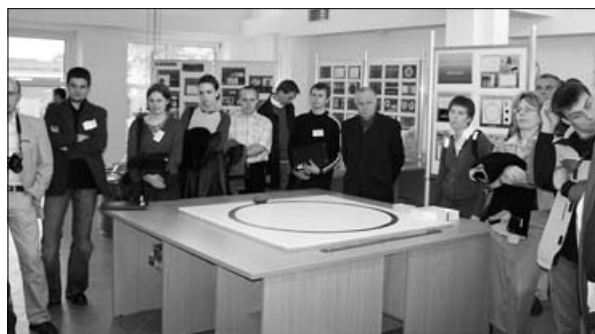
Po seminarium organizatorzy otrzymali od uczestników wiele listów z podziękowaniami i gratulacjami za wzorową organizację i stworzenie miłej atmosfery, sprzyjającej owocnym dyskusjom naukowym.

Paweł Surdacki

VII Seminarium i Warsztaty Naukowe „Zastosowania Nadprzewodników”

VII Seminarium „Zastosowania Nadprzewodników ZN-7” oraz towarzyszące mu Warsztaty Naukowe organizowane przez Centrum Doskonałości ASPPECT wraz z Oddziałem

Lubelskim PTETiS i IV Wydziałem Nauk Technicznych Lubelskiego Towarzystwa Naukowego odbyły się w dniach 1-3 czerwca 2006 r. Coroczne, odbywające się od 1999 r., spotkanie specjalistów krajowych i zagranicznych z dziedziny zastosowań technologii nadprzewodnikowych odbyło się, podobnie jak w ubiegłym roku, w Domu Dziennikarza w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą. Nowością tegorocznych warsztatów naukowych była wycieczka do laboratoriów znajdujących się w nowo otwartym budynku Centrum Doskonałości ASPPECT, gdzie odbyły się pokazy technologii nadprzewodnikowych i pierwsza sesja wykładów warsztatowych.

Pokazy technologii nadprzewodnikowych w CD ASPPECT

W pracach Komitetu Organizacyjnego brali udział: prof. Tadeusz Janowski (przewodniczący), dr inż. Paweł Surdacki, dr hab. inż. Sławomir Kozak, mgr inż. Beata Kondratowicz-Kucewicz i mgr Renata Gałat.

Tradycją ostatnich czterech seminariów, które organizuje CD ASPPECT, stał się udział naukowców z Wielkiej Brytanii: Bartłomieja Głowackiego (University of Cambridge), Gordona Donaldsona (University of Strathclyde, Glasgow) i Jana Sykulskiego (University of Southampton), którzy przedstawili wyniki badań reprezentowanych przez nich czołowych ośrodków w dziedzinie urządzeń nadprzewodnikowych. W skład Komitetu Naukowego weszli profesorem: Tadeusz Janowski (Politechnika Lubelska), Antoni Cieśla (AGH, Kraków), Bennie Ten Haken (Delft Univ. of Technology, Holandia), Jan Leszczyński (Politechnika Łódzka), Michał Lisowski (Politechnika Wrocławska), Bolesław Mazurek (Instytut Elektrotechniki i Politechnika Wrocławska), Risto Mikkonen (Tampere University of Technology, Finlandia), Andrzej Morawski (Instytut Wysokich Ciśnień PAN „Unipress”), Andrzej Siemko (CERN, Geneva), Jacek

Wykładowcy i uczestnicy Warsztatów Naukowych ZN-7

Sosnowski (Instytut Elektrotechniki, Warszawa), Henryka D. Stryczewska (Politechnika Lubelska), Bronisław Susła (Politechnika Poznańska), Andrzej Wac-Włodarczyk (Politechnika Lubelska), Kazimierz Zakrzewski (Politechnika Łódzka) i Andrzej Zaleski (Instytut Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych, Wrocław). Do tegorocznego spotkania naukowego dołączyli także prof. Ryszard Pałka (Politechnika Szczecińska) i prof. Marian Ciszek (INTiBS, Wrocław) oraz wymienieni wyżej trzej profesorowie z Wielkiej Brytanii.

W sesjach seminarium i warsztatów referaty wygłosili naukowcy z Politechniki Szczecińskiej, Łódzkiej, Poznańskiej, Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, Akademii Morskiej w Szczecinie, Instytutu Elektrotechniki w Warszawie, Instytutu Wysokich Ciśnień PAN „Unipress” w Warszawie, Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych we Wrocławiu, a także pracownicy Instytutu Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Politechniki Lubelskiej oraz Pracowni Technologii Nadprzewodnikowych IEL w Lublinie.

Podczas trzech sesji seminarium, w którym wzięło udział 38 osób, zaprezentowano 15 referatów naukowych (w tym 2 przedstawione przez *key-speakerów*). Sesja pierwsza dotyczyła m.in. zagadnień zastosowania nadprzewodników monolitycznych (kształtek) i przewodów nadprzewodnikowych w podziemnych energetycznych liniach przesyłowych, lewitacji magnetycznej (magnesy trwałe, pociągi lewitujące, łożyskowanie maszyn elektrycznych), ekranowania pola magnetycznego. W sesji drugiej zaprezentowano osiągnięcia związane z zastosowaniem nadprzewodników wysokotemperaturowych w transformatorach i generatorach synchronicznych, w napędach magneto hydrodynamicznych statków, wyniki badań wpływu odkształceń mechanicznych na straty energetyczne, zastosowania metrologiczne zjawiska Josephsona oraz zagadnienia kwantyzacji konduktancji w magnetycznych nanorurkach. Trzecia sesja w całości poświęcona była właściwościom, technologii wytwarzania i możliwościom zastosowań niedawno odkrytego i obiecującego nadprzewodnika - dwuborku magnezu. Zaprezentowano autorskie metody wytwarzania tego związku chemicznego oraz polepszania jego prądu krytycznego poprzez domieszkowanie węglikiem krzemu.

Sali obrad. W pierwszym rzędzie od lewej: prof. prof. H. D. Stryczewska, J. K. Sykulski, T. Janowski, B. A. Głowacki

W trzech sesjach warsztatów naukowych wzięły udział 53 osoby, w tym 15 doktorantów, dyplomantów i studentów

z koła naukowego. Przedstawiono łącznie 13 wykładów i referatów. W pierwszej części warsztatów uczestnicy wysłuchali czterech wykładów dotyczących postępów zastosowań technologii i urządzeń nadprzewodnikowych w energetyce, badań nadprzewodników wysokotemperaturowych prowadzonych w Japonii, wpływu pól magnetycznych na organizmy żywe oraz zastosowań nadprzewodnikowych interferometrów kwantowych w nieinwazyjnych badaniach konstrukcji i wczesnym wykrywaniu chorób. W drugiej sesji warsztatów wystąpili pracownicy Centrum Doskonałości ASPPECT, prezentując badania i modelowanie elementów z nadprzewodników wysokotemperaturowych występujących m.in. w nadprzewodnikowych ogranicznikach prądu zwarcia. Trzecią sesję w całości wypełniły referaty doktorantów i dyplomantów CD ASPPECT dotyczące m.in. badań nadprzewodnikowych ograniczników prądu i elementów wchodzących w ich skład, materiałów nadprzewodnikowych do zastosowań silnoprządowych, analizy stabilności cewek nadprzewodnikowych i układów przekształtnikowych nadprzewodnikowych zasobników energii.

W ramach imprez towarzyszących, uczestnicy zwiedzili najciekawsze miejsca Kazimierza Dolnego: rynek, ruiny zamku i basztę oraz Górę Trzech Krzyży. Nieodłącznym punktem programu były również: kolacja oraz piknik przy ognisku, które umożliwiły zacieśnienie nieformalnych kontaktów naukowych pomiędzy uczestnikami seminarium i warsztatów. Największą atrakcją była jednak wycieczka do Muzeum w Kozłówce, gdzie uczestnicy podziwiali świetnie zachowaną i bogato wyposażoną rezydencję rodu Zamojskich oraz zmuszające do historycznych refleksji Muzeum Socrealizmu.

Podczas seminarium odbyło się spotkanie organizacyjne przedstawicieli 9 krajowych ośrodków naukowych, deklarujących wolę udziału w niedawno powołanej podsięci „Technologie nadprzewodnikowe – SUPTECH”, która będzie działać w ramach sieci centrów doskonałości „Zrównoważone systemy energetyczne – ENERGY FUTURE”. Koordynatorem podsięci został prof. Tadeusz Janowski, dyrektor CD ASPPECT.

Uczestnicy seminarium i warsztatów naukowych otrzymali w ramach materiałów konferencyjnych zbiór 17 pełnych tekstów referatów z poprzedniego VI Seminarium i Warsztatów Naukowych „ZN-6”, które odbyły się w czerwcu 2005 r. oraz zbiór streszczeń 31 referatów i wykładów wygłoszonych na obecnym spotkaniu. Pełne wersje przedstawionych prac ukażą się w przygotowywanych do druku materiałach pokonferencyjnych, zaś wybrane przez Komitet Naukowy prace zostaną skierowane do publikacji w „Przeglądzie Elektrotechnicznym”.

Paweł Surdacki

WSPÓŁPRACA Z PRZEMYSŁEM I PROGRAMY BADAWCZE

Podsieć Naukowa „Technologie Nadprzewodnikowe SUPTECH”

Podczas Walnego Zgromadzenia Sieci Naukowej „Zrównoważone Systemy Energetyczne ENERGY FUTURE”, które

odbyło się 18 maja 2006 r. w Polańczyku, na wniosek prof. Tadeusza Janowskiego, Dyrektora Centrum Doskonałości Zastosowań Technologii Nadprzewodnikowych i Plazmowych w Energetyce ASPPECT z Politechniki Lubelskiej, podjęto uchwałę o utworzeniu podsieci tematycznej „Technologie Nadprzewodnikowe”. Nowa podsieć ma funkcjonować obok działających już podsieci takich, jak: „Ogniwa paliwowe”, „Eko-budownictwo”, „Energia elektryczna”, „Konwersja i magazynowanie energii”, „Energia wiatrowa”, „Fotowoltaika”, „Energia geotermalna”. Celem całej Sieci Naukowej ENERGY FUTURE, koordynowanej przez dr inż. Tomasza Golca (Centrum Doskonałości CENERG – Instytut Energetyki w Warszawie), jest stworzenie szerokiej platformy współpracy zespołów naukowych i wdrożeniowych z Polski, z krajów Europy Środkowo-Wschodniej i z całej rozszerzającej się Unii Europejskiej w zakresie badań nad nowymi, czystymi technologiami energetycznymi – wytwarzania energii, jej dystrybucji, magazynowania i efektywnego użytkowania.

Organizację nowej podsieci powierzono prof. T. Janowskiemu. Pierwsze zebranie przedstawicieli dziewięciu ośrodków zajmujących się badaniami nadprzewodników i ich zastosowaniami, którzy zadeklarowali w imieniu swoich zespołów badawczych chęć czynnego uczestniczenia w podsieci „Technologie Nadprzewodnikowe”, odbyło się podczas VII Seminarium i Warsztatów „Zastosowania Nadprzewodników ZN-7” w Kazimierzu Dolnym n. Wisłą, organizowanych przez Centrum Doskonałości ASPPECT w Lublinie.

Siedzibą Podsieci Naukowej zostało CD ASPPECT Politechniki Lubelskiej, obejmujące również Pracownię Technologii Nadprzewodnikowych Instytutu Elektrotechniki w Warszawie. W skład zespołu badawczego Centrum wchodzi: prof. dr hab. inż. Tadeusz Janowski – Dyrektor Centrum, dr hab. inż. Sławomir Kozak, dr inż. Paweł Surdacki, dr Henryk Malinowski, dr inż. Dariusz Czerwiński, dr inż. Leszek Jaroszyński, mgr inż. Michał Łanczont, mgr inż. Joanna Kozieł, mgr inż. Grzegorz Wojtasiewicz, mgr inż. Beata Kondratowicz-Kucewicz, mgr inż. Janusz Kozak, mgr inż. Michał Majka.

Do podsieci przystąpiły zespoły badawcze z następujących ośrodków naukowych: Politechnika Poznańska – Zakład Spektroskopii Ciała Stałego (prof. dr hab. inż. Bronisław Susła, prof. PP, dr hab. inż. Waldemar Nawrocki), Akademia Górniczo-Hutnicza – Katedra Elektrotechniki (dr hab. inż. Antoni Cieśla, prof. AGH), Politechnika Śląska – Katedra Energoelektroniki, Napędu Elektrycznego i Robotyki (dr hab. inż. Bogusław Grzesik, prof. PŚI), Politechnika Szczecińska – Katedra Elektrotechniki Teoretycznej i Informatyki (dr hab. inż. Ryszard Pałka, prof. PS), Instytut Elektrotechniki w Warszawie – Zakład Wielkich Mocy (doc. dr hab. Jacek Sosnowski), Instytut Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych Polskiej Akademii Nauk (doc. dr hab. Andrzej Zaleski, dr hab. Marian Cizek), Politechnika Łódzka – Zakład Materiałoznawstwa i Elektrotechnologii (prof. Jan Leszczyński, dr inż. Jacek Rymaszewski), Instytut Wysokich Ciśnień PAN w Warszawie – Laboratorium Technologii Nadprzewodników (dr Andrzej Morawski, dr Tomasz Łada).

Dalsze czynności organizacyjne utworzonej podsieci powierzono przedstawicielom lubelskiego Centrum Doskonałości

ASPPECT, posiadającego największe doświadczenie w zastosowaniach technologii nadprzewodnikowych: prof. dr hab. inż. Tadeuszowi Janowskiemu, który został wybrany koordynatorem podsieci i dr inż. Pawłowi Surdackiemu, wybranemu na sekretarza podsieci. Jako akronim podsieci „Technologie Nadprzewodnikowe” przyjęto nazwę „SUP-TECH” (ang. SUPerconducting TECHnology).

Paweł Surdacki

Z działalności Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej OL PAN w Lublinie

W listopadzie 2006 r. w oddziałach i komisjach PAN odbywały się wybory na kadencję 2007-2013. Komisja Chemii Plazmy Niskotemperaturowej spotkała się na zebraniu wyborczym w dniu 19 listopada 2006 r. Przewodniczącą komisji została ponownie dr hab. inż. H. D. Stryczewska, prof. nadzw. PL. Zastępcą przewodniczącego został prof. Krzysztof Szmidt-Szałowski, a sekretarzem wybrano ponownie dr Justynę Jaroszyńską-Wolińską, pełniącą funkcję sekretarza komisji od 1998 r., czyli od początku jej istnienia. Według stanu na 30.11.2006 r., komisja liczy 44 członków, w tym 28 krajowych i 16 zagranicznych.

W roku 2006 członkowie komisji współuczestniczyli w organizacji międzynarodowych konferencji poświęconych chemii niskotemperaturowej plazmy i jej zastosowań:

- w międzynarodowej konferencji chemii plazmy organizowanej w Gdańsku w dniach 28-31 maja 2006 r. – First Central European Symposium on Plasma Chemistry;
- w międzynarodowym jubileuszowym sympozjum „High Pressure Low Temperature Plasma Chemistry” HAKONE-X, które odbyło się w Japonii, w Uniwersytecie Saga, w dniach 4-8 września 2006 r.;
- w trzecim spotkaniu naukowców z Japonii i Polski „Polish_Japanese Hakone Symposium Group on Non-thermal Plasma Processing of Water and Air”.

W wymienionych wydarzeniach aktywny udział wzięło 20 członków komisji prezentując łącznie 52 prace. Szczególnie ważnym dla członków Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej było jubileuszowe dziesiąte sympozjum HAKONE-X, podczas którego odbyła się sesja poświęcona pamięci profesora Iwo Pollo, współtwórcy idei konferencji, członka założyciela Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej i jej wieloletniego przewodniczącego. Wielokrotnie podczas sympozjum wspomniano i podkreślano zasługi śp. prof. Iwo Pollo, nie tylko w dziedzinie chemii plazmy i badań nad syntezą ozonu i tlenków azotu, ale także w dziele integrowania międzynarodowego środowiska naukowego. Obecna przewodnicząca Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej prof. Henryka Danuta Stryczewska oraz członek Komisji prof. Jerzy Mizeraczyk zostali powołani do międzynarodowego komitetu naukowego i organizacyjnego sympozjum HAKONE. Podczas uroczystości związanych z jubileuszem HAKONE-X trzech członków Komisji: prof. T. Janowski, prof. Krzysztof Schmidt-Szałowski i prof. Satico Okazaki zostało uhonorowanych dyplomami za zasługi w rozwoju idei konferencji i integracji interdyscyplinarnego środowiska badaczy plazmy i jej technologicznych zastosowań.

Henryka D. Stryczewska

Wydział Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej

WYDARZENIA

Dr inż. Adam Wasilewski, wieloletni pracownik WIBiS PL, wybrany został Prezydentem Miasta Lublina

Dr inż. Adam Wasilewski urodził się 57 lat temu w Szczepieszynie. W szkole średniej założył zespół big-beatowy, w którym grał na gitarze basowej. Studiował na Politechnice Warszawskiej. Po studiach odbywał obowiązkową służbę wojskową i rozpoczął pracę badawczą w Polskiej Akademii Nauk, gdzie uzyskał stopień doktora nauk technicznych. Wkrótce potem przyjechał do Lublina i zaczął pracować w Politechnice Lubelskiej. Przeszedł tutaj kolejne szczeble kariery. Został prodziekanem, a następnie przez sześć lat był prorektorem ds. kształcenia. *Dr Adam Wasilewski miał świetne kontakty ze studentami. Dwukrotnie zgłosili go na stanowisko prorektora. Może dlatego, że zreformował system kształcenia na uczelni, a może po prostu dlatego, że rzeczywiście żył sprawami studentów* – mówi były przewodniczący Samorządu Studenckiego na Politechnice Lubelskiej Henryk Wierzbicki. Obecnie, także dzięki Jego pracy, Politechnika Lubelska lokuje się wyżej w rankingach polskich uczelni. Dr inż. Adam Wasilewski jest dumny także z tego, że uczelnia to najpiękniejsze studentki w kraju. Ich sukcesy to tytuły Miss Polonia oraz Miss Polskich Studentek.

Poza pracą naukową i zarządzaniem uczelnią zawsze znajdował czas na aktywność społeczną. W roku 1994 współorganizował Społeczne LO im. Jana III Sobieskiego w Lublinie, które wykształciło wielu absolwentów i prężnie funkcjonuje do dziś. Był m.in. ekspertem w Ministerstwie Ochrony Środowiska, biegłym sądowym oraz biegłym wojewody lubelskiego.

W naszym mieście zakładał Platformę Obywatelską. To z jej ramienia startował w roku 2001 do Senatu. Obecnie jest wiceprzewodniczącym PO w Lublinie. W życiu i w polityce obce są mu wszelkie skrajności. Ubolewa, że takie cechy jak odpowiedzialność, uczciwość oraz honor stają się w Polsce pojęciami archaicznymi.

Gratulujemy i życzymy spełnienia marzeń o wspaniałej Metropolii Lublin oraz owocnej pracy dla nas wszystkich, odwagi i determinacji w dążeniu do celu!

Magdalena Rogalska

ROZWÓJ KADRY NAUKOWEJ

W grudniu 2006 r. na stanowiskach profesorów nadzwyczajnych zatrudnieni zostali:

• **dr hab. inż. Mykoła Bevz, prof. PL**

W styczniu 2007 r. rozpoczął pracę w Instytucie Budownictwa, w Zakładzie Remontów i Konserwacji Zabytków.

Pan Profesor urodził się na Ukrainie. Ukończył studia architektoniczne na Politechnice Lwowskiej oraz studia doktorskie w Moskiewskim Instytucie Badawczo Projektowym Planowania Miast. W 1990 roku obronił pracę doktorską pt. *Strefy ruchu pieszego w centrach dużych miast historycznych na przykładzie Lwowa, Odessy, Wilna i Talina*. W 2004 r. uzyskał stopień dr hab. na Uniwersytecie Technicznym Budowlano-Architektonicznym w Charkowie, broniąc rozprawę habilitacyjną pt. *Metodologiczne podstawy zachowania i rewaloryzacji zabytkowych zespołów urbanistycznych w miastach Ukrainy*. Obecnie Pan Profesor jest Kierownikiem

Katedry Konserwacji Zabytków Architektonicznych w Instytucie Architektury Politechniki Lwowskiej, wice-przewodniczącym Ukraińskiego Komitetu ICOMOS, wice-przewodniczącym Naukowego Stowarzyszenia Miłośników Zamków i Pałaców oraz kierownikiem Naukowego Laboratorium Rewaloryzacji Ukraińskich Miast Historycznych.

Zarówno prace naukowe, jak i zawodowe Pana Profesora dotyczą rekonstrukcji, rewaloryzacji, konserwacji zespołów urbanistycznych.

Profesor M.Bevez biegle posługuje się językiem polskim i zaprasza do współpracy naukowej.

m.bevz@polynet.lviv.ua

• **dr hab. inż. Marek Łagoda, prof. PL**

W grudniu 2006 r. rozpoczął pracę w Katedrze Budownictwa Drogowego WIBiS. Pan Profesor urodził się w Lublinie. Ukończył studia magisterskie na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej. W 1982 roku na Politechnice Wrocławskiej obronił pracę doktorską pt. *Stan graniczny podatności łączników w mostowych konstrukcjach zespolonych*. W 2006 r. uzyskał stopień dr hab. na Politechnice Krakowskiej broniąc rozprawę habilitacyjną pt. *Wzmacnianie mostów przez doklejanie elementów*. Obecnie Pan Profesor jest Kierownikiem Pracowni Konstrukcji Mostowych Instytutu Badawczego Dróg i Mostów w Warszawie, kieruje w Ministerstwie Transportu pracami Komisji Kwalifikacyjnej Zakładów Wykonujących Stalowe Konstrukcje Mostowe, jest przedstawicielem Polskiego Komitetu Normalizacyjnego w Europejskim Komitecie Normalizacyjnym (CEN). Jest członkiem zagranicznych stowarzyszeń naukowo-technicznych: International Association for Bridge and Structural Engineering (IABSE), International Institute for Fibre Reinforcement Polymer in Construction (IIFC) oraz International Association for Bridge Maintenance and Safety (IABMAS).

Zarówno prace naukowe, jak i zawodowe Pana Profesora dotyczą badań, teorii i technologii konstrukcji mostowych.

Profesor M. Łagoda posługuje się językami: niemieckim, angielskim oraz rosyjskim i zaprasza do współpracy naukowej.

*

W ramach projektu europejskiego „Modern Composite Materiale Applied in Aerospace, Civil and Sanitary Engineering: Theoretical Modelling and Experimental Verification” zostali zatrudnieni trzej zagraniczni naukowcy na okres 1,5 roku na stanowiskach adiunktów. Panowie prowadzić będą badania naukowe:

- dr Vyacheslav Burlayenko z Ukrainy – Modelowanie i badania doświadczalne dynamiki elementów konstrukcyjnych z uszkodzeniem wewnętrznym;
- prof. Ivelin Ivanov z Bułgarii – modelowanie i badania doświadczalne obejmujące dynamikę nieliniową i sterowanie odpowiedzią konstrukcji zbudowanych z materiałów kompozytowych i inteligentnych;
- prof. Liviu Marsavina z Rumunii – Modelowanie i badania doświadczalne materiałów kompozytowych przy obciążeniach dynamicznych i zmęczeniowych.

*

Rada Naukowa Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej Politechniki Lubelskiej nadała stopnie naukowe doktora nauk technicznych w dyscyplinie *budownictwo*:

- **mgr inż. Jerzemu Kukielce** praca pt. *Trwałość podbudów z mieszanek mineralno-cementowo-emulsyjnych (MMCE)* promotor: dr hab. inż. Dariusz Sybilski, prof. PL; recenzenci: prof. dr hab. inż. Józef Judycki (Politechnika Gdańska) i prof. dr hab. inż. Piotr Radziszewski (Politechnika Białostocka); uchwała Rady Wydziału 26.10.2006 r.
- **mł. kpt. mgr inż. Pawłowi Ogrodnikowi** ze Szkoły Głównej Służby Pożarniczej w Warszawie; praca pt. *Wpływ temperatur występujących podczas pożaru na przyczepność pomiędzy stalą a betonem*; promotor: st. bryg. dr hab. inż. Zoja Bednarek (SGSP); recenzenci: prof. dr hab. inż. Marian Abramowicz (Politechnika Warszawska) i dr hab. inż. Stanisław Fic, prof. PL (Politechnika Lubelska), uchwała Rady Wydziału 23.11.2006 r.
- **mgr inż. Tomaszowi Lipeckiemu**; praca pt. *Wzbudzenie wirowe budowli wieżowych o kołowych w przekrojach poprzecznych*; promotor: prof. dr hab. inż. Andrzej Flaga; recenzenci: prof. dr hab. inż. Roman Kinasz (Akademia Górniczo Hutnicza Kraków) i dr hab. inż. Tadeusz Knap, prof. PRz. (Politechnika Rzeszowska), uchwała Rady Wydziału 26.10.2006 r.

*

Otwarte przewody doktorskie:

- **mgr inż. Katarzyna Osina**; praca pt. *Mechanika rozwoju uszkodzeń w kompozytach polimerowych stosowanych w budownictwie*, pod kierunkiem dr hab. inż. Tomasza Sadowskiego, prof. PL;
- **mgr inż. Tomasz Nowicki**; praca pt. *Wpływ sposobu realizacji warunków brzegowych w metodzie wirów dyskretnych na odpowiedź aeroelastyczną pomostów*, pod kierunkiem prof. dr hab. inż. Andrzeja Flagi.

Magdalena Rogalska

ROZWÓJ WYDZIAŁU

Dnia 20 grudnia 2006 r. Stały Komitet Rady Ministrów zaakceptował Indykatory Plan Inwestycyjny Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej na lata 2007-2013. W planie tym przyjęto do realizacji 2 projekty przygotowane przez WIBiS. Przewidziana kwota inwestycyjna to ponad 60 ml zł. Obecnie projekty analizowane są przez odpowiednie jednostki Unii Europejskiej i muszą być zatwierdzone na tym szczeblu.

Przygotowanie wniosków wymagało ogromnej, intensywnej, zespołowej pracy. Wykonali ją: mgr inż. Piotr Wielgos, dr inż. Ewa Błazik-Borowa, dr inż. Jerzy Podgórski, dr inż. Jacek Góra, dr inż. Waldemar Budzyński, dr inż. Wojciech Adamczyk, mgr inż. Tomasz Nicer, dr inż. arch. Jan Wrana, dr inż. arch. Bartłomiej Kwiatkowski pod kierownictwem dr hab. inż. Bogusława Szmygina, prof. PL oraz dr hab. inż. arch. Elżbiety Przesmyckiej, prof. PL.

Projekt 1 – Wschodnie Innowacyjne Centrum Architektury – rozbudowa i wyposażenie kompleksu dydaktyczno-naukowego Politechniki Lubelskiej dla kierunku architektura i urbanistyka

Celem projektu jest umożliwienie kształcenia studentów i prowadzenia prac naukowo-badawczych na kierunku *architektura i urbanistyka* Politechniki Lubelskiej w odpowiednim komforcie, z wykorzystaniem urządzeń stających się standardem na światowym rynku edukacyjnym i w bezpośrednim sąsiedztwie ze źródłami dziedzictwa kulturowego, jakim jest lubelskie Stare Miasto, stanowiące nieocenioną wartość dla potrzeb uwrażliwiania absolwentów na piękno otoczenia i kształtowania poczucia estetyki. Budynki przy ul. Bernardyńskiej 13, z racji ich zabytkowego charakteru i dogodnej lokalizacji, powinny się stać godną oprawą dla studiów architektonicznych i związanych z nimi potrzebą ciągłej prezentacji i ekspozycji prac projektowych studentów i pracowników. Tu również projektuje się stworzyć unikalne miejsce do spotkań, wymiany doświadczeń i dyskusji naukowego i zawodowego środowiska architektów regionu. Jednocześnie zespół obiektów daje możliwości stworzenia biblioteki, mediateki dokumentującej wyniki działalności badawczo-naukowej i laboratorium nowoczesnych, innowacyjnych technik i technologii dokumentacji. Planowane utworzenie jedynego w tym regionie Innowacyjnego Centrum Architektury z rozbudowaną bazą laboratoriów nowych technik informatycznych stosowanych w dokumentacji architektonicznej, urbanistycznej, konserwatorskiej i planistycznej, wpłynie na intensyfikację kontaktów międzynarodowych. Przyczyni się także do nawiązania bliższych kontaktów z przedsiębiorstwami, firmami projektowymi i wykonawczymi, co w efekcie doprowadzi do zwiększenia inwestycji zewnętrznych w regionie i zmniejszenia dystansu dzielącego region Lubelski od innych regionów wysoko rozwiniętych krajów członkowskich Unii Europejskiej i Polski. Wymiernym efektem projektu będzie: a) wzmocnienie roli Politechniki Lubelskiej przez rozwój instytucji badawczych i przygotowanie ich do odegrania kluczowej roli w procesie tworzenia konkurencyjnej gospodarki regionalnej, b) remont historycznych obiektów (2851m²), nadbudowa oficyn

(ok. 300 m²), budowa auli na 250 osób, budowa łączników i klatek schodowych, dźwigów osobowych, parkingów dla 80 samochodów osobowych, sal dydaktycznych dla 480 studentów, urządzenie zielonej powierzchni działki 0,13 ha, c) wdrożenie innowacyjnych technik i technologii skanowania laserowego, modelowania 3D, technik GIS – przyspieszy procesy badawcze i projektowe, podnosząc je na nowy jakościowo poziom techniki.

Jan Wrana

Projekt 2 – Rozbudowa i modernizacja potencjału edukacyjnego i badawczego Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej Politechniki Lubelskiej

Celem projektu jest przekształcenie WIBiS w nowoczesny ośrodek edukacyjno-naukowy kształcący kadrę inżynierską i prowadzący badania, spełniający europejskie standardy wyposażenia edukacyjnego i badawczego. WIBiS istnieje od 40 lat i posiada kadrę odpowiednią do zakresu działalności. Zasadniczą barierą w podniesieniu efektywności kształcenia oraz w możliwości świadczenia prac badawczych dla regionalnych firm jest brak odpowiedniego wyposażenia. Konieczna jest przebudowa wnętrza budynku przy ulicy Nadbystrzyckiej 40 w Lublinie, zakup aparatury badawczej do laboratoriów oraz wyposażenie sal dydaktycznych w nowoczesny sprzęt dydaktyczny i audiowizualny.

Zakres koniecznych prac jest następujący:

- Przebudowa instalacji elektrycznej. Instalacja musi zostać przebudowana głównie ze względów bezpieczeństwa. Skoro jednak będzie przebudowana powinna zostać dostosowana do nowych potrzeb pracowników i badań przez nich prowadzonych. Instalacja zostanie wykonana tak, aby nowo zakupione urządzenia mogły prawidłowo pracować (zasilanie trójfazowe do sprzętu laboratoryjnego, zasilanie dedykowane pracowni komputerowych, instalacja urządzeń, które powinny działać w trakcie pożaru oraz oświetlenia w celu poprawienia ergonomii stanowisk pracy pracowników i studentów). O wyborze zastosowanych rozwiązań decydują polskie normy zharmonizowane z zaleceniami europejskimi.
- Budowa instalacji strukturalnej, która będzie obsługiwała sieć komputerową, telefoniczną i monitoringu. W ramach sieci zostanie stworzonych 374 punktów dostępu do Internetu szerokopasmowego w kat. 6 (obecnie jest 148) oraz sześć punktów dostępu do sieci bezprzewodowej. W ramach instalacji telefonicznej powstanie 87 gniazdek. Monitoring będzie obsługiwał 20 kamer. O budowie ww. instalacji w formie sieci strukturalnej zdecydowała możliwość jej późniejszego kształtowania np. zwiększenie liczby gniazdek sieci komputerowej. Instalacja telefoniczna, jako część sieci strukturalnej, także może być rozbudowana w późniejszym okresie, ale ważniejsze jest to, że instalacja zostanie tak wykonana, aby w przyszłości istniała możliwość przejścia na tańszą telefonię VOIP. O wyborze urządzeń aktywnych decydowały możliwości ich konfiguracji w celu zapewnienia bezpieczeństwa sieci np. dostęp do internetowej sieci bezprzewodowej osób z poza wydziału i prób zniszczenia danych na serwerze plików lub serwerze Laboratorium Budownictwa. Oczywiście o wyborze urządzeń decyduje możliwość zakupu

części do danego rozwiązania w ciągu najbliższych lat oraz dostęp do serwisu.

- Budowa instalacji alarmowej oraz kontroli dostępu (siem par drzwi) w Laboratorium Budownictwa. Konieczność zainstalowania instalacji alarmowej wynika z faktu zakupu drogich urządzeń oraz z coraz częściej zdarzających się, nawet na uczelniach, aktów wandalizmu. Czujki instalacji na podczerwień zostaną zainstalowane na kondygnacjach dostępnych z ulicy, czyli przyziemiu, I i II kondygnacji. Ponadto zostanie zabezpieczony obszar klatek schodowych oraz Laboratorium Metod Numerycznych. Instalacja kontroli dostępu w zasadzie tylko w Laboratorium Budownictwa wynika stąd, że jednym z celów niniejszego projektu jest przygotowanie Laboratorium Budownictwa do starań o akredytację, a to związane jest z ciągłą kontrolą osób wchodzących i wychodzących z pomieszczeń laboratorium. O wyborze zastosowanych rozwiązań zdecydowała liczba kanałów, które powinna obsłużyć centralka instalacji alarmowej, możliwość współpracy instalacji alarmowej kontrolą dostępu oraz dostęp do serwisu.
- Budowa instalacji przeciwpożarowej. W 2005 r. został wykonany audyt na zlecenie władz Politechniki, ale po nakazie Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Lublin usunięcia nieprawidłowości w zabezpieczeniu przeciwpożarowym budynku WIBiS. Zalecenia przeciwpożarowe zostały zebrane w dokumencie „Założenia dostosowania stanu bezpieczeństwa pożarowego budynku Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej Politechniki Lubelskiej przy ul. Nadbystrzyckiej 40 w Lublinie”. Zabezpieczenie budynku instalacją sygnalizującą pożar wynika m.in. z ww. dokumentu, ale także z zastosowania instalacji alarmowej czy kontroli dostępu. Instalacja sygnalizacji pożaru ma za zadanie wyłączenie instalacji, które uniemożliwiają swobodne poruszanie się wzdłuż drogi ewakuacyjnej. Czujki sygnalizacji pożarowej zostały umieszczone we wszystkich pomieszczeniach budynku i na korytarzach. Instalacja ma za zadanie także dostarczenie sygnału odblokowania wszystkich przejść objętych kontrolą dostępu, sygnału odblokowania przejść ewakuacyjnych, sygnału załączenia wentylatorów nadciśnieniowej ochrony klatek schodowych, oraz sygnału pożarowego zjazdu wind. O wyborze zastosowanych rozwiązań zdecydowały aktualnie obowiązujące przepisy p.poż. oraz ww. dokument: „Założenia dostosowania stanu bezpieczeństwa pożarowego budynku Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej Politechniki Lubelskiej przy ul. Nadbystrzyckiej 40 w Lublinie”.
- Przebudowa oraz umeblowanie pomieszczeń laboratoryjnych, dydaktycznych, biurowych itd. Przebudowa wnętrza budynku będzie dotyczyła całego budynku o łącznej powierzchni użytkowej o powierzchni 6432.63 m², w tym sal dydaktycznych 1582.73 m² oraz pomieszczeń laboratoryjnych 1043.45 m² oraz 1126.47 m² pokoi pracowników naukowo-dydaktycznych) i ma na celu uporządkowanie rozkładu pomieszczeń (przyziemie i I kondygnacja – laboratoria, II kondygnacja – administracja, III i IV – sale dydaktyczne, V i VI – pomieszczenia biurowe). Prace wykończeniowe prowadzone w pomieszczeniach

są konieczne również ze względu na inne rodzaje prac budowlanych, prowadzonych w ramach niniejszego projektu, tj. przebudowa i budowa instalacji. Jednocześnie prace wykończeniowe mają na celu wyeliminowanie z budynku materiałów łatwopalnych zgodnie z zaleceniami audytu pożarowego. Rodzaj wykończenia pomieszczeń został dobrany na podstawie ich funkcji użytkowych, przepisów BHP, p.poż., prawa budowlanego oraz Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. „Warunki techniczne jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie”.

- Przebudowa dwóch dźwigów osobowych. Wymiana wind ma na celu dostosowanie wind do obowiązujących przepisów bezpieczeństwa tj. wymagań dyrektywy dźwigowej 95/16/WE i norm zharmonizowanych, dostosowanie wind do aktualnych wymogów p.poż., przystosowanie jednej windy do przewozu osób niepełnosprawnych w zakresie minimalnych wymagań określonych w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 7 kwietnia 2004 r. (Dz. U. Nr 109, poz.1156), zmniejszenie czasu oczekiwania na windę oraz poprawę wyglądu obiektu oraz komfortu użytkowników.
- Modernizacja wyposażenia Laboratorium Budownictwa, w tym zakup specjalistycznego sprzętu do badań naukowych oraz utworzenie pracowni komputerowej. W ramach projektu zaplanowano przebudowę pomieszczeń Laboratorium Budownictwa o łącznej powierzchni 1259.0 m². Na obszarze LB znajduje się 21 pomieszczeń laboratoryjnych, warsztat, magazyn, pracownia komputerowa, hala główna oraz cztery pokoje dla pracowników. Modernizacja LB została podporządkowana organizacji laboratorium w skład, którego wchodzi dziesięć pracowni oraz pod kątem właściwego użytkowania zakupionego sprzętu. Jako podstawowe kryteria doboru sprzętu badawczego i przeprowadzenia analizy technicznej projektu przyjęto:
 - realizowane obecnie i przewidywane w przyszłości prace naukowo-dydaktyczne na Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej Politechniki Lubelskiej, wynikające z programu kształcenia studentów oraz tematyki prac naukowo-badawczych,
 - aparaturę badawczą oferowaną przez producentów, specjalizujących się w danej dziedzinie (dotyczy to szczególnie bardzo specjalistycznego sprzętu o dużej wartości),
 - możliwości lokalowe Laboratorium Budownictwa,
 - możliwość zapewnienia profesjonalnej obsługi zainstalowanej aparatury.

Ostatecznie zaplanowano zakup ponad 200 urządzeń specjalistycznych, wiele drobnych urządzeń dla warsztatu oraz 13 stołów laboratoryjnych, 8 dygestoriów i wiele innych mebli laboratoryjnych.

- Modernizacja sprzętu komputerowego w Laboratorium Metod Numerycznych oraz zakup specjalistycznego oprogramowania w celu uatrakcyjnienia zajęć dydaktycznych oraz zapoznania studentów z nowoczesnymi technologiami informatycznymi, a także zakup specjalistycznego oprogramowania do badań naukowych. Powstaną trzy sale komputerowe: dwie podlegające Laboratorium

Metod Numerycznych o łącznej pow. 102.1 m² oraz jedna wchodząca w skład Laboratorium Budownictwa o pow. 55 m². W każdej sali znajdzie się 16 stanowisk komputerowych, dwie drukarki sieciowe i ploter. Lokalizacja pomieszczeń sal komputerowych znajduje się w załączniku „Mapy, szkice lokalizacyjne sytuujące Projekt”. Laboratoria komputerowe, dzięki nowemu wyposażeniu, będą pełniły bardzo ważną rolę w procesie dydaktycznym na kierunkach *budownictwo* oraz *architektura i urbanistyka* oraz w badaniach naukowych pracowników. Dobór sprzętu komputerowego oraz oprogramowania został przeprowadzony na podstawie programu studiów, rozmów z pracownikami, potrzeb naukowych pracowników i możliwości rynkowych. Na decyzje o wyborze konkretnych rozwiązań decydowały również ceny i możliwości pertraktacji tychże cen ze sprzedawcami (głównie oprogramowania).

- Zakup sprzętu komputerowego z oprogramowaniem biurowym oraz sieciowym do poszczególnych jednostek organizacyjnych WIBiS PL. W wyniku realizacji projektu w budynku będzie funkcjonować 140 nowych stanowisk komputerowych z oprogramowaniem oraz powstanie 374 punktów dostępu do sieci szerokopasmowej (z możliwością zwiększenie liczby punktów) oraz zostaną zakupione dwa urządzenia specjalistyczne. Obecnie w budynku znajduje się 133 stanowisk komputerowych z niepełnym oprogramowaniem oraz 148 punktów z dostępem do Internetu szerokopasmowego. Ze względu na szybkie starzenie się techniczne sprzętu komputerowego oraz ze względu na brak kompletnego oprogramowania w momencie realizacji w budynku będzie użytkowanych 70 stanowisk komputerowych. Zakup nowych komputerów po jednej sztuce do pokoju wraz z używanymi już komputerami spowoduje, że prawie wszyscy pracownicy będą mieli komputery na własny użytek, co powinno spowodować wzrost wydajności pracy. Natomiast ze względu na zmianę organizacji sieci komputerowej wszystkie obecne punkty dostępu do sieci zostaną zlikwidowane, ale liczba nowych punktów umożliwi podłączenie do sieci wszystkich komputerów oraz urządzeń peryferyjnych takich, jak: drukarki, projektory, itp. Także studenci będą mogli swobodnie korzystać w budynku z Internetu dzięki zastosowaniu punktów sieci bezprzewodowej na każdej kondygnacji.
- Wyposażenie 15 sal dydaktycznych w sprzęt biurowy i sprzęt audiowizualny (ekrany, projektory, kamery, sieć komputerowa), umożliwiający m.in. uczestniczenie w wykładach przez Internet.

Ewa Błazik-Borowa

ZMIANY STRUKTURALNE

Nastąpiły następujące zmiany w strukturze organizacyjnej WIBiS:

- zniesiono Katedrę Matematyki i Geometrii Inżynierskiej,
- utworzono Zakład Matematyki i Geometrii Inżynierskiej w strukturze Katedry Mechaniki Ciała Stałego,
- na stanowisku Kierownika Laboratorium Budownictwa zatrudniono mgr inż. Jadwigę Malinowską.

KONFERENCJE

XVI Międzynarodowe Warsztaty „Komputerowa Mechanika Materiałów”, 25-26.09.2006 r., Lublin

Organizatorzy: dr hab. inż. Tomasz Sadowski, prof. PL Katedra Mechaniki Ciała Stałego, WIBiS, Politechnika Lubelska, prof. Siegfried Schmauder, Uniwersytet Stuttgart, Niemcy.

XVI Międzynarodowe Warsztaty odbyły się po raz pierwszy w Polsce i poświęcone były zagadnieniom modelowania materiałów kompozytowych. W praktyce inżynierskiej stosowane są różne typy materiałów kompozytowych. Najważniejsze z nich to kompozyty wzmocnione włóknami, laminaty i materiały o bardziej skomplikowanej geometrii wzmocnień jak: krótkie włókna oraz cząstki o różnych własnościach, kształtach i wymiarach. Celem warsztatów jest zrozumienie podstawowych mechanizmów rozwoju procesów uszkodzenia i pęknięcia we współczesnych materiałach inżynierskich, przede wszystkim kompozytach ceramicznych, polimerowych i metalowych. Powszechnie wiadomym jest, że ważne makroskopowe własności jak sztywność i wytrzymałość są uwarunkowane procesami zachodzącymi na poziomie jednej lub wielu skal (nano-mikro-mezo-) poniżej poziomu makroskopowej obserwacji. Zrozumienie w jaki sposób procesy te wpływają na redukcję sztywności i wytrzymałości stanowi podstawę do analizy istniejących i projektowania udoskonalonych materiałów kompozytowych. Studia dotyczące komputerowego modelowania materiałów inżynierskich na poziomie poszczególnych skal lub przy jednoczesnym ich uwzględnieniu w analizie kompozytów są szczególnie ważne ze względu na dobrze zdefiniowaną strukturę początkową na poziomie mikro- lub mezoskali. Dlatego też komputerowe modelowanie zachowania się materiałów jest zagadnieniem bardzo ważnym z punktu widzenia naukowego i praktycznych zastosowań inżynierskich.

W XVI Międzynarodowych Warsztatach brało udział 50 naukowców, w tym 25 zagranicznych z 12 krajów. Gośćmi honorowymi wygłaszającymi referaty generalne byli światowej klasy naukowcy: **prof. Zdenek Bažant** (USA) „Statistical Mechanics of Failure Risk-a Challenge for Computer Simulation of Quasibrittle Structures At Different Scales” oraz **prof. Rene de Borst** (TU Delft, Holandia) „Numerical Methods for Evolving Discontinuities in Single and Multi-Phase Materials”. Wygłoszono około 50 referatów, które zostaną opublikowane w specjalnym wydaniu czasopisma z Listy Filadelfijskiej – Computational Materials Science, Elsevier (IF 1,494).

II Międzynarodowa Konferencja Architektura bez granic „Rola architektury sakralnej w kształtowaniu tradycji krajobrazu kulturowego”, 18-19.09.2006 r., Lublin

Organizatorzy: dr hab. inż. arch. Elżbieta Przesmycka, prof. PL, Katedra Architektury, Urbanistyki i Planowania Przestrzennego WIBiS, PL, Polska Akademia Nauk Oddział w Lublinie, Komisja Architektury, Urbanistyki i Studiów Krajobrazowych, Lubelskie Towarzystwo Naukowe, Lubelska Okręgowa Izba Architektów, Stowarzyszenie Architektów Polskich O/Lublin.

Celem konferencji było przedstawienie wyników badań nad architekturą sakralną w kontekście kształtowania tożsamości kulturowej dziedzictwa europejskiego w jego różnorodności. Przedstawiano stan zachowania, problemy utrzymania, konserwacji, zarządzania wielokulturowym dziedzictwem architektury sakralnej terenów obecnego pogranicza Unii Europejskiej.

Magdalena Rogalska

Wydział Zarządzania i Podstaw Techniki

ROZWÓJ KADRY NAUKOWEJ

Stopnie naukowe doktora uzyskali:

- **mgr inż. Katarzyna Czop** uzyskała stopień doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie zarządzanie. Obrona odbyła się 27 czerwca 2006 r. na Wydziale Informatyki i Zarządzania Politechniki Wrocławskiej. Tytuł pracy: *Planowanie i wdrażanie zmian organizacyjnych w przedsiębiorstwie*; promotor: dr hab. inż. Marek Brzeziński;
- **mgr inż. Agnieszka Leszczyńska** uzyskała stopień doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie zarządzanie. Obrona odbyła się 26 października 2006 r. na Wydziale Inżynierii Produkcji Politechniki Warszawskiej. Tytuł pracy: *Metoda wdrażania systemu zarządzania wiedzą w przedsiębiorstwie*; promotor: dr hab. inż. Marek Brzeziński;
- **mgr Renata Lis** uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie socjologia ze specjalnością socjologia mediów. Obrona odbyła się 11 października 2006 r. na Wydziale Filozofii i Socjologii UMCS w Lublinie. Tytuł pracy: *Wzory użytkowania Internetu przez studentów uczelni lubelskich*;
- **mgr inż. Korneliusz PYLAK** uzyskał stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauki o zarządzaniu. Obrona odbyła się 18 grudnia 2006 r. w Instytucie Organizacji i Zarządzania w Przemysle „ORGMAZ” w Warszawie. Tytuł pracy: *Model zarządzania słabo rozwiniętym regionem na przykładzie województwa lubelskiego*.

JeM

DYDAKTYKA

Specjaliści od odnawialnej energii

Senat Politechniki Lubelskiej w dniu 28 grudnia 2006 r. podjął uchwałę w sprawie utworzenia studiów I stopnia na kierunku *fizyka techniczna*.

Rozmowa z dr hab. inż. Janem M. Olchowikiem, prof. PL, Dyrektorem Instytutu Fizyki

- *Jak narodził się pomysł, aby utworzyć kierunek fizyka techniczna o specjalności konwersja energii?*

Pomysł powstał się już dawno, ale teraz dopiero pojawiły się sprzyjające okoliczności.

- *To znaczy?*

Lublin ma szansę stać się centrum nowoczesnych technologii, zwłaszcza w dziedzinie energetyki odnawialnej. Władze miasta planują utworzenie w Lublinie przemysłu związanego z odnawialnymi źródłami energii. Jest to konieczność wynikająca z uczestnictwa naszego kraju w Unii

Europejskiej. W tej chwili dyrektywa unijna mówi, że do 2012 r. każdy kraj członkowski UE zobowiązany jest wprowadzić do obiegu energetycznego co najmniej 12% tzw. zielonej energii, czyli z odnawialnych źródeł energii. W Polsce jest to zaledwie niespełna 4%. Jeżeli powstaną inwestycje związane z odnawialnymi źródłami energii, a są na to duże szanse, to będzie potrzebna wyspecjalizowana kadra. Nie ma w Lublinie uczelni, która kształciłaby inżynierów energetyków. My dysponujemy doświadczeniem i potencjałem dydaktycznym.

- *O jakich inwestycjach Pan myśli?*

W Lublinie ma powstać Polska Grupa Energetyczna. Centrala ma być wybudowana do końca 2008 r. Docelowo ma zatrudniać około 2 tys. osób. Koszt inwestycji to ponad 100 mln zł. Ponadto planowane jest powstanie pierwszej w Polsce fabryki modułów słonecznych, w której pracę znajdzie 350 osób, głównie absolwentów Politechniki Lubelskiej.

- *Jak długo trwały przygotowania do uruchomienia kierunku?*

W zasadzie pół roku. Spotykałem się z kolegami z innych uczelni (Politechniki Gdańskiej, Poznańskiej i Wrocławskiej), gdzie kierunek fizyka techniczna funkcjonuje. Bazując na ich doświadczeniach podszliśmy bardzo elastycznie do studentów I roku. Postanowiliśmy dać im szansę wyrównania poziomu edukacji z zakresu ogólnej wiedzy fizycznej. Pierwszy rok stanowi więc repetytorium wiadomości szkoły średniej. Wiadomo, że w szkołach średnich nauczanie fizyki przebiega na różnych poziomach.

- *Ile osób będzie mogło kształcić się na kierunku?*

Na początek planujemy przyjąć 60 osób na studia stacjonarne i niestacjonarne. Potem wszystko będzie zależało od liczby chętnych. Ostatnio odbyłem spotkanie z młodzieżą z Zespołu Szkół Elektronicznych w Lublinie. Duże zainteresowanie uczniów kierunkiem fizyka techniczna mile mnie zaskoczyło.

- *Jakie przedmioty pojawią się w trakcie studiów?*

Pierwsza grupa to treści podstawowe, a więc: chemia, matematyka, podstawy fizyki. W dalszej kolejności chcemy położyć nacisk na treści związane z energetyką odnawialną tzn. fotowoltaiką, fototerminą, geotermią, biopaliwami, biomasą, energią wodorową, ogniwami paliwowymi, hydroenergetyką, energetyką wiatrową itp. Zamierzamy przygotować takie kadry, które będą gotowe do podjęcia działalności inżynierskiej, do rozwiązywania złożonych, interdyscyplinarnych problemów w dziedzinie szeroko pojętej fizyki technicznej i techniki, z naciskiem na rozwiązania energetyki odnawialnej.

Rozmawiała

Iwona Czajkowska-Deneka

WYDARZENIA

Tytuł Visual Developer-Visual C# dla dr Tomasza Cieplaka

Kim są MVP? Microsoft Most Valuable Professionals to wyjątkowi specjaliści i pasjonaci, szeroko rozpoznawani oraz zauważani przez Microsoft z powodu dużej aktywności, celności spostrzeżeń i wypowiedzi, niekwestionowanej chęci dzielenia się swoim bogatym doświadczeniem technicznym z innymi oraz stałego wspierania społeczności gromadzących się wokół Microsoftu.

Reprezentując bardzo różnorodny zakres osobowości, cechą wspólną MVP jest imponująca wiedza i profesjonalizm z zakresu przynajmniej jednego lub więcej produktów bądź technologii Microsoftu. Łączy ich także pasja do dzielenia się swoją praktyką oraz propagowania rozwiązań uważanych przez nich za wartościowe i mogących wesprzeć działania innych użytkowników.

Wybrani specjaliści otrzymują tytuł MVP dzięki nominacji z rąk samych communities, pracowników działu wsparcia technicznego Microsoftu lub uczestników grup produktowych Microsoftu. Nominacji, które są wynikiem zauważenia ich szczególnego znaczenia w procesie interakcji pomiędzy klientami, partnerami, użytkownikami, pasjonatami, hobbystami i profesjonalistami związanymi na co dzień z technologiami Microsoftu.

Jerzy Lipski

Wieczór w Filharmonii

Ponad 250 studentów i pracowników naukowych naszej uczelni, w dniu 26 stycznia 2007 roku, wypełniło po brzegi salę koncertową Filharmonii Lubelskiej. Wysłuchali oni wspaniałych interpretacji fragmentów musicali Andrew Lloyd Webbera, kompozycje Imre Kálmána, Vittorio Montiego i innych. Któż bowiem nie słyszał o musicalach: *Jesus Christ Superstar*, *Evita* czy *Koty*? Między innymi te szlagiery zaprezentowała orkiestra Filharmonii Lubelskiej poprowadzona przez Piotra Wijatkowskiego. Na skrzypcach zagrał Artur Banaszkiewicz. Publiczność była zachwycona, długo nie dała zejść ze sceny najpierw skrzypkowi, potem dyrygentowi i orkiestrze. Na koniec koncertu wszyscy widzowie powstali z miejsc i zgotowali muzykom trwające niemal 10 minut „standing ovations”.

Była to druga wizyta naszej społeczności w Filharmonii. Pomysłodawczynią i organizatorką tego przedsięwzięcia była Pani profesor Ewa Bojar, Kierownik Katedry Ekonomii i Zarządzania Gospodarką. Efekty Jej działania przerosły najśmielsze oczekiwania. Wystarczy podać przykład studentów zaocznych, którzy mimo wielu egzaminów i zaliczeń, jakie mieli na drugi dzień, przyszli na koncert. Następnie, w kuluarach, deklarowali oni chęć udziału w kolejnych, najbliższych uctwach muzycznych. Pozostaje tylko przyłączyć się do wielu osobistości obecnych na koncercie karnawałowym i pogratulować Pani Profesor pomysłu, zdolności organizacyjnych oraz życzyć *Oby tak dalej!*

Jakub Bis

Projekt „Przedsiębiorstwo w erze społeczeństwa informacyjnego”

Projektem jest współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego,

a realizowany pod nadzorem Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich 2.3 schemat a. Czas trwania projektu: 01.10.2006 – 31.03.2008 r.

Głównym celem projektu jest poprawa konkurencyjności i zdolności adaptacyjnych przedsiębiorstw. Cel ten będzie osiągnięty poprzez doskonalenie umiejętności i kwalifikacji ich zasobów ludzkich oraz działania towarzyszące (tj. wzmacnianie współpracy z sektorem naukowo-badawczym oraz inicjowanie wśród firm skonsolidowanych działań). Dodatkowe cele projektu to modyfikacja programów kształcenia studentów PL zgodnie z potrzebami pracodawców oraz aktywizacja firm do zatrudniania osób niepełnosprawnych.

Projekt cechuje się innowacyjnością oraz ma charakter kompleksowy. Obejmuje pomoc w identyfikacji potrzeb szkoleniowych, szkolenia w urozmaiconych i nowoczesnych formach, doradztwo przy praktycznym wykorzystywaniu nabywanych kompetencji i w rozwiązywaniu problemów firm, podejmowanie inicjatyw lokalnych oraz opracowanie ekspertyz i systemu gromadzenia informacji na potrzeby szkolenia ustawicznego. Projekt zakłada realizację 1 kierunku studiów podyplomowych i 20 edycji kursów tematycznych. Ostateczni beneficjenci zdobędą kompleksową wiedzę i umiejętności z zakresu organizacji i zarządzania, wspierające rozwój społeczeństwa informacyjnego oraz rozwój w kierunku organizacji uczącej się.

W ramach projektu zostaną stworzone dwusemestralne studia podyplomowe na kierunku „Przedsiębiorstwo w erze społeczeństwa informacyjnego” oraz przeprowadzenie 24-godzinnych kursów m.in. z zakresu Profesjonalnych negocjacji w biznesie, Techniki komputerowych w zarządzaniu przedsięwzięciami, Strategii CRM, Logistyki w biznesie, Monitoringu finansowego zmian w przedsiębiorstwie oraz wiele innych, praktycznych i użytecznych tematów. Dodatkowo planowane jest nawiązanie trwałej współpracy z przedsiębiorstwami będącymi ostatecznymi beneficjentami projektu w zakresie doradztwa i rozwiązywania ich problemów. Tematyka studiów i kursów stanowi odpowiedź na zapotrzebowanie zgłaszane podczas wstępnych badań przez przedsiębiorstwa. Zajęcia zarówno na studiach, jak i na kursach zostaną przeprowadzone przez wykwalifikowanych wykładowców Politechniki Lubelskiej.

Umowa między Państwową Agencją Rozwoju Regionalnego a Politechniką Lubelską w sprawie tego projektu została zawarta 29.09.2006 r. na kwotę dofinansowania 483 657,73 zł. Studia podyplomowe będą odbywały się w 10 zjazdach od 03.03.2007 r., kursy natomiast w terminach przerwy międzysemestralnej, sesji letniej i zimowej oraz podczas wakacji letnich w terminach dogodnych dla kursantów.

Jerzy Lipski

Sprostowanie

W artykule dr Dariusza Chocyka pt. „Zespół Inżynierii Nowych Materiałów – nowa jednostka w Instytucie Fizyki PL” (*Biuletyn Informacyjny nr 2(16)2006*) zawarta została nieprawdziwa informacja dotycząca Laboratorium Fizyki Cienkich Warstw Zakładu Fizyki Doświadczalnej. Taka jednostka nigdy formalnie nie funkcjonowała w strukturze Instytutu Fizyki. Ponadto, mgr inż. Bogdan Kocot nie wchodzi w skład Zespołu Inżynierii Nowych Materiałów.

Jan Olchowik

Wydział Inżynierii Środowiska

ROZWÓJ KADRY NAUKOWEJ

W minionym roku przybyło nam kolejnych trzech doktorów:

- **mgr inż. Małgorzata Alina Iwanek** obroniła pracę doktorską pt. *Ocena wpływu anizotropii gruntów na dynamikę przepływu wody*; promotor: dr hab. inż. Janusz Ozonek, prof. PL; recenzenci: doc. dr hab. Stanisław Maciejewski, Instytut Budownictwa Wodnego PAN Gdańsk oraz prof. dr hab. inż. Wenanty Olszta Politechnika Lubelska;
- **mgr inż. Zbigniew Suchorab** obronił pracę doktorską pt. *Ocena strat ciepła i przepływu wody w przegrodach izolacyjnych*; promotor: dr hab. Henryk Sobczuk, prof. PL; recenzenci: dr hab. inż. Dariusz Gawda Politechnika Łódzka oraz prof. dr hab. inż. Janusz Jeżowiecki, Politechnika Wroclawska;
- **mgr inż. Marcin Widomski** obronił pracę doktorską pt. *Ocena wpływu zabezpieczeń przeciwozroyjnych na warunki wilgotnościowe w profilu glebowym*; promotor: dr hab. Henryk Sobczuk, prof. PL; recenzenci: prof. dr hab. Henryk Zaradny Instytut Budownictwa Wodnego PAN Gdańsk oraz prof. dr hab. inż. Wenanty Olszta, Politechnika Lubelska).

Anna Wysocka

INAUGURACJA ROKU AKADEMICKIEGO 2006/2007

W dniu 11.11.2007 roku odbyła się inauguracja roku akademickiego 2006/2007 na najmłodszym wydziale Politechniki Lubelskiej – Wydziale Inżynierii Środowiska. Najmłodszym, ponieważ powstał 28.12.2004 r. Już rok później 27.11.2005 r. wydział uzyskał prawa doktoryzowania w dziedzinie nauk technicznych, dyscyplina inżynieria środowiska, a kilka miesięcy później w ocenie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego został zakwalifikowany do najwyższej I kategorii w ocenie badań naukowych. Pozostałe wydziały inżynierii środowiska w Polsce uzyskały II kategorię. Wydział pod względem naukowym rozwija się zatem dobrze. Na wydziale studiuje 772 studentów studiów stacjonarnych i 248 niestacjonarnych. Studenci kształcą się w czterech specjalnościach na studiach magisterskich: Technologia Wody, Ścieków i Odpadów, Wodociągi i Kanalizacje, Ogrzewnictwo i Wentylacja i Inżynieria Ochrony Powierzchni Ziemi oraz w jednej specjalizacji na studiach inżynierskich: Urządzenia Sanitarne.

Inauguracja drugiego roku akademickiego wydziału miała równie uroczystą oprawę, jak pierwsza w październiku 2005 r. Zaszczyciło ją wielu gości – przede wszystkim z instytucji współpracujących z Politechniką i wydziałem, jednostek administracji państwowej oraz firm zatrudniających naszych absolwentów. Zgodnie z tradycją, inaugurację rozpoczęto od hymnu państwowego. Następnie, w swoim przemówieniu Dziekan wydziału prof. dr hab. Lucjan Pawłowski podkreślił osiągnięcia wydziału oraz możliwości kształcenia na poziomie europejskim. Dużą uwagę przywiązuje się na wydziale do umiędzynarodowienia kształcenia.

Jako nieliczni w Polsce prowadzimy jeden semestr zajęć w języku angielskim z udziałem studentów z innych krajów, a od roku 2007/2008 wprowadzamy specjalny program umożliwiający uzyskanie podwójnego dyplomu Politechniki Lubelskiej i Politechniki Brandenburskiej.

Ponieważ przy wymianie studentów niezbędna jest dobra znajomość języka angielskiego, wiele działań ma na celu stworzenia warunków do dobrego opanowania tego języka. W roku 2006 wydział uzyskał akredytację do przeprowadzania egzaminów z języka angielskiego umożliwiającego uzyskanie certyfikatu TOEFL, honorowanego na całym świecie. Pierwsze egzaminy już się odbyły. Przyjechali na nie m.in. studenci z Krakowa.

Wydział posiada także jedno z najnowocześniejszych laboratoriów analityczno-badawczych w Polsce, wyposażone w aparaturę dorównującą standardami najlepszym laboratorium w krajach Unii Europejskiej. Przy dobrej i owocnej współpracy z Wojewódzkim Inspektorem Ochrony Środowiska można wykonać najbardziej skomplikowane analizy zanieczyszczeń w środowisku.

Brak ofert dobrych miejsc pracy w kilku ostatnich latach powodował, że szereg absolwentów wyjeżdżało za granicę, głównie do Niemiec, Anglii, Irlandii i USA. O dobrym ich przygotowaniu może świadczyć to, że większość z nich podjęła pracę w zawodzie, a duża liczba podjęła studia doktoranckie w tych krajach. Rok 2005/2006 przyniósł jednak pewne zmiany i znaczący wzrost ofert pracy dla absolwentów inżynierii środowiska, co może zmniejszyć emigrację, przyczyniając się do aktywizacji gospodarczej naszego regionu.

Profesor Pawłowski w swoim przemówieniu zaproponował obecnym na sali przedstawicielom administracji państwowej i samorządowej oraz kierownikom firm specjalizujących się w różnych przedsięwzięciach z zakresu ochrony środowiska, utworzenie wspólnego forum, którego celem byłoby wzajemne wspomaganie się w aktywizacji przedsięwzięć pro-środowiskowych, w tym także zabieganie o środki unijne na wdrażanie nowych pro-środowiskowych technologii.

Podkreślił także znaczenie jakie ma zarówno dla absolwentów, jak i potencjalnych pracodawców, ukierunkowanie prac magisterskich na potrzeby przedsiębiorstw działających w regionie. Taką współpracę wydział od lat rozwija z Miejskim Przedsiębiorstwem Wodociągów i Kanalizacji.

Po przemówieniu dziekana wręczono nagrody i wyróżnienia pracownikom wydziału, dyplomy najlepszym absolwentom i przystąpiono do najważniejszej części – immatrykulacji studentów I roku. Uroczyste ślubowanie złożyło i odebrało indeksy 143 nowych studentów rozpoczynających studia stacjonarne. Następnie, zgodnie ze starą akademicką tradycją, przed odśpiewaniem „Gaudemus igitur”, wszyscy obecni wysłuchali wykładu inauguracyjnego. W tym roku wykład na temat *GIS w zarządzaniu systemami zaopatrzenia w wodę* wygłosił dr hab. inż. Marian Kwietniewski, prof. PL, Kierownik Zakładu Wodociągów i Kanalizacji.

Marzenna R. Dudzińska

KONFERENCJE, WARSZTATY

Międzynarodowy Workshop Sieci Tematycznej „Pathways of pollutants and mitigation strategies of their impact on the ecosystems”, 17-20.09.2006 r., Kazimierz Dolny

Był to już trzeci workshop organizowany przez sieć. Współorganizatorami workshopu byli: Komitet Inżynierii Środowiska PAN oraz Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska Politechniki Lubelskiej, z inicjatywy którego Sieć powstała w 2004 roku. Na spotkanie przybyli reprezentanci członków założycieli Sieci, kandydaci z kraju i zagranicy oraz zaproszeni goście. Celem workshopu była wymiana informacji i doświadczeń w zakresie powstawania, przemieszczania się w systemie powietrze-woda-gleba i zapobiegania migracji zanieczyszczeń ze składowisk odpadów stałych oraz osadów ściekowych.

W warsztatach wzięło udział 50 osób z 19 ośrodków krajowych i 7 zagranicznych. Obecni byli przedstawiciele: Akademii Rolniczej we Wrocławiu, Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy, Instytutu Chemii i Technologii Nuklearnej w Warszawie, Instytutu Ochrony Środowiska w Warszawie, Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, Politechniki Częstochowskiej, Politechniki Gdańskiej, Politechniki Lubelskiej, Politechniki Łódzkiej, Politechniki Rzeszowskiej, Politechniki Śląskiej, Politechniki Świętokrzyskiej, Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Uniwersytetu Opolskiego, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, i Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Swoją wiedzę i doświadczeniami w zakresie objętym dyskusją podzielili się przedstawiciele ośrodków zagranicznych z: Uniwersytetu w Aachen (Niemcy), Uniwersytetu w Brescia (Włochy), Uniwersytetu BOKU w Wiedniu (Austria), Politechniki Bygningstorvet (Dania), Uniwersytetu Nauk Przyrodniczych (Norwegia), Uniwersytetu w Strathclyde (Wielka Brytania) i Politechniki w Belgorodzie (Rosja).

W czasie 4 sesji tematycznych wygłoszono 12 referatów plenarnych, przedstawiono 32 postery w 2 sesjach posterowych. Prace zaprezentowane w czasie workshopu zostaną opublikowane przez wydawnictwo Taylor&Francis Group w formie monografii pt. „Management and pollutants emission from landfills and sludge”.

Celem workshopu było również poszerzenie działalności sieci poprzez przyłączenie nowych członków. W czasie trwania workshopu zorganizowano spotkanie członków i kandydatów Sieci, na którym przedstawiciele dwóch ośrodków kandydujących, czyli Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki Politechniki Śląskiej w Gliwicach oraz Wydziału Ekologii Przemysłowej Politechniki w Belgorodzie (Rosja) zaprezentowali swoje ośrodki.

Małgorzata Pawłowska

PUBLIKACJE

Na rynku ukazała się monografia *Environmental Engineering* wydana przez Taylor Francis Group, New York, Singapore 2007 (jest to wydawnictwo, które nadaje czasopismom Impact Factor). Monografia liczy 536 stron. Trzydzieści rozdziałów opracowali pracownicy Wydziału Inżynierii Środowiska PL, a redaktorami naczelnymi monografii są prof.

dr hab. Lucjan Pawłowski, dr hab. Marzenna Dudzińska, prof. PL i dr Artur Pawłowski.

Anna Wysocka

NAGRODY, AWANSE, WYRÓŻNIENIA

Na wniosek Rady Wydziału Inżynierii Środowiska, Rektor PL przyznał nagrody następującym pracownikom naukowo-dydaktycznym:

- dr hab. Henrykowi Sobczukowi, prof. PL – nagroda indywidualna II stopnia za osiągnięcia w działalności naukowej w roku akademickim 2005/2006;
- dr Małgorzacie Pawłowskiej – nagroda indywidualna II stopnia za osiągnięcia w działalności naukowej w roku akademickim 2005/2006;
- dr inż. Anecie Czechowskiej-Kosackiej – nagroda indywidualna II stopnia za osiągnięcia w działalności naukowej w roku akademickim 2005/2006;
- dr inż. Annie Wysockiej – nagroda indywidualna III stopnia za osiągnięcia w działalności naukowej w roku akademickim 2005/2006;
- dr inż. Martynie Wiśniewskiej – nagroda indywidualna III stopnia za osiągnięcia w działalności naukowej w roku akademickim 2005/2006;
- dr Marioli Chomczyńskiej – nagroda indywidualna III stopnia za osiągnięcia w działalności naukowej w roku akademickim 2005/2006.

Na wniosek Dziekana Wydziału Inżynierii Środowiska, Rektor PL przyznał również nagrody pracownikom inżynierjno-technicznym:

- mgr Marcie Kołodyńskiej – nagroda indywidualna I stopnia za szczególne osiągnięcia zawodowe w roku akademickim 2005/2006;
- pani Danucie Gebbing – nagroda indywidualna I stopnia za szczególne osiągnięcia zawodowe w roku akademickim 2005/2006;
- pani Grażynie Młodawskiej – nagroda indywidualna II stopnia za szczególne osiągnięcia zawodowe w roku akademickim 2005/2006;
- pani Dorocie Oraczewskiej – nagroda indywidualna III stopnia za szczególne osiągnięcia zawodowe w roku akademickim 2005/2006;
- pani Mariannie Lasocie – nagroda indywidualna III stopnia za szczególne osiągnięcia zawodowe w roku akademickim 2005/2006;
- panu Ireneuszowi Pawelczykowi – nagroda indywidualna III stopnia za szczególne osiągnięcia zawodowe w roku akademickim 2005/2006.

Wszystkim nagrodzonym gratuluję i życzę dalszych sukcesów.

Anna Wysocka

WYDARZENIA

Minister Środowiska Jan Szyszko przesłał na ręce prof. dr hab. Lucjana Pawłowskiego podziękowania za zaangażowanie w pracach *Państwowej Rady Ochrony Środowiska*. Prof. Pawłowski był członkiem rady w minionej, pięcioletniej kadencji. Prace *Państwowej Rady Ochrony Środowiska* dotyczyły m.in. konsultacji aktów prawnych dostosowujących polskie prawodawstwo do prawodawstwa unijnego. Rada stała się członkiem sieci doradztwa europejskiego w zakresie

ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju, uczestnicząc w międzynarodowym procesie wypracowywania stanowisk w sprawie najważniejszych regionalnych i globalnych konfliktów ekologicznych.

*

Nasi najlepsi absolwenci w roku akademickim 2005/2006:

I lokata – Magdalena Wróbel (obecnie asystent WIŚ),

II lokata – Izabela Czarnecka (studiuje II kierunek za granicą).

Tegoroczne absolwentki: Justyna Kurzak i Renata Orłowska, które pod kierunkiem dr M. Pawłowskiej prowadziły badania nad kompostowaniem odpadów zielonych z miasta Lublin, uzyskały na tyle interesujące wyniki, że nadawały się do opublikowania w postaci artykułu pt. „Evaluation of the possibility of green wastes composting Lublin case study” w międzynarodowym czasopiśmie *Taylor Francis Group*, New York, Singapore 2007.

Anna Wysocka

Życie studenckie

Kolejne inicjatywy Samorządu

Aby urozmaicić życie kulturalne studentów Samorząd Studencki PL stara się stworzyć możliwie najwięcej okazji ku temu, aby mogli oni oderwać się od szarej rzeczywistości i ciągłej nauki.

Rok akademicki rozpoczęliśmy tradycyjnie dyskoteką otrzęsinową. Po raz pierwszy impreza ta odbyła się poza

campusem naszej uczelni, a studentów gościły kluby D-sign i Sema4. Ze względu na ogromną liczbę przybyłych, przy klubie D-sign rozstawione zostały namioty wojskowe tak, aby każdy miał swobodne miejsce do zabawy. Wszystkich obecnych serdecznie przywitał Prorektor ds. studenckich prof. Andrzej Wac-Włodarczyk. Nie obyło się również bez zabawnych konkursów z drobnymi nagrodami, w których

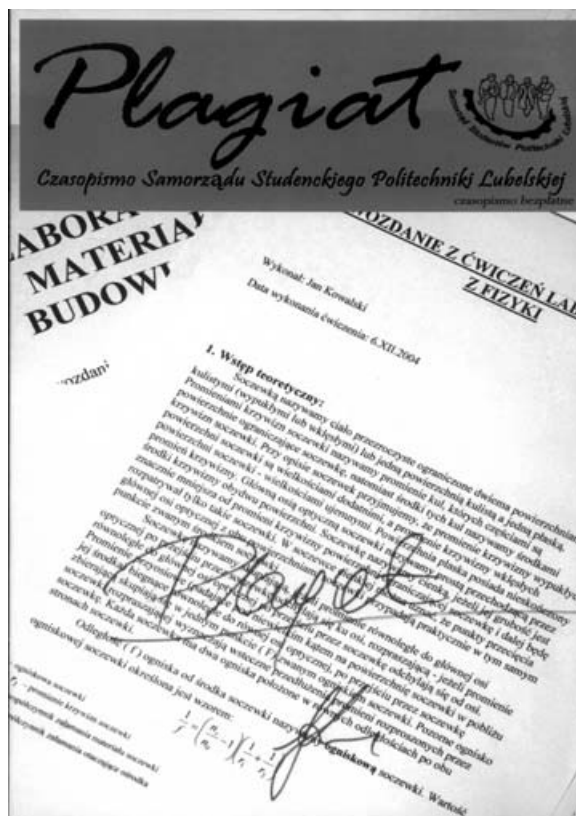
udział brali najmłodszy zacy. Po bezpiecznym przebiegu, dyskoteka zakończyła się nad ranem. Nie upłynął miesiąc, a taki sam klimat towarzyszył nam podczas zabawy andrzejkowej. Aby rozładować przedseesyjne napięcie, również w styczniu zorganizowaliśmy dyskotekę karnawałową, która także znalazła swoich amatorów.

Ponadto, Samorząd Studencki był inicjatorem wielu innych, ciekawych imprez kulturalnych. W grudniu 2006 r. wspólnie z innymi lubelskimi uczelniami zorganizowaliśmy Kabareton, z którego dochód przeznaczony został na cele charytatywne. W tym samym miesiącu, na Wydziale Mechanicznym, studenci naszej uczelni mogli wziąć udział w Koncercie Charytatywnym na rzecz walczącego z chorobą Konrada Kudzina. Podziwialiśmy wówczas występy „Gamzy”, iluminacje ogniem, pokazy walk Taekwon-do, a także zdjęcia SAF, które jak wiele innych rzeczy można było nabyć podczas aukcji.

Sukcesem dla nas było wydanie pierwszego numeru studenckiej gazetki „Plagiat”, która mamy nadzieję sprawiła przyjemność czytelnikom. Główną inicjatorką czasopisma jest obecna szefowa Komisji Kultury Dominika Szymoniuk. Początkowo „Plagiat” miał być reakcją wydawanej przed kilku laty „Bomby”. W końcu jednak zdecydowaliśmy, że spróbujemy własnych sił i zbudujemy wszystko od podstaw. Chcemy, aby gazetka ta poruszała tematy bliskie i ciekawe dla studenta. Obiecujemy, że postaramy się, aby

czasopismo to sprostało wymaganiom studentów zarówno pod względem merytorycznym jak i graficznym.

Do jednej z głównych funkcji Samorządu Studenckiego należy reprezentowanie interesu studentów na arenie ogólnopolskiej i to właśnie czynimy biorąc udział w spotkaniach

Forum Uczelni Technicznych oraz Parlamentu Studentów, którego członkiem jest od niedawna nasza studentka Ksenia Siadkowska. W październiku 2007 r. to my będziemy gospodarzami jednego z takich spotkań, dlatego już teraz musimy się przygotowywać do tego odpowiedzialnego zadania. Myślimy również o zorganizowaniu wielkiej imprezy kulturalnej jaką są Juwenalia. Wstępnie doszliśmy do porozumienia z innymi lubelskimi uczelniami dotyczącego rozpoczęcia Studenckich Dni Kultury poprzez wspólną Inaugurację, którą wspiera Prezydent Lublina Adam Wasilewski. Z tego faktu zadowoleni są przede wszystkim studenci, gdyż liczą na to, że terminy koncertów nie będą się pokrywać. Mamy nadzieję, że także w tym roku spełnimy oczekiwania naszych żaków oferując im szeroki wachlarz zabaw, pokazów, konkursów, turniejów i występów.

Choć wiele już za nami, a jeszcze więcej nas czeka, to w przyszłość nie patrzymy z obawą, bo przecież „Młodości! Ty nad poziomy wylatuj, a okiem słońca, ludzkości całe ogromy przeniknij z końca do końca”.

Agnieszka Tyczyńska

Taniec idzie do przodu

W listopadzie Lublin opanował teatr tańca... Międzynarodowe Spotkania Teatrów Tańca współorganizowane przez Politechnikę Lubelską świętowały jubileusz dziesięciolecia. Pomysłodawcą i od początku dyrektorem Festiwalu jest Hanna Strzemiecka, a jej współpracownikami artyści z Grupy Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej i Lubelskiego Teatru Tańca.

Jubileuszowe prezentacje zgromadziły profesjonalnych twórców teatru tańca z wszystkich kontynentów. Amerykę Północną reprezentował Paul Taylor Dance Company 2 oraz Joe Alter (USA), Amerykę Południową – Cie REA Danza (Argentyna), Australię – Chunky Move (Melbourne), Afrykę – laureaci prestiżowego konkursu African and Indian Ocean Choreographic Encounters – Compagnie Sybel Ballet Theatre (Tunezja), Azję – Attakkalari (Indie), Europę Zachodnią – Nanine Linning (Holandia), Sanna Kekäläinen (Finlandia), Compagne Stanisław Wiśniewski (Francja), Europę Wschodnią – Companie Reka Szabo (Węgry) oraz najbardziej interesujący polscy artyści. Wśród reprezentantów Polski znalazła się także Grupa Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej prezentując premierowy spektakl „Continue” w choreografii Anny Żak. Spektakle prezentowane

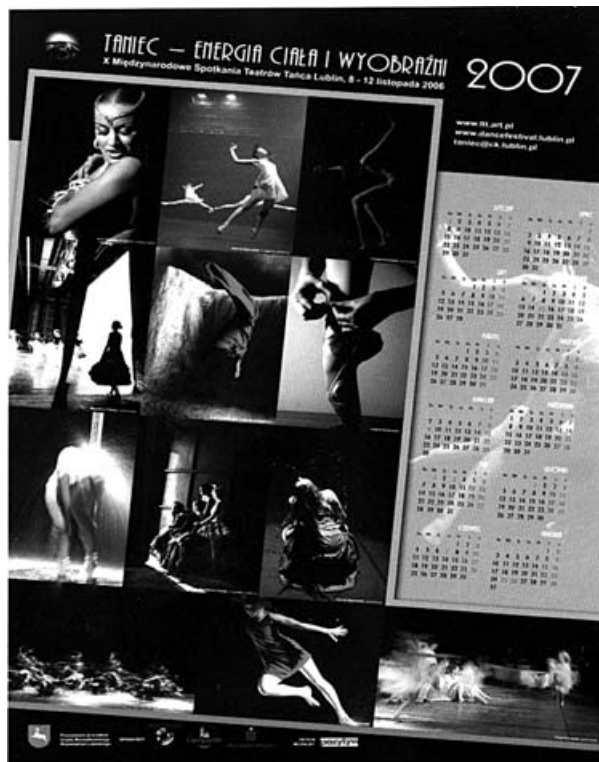
na trzech lubelskich scenach: Centrum Kongresowe Akademii Rolniczej, Akademickie Centrum Kultury UMCS „Chatka Żaka” oraz Centrum Kultury w Lublinie, przez pięć dni gromadziły komplety publiczności.

Swoistym preludem do festiwalu było wyjście na spotkanie z widzami na ulice miasta. Sceną dla spotkań z tańcem były place, lubelskie uczelnie, a nawet hipermarkety, w których odbywały się taneczne akcje performance.

Prezentacjom, jak co roku, towarzyszyły Ogólnopolskie Warsztaty Tańca Współczesnego prowadzone przez zagranicznych nauczycieli, czołowych tancerzy i choreografów z zaproszonych teatrów, skierowane do choreografów i tancerzy z całej Polski.

Przez 5 dni publiczność i uczestnicy festiwalu mieli okazję konfrontować różnorodne koncepcje artystyczne w myśl idei przełamywania barier kontynentalnych i kulturowych. Mieli także możliwość obserwować integrację różnorodnych sztuk: tańca, teatru, muzyki, fotografii, filmu, plakatu, sztuk audiowizualnych. W ramach festiwalu została zaprezentowana wystawa prac laureatów Ogólnopolskiego Konkursu Fotograficznego „Taniec – energia ciała i wyobraźni” wystawa plakatów, recenzji prasowych i folderów z ubiegłych dziewięciu edycji Spotkań oraz projekcje filmów poświęconych sztuce tańca – „Kino Tańca”.

Doskonale sprawdziła się idea wolontariatu. Studenci lubelskich uczelni nabywali doświadczenia podczas przygotowań i realizacji festiwalu, wykorzystując jednocześnie sposobność przebywania w otoczeniu znakomitych artystów z całego świata. Tancerze Grupy Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej także współpracowali jako wolontariusze przy organizacji Spotkań. Świat tańca działa jak magnes dla wielu wolontariuszy, którzy po festiwalu decydują się podjąć trud mozolnych ćwiczeń biorąc udział w zajęciach naszej Grupy Tańca Współczesnego PL.

Festiwal odbywał się pod honorowym patronatem: Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Marszałka Województwa Lubelskiego, Prezydenta Miasta Lublin. Po raz kolejny potwierdziła się rola festiwalu jako centrum artystyczno-edukacyjnego i ważnego ośrodka tańca współczesnego na mapie regionu, Polski, Europy, a także świata. Tym bardziej cieszy fakt, że ośrodek ten ma swoje źródło w studenckim ruchu artystycznym reprezentowanym przez Grupę Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej

Twórcom i realizatorom X Międzynarodowych Spotkań Teatrów Tańca w dniu otwarcia zostały wręczone listy gratulacyjne od Marszałka Województwa Lubelskiego oraz Medale Prezydenta Miasta Lublin.

*

Po zakończeniu X Międzynarodowych Spotkań Teatrów Tańca prasa pisała:

Tegoroczny festiwal stał się niezwykłą podróżą poprzez świat tańca, jego historię, style, ale także kultury pięciu kontynentów. Na otwarcie wystąpiła legendarna grupa Paula Taylora, jednego z największych na świecie twórców współczesnego teatru tańca, spadkobiercy Marthy Graham, prezentując rekonstrukcję spektakli. Na zakończenie zaś mogliśmy zobaczyć pokaz australijskiej grupy Chunky Move z wykorzystaniem najnowszych technik multimedialnych, światła i laserów. Tak więc tradycja i współczesność stworzyły charakterystyczne ramy tegorocznego festiwalu. Ramy, pomiędzy którymi znalazły się spektakle koncepcyjne i eksperymentalne, inspirowane malarstwem, literaturą i kulturami narodowymi, czerpiące z różnych stylów, technik i estetyk. Bez wątpienia każdy z nich zasługuje na oddzielne omówienie.

Gabriela Żuk, Gazeta Wyborcza

Lubelskie Międzynarodowe Spotkania Teatrów Tańca dobiegły końca. Dla pasjonatów teatru tańca była to dość pokrzepiająca impreza (...) Dużym sukcesem organizatorów było zgromadzenie najciekawszych polskich produkcji. (...) Udało się stworzyć coś w rodzaju polskiej tanecznej platformy. Obraz jej pobudza do refleksji nad stanem tańca współczesnego w Polsce. Nareszcie można z czystym sumieniem powiedzieć, że polski taniec współczesny zdobył własną tożsamość. Powstają coraz ciekawsze formy i spektakle. Nareszcie wyszliśmy z epoki zachwyty (tylko!) nad nową techniką. Spektakle mają coraz bardziej autorski charakter. Nie powtarzają się te same figury, układy. Zamazały się też ślady, kto u jakiego mistrza terminował. Jest twórcze działanie.

www.nowytaniec.pl

Już wiadomo bez dwóch zdań – Międzynarodowe Spotkania Teatrów Tańca w Lublinie to festiwal, którym możemy się szczycić w całym świecie (...) W roku swego jubileuszu MSTT przystąpiły do wielkiej ofensywy i wygrały.

Andrzej Molik, Kurier Lubelski

Różnorodność – to słowo najlepiej oddaje charakter Spotkań od samego ich początku i nie dziwi, że tak też było podczas tegorocznej, jubileuszowej odsłony lubelskiego festiwalu. Spotkały się rozmaite tradycje, style i szkoły, a nawet różne kultury. Można rzec, iż program imprezy został rozpięty

między klasyką tańca współczesnego a jego już nawet nie teraźniejszością, lecz wręcz przyszłością. (...)

Znakiem firmowym Spotkań jest to, że występujący na nich artyści nie cofają się przed zaskakiwaniem, a nierzadko wręcz prowokowaniem widowni (...)

Powiem wprost: X MSTT to jedno z najważniejszych i najciekawszych wydarzeń artystycznych roku. Szkoda, że na następną odsłonę trzeba czekać aż 12 miesięcy.

Andrzej Z. Kowalczyk, Exstra Wschód

*

W ferworze przygotowań do organizacji międzynarodowego festiwalu i premierowego spektaklu, Grupa Tańca Współczesnego PL znalazła czas na prezentację znanego już spektaklu „Piejo, dziobio, gdaczo” na Międzynarodowej Konferencji Tańca Współczesnego w Bytomiu, a w Olsztynie na jubileuszowym V Studenckim Ogólnopolskim Festiwalu Teatralnym Theatrum Orbis Terrarum za ten sam spektakl została nagrodzona wyróżnieniem za perfekcyjne środki wyrazu i humor w spektaklu. A tuż po naszym jubileuszowym festiwalu, spektakl GTW PL został zaprezentowany na Studenckim Festiwalu Kontestacje w Lublinie.

Zapraszamy za rok na XI Międzynarodowe Spotkania Teatrów Tańca!

PS. A gdyby się dłużyło... to zapraszamy do oglądania spektakli teatru tańca oraz do wspólnego z nami ćwiczenia i przygotowywania repertuaru na kolejne festiwale.

Anna Żak

Koncert świąteczny

Dnia 18 grudnia 2006 roku aula im. Stanisława Podkowy na Wydziale Mechanicznym zapełniła się po brzegi. Sprawcą całego zamieszania była Formacja Tańca Towarzyskiego Politechniki Lubelskiej „GAMZA”, która zorganizowała świąteczny koncert dedykowany pracownikom i studentom Politechniki Lubelskiej oraz swoim sympatykom i przyjaciołom. Patronat nad tym niecodziennym wydarzeniem objął Prorektor ds. studenckich prof. Andrzej Wac-Włodarczyk.

Aula zmieniła swój wystrój za sprawą świątecznej scenografii przygotowanej przez byłą tancerkę „GAMZY”. Sceptycy twierdzą, że w tej sali pokazy nie mają wyrazu. Panująca atmosfera udowodniła, że przy odrobinie chęci i oczywiście zaangażowania studentów może być inaczej. Z wielką dostojnością wkraczali na „scenę” tancerze w kolejnych choreografiach tańców standardowych, do znanych światowych szlagierów muzyki świątecznej. Widzowie

wielokrotnie podczas każdego tańca dawali wyrazy podziwu dla kunsztu tanecznego studentów I i II reprezentacji oraz grupy średniozaawansowanej. Brawami nagradzali każdą pozę, przejście czy figurę taneczną. Gorące rytmy latynoamerykańskie wprawiły w ruch zarówno pióra i cekiny, jak również zgromadzoną publiczność. Cały koncert trwał blisko 1,5 godziny, a finałowa odsłona dostarczyła niezapomnianych wrażeń tancerzom i publiczności. Zdradziła również logistykę pokazu, która zawarła się w następujących liczbach: 52 tancerki i tancerzy, 33 osoby w scenicznych premierach, 14 choreografii (7 premierowych), 16 i pół roku pracy kierownika artystycznego i choreografa.

Zakończenie roku Formacja „GAMZA” uświetniła swoimi spektakularnymi pokazami bale sylwestrowe w Grand Hotelu „Lublinianka” oraz Restauracji „Pałacowa” w Wierchowiskach. Rytmy MOULIN ROUGE oraz CHICAGO okazały się strzałem w dziesiątkę nadchodzącego 2007 roku.

Piotr Robert Mochol

O miłości w klubie jazzowym

Przed pięciu laty Rektor Politechniki Lubelskiej prof. Józef Kuczmaszewski osobiście zaprosił zespoły artystyczne do zorganizowania corocznych koncertów karnawałowych. Intencją Pana Rektora było zorganizowanie spotkania szeroko rozumianego środowiska Politechniki, a więc członków Senatu uczelni, nauczycieli akademickich, pracowników administracji i oczywiście studentów. Okazją miały być koncerty zespołów artystycznych PL.

Formacje istniejące przy naszej uczelni to różnorodna oferta: Zespół Pieśni i Tańca, Formacja Tańca Towarzyskiego „Gamza”, Grupa Tańca Współczesnego, zespoły muzyczne, Chór Akademicki. Każdy z zespołów prowadzi ożywioną działalność artystyczną i przy okazji koncertów karnawałowych prezentuje jej fragment.

Tym razem instruktorzy zaryzykowali podjęcie trudnej próby połączenia w jedną całość tej, pozornie niedającej się połączyć, materii.

Za temat przewodni wybraliśmy „miłość”, ponieważ dotyczy wszystkich, a bywa bardzo różna.

Jak miłość to poezja, jak poezja to jazz. Akcja rozgrywała się w klubie jazzowym, gdzie „przypadkowi” goście opowiadali o swoich emocjach, które wyrażali w postaci śpiewu, tańca, gry.

Pomysł scenariusza zrodził się podczas zebrania instruktorów, a realizacją reżyserską zajęła się Hanna Strzemiecka. To ona wykreowała „magiczne styki”, czyli połączenia między formacjami.

W roli głównej wystąpił zaproszony do współpracy, znakomity lubelski pianista i bard Piotr Selim, który grą na fortepianie towarzyszył wszystkim zespołom, prowadząc słuchaczy z opowieści w opowieść.

Chór Akademicki wykonał dwie kompozycje Piotra Selima „W rytmie bolera” i „Ku słońcom” do słów H. Lewandowskiej. Wokaliści zaprezentowali nowe oblicze, tym razem w piosence autorskiej, wymagającej elementów gry aktorskiej i ruchu scenicznego. Poezję śpiewali także: Dariusz Kwiatkowski, student PL, który prezentował własne kompozycje i Monika Krajewska, wokalistka chóru.

Grupa Tańca Współczesnego, przygotowana przez Annę Żak, zaprezentowała poza własnym programem, także improwizowane etiudy ruchowe towarzyszące prezentacjom innych zespołów.

Trudną rolę wspomnień pianisty pełnił Zespół Pieśni i Tańca, przygotowany przez Hannę Aleksandrowicz. Ich opowieść zawierała elementy liryzmu, ale i humoru obecne w muzyce ludowej.

Całość przeplatał taniec Formacji Tańca Towarzyskiego „Gamza”, prowadzonej przez Piotra Mochola. Występ jak zwykle barwny, pełen temperamentu, gracji i uroku.

O miłości śpiewał także solista zespołu muzycznego Grzegorz Janczak. Instruktorem zespołu jest Zbigniew Zastawny.

Spektakl stanowił przegląd różnorodności programów artystycznych zespołów PL, ale myślę, że tym razem udało się, dzięki reżyserii, połączyć występy jedną myślą.

Każdy koncert to „rozmowa” wykonawców i publiczności. Tak naprawdę autorami sukcesu są zawsze te dwie strony. Każda emocja musi zostać odebrana. Podczas koncertu wykonawcy czuli nieustanne oczekiwanie ze strony publiczności, jakby emocjonalne i intelektualne wyzwanie. Publiczność nie tylko odbierała, ale współtworzyła ten spektakl. To największa radość dla artystów i za to bardzo, w ich imieniu, dziękuję.

Elżbieta Krzemińska

Alternatywa dla bojerów

Koncepcja stworzenia alternatywnego ślizgu zrodziła się zimą na przełomie 2004 i 2005 roku w żaglowni nad Zalewem Zembrzyckim. Pomysł powstał podczas jednego z zimowych weekendów w Yacht Clubie Politechniki Lubel-

skiej. W tych dniach ślizgaliśmy się po pięknie zamrożonym akwenie na bojerach klasy DN. Jeden z nas podsunął pomysł, aby poślizgać się na „czymś innym”. Bardzo szybko powstał *IceBoard* wykonany przez Przemka Szczeciń. Ślizg, oprócz deski i pędnika, posiada dodatkowo płozy. Pozazdrościłem koledze tego „cudeńka” i postanowiłem poszukać planów jakiegoś ślizgu wykorzystującego żagiel, maszt i bom właśnie od *windsurfingu*. Okazało się, że istnieje cudowna maszyna wykorzystująca klasyczny *windsurfingowy* pędnik i są do niej kompletne plany techniczne wraz z opisem w jaki sposób wybudować to cudo tzn. *Iceflayera*.

Niestety nie miałem wystarczająco dużo czasu i zapłału do stworzenia *Iceflayra* w 2005 roku więc termin wykonania został przesunięty na 2006 rok. „Stępka” została położona wczesnym latem w 2006 roku. W trakcie budowy nowego statku okazało się, że udostępnione plany są niekompletne

i z wieloma błędami. Miałem drobne problemy z dopasowaniem poszczególnych elementów, ale na szczęście wykonane przeróbki pozwoliły na idealne połączenie poszczególnych części.

Bardzo chcę podziękować mojemu teściowi, który pomógł mi w prawdziwej męskiej robocie. Do budowy *Iceflayera* wykorzystałem sklejkę wodoodporną 20 mm oraz 10 mm. Została ona połączona za pomocą kleju poliuretanowego firmy Artelit. Mam dobrą radę dla wszystkich planujących używanie tego kleju – zakładajcie rękawiczki.

Obecnie prace przy *Iceflayerze* są na wykończeniu. Montuję ostatnie elementy i poprawiam szczegóły. Jedyne mankament całego przedsięwzięcia to brak zimy. Ja i moi koledzy z Yacht Clubu nie możemy doczekać się aż zamrznie nasz Zalew Zembrzycki na tyle, abyśmy mogli przetestować naszego bolidu i odbyć pierwsze ślizgi. Adrenalina rośnie, bowiem jesteśmy bardzo ciekawi czy uda nam się przekroczyć barierę 80 km/h.

Do zobaczenia na lodzie.

Marcin Godlewski

10 lat minęło, czyli o tym co było i co będzie

W ubiegłym roku minęło dziesięciolecie nieprzerwanej działalności Yacht Clubu Politechniki Lubelskiej – 3.06.1996 r. klub został zarejestrowany jako Stowarzyszenie. Od tego czasu działa formalnie, kontynuując propagowanie żeglarstwa na uczelni, zapoczątkowane jeszcze w latach siedemdziesiątych przez działającą wówczas Sekcję Żeglarską.

Początki nie były łatwe, wszystko organizowane było praktycznie od zera. Pierwszą sprawą było pozyskanie pomieszczenia na siedzibę klubu. Udało się znaleźć je w budynku Wydziału Mechanicznego i do dziś jest to miejsce czwartkowych spotkań żeglarzy z Politechniki. Dalsze działania skupiały się na kompletowaniu i remoncie sprzętu. Wkrótce zorganizowaliśmy także pierwszy kurs żeglarski. W szkoleniu wzięło udział 9 osób, pływanie odbywało się częściowo na pożyczonym sprzęcie, tym bardziej warto odnotować, że wszyscy zdali egzamin i otrzymali patenty żeglarskie. Od tamtego czasu co roku powiększa się liczba

adeptów żeglarstwa, którzy swoją przygodę z żaglami rozpoczęli w YCPL.

Zeszły sezon obfitował w liczne szkolenia m.in. kursy żeglowania na ślizgach lodowych, kursy na patenty żeglarsza i sternika jachtowego oraz kursy motorowodne. Łącznie w szkoleniach różnego rodzaju uczestniczyło około 100 osób. Praktycznie całość kursów prowadzą członkowie klubu, bowiem w ciągu 10 lat naszej działalności kilkanaście osób uzyskało uprawnienia instruktorów żeglarstwa.

Nowi żeglarze weryfikują zdobyte na kursie umiejętności uczestnicząc w rozmaitych rejsach. W ubiegłym roku zorganizowaliśmy kilkanaście rejsów mazurskich oraz wiele wypraw morskich. Członkowie naszego klubu odwiedzili liczne zakątki Europy: począwszy od rejsów po Bałtyku, przez porty Morza Północnego, a skończywszy na *Operacji Żagiel* odbywającej się na Ocenie Atlantyckim. W pierwszym półroczu zeszłego roku odbył się klubowy rejs na słynnym polskim żaglowcu STS „Pogoria” po Morzu Liguryjskim i Tyreńskim. W trakcie rejsu odwiedziliśmy m.in. wyspy Sardynię i Korsykę oraz porty Genuę, Niceę i Monte Carlo. Wielu wrażeń i emocji dostarczała załodze praca na rejach, z których najwyższe wznosiły się ponad 30 metrów ponad pokład. Żeglarze, stojąc na linie podwieszanej do rei, zwijali żagle znajdując się nad wodą na wysokości porównywalnej z 10 piętrem.

Nie zabrakło też tradycyjnie już organizowanych od 8 lat rejsów po wodach chorwackich. W portach Adriatyku nasi skiperzy są stałymi bywalcami – w sumie jachty prowadziło ponad 20 skiperów z naszego klubu, niektórzy mają na swoim koncie nawet po kilkanaście rejsów na tym akwencie, nie wspomnę o ilości uczestników samych rejsów. Polskie firmy czarterowe chętnie zatrudniają skiperów z Politechniki Lubelskiej ze względu na wysoki poziom wyszkolenia żeglarskiego. Dla wielu jest to możliwość łączenia pasji z wakacyjną pracą.

W zeszłym roku niektórzy z nas zwiedzili również malownicze wyspy greckie pływając po Morzu Egejskim.

Każdy rok działalności dodaje do kalendarza wydarzeń klubowych nowe imprezy. Wiele z nich odbywa się cyklicznie np. oficjalnemu rozpoczęciu sezonu żeglarskiego towarzyszą Regaty o Puchar JM Rektora PL. O imprezie tej można już mówić w kategoriach tradycji klubowej.

Podczas ostatnich studenckich Juwenaliów YCPL organizował regaty, w których brało udział blisko 10 załóg. Nasza reprezentacja zajęła czołowe miejsca. Rywalizacja sportowa odbywała się także w wielu innych regatach organizowanych przez lubelskie kluby. W zawodach tych plasowaliśmy się na wysokich pozycjach. Wart odnotowania jest start załóg klubowych w Mistrzostwach Polski Szkół Wyższych w Żeglarstwie. Impreza ta odbywa się co dwa lata. Mamy nadzieję, że tegoroczny start dostarczy wielu emocji, na pewno walczyć będziemy o jak najlepszy wynik. Reprezentacja uczelni wraz ze Studium Wychowania Fizycznego i Sportu rozpoczęła już pierwsze przygotowania do zawodów.

Oprócz żeglowania, członkowie Yacht Clubu intensywnie pracują przy sprzęcie – samodzielnie wykonujemy wszelkie prace szkutnicze, naprawiamy i konserwujemy posiadany sprzęt motorowodny, budujemy ślizgi lodowe (Ice Boardy, Ice Flyery).

W ciągu roku członkowie klubu spotkają się na spotkaniach zarówno poświęconym zakończonym rejsom, podczas których oglądamy zdjęcia i dzielimy się wspomnieniami, jak i związanych z planowaniem następnych wypraw. Spotkaniom często towarzyszy muzyka szantowa.

Nadchodzący sezon stawia przed nami nowe wyzwania. Zaplanowaliśmy szereg imprez, których organizacja już dziś jest na zaawansowanym etapie. Szczególnie warto wspomnieć o przygotowanym projekcie realizowanym w ramach Programu Młodzież, do którego zaprosiliśmy m.in. młodzież z jednego z lubelskich domów dziecka. Finałem tego działania będzie udział uczestników projektu, w tym członków Yacht Clubu, w prestiżowym spotkaniu żeglarzy z całego świata w finale *Operacji Żagiel 2007*, który odbędzie się w Szczecinie.

W tym roku nie zabraknie też wielu rejsów. Największe wyzwanie to planowany rejs morski z Bergen w Norwegii na Szetlandy i Orkady przez Kanał Kaledoński oraz słynne szkockie jezioro Loch Ness. Następnie odwiedzimy Dublin, Belfast, Liverpool oraz porty południowej Anglii i północnej Francji. Wyprawa zakończy się w Amsterdamie, całość to prawie miesiąc czasu spędzonego na jachcie.

Ponadto, planujemy rejsy na ciepłych akwenach, czyli po Adriatyku i Morzu Egejskim – zaczynamy już w długi majowy weekend.

Nie zabraknie również rejsów mazurskich, wyjazdów na imprezy żeglarskie, regaty, targi, czy koncerty szantowe.

Działania osób skupionych wokół Yacht Clubu Politechniki Lubelskiej wynikają z pasji do uprawiania żeglarstwa. Minione dziesięć lat to dla klubu czas intensywnego rozwoju. Analizując zarówno dotychczasowe osiągnięcia, jak i najbliższe liczne plany klubowe można wysnuć wniosek, że działalność YCPL znacząco przyczynia się do rozwoju lubelskiego żeglarstwa oraz promocji naszej uczelni.

Więcej o naszych planach i imprezach można przeczytać oraz obejrzeć na stronie klubowej www.ycpl.pl.

Z żeglarskim pozdrowieniem!

Wojciech Wójtowicz, Robert Buryła

Mamy drużynę ligową

W sezonie 2005/2006 Politechnika Lubelska zgłosiła sekcję piłki siatkowej mężczyzn do rozgrywek Polskiej Ligi Siatkówki. Zespół prowadzony przez Stanisława Kozłowskiego odgrywał czołową rolę w lidze okręgowej „B” i w rezultacie uzyskał awans do III ligi.

Sezon 2006/2007 rozpoczęliśmy już we wrześniu z nowym trenerem Norbertem Kołodziejczykiem. Wyższa liga, większe wymagania, dużo wyjazdów, treningów to wszystko spowodowało nowy podział pracy. Dotychczasowy trener Stanisław

Kozłowski zajął się sprawami organizacyjnymi. Udało się nam powiększyć drużynę o zawodników z I roku, stworzyć lepszą bazę treningową, pozyskać operatora filmowego. Rosną umiejętności zespołu, co widać po wynikach gry.

Musimy stworzyć własną stronę internetową, zwiększyć reklamę, pozyskać sponsora strategicznego i w następnym sezonie awansować do II ligi.

Skład drużyny AZS PL: Sebastian Lemieszek (kapitan), Tomasz Lemieszek (libero), Radosław Luszawski (rozgrywający), Dariusz Chojnacki, Łukasz Raczek, Kamil Kołodyński, Piotr Topyła, Łukasz Piskorz, Michał Królik, Tomasz Kociuba, Mateusz Orłowski, Piotr Nowak, Damian Iwan, Piotr Krysa.

Dziękując władzom uczelni, mgr Grzegorzowi Stefanowskiemu, Kierownikowi SWFiS oraz Jerzemu Urbanowi za wsparcie finansowe, liczymy na dalszą współpracę.

Stanisław Kozłowski

Dobra passa trwa

W bieżącym roku, drugi raz z rzędu, futsalowa (halowa) drużyna piłki nożnej AZS PL zakwalifikowała się do finałów Mistrzostw Polski Szkół Wyższych. W roku akademickim 2005/2006 został zmieniony system rozgrywek

w naszej dyscyplinie. Dawniej, na przemian odbywały się Mistrzostwa Polski Politechnik w piłce 11-osobowej na dworze i w futsalu. Mistrzostwa rozgrywano w poszczególnych typach uczelni np. politechnik, uniwersytetów etc. W 2006 roku wprowadzono system, w którym o Mistrzostwo Polski walczą wszystkie typy uczelni. W pierwszym etapie rozgrywane są ligi międzyuczelniane, które wyłaniają dwie lub trzy

drużyny awansujące do półfinałów. Rozgrywki prowadzone są strefowo, a nasza strefa to województwa: lubelskie, świętokrzyskie, małopolskie i podkarpackie. W ubiegłym roku zostaliśmy Akademickim Wice-Mistrzem Lublina, przegrywając koronę mistrza z WSPiA. Na półfinały do Krakowa, oprócz nas i WSPiA, pojechała również drużyna z UMCS. Wszystkie lubelskie uczelnie zakwalifikowały się do finałów (16 najlepszych drużyn w Polsce), które odbyły się w marcu 2006 roku we Wrocławiu. Jechaliśmy na zawody pełni obaw, gdyż po raz pierwszy znaleźliśmy się w tak zacnym i mocnym gronie. Podświadomie rywalizowaliśmy tu z naszymi lubelskimi kolegami, przy okazji szczerze im kibicując. Nasze obawy okazały się płonne, a ciężka i systematyczna praca na treningach zaowocowały VI miejscem w klasyfikacji generalnej i I wśród politechniki i szkół technicznych. Walkę o najwyższe laury przegraliśmy w rzutach karnych z Uniwersytetem Szczecińskim. UMCS zajął 13, a WSPiA 16 (ostatnie) miejsce.

Oto skład naszej drużyny:

Piotr Gnaś, Michał Urbański, Michał Marzec, Wojciech Boniaszczyk, Leszek Gemborys, Michał Zgierski, Marek Lenartowicz, Paweł Czuba, Grzegorz Szymanek, Przemysław Kowalczyk, Miłosz Miśkiewicz, Marek Galiński, Łukasz Rak, Maciej Jezior, Michał Zyśko, Marcin Saja (absolwent – II trener), mgr Bożydar Spólnicki (trener).

Rok 2007 przynosi nam kontynuację dobrej passy. 14 stycznia zostaliśmy akademickim Mistrzem Lublina. Przez 12 miesięcy będziemy zasiadać na tronie mistrza. II miejsce, premiowane wyjazdem na półfinały do Krakowa, zajęła Akademia Rolnicza. 19 i 20 stycznia reprezentowaliśmy Politechnikę Lubelską, walcząc z powodzeniem o miejsce w finale, który zostanie rozegrany we Wrocławiu. Kraków okazał się dla nas szczęśliwy, wygraliśmy swoją grupę i awansowaliśmy do finału. Nasi koledzy z AR nie zdołali awansować i we Wrocławiu sami będziemy bronić honoru Lublina.

Obok jeden z artykułów jakie ukazały się w prasie lubelskiej:

Nasza drużyna od wielu lat uczestniczy w rozgrywkach Lubelskiej Ligi TKKF. Rozpoczyliśmy wiele lat temu od najniższych lig. Od kilku lat jesteśmy w ekstraklasie, stanowiącej elitę wśród piłkarzy nożnych Lublina. W chwili, gdy piszę te słowa, zajmujemy I miejsce w tabeli. Do końca rozgrywek pozostały cztery mecze. Możemy obiecać, że będziemy walczyć do końca o tytuł Mistrza Lublina i może uda nam się zdobyć drugą koronę. Apetyt zawsze rośnie w miarę jedzenia. Dzięki przychylności władz uczelni jeździmy na zawody, wybieramy się do Wrocławia na Finał Mistrzostw Szkół Wyższych. Już jeste-

HALOWA PIŁKA NOŻNA Mistrzostwa Polski szkół wyższych

Politechnika Lubelska w finale!

Zwyciężyli w województwie lubelskim, wygrali również w półfinale. Zespół Politechniki Lubelskiej okazał się najlepszy w swojej strefie i w nagrodę pojedzie walczyć w finale. Mniej szczęścia miała Akademia Rolnicza, którą z drugiego miejsca, też premiowanego awansem, zepchnęła Wszechnica Świętokrzyska, dzięki zwycięstwu w bezpośrednim meczu.

W Krakowie spotkało się dziesięć ekip, podzielonych na dwie stawki. W grupie A znalazły się: Politechnika Lubelska, Uniwersytet Rzeszowski, Akademia Ekonomiczna Kraków, PWSZ Nowy Sącz, Politechnika Rzeszowska, a w grupie B: AGH Kraków, Akademia Świętokrzyska, PWSZ Jarosław, Akademia Rolnicza Lublin, Wszechnica Świętokrzyska. PL pokonała PR 8:4 i w takim samym stosunku AE, przegrała 4:5 z UR oraz rozgromiła PWSZ 8:1. Dziewięć zdobytych punktów zapewniło podopiecz-

nym Bożydara Spólnickiego pierwszą lokatę. PL zagrała w składzie: Michał Urbański, Piotr Gnaś, Michał Marzec, Marek Lenartowicz, Michał Zgierski, Lech Gemborys, Miłosz Miśkiewicz, Łukasz Rak, Paweł Czuba, Wojciech Boniaszczyk, Przemysław Kowalczyk, Michał Zysko, Marek Galiński, Maciej Jezior.

– Przed rokiem też zapewniliśmy sobie awans, więc do Krakowa pojechaliśmy w roli faworyta – mówi **Bożydar Spólnicki**, trener piłkarzy PL. – Na naszą korzyść przemawiał także wysoki poziom mistrzostw województwa lubelskiego. Jediną porażkę ponieśliśmy w drugim dniu zawodów, kiedy wszystkie ekipy przechodzą kryzys. Ale później już pewnie rozprawiliśmy się z Nowym Sączem. To pozwoliło nam wygrać grupę i znaleźć się w gronie szesnastu najlepszych ekip w Polsce. Finał odbędzie się na początku marca we Wrocławiu. W poprzednich mistrz-

stwach zajęliśmy szóste miejsce, ale apetyt rośnie w miarę jedzenia.

Apetyt na wyjazd miał również Marek Wawer, opiekun ekipy Akademii Rolniczej. Jednak jego drużynie zabrakło bardzo niewiele. O wszystkim zdecydowała przegrana 2:6 z Wszechnicą Świętokrzyską. Ponadto AR zremisowała 5:5 z PWSZ Jarosław oraz zwyciężyła 4:0 AS i 3:1 AGH. – Zajęliśmy trzecią pozycję, najgorszą z możliwych – twierdzi **Marek Wawer**.

– Z PWSZ prowadziliśmy już 4:1, by... remis uratować 15 sekund przed końcem. W następnym meczu skutecznie kontrolowaliśmy AŚ, ale już z WŚ zaprezentowaliśmy radosny futbol, który zemścił się na nas srodze. Wygrana z AGH, odniesiona przy wspaniałym dopingu kolegów z Politechniki Lubelskiej, zdała się na nic...

Do finału, oprócz PL, weszły zespoły PR, WGH i WŚ. (ooor)

śmy wśród szesnastu najlepszych drużyn w kraju. Jadąc do Wrocławia możemy obiecać, że damy z siebie wszystko i będziemy walczyć o jak najlepsze lokaty. Udało się nam stworzyć zgrany zespół studentów-sportowców, którzy oprócz nauki udzielają się, chcąc jak najlepiej reprezentować Politechnikę Lubelską.

Zapraszamy serdecznie do odwiedzania naszej strony internetowej <http://pl.futsal.glt.pl>

Bożydar Spólnicki

To była gra...

W dniach 2-10 grudnia 2006 r. w hali Politechniki Lubelskiej odbył się **Międzywydziałowy Turniej Mikołajkowy**. Impreza organizowana była przez Samorząd Studencki PL, Studium Wychowania Fizycznego i Sportu PL oraz Akademicki Związek Sportowy PL. Patronat honorowy nad imprezą objął Prorektor ds. studenckich dr hab. inż. Andrzej Wac-Włodarczyk, prof. PL.

Zawody rozgrywane były w dwóch konkurencjach w następujących dniach:

2-3 grudnia – piłka siatkowa,

9-10 grudnia – piłka nożna.

W turnieju siatkówki udział wzięło 14 drużyn, czyli ponad 70 zawodników. Pomimo tego, iż turniej kierowany był do studentów, którzy grają amatorsko, poziom jaki reprezentowali był naprawdę wysoki. Gra odbywała się na zasadach fairplay, bez zbędnych sprzeczek i nieporozumień. Wśród zawodników nie brakowało zaangażowania i poświęcenia,

o czym świadczy fakt trwania rozgrywek pomimo transmisji na żywo meczu Polska-Brazylia w finałach mistrzostw świata w siatkówce. Turniej przebiegał sprawnie pomimo rozegrania ponad 40 meczów. Trzem zwyciężskim drużynom wręczono atrakcyjne nagrody ufundowane przez sponsorów,

byli to: „Odmóżdżacze” – I miejsce, „Kolorowe Kredki” – II miejsce oraz „Przyjaciele Kubusia Puchatka” – III.

W turnieju piłki nożnej uczestniczyło 16 drużyn tj. około 80 osób. Należy tutaj jednak zaznaczyć, iż chęć uczestnictwa zadeklarowało ponad 30 drużyn. Niestety, ze względu na ograniczenia organizacyjne konieczne było zastosowanie zasady kolejności zgłoszeń podczas zapisów. Rozgrywki przebiegały sprawnie i z maksymalnym wykorzystaniem dostępnego boiska. Po dwudniowych potyczkach pierwsze miejsce, w pięknym stylu, wywalczył zespół „Team of Jerry”. Drugie miejsce zajęli „Koneserzy”, trzecie „FC Bazył”. Zawodnicy z trzech najlepszych drużyn otrzymali atrakcyjne nagrody.

Turniej cieszył się dużym zainteresowaniem, które znacznie przerosło oczekiwania organizatorów. Rozgrywki przebiegały sprawnie i bezpiecznie, a radość i satysfakcja jaką dały uczestnikom pozostają niewymierne.

W imieniu studentów Politechniki Lubelskiej organizatorzy pragną złożyć serdeczne podziękowania na ręce sponsorów Mikołajkowego Turnieju Sportowego tj. Prorektora ds. studenckich prof. Andrzeja Wac-Włodarczyka oraz Polskiego Komitetu Olimpijskiego za pomoc w sfinansowaniu tej imprezy.

Grzegorz Mróz

Klub Sensas-Haczyk Politechnika

Wszystkich amatorów wędkarstwa spławikowego zapraszam serdecznie do, działającego przy Politechnice Lubelskiej, Klubu Sensas-Haczyk. W roku ubiegłym drużyna Klubu odniosła swoje pierwsze sportowe sukcesy, zajmując drugie miejsce w Grand Prix Okręgu Lubelskiego oraz indy-

vidualne, zdobywając Mistrzostwo Zalewu Zemborzycyckiego. Klub pozyskał poważnych sponsorów, zorganizowaliśmy kilka większych imprez sportowych i rekreacyjnych spotkań.

W roku bieżącym, priorytetem będzie start w Mistrzostwach Polski Uczelni Wyższych, zorganizowanie drugiej edycji GP Klubu oraz udział w GP Okręgu. Oczywiście wszystkie plany związane są ściśle z finansami. W bieżącej chwili jesteśmy na etapie poszukiwania sponsorów oraz funduszy na 2007 r.

Tymczasem, zapominając o czekającej nas pracy, udajemy się nad lubelskie pstrągowe rzeczki zasmakować tego egzotycznego dla nas sposobu wędkowania i jakże pięknych ryb. Do zobaczenia nad wodą!

Dokładne informacje na temat organizowanych w 2006 roku, jak i planowanych na 2007 rok imprez znajdziecie na www.wedkarstwo.pollub.pl.

Serdecznie zapraszam

Tomasz Pałka

Jacek Puchacz znowu Mistrzem Polski Kick-Boxing

Po przerwie wakacyjnej zawodnicy Sportowego Klubu Kick-Boxing Politechniki Lubelskiej sezon rozpoczęli od udziału w Mistrzostwach Polski w wersji Light-contact, które odbywały się w Krynicy Zdroju w dniach 22-24.09.2006 r. W kategorii najcięższej +94 kg **złoty medal i tytuł Mistrza Polski zdobył Jacek Puchacz**. Podopieczny Kazimierza Piwowarczyka w pierwszej walce pokonał przez RSC Tomasza Sosnowskiego z Gdańska, a w drugiej walce na punkty 3:0 pokonał Pawła Szymkowiaka również z klubu DUET Gdańsk. W finale, który odbył się na rynku, Jacek pokonał 3:0 Przemysława Koska z klubu SMOK Kraków. Tydzień później Jacek walczył w Toruniu z Michałem Wszelakiem o Zawodowe Mistrzostwo Polski w full-contakcie. Walka trwała 5 rund, a zwyciężył w niej na punkty zawodnik gospodarzy – M. Wszelak.

W dniach 7-8.10.2006 r. w Sokołowie Podlaskim odbyły się Mistrzostwa Polski Seniorów w wersji semi-contact.

W tej formule **srebrny medal i tytuł Wicemistrza Polski zdobył Sylwester Protas** (-94 kg), a **brązowy medal** zdobyła **Anna Szajewska** (-70 kg). Sylwek walkę finałową przegrał z utytułowanym Wojciechem Myślińskim – zawodnikiem KS Piaseczno. Wśród kobiet, Ania walkę o finał nieznacznie przegrała z brązową medalistką tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów – Pauliną Frankowską z Góry Kalwarii.

Dzięki dobrym wynikom sportowym **Jacek Puchacz** brał udział w **Mistrzostwach Europy w wersji full-contact**, które odbywały się w dniach 23-29.10.2006 r. w Lizbonie. Mimo dobrej walki, decyzją sędziów, Jacek przegrał swój pierwszy pojedynek z Czechem – Janem Sibrava i nie zdobył żadnego miejsca na podium.

Nasi debiutanci brali udział w Mistrzostwach Polski Juniorów i Młodzieżowców Kick-Boxing w wersji low-kick tj. z kopnięciami na uda, które odbyły się 4.11.2006 r. w Nowym Sączu. **Srebrny** medal zdobyła tam **Natalia Pietrzyk**

w kategorii wagowej do 56 kg. Niestety, na skutek kontuzji kostki, nie mogła dokończyć walki finałowej i w ten sposób złoty medal przypadł zawodniczce z Zielonej Góry – Aksanie Sinicy. Wśród juniorów **brązowy medal** zdobył **Krzysztof Floriańczyk** w kategorii wagowej do 81 kg. Walkę o półfinał przegrał z Bartłomiejem Świątkiem również z Zielonej Góry.

Nasz klub w dniu 11.11.2006 roku zorganizował w hali sportowej Politechniki Lubelskiej **Otwarty Puchar Województwa Lubelskiego w Kick-Boxingu w wersji light-contact**. Organizatorami tych zawodów, wspólnie ze Sportowym Klubem Kick-Boxing Politechniki Lubelskiej były: Politechnika Lubelska, Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego oraz Urząd Miasta Lublina. Zawody otworzył Dyrektor Przemysław Zaleski z Urzędu Marszałkowskiego. W zawodach wzięło udział łącznie 29 zawodników i 5 zawodniczek z 4 klubów województwa lubelskiego oraz 1 klub z Kielc (którego instruktor był zawodnikiem SKKB PL). W zawodach **I miejsca zdobyli**: Natalia Pietrzyk (-55 kg), Rafał Budzyński (-63 kg), Grzegorz Mróz (-74 kg), Krzysztof Floriańczyk (-79 kg), Rafał Aleksandrowicz (-84 kg), Puchacz Jacek (+94 kg); **II miejsca**: Bartosz Skrzypek (-69 kg), Adam Rzepecki (-79 kg); **III miejsca**: Damian Urban (-63 kg – Junior), Damian Beldowski i Przemysław Węgrzyn (-63 kg), Paweł Pietraszko (-69 kg). Puchar dla najlepszego zawodnika otrzymał **Krzysztof Floriańczyk**.

W listopadzie, w Gimnazjum nr 13, utworzyliśmy nową grupę w odmianie muaythai z elementami K1, a w dniu 3.12.2006 r. czołowi zawodnicy klubu brali udział w sparingach kontrolno-przygotowawczych z Klubem Sportowym Kick-Boxing Kielce.

Po raz drugi nasz zawodnik Tomasz Borowiec 9.12.2006 r. w **CHARVIEUX – FRANCJA walczył o tytuł WKN INTERNATIONAL FULL CONTACT w kategorii wagowej -76,4 kg/7x2 min**. Jego przeciwnikiem

był Francuz Samir «THE RAGE» DOURID. Walkę wygrał Francuz.

Zawodnicy (**Jacek Puchacz, Paweł Tatar, Sylwes ter Protas, Anna Szajewska, Karolina Brodzik, Natalia Pietrzyk, Kamil Łuczkiwicz i Krzysztof Floriańczyk**) oraz instruktorzy (**Kazimierz Piwowarczyk, Tadeusz Poljański i Dariusz Sigłowy**) już kolejny rok z rzędu zostali docenieni i w dniu 18.12.2006 r. na podsumowaniu sportowych osiągnięć roku 2006 otrzymali pamiątkowe statuetki z rąk nowo wybranego Prezydenta Miasta Lublina.

Tadeusz Poljański

Jest się czym pochwalić

– osiągnięcia sportowe zawodników Sportowego Klubu Kick-Boxing Politechniki Lubelskiej w roku 2006

1. Akademycki Puchar Polski Kick-Boxing w wersji Semi i Light-Contact, Warszawa, 21.01.2006 r.

w wersji light-contact:

- srebrny medal zdobył Artur Flis w kategorii wagowej do 63 kg
- srebrny medal zdobył Tomasz Borowiec w kategorii wagowej do 74 kg
- srebrny medal zdobył Sylwester Protas w kategorii najcięższej tj. plus 89 kg

w wersji semi-contact:

- brązowy medal zdobył Artur Flis w kategorii wagowej -63 kg,
- brązowy medal zdobył Marcin Rekiel w kategorii wagowej do 69 kg,
- brązowy medal zdobył Sylwester Protas w kategorii najcięższej tj. plus 89 kg.

2. Mistrzostwa Polski Wschodniej Kick-Boxing w wersji Semi-Contact, Węgrów, 5.02.2006 r.

- srebrny medal i tytuł Wicemistrza Polski Wschodniej uzyskała Sylwester Protas w kat. wag. -94 kg

3. Turniej eliminacyjny do Mistrzostw Polski Kick-Boxing w wersji Light-Contact, Węgrów, 5.02.2006 r.

- I miejsce zdobył Kamil Łuczkiwicz w kategorii wagowej 69 kg,
- I miejsce zdobył Sylwester Protas w kat. -94 kg,
- I miejsce zdobył Jacek Puchacz w kategorii najcięższej +94kg.
- II miejsce zdobył Paweł Tatar w kategorii wagowej -74 kg.
- III miejsce zdobyła Natalia Pietrzyk w kategorii wagowej 60 kg,
- III miejsce zdobył Rafał Aleksandrowicz w kategorii -84 kg.

Podsumowanie roku sportowego 2006. Od lewej: Paweł Tatra, Tadeusz Poljański, Krzysztof Floriańczyk, Kazimierz Piwowarczyk, Dariusz Sigłowy, Jacek Puchacz, Prezydent Adam Wasilewski, Kamil Łuczkiwicz, Karolina Brodzik, Natalia Pietrzyk, Sylwester Protas, Anna Szajewska

4. Mistrzostwa Polski Wschodniej Kick-Boxing w wersji Light-Contact, Lublin, 6.05.2006 r. Otwarcia mistrzostw dokonał Prezydent Miasta Lublina Andrzej Pruszkowski, który na ręce Prezesa Tadeusza Poljańskiego wręczył pamiątkowy Puchar z okazji 20-lecia klubu.

- złoty medal i tytuł Mistrza Polski Wschodniej zdobył Grzegorz Mróz w kategorii wagowej -63 kg,
- złoty medal i tytuł Mistrza Polski Wschodniej Jacek Puchacz w kat. wag. +94 kg,
- srebrny medal i tytuł Wicemistrza Polski Wschodniej Sylwester Protas w kat. wag. -94 kg,
- srebrny medal i tytuł Wicemistrza Polski Wschodniej Anna Szajewska w kat. wag. -65 kg,
- brązowy medal zdobył Paweł Tataru w kat. wag. -74 kg,
- brązowy medal zdobył Adam Rzepecki w kat. wag. -79 kg,
- brązowy medal zdobył Rafał Aleksandrowicz w kat. wag. -84 kg.

W zawodach wzięło udział 40 zawodników, 7 zawodniczek i 2 kadetów z 9 klubów Polski Wschodniej.

Drużynowo nasz klub zajął II miejsce, a najlepszym zawodnikiem SKKB PL był Grzegorz Mróz.

5. Mistrzostwa Polski Kick-Boxing w wersji Full-Contact Seniorów i Kobiet, Zielona Góra, 7-8.04.2006 r. srebrny medal i tytuł Wicemistrza Polski zdobył Jacek Puchacz w kat. +91 kg.

6. Międzynarodowy Puchar Polski Kick-Boxing w wersji Semi- i Light-Contact, Węgrów, 23-25.04.2006

- III miejsce zajęła Sylwester Protas w kategorii wagowej -94 kg – semi-contact,
- III miejsce zajął Jacek Puchacz w kategorii wagowej +94 kg – light-contact.

7. Puchar Świata Kick-Boxing w wersji Full-Contact Seniorów i Kobiet, Szeged – Węgry, 18-21.05.2006

w wersji light-contact:

- złoty medal i Puchar Świata zdobył Paweł Tataru w kat. wagowej -74 kg,
- miejsce 5-8 zajął Rafał Aleksandrowicz w kat. wagowej -84 kg.

w wersji full-contact:

- złoty medal i Puchar Świata zdobył Jacek Puchacz w kat. wagowej +91 kg.

8. Mistrzostwa Polski Młodzieżowców Kick-boxing Light-contact, Sułkowice k/Krakowa, 19-20.06.2006 r.:

- brązowy medal zdobył Kamil Łuczkiwicz w kat. wagowej -69 kg,
- brązowy medal zdobyła Karolina Brodzik w kat. wagowej -55 kg.

9. Mistrzostwa Polski Kick-Boxing Light-Contact Seniorów i Kobiet, Krynica Zdrój, 22-24.09.2006 r.

- złoty medal i tytuł Mistrza Polski Kick-Boxing Light-contact zdobył Jacek Puchacz – w kat. +94 kg.

10. 30.09.2006 r. w Toruniu podczas gali sportowej Jacek Puchacz walczył z Michałem Wszelakiem (zawodnik gospodarzy) w 5 rundowym pojedynku o tytuł Zawodowego Mistrza Polski Kick-Boxing Full-Contact w najcięższej kategorii wagowej +91kg. Walkę wygrał M. Wszelak.

11. Mistrzostwa Polski Kick-Boxing w wersji Semi-Contact Seniorów i Kobiet, Sokołów Podlaski, 7-8.10. 2006 r.

- srebrny medal i tytuł Wicemistrza Polski zdobył Sylwester Protas w kat. -94 kg,
- brązowy medal zdobyła Anna Szajewska w kategorii wagowej -70 kg.

12. 23-30.10.2006 r. Jacek Puchacz w kategorii wagowej +91 kg brał udział w MISTRZOSTWACH EUROPY w wersji FULL CONTACT SENIORÓW w LIZBONIE, Portugalia.

13. Mistrzostwa Polski Młodzieżowców Kick-Boxing low-kick, Nowy Sącz, 3-4.11.2006 r.

- srebrny medal zdobyła Natalia Pietrzyk w kat. wagowej -56 kg,
- brązowy medal zdobył Krzysztof Floriańczyk w kat. wagowej -81 kg.

14. 11.11.2006 roku w hali Politechniki Lubelskiej klub organizował Otwarty Puchar Województwa Lubelskiego kick-boxing Light-contact. Zawodnicy naszego klubu zajęli następujące miejsca:

I miejsce

- Pietrzyk Natalia - kat. wagowa -55 kg,
- Budzyński Rafał - kat. wagowa -63 kg,
- Mróz Grzegorz - kat. wagowa -74 kg,
- Floriańczyk Krzysztof - kat. wagowa -79 kg,
- Aleksandrowicz Rafał - kat. wagowa -84 kg,
- Puchacz Jacek - kat. wagowa +94 kg.

Otwarty Puchar Województwa Lubelskiego Kick-Boxing Light-Contact. Od lewej: Przemysław Zaleski – UMWL, Piotr Żak, Krzysztof Floriańczyk, Adam Rzepecki i Tadeusz Poljański

II miejsce

- Skrzypek Bartosz - kat. wagowa -69 kg,
- Rzepecki Adam - kat. wagowa -79 kg.

III miejsce

- Urban Damian - kat. wagowa -63 kg – Junior,
- Beldowski Damian - kat. wagowa -63 kg,
- Węgrzyn Przemysław - kat. wagowa -63 kg,
- Pietraszko Paweł - kat. wagowa -69 kg.

Puchar dla najlepszego zawodnika otrzymał Krzysztof Floriańczyk, Sportowy Klub Kick-Boxing Politechniki Lubelskiej.

15. 3.12.2006 r. czołowi zawodnicy klubu brali udział w sparingach kontrolno-przygotowawczych z Klubem Sportowym Kick-Boxing Kielce w Kielcach.

16. 9.12.2006 r. w CHARVIEUX – FRANCJA o tytuł WKN INTERNATIONAL FULL CONTACT w kat. wagowej -76,4 kg / 7x2 min. walczył Tomasz Borowiec z Samir „THE RAGE „, DOURID (FRANCE). Walkę wygrał Francuz.

17. 18.12.2006 r. podczas posumowania roku sportowego przez Prezydenta Miasta Lublina zostali nagrodzeni zawodnicy: Jacek Puchacz, Paweł Tatar, Sylwester Protas, Anna Szajewska, Karolina Brodzik, Natalia Pietrzyk, Kamil Łuczkiwicz i Krzysztof Floriańczyk oraz instruktorzy: Kazimierz Piwowarczyk, Tadeusz Poljański i Dariusz Sigłowy.

Do startu w turniejach i mistrzostwach zawodników przygotowywali instruktorzy kick-boxingu: Tadeusz Poljański, Kazimierz Piwowarczyk, Dariusz Sigłowy, Grzegorz Bechta, Artur Flis.

Ze sportowym pozdrowieniem.

Tadeusz Poljański

Pełnia i narty

A w Dolomitach księżyc
Spać nie daje narciarzom,
Bo chociaż w nocy nie jeżdżą
To o jeźdźeniu marzą.
I myśli ich błędzą po stokach
A z nimi uparte pragnienie,
By złym snem ogłoszono
Globalne ocieplenie.
By świat w zimowej szacie,
Tak jak to kiedyś bywało,
Na wiosnę czekał zziębnięty
Ubrany cały na biało.
I dalej marzą narciarze
Gdy noc księżycem srebrzona,
By Bóg choć raz im pozwolił
Oszukać Izaaka Newtona.
By mogli szalonym szusem,
Niezgodnie z prawami natury,
Nie tylko popędzić na dół,
Lecz także z dołu do góry.
Gdy księżyc zniknie to krótka
Noc narciarzowi zostanie,
A potem dzień i od nowa,
Zjeżdżanie, wyciąg, zjeżdżanie...

Fanom narciarstwa – mimo wszystko udanego sezonu

Piotr Kacejko

Autor nocnego zdjęcia na IV str. okładki –
Piotr Miller.

TEKSTY NAPISALI LUB OPRACOWALI DO DRUKU:

Elżbieta Anasiewicz, Kierownik Biura Rektora i Organizacji Uczelni
Jakub Bis, asystent, Katedra Ekonomii i Zarządzania Gospodarką, WZIPT
Bożenna Blaim, Kierownik Studium Języków Obcych PL
Ewa Błazik-Borowa, adiunkt, Katedra Mechaniki Budowli, WIBiS
Robert Buryła, Yacht Club PL
Hanna Celoch, Z-ca Dyrektora Biblioteki PL
Malgorzata Ciosmak, adiunkt, Katedra Inżynierii Procesowej, Spożywczej i Ekotechniki, WM
Iwona Czajkowska-Deneka, rzecznik prasowy
Kazimierz Drozd, adiunkt, Katedra Inżynierii Materiałowej, WM
Marta Drozd, specjalista, Katedra Inżynierii Materiałowej, WM
Marzenna Dudzińska, prof. nadzw. PL, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska, WiS
Leszek Gardyński, adiunkt, Katedra Inżynierii Materiałowej, WM
Grzegorz Gładyszewski, prof. nadzw., Instytut Fizyki, WZIPT
Marcin Godlewski, Yacht Club PL
Elżbieta Gontarz, specjalista, Biuro Rektora i Organizacji Uczelni
Mieczysław Hasiak, Kanclerz PL
Henryk Hollender, Dyrektor Biblioteki PL
Agnieszka Jakubczyk-Latała, Kierownik Działu Kadr, FAELBUD S.A.
Monika Jakubiak, specjalista, Biuro Karier Studenckich
Tadeusz Janowski, prof. zw., Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii, WEiI
Jerzy Józwiak, adiunkt, Katedra Podstaw Inżynierii Produkcji, WM
Piotr Kacejko, prof. nadzw., Katedra Sieci Elektrycznych i Zabezpieczeń, WEiI
Zbigniew Kiernicki, adiunkt, Katedra Pojazdów Samochodowych, WM
Marek Kosmulski, prof. nadzw., Katedra Elektrochemii, WEiI
Stanisław Kozłowski, st. wykładowca, SWFiS
Irena Krygier, specjalista, Instytut Technologicznych Systemów Informacyjnych, WM
Elżbieta Krzemińska, główny specjalista, Dział Spraw Studenckich
Alicja Kwiatkowska, specjalista, Dziekanat, WEiI
Jerzy Lipski, prof. nadzw., Katedra Organizacji Przedsiębiorstwa, WZIPT
Piotr Mochol, specjalista, Działu Spraw Studenckich
Grzegorz Mróz, student, WEiI
Piotr Murtyjas, adiunkt, Instytut Informatyki, WEiI
Irmína Pater, specjalista, Katedra Podstaw Konstrukcji Maszyn, WM
Bożena Pawłowska, specjalista, Katedra Mechaniki Stosowanej, WM
Malgorzata Pawłowska, adiunkt, Katedra Inżynierii Ochrony Powierzchni Ziemi, WiS
Lucjan Pawłowski, prof. zw, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska, WiS
Paweł Pieško, sam. referent, Katedra Podstaw Inżynierii Produkcji, WM
Tadeusz Poljański, Prezes Sportowego Klubu Kick-Boxing PL
Sławomir Przyłucki, adiunkt, Katedra Elektroniki, WEiI
Magdalena Rogalska, adiunkt, Instytut Budownictwa, WIBiS
Anna Rudawska, adiunkt, Katedra Podstaw Inżynierii Produkcji, WM
Cezary Sarnowski, asystent ze st. dr, Katedra Silników Spalinowych i Transportu, WM
Krzyszyna Schabowska, st. wykładowca ze st. dr, Katedra Podstaw Konstrukcji Maszyn, WM
Janusz Sikora, prof. nadzw., Katedra Procesów Polimerowych, WM
Bożydar Spólnicki, st. wykładowca, SWFiS
Henryka Strzyżewska, prof. nadzw., Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii, WEiI
Paweł Surdacki, adiunkt, Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii, WEiI
Anna Szafranek, adiunkt, Katedra Matematyki i Geometrii Inżynierskiej, WIBiS
Edward Spiewla, prof. zw., Instytut Fizyki, WZIPT
Agnieszka Tyczyńska, Samorząd Studencki PL
Barbara Tymicka, specjalista, Biuro Rektora i Organizacji Uczelni
Andrzej Wac-Włodarczyk, Prorektor ds. studenckich
Mirosław Wendeker, prof. nadzw., Katedra Silników Spalinowych i Transportu, WM
Wojciech Wójtowicz, Yacht Club PL
Jan Wrana, adiunkt, Katedra Architektury, Urbanistyki i Planowania Przestrzennego, WIBiS
Anna Wysocka, asystent ze st. dr, Katedra Inżynierii Ochrony Powierzchni Ziemi, WiS
Anna Żak, specjalista, Działu Spraw Studenckich

„Biuletyn Informacyjny Politechniki Lubelskiej”

wydaje Politechnika Lubelska za zgodą rektora
Adres redakcji: Politechnika Lubelska,
ul. Nadbystrzycka 38d, 20-618 Lublin
tel. 538-11-08, fax 532-26-12

Rada Programowa

mgr Marta Bijas, prof. dr hab. inż. Piotr Kacejko (przewodniczący),
dr inż. Magdalena Rzemieniak, dr hab. inż. Barbara Surowska, prof. PL,
dr hab. inż. Bogusław Szmygin, prof. PL

Zespół redakcyjny

mgr Iwona Czajkowska-Deneka (redaktor naczelny)

Stali współpracownicy

dr inż. Jerzy Montusiewicz, dr inż. Sławomir Przyłucki,
dr inż. Magdalena Rogalska, dr inż. Anna Rudawska,
mgr Kryszyna Wojciechowska, dr inż. Anna Wysocka

Zdjęcia: archiwum, SAF, Hanna Celoch, Iwona Czajkowska-Deneka

Nakład: 500 egz.

Numer zamknięto 30.01.2007 r.

Redakcja nie zwraca tekstów nie zamówionych
oraz zastrzega sobie prawo ich skracania i redagowania.

KONCERT KARNAWAŁOWY

